

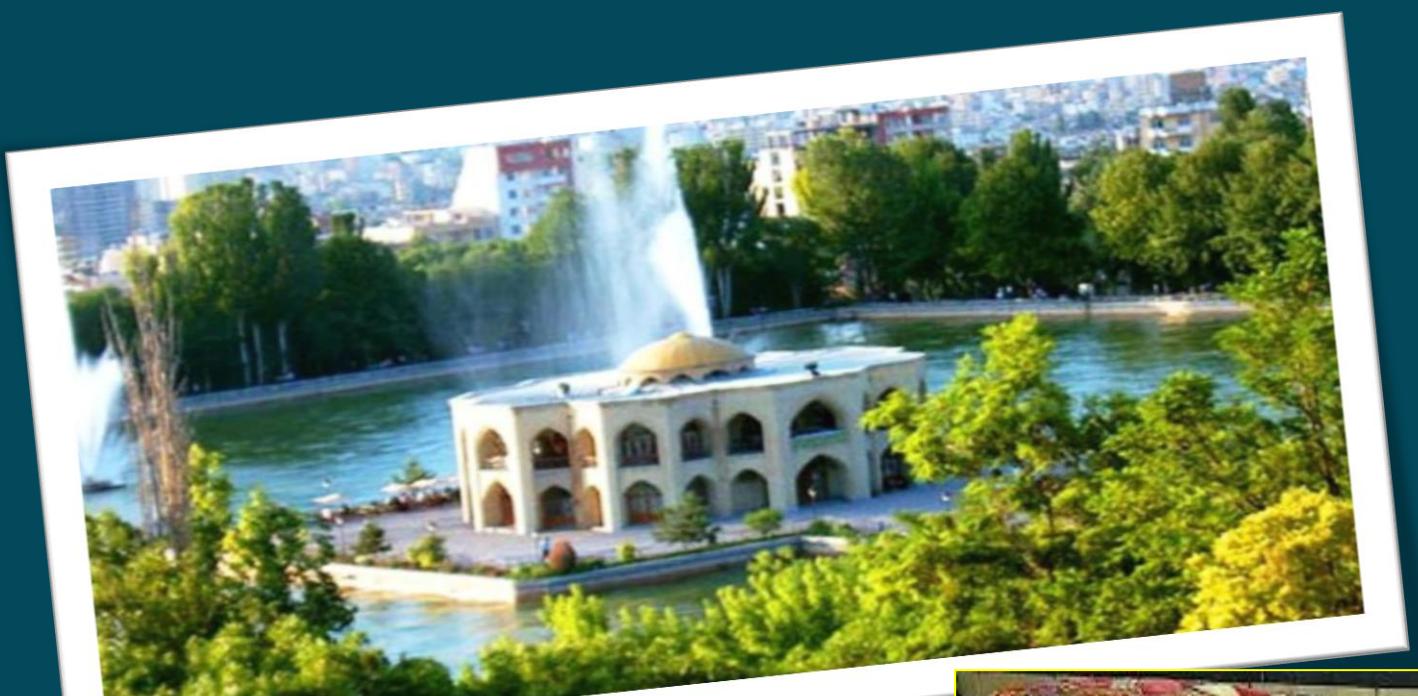

خدا آفرین

تورکجه-فارسے

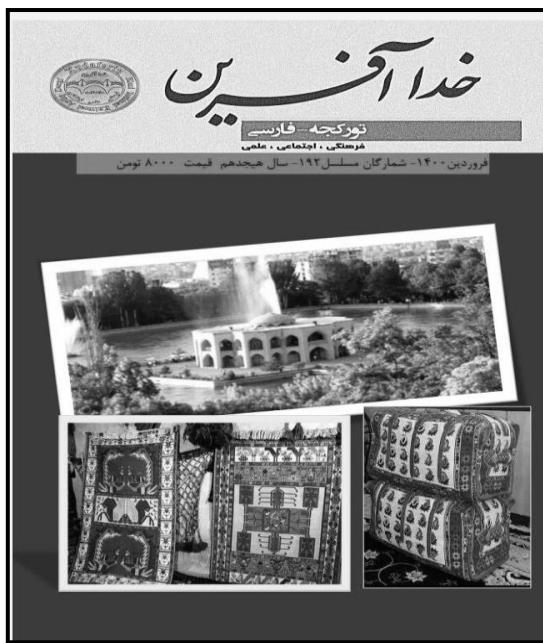
فرهنگی ، اجتماعی ، علمی

فروردین ۱۴۰۰ - شمارگان مسلسل ۱۹۲ - سال هیجدهم قیمت ۸۰۰۰ تومان

خدا آفرین ۱۹۲

ایچینده کیلر:

۲	بیر عصری ده باشا ووردوک دونیانین سونونا نه قالدی
۳	فاضولینین اوغلو فضلیدن بیر غزل
۴	ایلilik ٿمره لی عمر
۴۶	ذکی بایرام بوردجو کیم دیر و شعرلری
۵۲	تورک توره سینده کادین اولماق
۵۵	رافایل اینجه بورد
۶۰	ابراهیم یوسف اوغلونون شعرلری
۶۶	دوست کیست؟ چرا صمد نمی توanst دوست فراهتی پاشد
۶۹	شوشانین تیکیلمه سی، ایچمیدزین اوج کلیسه حادثه لری حقینده
۷۱	ممد اکبرلی و اونون شعرلری
۷۷	Zahed عزیزden شعرلر
۸۶	نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان ترکی در ایران
۱۰۱	پئشمانلیق
۱۰۴	شعرلر
۱۰۸	زندگی میرزه آغا تبریزی

یئنی یوز ایلينيز (۱۴۰۰) مبارڪ اولسون

شماره مسلسل ۱۹۲ - فروردین - سال ۱۴۰۰ - ۱۲۰ صفحه

مدیر مسئول، سردبیر و صاحب امتیاز:

دکتر حسین شرقی دره جک (سوی تورک)

خبرنگاران: فرید ستاری قر

تاناي شرقى دره جك

زمينه مجله:

فرهنگي؛ مسائل اجتماعي؛ معلومات عمومي؛ طنز و سرگرمي سالم

روش مجله:

آموزشى؛ تحليلي؛ خبرى؛ اطلاع رسانى؛ پژوهشى

گسترده توزيع: آذربایجانهای شرقى غربى؛ اردبیل؛ و تهران

آدرس چاپخانه: تهران چهار راه خانقاہ پاساز گوهرى نسب چاپ ارسپاران / پ ۳

نشانى مجله: تهران خیابان وصال شیرازى پلاک ۷ طبقه سوم واحد ۵

تلفن: ۰۹۱۹۲۲۸۱۹۱۶ / ۰۶۶۴۶۰۸۹۵ - فاكس: ۰۶۶۴۹۳۰۸۴

نحوه ارسال مقاله:

تاپ شده بصورت word به ايميل يا آدرس ماهنامه به زبانهای ترکی و فارسی جهت معرفی آثار دو نسخه همراه با توضیح مناسب ارسال نمایيد.

اشتراک ماهنامه: شش ماه ۱۵۰۰۰ و يكساله

۲۵۰۰۰ هزار تومان به شماره کارت بانک تجارت

۰۷۳۵۳۳۰۱۰۳۸۸۷۰۷ به نام حسین شرقی دره جک واريز نمایيد.

KHUDAFARIN

Cultural and social monthly magazin managing Director
concessioner and chief Editor: Dr.HÜSEYN
ŞEHREHİDƏRƏCƏK(SOYTÜRK)

XUDAFƏRİN

Aylıq Elmi, İctimayı, mədəni Dərgi
Təsisçi və Baş Redaktor: Dr.HÜSEYN
ŞƏRQİDƏRƏCƏK(SOYTÜRK)
say 192 mart- nisan 2021, Tehran
tiraj: 4000 تيراز

Telegram: @xudaferindergisi

khudafarin@yahoo.com

khudafarin.ir

بیر عصرى ده باشا ووردوq ! دونيانين سونونا نه قالدى كى...

BİR ƏSRİ DƏ BAŞA VURDUQ !DÜNYANIN SONUNA NƏ QALDI Kİ...

اولاراق بىزىم كىملىك كىدلارىمىزى اوتكى انسانلara
داشىيمىش اولاچاقدىر.

بىز اوزومۇز نه كىمىي اىيلىك و كوتولوكلر ياپدىقسا
اونو اولادلارىمىزا وئرمىش اولاچايق ساواش و قورخو
دولو بير عصرى گئرىدە قويدوق . باشارىلارىمىزدا
اولدۇ. اوزايا چىخدىق. اولاشىم دا سرعۇتلە قاباغا
گئىتىدىك. چوخ بىلمە دىكلىرىمىزى بىلدىك آنجاق
بىلدىكچە ده اوز باشىمىزا بلا اولدوق. هېروشىما اورنە
يى عمللىر تورتىدىك. گوجلو گوجسوزلى قانون نامىنە
سوموردو و حاقلارىندان محروم ائتدى. اورنە يى آفریقا
و آسيا دا انسانى فاجعە لرىن ياشانماسى و
گوجسوزلىرين ان تمل حاقلاردان او جوملە دن آنا
دىللرىنин اويرە نىلمە سىندىن آلىي قويولماسى و س.
بو آجىنى بىز آذربايجان توركلىرى ۱۰۰ اىلدىر
ياشاييريق. اما ائله بىل بير يوز اىلده هله ياشامالى
ولاچايق. كىم بىلير بىرىسىنин مالى و معدنى
چالىنير دمكراسى و استقرار نامىنە او بىرسىنە گونش
دوغور و دولت اولمانىن غرورونو و كيفىنى ياشايير.
آتالارىمىزىن بىز توركىر بوراخىدىغى اسارت زنجىرى
بوينوموزدان آچىلمادى هئچ دىلىمize و اوکوللارىمىزى
دا قىفىل وئرىلىدى.

سالقىن (پاندمى) قورخونج رويا اولسادا آنجاق بىزىم
ان قورخونج رويامىز شو آن كىملىكىسىز و دىلىسىزلىك
دىر. انسانلىق نامىنە يوخ اولماقدان و اوزگىلشمك
ويروسوندان قوروناق و باشقا كولتور و مدنىت ماسك
لارى ايله وارلىغىمىزى قبوللانماياق و ياشاماياق.
اوزون اول اوز اوزل اول. اوزگە اولوب اولو ÖLÜ
اولما. قوشۇنو منتلى پىلاۋىندان اوز ياوان چورە يىين
يئى دىر. اينان و يولا چىخ يو اوزون اولسادا تانرى
صابرلرلە دىر. گوزل و ايناملى بير عصرىن باشلانقىچى
قوتلۇ اولسون...

SORUMLU MÜDÜR : DR.HÜSEYN ŞƏRQİDƏRƏECƏK SOYTÜRK

مدیر مسئول دکتر حسین شرقى دره جى

ايلىر اوتدو آى دولاندى گونش
ايلى ايله بير عصر سونلاندى و
يئى بير يوز ايل يعنى ۱۴۰۰ -
جي يوز ايل باشلادى. حساب
سورماغا آلىشىمىش مغۇر اينسان
بىر باخدى كى چوخ شئىلرى
ايتىرىمىش و اوزو اوچون دوزنلە
دىي بو دوزنک ده دوردوغو يئرده
چالماقدادىر.

گوز آلىجى چوخ كشفلرىن و ايره
لىلىشلىرين شاهىدى اولساقدا
عصرىمىزىن سون ايلينى چوخ
تاسف كى بير گرم ويروس
قورخوسوندان ماسك آرخاسىندا
گئچىرمە لى اولدوق . نه ياخشى
كى دورد دىوار وارىمىش يوخسا
هلاك اولوب گئىدردىك. لا فىن
قيصاصى انسان اوغلۇ نه قدر
گويوس قابارتىسا دا اوز كوتۇ
عمللىرىن نتىجه سىندە
علاجسىز و چارە سىز قالدىغى
آشىكاردىر.

سئوغى و اينامىن يئرىنى قارامساللىق و شىبهە لر
آلمىش بير يوز ايلى گئرىھ بوراخساقدا اونون منفى
توكونتولرىنى ژنتىك كىدلارىمىزدا ابدى داشىمالى
ولاچايق. حتى او كىدلارى نسىللە اوتوھ رك
اونلارىن دا ال قولونو باغلامىش اولاچايق. يىتدىيمىز
دن اىچدىيمىزه قدر ، دوشوندو يوموز دن
ائتىكلىرىمىزه قدر ھامىسى DNA مىزدە ذخیرە

عثمانى دؤورونون شاعيرلرينىن اثرلىرىنى ائحتىوا
ائدىر. اوئلارين آراسىندا فضلى تخللوصلو بىر
شاعيردن ساخلارام رىيغلى توركجه بىر غزل
واردىر. ادبيات تارىخيمىزدە فضولى نين اوغلۇ «
فضلى» دن باشقما بىر آيرىسى نين «فضلى»
تخللوص ائتدىگىنى بو گونه ده ك اوپىرە نە بىلەمە
دىكىدە، همىن غزلى ده بؤيوک فضولى نين اوغلۇ «
فضلى» دن بىلېرم. همن شعرى چاغداش اليفبا
گرافىكى ايلە بىرلىكده بايراملىق اولسون دىيە
كلاسيك ادبيات سونلره سونورام

هر دم بو جانى عشق اودونا يانە ساخلارام

بىر جان كى شئوقنه يانمېھ پس يانە ساخلارام

هر گۈردوغۇن چئراغا گۈئۈل! دوشىمە، بن سنى

بىر اوزگە شىمعە يانماغا پروانە ساخلارام

دوشدون كمند-ى زولفونە اوصلانمادىن؟ كۈئۈل!

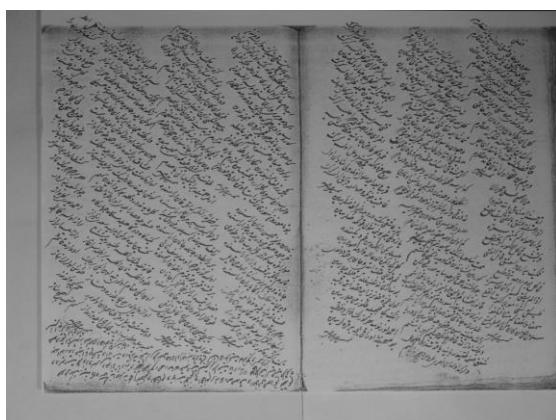
عۇمرۇم توکىندى بن سنى ديوانە ساخلارام

گل اى اجل امان وئر، امان! آلمًا جانىمى

يارىن بن آنى (اونو) وصلينە شوكرانە ساخلارام

جان فضلى نين قىتىنده امانت دىر اى اجل

ۋئىمە، بن اول امانى جانانە ساخلارام

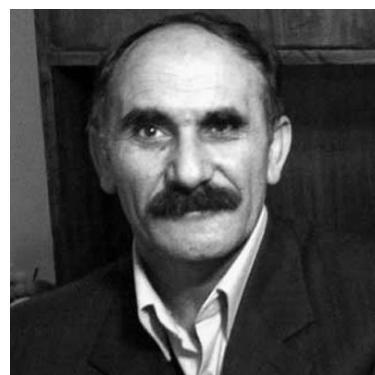

آختارىشلار و تاپىنتىلار (۱)

فضولى نين اوغلۇ «فضلى»

دن يئنى بىر غزل

صدىيار وظيفە ئىل اوغلۇ

اون ايکى ايل اونجە قىم شهرىنده آيت الله گلپايگانى كىتابخاناسى نين ال يازمالار بؤلوموندە كلاسيكلىرىمیز اوزرە آختارىشدا اولدوغوم واختىلاردا، دىرلى نوسخە شوناس و ال يازمالار تدقيقاتچىسى حەjt الاسلام صدرایى خويى جنابلارىلە تانىش اولدوم. بىلدىگىنیز كىمى صدرایى خويى جنابلارى بىر چوخ كلاسيك ال يازمالارا كاتالوقلار حاضيرلامىش و دىرلى ايشلر گۈرمىشدور. آيت الله گلپايگانى كىتابخاناسىنىن ال يازمالار بولومونون مسئولو اولان (او زامان) دىرلى تدقيقاتچى و نوسخە شوناس اوستاد ابولفظل عرب حضرتلىرى نين ايش يئرىنده تانىش اولدوق. ايلك گۈرۈشون مناسبىتىنە جناب خويى منه بىر ال يازما جونگونون سى دى سىنى ھەدىء ائتدى. (داها سونرا ھەنج واخت گۈرۈشمك قىسمىتىمیز اولمادى).

ايىدىيە دك مؤحتواسى بىر يئرده چاپ اولمايان او سى دى ده بىر چوخ تورك ادبياتى نين تانىنمىش شاعيرلرينىن شعيرلر واردىر . ۷۰ دن آرتىق

٩٠ ایللىك ڭۈرمە لى عمر

90 İLLİK SƏMƏRƏLİ ÖMÜR

١٩٦١-جى ايلده موسکوادا م.قوركى آدينا ادبىات اينستيتوتونو بىتىرە رك اىكىنجى عالى تحصىل آلمىش، موسکوادا اىكىليلىك عالى ادبىات كورسلارىندا دا اوخوموشدور.

١٩٦٢-٦٥-جى ايللرده آذربايچان دؤولت اونيئورسيتىتى نين " آذربايچان ادبىاتى تارىخي " كافىدراسى نين آسپيرانتى اولموش، " آذربايچان اوكرايىنا ادبى علاقە لرى " مؤوضوسوندا ديسىسېرتاسىييا (پایان نامە) مدافعە ئىدە رك (١٩٦٥) علمى نامىزە دى عاليملilik درجه سى آلمىشدىر.

١٩٦٢-جى ايلده رئسپوبليكا تئلئويزبىيا و راديو وئريليشلىرى كومىتە سىيندە بؤيوك رئداكتور، سونزالار " اوشق و گنجلر ادبىاتى نشرىياتى " ندا رئداكتور، " آذربايچان گنجلرى " قىزتىنده، " آذربايچان " ژورناليندا شعبە مدیرى، " ادبىات و اينجە صنعت " قىزتى نين باش رئداكتورو (١٩٧٦-١٩٩٠-جى ايللر) وظيفە لريندە ايشلە مىشدىر. شوروى يازىچىلارى ادبىات فوندو آذربايچان بؤلمە سى نين ديرئكتورو اولموشدور. ١٩٩١-٢٠٠١-جى ايللرده مطبوعات و اينفورماسىيما ناظرى نين بىرىنجى معاونىي وظيفە سىيندە چالىشمىش، آذربايچان رئسپوبليكاسى ناظرلر كابىنتى نين ٢٢١ سايلى سرانجامى ايلە مطبوعات و اينفورماسىيما ناظرلەنلىكى عوض ائتمىشدىر.

١٩٥٤-جو ايلده آذربايچان يازىچىلار اتفاقى نين (بىرلىكىنин)، سونزالار ايسە ايدارە هئىتى نين عوضۇو سئچىلىمىشدىر.

١٩٩١-١٩٩٥-جى ايللرده آذربايچانين خالق دئپوتاتى اولموشدور.

حاصىردا مىللى آوياسىيما آكادئمىياسىندا " هومانىتار فنلر كافىدراسى " نين مدیرى ايشلە يېر، دوسئىنتىدىر. علمى شوراسى نين عوضۇودور. ٢٠٠٤-

دكتور حسین شرقى دره جك سوی تورك
Dr.HÜSEYN Şərqidərəcək Soytürk

نريمان حسن زاده اوز گئچمىشى
Nəriman Həsənzadə özgeçmişى

ياشامى

چاغداش آذربايچان پۈنزىياسى نين ان گۆركىلى نمايندە سى، خالق شاعيرى نريمان آلمىمەد اوغلو حسن زاده ١٩٣١-جى ايل فئورال آيى نين ١٨-دە قازاخ رايونون پويلىو استانسىياسىندا (ايىدىكى آغستافا رايونو اراضىسى) آناندان اولموشدور. آتاسى پويلىو دمیر يولوندا ايشلە مىشدىر.

بىر ياشىندا آتاسىنى، ٢٣ ياشىندا ايسە آناسىنىنى ايتىرن گىچ نريمان ابتيدايى و اورتا تحصىلىنى اوز رايونوندا آلمىش، ١٩٤٩-٥٣-جى ايللرده ايندىكى گنجه دؤولت پىداقوزى اونيئورسيتىتى نين فيلولوگىيا فاكولته سىنى بىتىرىمىشدىر. ١٩٥٤-٥٦-جى ايللرده اوردو سيرالارىندا خدمتىدە اولموشدور.

منظوم پیئسلری آکادئمیک میللی درام تئاتریندا و ناخچیوان مختار جمهوریتی دؤولت موسیقیلی درام تئاتریندا تاماشا یا قویولموشدور. " آتابیلر " پیئسی ناخچیوان مر-این ٨٠ ایلیگی موناسیبیتیله (٢٠٠٤) بوبیلئی تاماشا سی کیمی گؤستریلمیشدیر.

خالق شاعیری ٣٤ بدیعی - پوئتیک توپلۇنۇن، " تاریخیمیز، طالعیمیز " آدلی ایریھجملى علمی-ادبی-تنقیدی مقاله لر کیتابى نین مؤلیفیدیر. ٤-٢٠٠٤ جو ایلده " سئچیلمیش اثرلرى " دؤولت طرفیندن لاتین قرافیکاسی ایله کوتلوی تیرازلا نشر ائدیلمیشدیر. ١٠٠ دن آرتیق شئیرینه موسیقى بسته لنمیشدیر. بسته کار ر. مصطفی یئولە " نریمان " و ن. علیوئردىبىيوجولا " وطن " کانتاتالارینى ایشله میشدیر.

اثرلرى حاقىندا رئسپوبليكا و خارجى مطبوعات صحيفه لریندە مقاله لر درج اولۇنماش، ادبى ياردىجىلىغى قىيمىتلەرنىريلمیشدیر. " نریمان حسنزاھە نین لیرىكاسى " مۇظۇسوندا نامىزدىك دىيسىئر تاسىياسى مودافىعە ائدیلمیش (گولداھە پناھووا)، " نریمان حسنزاھەن ياردىجىلىق يولو " آدلی مونوقرافىيا (پروف. صاديق شوکوروو) يازىلمیشدیر.

ن. حسنزاھە بىر سира آوروپا و شرق اولکە لریندە كىچىرilen علمى-ادبى كونفرانسلىرىن، پۇئريبا سىمپوزيوملارى نين، رسمي دؤولت سفرلى نين ايشتىراڭچىسىدیر. ١٩٩٢-جى ایلده توركىيە نين بؤيوک ملت مجليسىنده و بىن الخالق بوداپېشت كونقرئىسىنده خالق دئپوتاتى كىمى نومايىنده هئىتى آدیندان چىخىشلار ائتمىشدیر.

آذربايجان رئسپوبليكا سی پرئىزىدەنتى نين سرانجامى ایله ن. حسنزاھە يه ٢٠٠٥-جى ایلده خالق شاعيرى فخرى آدى وئريلمیشدیر.

خالق شاعيرى نریمان حسنزاھەن خاريجى مطبوعات صحيفه لریندە " وطنسىز " (رومئىيىا،

جو ایلده آذربايجان يازىچىلارى نين ١٠ جو قورولتايىندا كاتىبلىگىن قرارى ايله ادبىات فوندو ايداره هئىتى نين صدرى تعين ائدىلمىشدىر.

٢٠٠٢-جى ایلده بىن الخالق علمى آکادئمیياسى نين (آذربايجان بؤلمەسى) مخبر عوضۇو، ٤-٢٠٠٤ جو ایلده آکادئمیكى سئچىلمىشدىر. امكدار اينجه صنعت خادىمىدىر. " شرف نىشانى " اوردى، آذربايجانىن و بىلاروسون فخرى فرمانلارى ايله تلطيف اولۇنماشدور.

مستقىل آذربايجان رئسپوبليكا سى نين " شهرت " اوردىنى (٢٠٠١) ايله تلطيف اولۇنماش و فردى پرئىزىدەنت تقاعدونە لايىق گۈرولماشدور.

مطبووعاتدا ١٩٥٣-جو ايلدن چىخىش ائدىر. اثرلرى كىچىمیش شوروى و بىر چوخ خارجى اولكە خالقلارى نين (انگيليس، فرانسيز، آلمان، فارس، ايتاليان، چك، هيىند، عرب، كروات و س.) دىللرینە ترجومە ائدیلمىشدىر.

باكىدا " سئچىلمىش اثرلرى " (" آذرنىش " ، ١٩٨٧)، تهراندا " سۈيۈد " (١٩٩٠) و طىفلىسىدە " سئچىلمىش اثرلرى " (" مارنى " ، ١٩٨٣) نشر ائدیلمىشدىر. " نابات خالانىن چۈرگى " پوۋىستى موسكوادا " مولودايَا قواردييا " نشرياتىندا روس دىلىنده (١٩٨٧)، تفلیسىدە گۈرجو دىلىنده (١٩٩٨) نشر اولۇنماشدور.

نریمان حسنزاھە ئىپىك-دراماتىك پۇئمالار مؤلiful كىمى ده تانينمىشدىر: " نریمان " (" آذرنىش " ، ١٩٦٨)، " زومرود قوشۇ " (" گنجىلەك " ، ١٩٧٦)، " كىمىن سوالى وار؟ " (" گنجىلەك " ، ١٩٨٤). هر اوچ پۇئما روس دىلىنده ده نشر ائدیلمىشدىر.

" بوتون شرق بىلسىن " پىئىسى اولجە سومقايتى دؤولت درام تئاتریندا (١٩٨٠)، سونرا آکادئمیك مىللی درام تئاتریندا (١٩٨٢)، موسكوانىن و ماياكوسكى آدینا آکادئمیك درام تئاتریندا (١٩٨٣) گؤستريلمىش و موکافاتلاندىريلمىشدىر. " آتابىلر " (١٩٩٧) و " پومپئىين قافقازا يوروشۇ " (١٩٨٤)

نابات خالانین چؤرگى. باكى: گنجلىك، ١٩٨٦
 سئچىلىميش اثرلىرى. باكى: آذرنشر، ١٩٨٧
 منيم نىگاھىمى پوزدو طبىعت. باكى: يازىچى،
 ١٩٨٩
 بوتون ميلتلره. باكى: يازىچى، ١٩٩١
 طالعىين تحفه سى. باكى: گنجلىك، ١٩٩٣
 گلىملى-گئدىملى دونيا. باكى: شرق-غرب، ١٩٩٥
 پومىپىيىن يوروشو. باكى: آذربايجان
 ئىنسىكلوبىئىياسى "، ١٩٩٥
 سئچىلىميش اثرلىرى. باكى: شرق-قرب، ٢٠٠٤
 پوليو بئشىگىم منيم. باكى: ٢٠٠٧
 نريمان. باكى: ٢٠٠٩
 سئچىلىميش اثرلىرى. باكى: ٢٠١٠
 نورو پاشا. باكى: ٢٠١٠

٢٠٠٩) و "نورو پاشا" (توركىيە نين ٩ ژورنالىندا)
 پوئىمالارى درج ائدىلەمىشىدیر.
 "كايىسىرى پۈزىيىا گونلرى" ندن (توركىيە، ٢٠٠٩)
 شاعير يوكسک تصوراتلار و اۇدوللرلە قاييتمىشىدیر.
 ن. حسن زاده ايلين شاعيرى ئىلان اولۇنماش، اونا "
 اوغور - ٢٠٠٩" دىپلومو وئريلەمىشىدیر.
 اودوللىرى : " آذربايجان رئىسپوبليكاسى نين خالق
 شاعيرى " فخرى آدى - ٢٠٠٥ " آذربايجان س س
 ر امكدار اينجه صنعت خادىمى " فخرى آدى -
 ١٩٨١ " شرف " اوردئىنى - ٢٠١١ " شۆھرت "
 اوردئىنى - ٢٠٠١ " استيقلال " اوردئىنى -
 ٢٠٢١ حيدر على اف مكافاتى " شرف نىشانى "
 اوردئىنى .

كتابلارى

دوستلار گۆزلە يېر منى. باكى: اوشاق گنجىنلىك،
 ١٩٥٦
 قىز اورگى. باكى: اوشاق گنجىنلىك، ١٩٥٧
 هاراداسان. باكى: اوشاق گنجىنلىك، ١٩٥٩
 قاراجا چوبانىن حكايىتى. باكى: ١٩٦٠
 سىزىن آيرىلەمدىم. باكى: اوشاق گنجىنلىك، ١٩٦١
 كۈنلۈم شعر اىستە يېر. باكى: آذرنشر، ١٩٦٤
 يادىينا دوشە جىڭ. باكى: آذرنشر، ١٩٦٦
 نريمان. باكى: آذرنشر، ١٩٦٨
 نىيە دئمە دىنيز. باكى: گنجلىك، ١٩٧٠
 زومرود قوشو. باكى: گنجلىك، ١٩٧٣
 منيم گئچە م-گوندوزوم. باكى: گنجلىك، ١٩٧٣
 نابات خالانين چؤرگى. باكى: گنجلىك، ١٩٧٤
 تهران اندىشە نو
 زومرود قوشو. باكى: گنجلىك، ١٩٧٦
 نريمان. باكى: يازىچى، ١٩٧٨
 سن باغيشلادىن. باكى: ١٩٧٩
 يېر آز مهلت اىستە يېرم عموردىن. باكى: ١٩٨١
 فيكىر ئىلمە. باكى: گنجلىك، ١٩٨٢
 كىيمىن سوالى وار. باكى: گنجلىك، ١٩٨٤

پوئىمالارى

نريمان	زومرود قوشو	كىيمىن سوالى وار؟	آتابىلر	پومىپىيىن قافقازا يوروشو	ميدىيىا ساراىىي	بيانت	حرىت	وطنسىز	ھئىبە دە گىزنى شعر	شاھىيد اول، گونش	رسول حمزىتۇوا مكتوب	شهيد آتاسى شريف قاغايىا مكتوب	قافقاز	جاويد	قاچاق كرم	سفيرە	خارى بولبول	آزادلىق ھمنى
--------	-------------	-------------------	---------	--------------------------	-----------------	-------	------	--------	--------------------	------------------	---------------------	-------------------------------	--------	-------	-----------	-------	-------------	--------------

چیخارمیشدیر. بدیعی-ائستتیک کامیلیگی ایله سئچیلن شعر و پوئمالارینیزا درین صمیمیت، حساسلیق، گوجلو لیریزم حاکیمدیر. دؤورون منظره سینی دولغون جانلاندیران و خالقیمیزین موباریزلیگی نین ترنتنومونه چئورلن منظوم تاریخی درلامارینیز تاماشاچیلار طرفیندن رغبتله قارشیلانمیش، تئاترلاریمیزین رئپرتوارلاریندا اوزانمخصوص يېر توتموشدور. يارتديغینیز پوئتیک نومونه لره بسته لنه ماھنیلار دیللر ازبریدیر. ضیالی وطنداش مؤعيى نومایش ائتدیره رک اجتماعى ساحه ده گؤستردىگینیز تقدیرلایق فعالیت کیتابلارینیزداكى فيکير و دوشونجه لرینیزى عملی صورتده گئرچەلشىدىرمك ايستگىنیزین بارىز ئاظاھورودور.

اينانىرام كى، سىز وطنپورلىك روحو و اخلاقى- معنوى صافلیق آشىلايان اثرلرینیزله آذربايجان اوخوجوسونو بوندان سونرا دا سئۇيندىرە جىكىسىنیز.

ان خوش آرزولارلا،
الهام علیييو، آذربايجان رئسپوبليكاىسى نين پرئىزىدئىتى باكى شهرى، ١٧ فئورال ٢٠٢١-جى ايل.

آذربايجان جمهۇرىيتنىن پرئىزىدئىتى ذات عالىلرى محترم جناب الهام علیييوه ذات عالىلرى!
محترم جناب پرئىزىدئىت!
رئسپوبليكاينىن يوكسک «استقلال» اوردىنى ایله تلطيف اولونماغىم باره ده وئردىگىنیز سرانجامى و منه اونوانلادىغىنیز تارىخى مكتوبو سىزە مىننتدارلىقلا اوخدودوم.
بئۇ ياددان چىخىمىر، هئچ كى اوندوللمور. منيم ادبى ياردىجىلىغىما، ساده شاعير امگىمە وئردىگىنیز قىيىمت اوچون، محترم جناب پرئىزىدئىت، سىزە درين تشكىرلار مىللى آزادلىق دويعولارى، عنۇنى دىرلە باغلilik و معنوى اوجالىغا چاغىريش تشکيل ائدن بو اثرلر سىزى ادبى پروسوئىسىن اون موقع لرinen

پۇوئىسى

نابات خالانىن چۈرگى

فىلموقرافىييا

نريمان حسن زاده (فىلم، ٢٠٠٦)

قىمىز حسىنلى (فىلم، ٢٠٠٧)

من حسین عاريفم... (فىلم، ٢٠١٠)

توركون اولوسو. خليل رضا اولوتورك (فىلم، ٢٠١٥)

ن.ا. حسن زاده نين «استقلال» اوردىنى ایله تلطيف ائدىلمە سى حاقىندا

آذربايغان رئسپوبليكاىسى نين پرئىزىدئىتى نين سرانجامى الهام علیييو آذربايغان رئسپوبليكاىسى نين پرئىزىدئىتى

خالق شاعيرى نريمان حسن زاده يە حؤرمىتلى نريمان حسن زاده!

سىزى موعاصىر آذربايغان ادبىياتى نين گۈركىلى نوماينىدە سىنى ٩٠ ايللىك يوبىلئىينىز موناسىيتىلە اوركىن تبرىك ائدير، سىزە جان ساغلىغى و يېنى ياردىجىلىق مۇوفقىتلىرى آرزولايرام.

سىز اۆتن عصرىن اور تالارىندا ادبىيات عالمىنە قدم قويىدونۇز واختىلارдан اۆز دست-خطىتىزى فورمالاشىدىرمىش و گئنىش اوخوجو آودىتوريياسى نين احتىرامىنى قازانميسىنىز. شاعير و دراما تورق كىمى اوزانمۇددتلى ثمرە لى فعالىتىنiz بويو يوكسک صنعتكارلىقلا مئيدانا گتىرىدىگىنیز ادبى اثرلر سۆز خزىنە مىزە لايىقلى تحفە دىر. قايه سىنى وطن محبىتى، مىللە آزادلىق دويعولارى، عنۇنى دىرلە باغلilik و معنوى اوجالىغا چاغىريش تشکيل ائدن بو اثرلر سىزى ادبى پروسوئىسىن اون موقع لرinen

حؤرمته، نریمان حسن زاده خالق شاعیری آذربایجانین خالق شاعیری نریمان حسنزاده یه ناخچیوان موختار جمهوریتتین عالی مجلسی نین صدری سیزی - معاصری آذربایجان ادبیاتی نین گؤركملی نوماینده سینی «استیقلال» اوردئنی ایله تلطیف اولونماغیبیز و ۹۰ ایلilik یوبیلئینیز مناسیبیله صمیمی قلبدن تبریک ائدیرم.
شاعیر، دراماتورق و ایجتماعی خادیم کیمی آذربایجان ادبیاتینین و مدنیتی نین اینکیشافینا مهم تحفه لر وئرمیش، یارادیجیلیق نومونه لرینزله گئنیش اوخجو کوتله سی نین رغبتینی قازانمیسینیز. قهرمانلیق تاریخیمیزی عکس ائتدیرن درامارینیزدا، بدیعی-ائستئتیک کامیلیگی ایله سئچیلن شعیر و پوئمالارینزدا خالقا، وطنه درین محبت حیسی، وطنپور صنعتکار و ضیالی وطنداش مؤقعيی اوز عکسینی تاپمیشدیر.
سیزی بیر دaha تبریک ائدیر، یارادیجیلیق اوغورلاری آزو لا ییرام.
حؤرمته،
واصف طالیب اوو

ائدیرم. البتہ، بو قیمت تکجه منه یوخ، بونون ادبیاتیمیزا، اینجه صنعتیمیزه، صنعت آداملارینا وئریلن یوکسک قییمtdیر.

موظفر عالی باش کوماندان!

بو گون بیز یارادیجی ضیالیلار دا سفربر خالقیمیز کیمی، جمعی ۴۴ گون داوم ائدن وطن موحاریبه سی نین اولکه میزدہ یاراتدیغی تاریخی قلبه میزین ایقلیمیله، صاف آب-هاوسی ایله نفس آلیریق.

خالقیمیزین ایستکلیسی بیرینجی ویتسی-پرئیدئنت مهربیان خانیم علیئیوا ایله بېرلیکدە، سیزین گئنیشمیقیاسلى دونیاگؤرۈشۈنۈز، مودریک جسارتینیز و درین ذکانیز سایه سیندە خالقیمیز اوتوز ایله ياخىن بیر آغريلى اینتیظارдан ابدى خیلاص اولوب. ائمنى فاشیزمی همیشە لیک محو ائدیلیب. ایشغالدان آزاد اولۇنۇش تورپاقلاریمیزدا اوچرنجلی دؤولت بايراغى دالغانلار. بابالاریمیزین قدیم سئیرانگاه مسکنى اولان گۆزل گلین اورپکلى شوشانی آذربایجانین مدنیت پایتاختى ائلان ائتمیسینیز.

بیز یارادیجی ضیالیلار هله نامرد دوشمنین خارابا قویدوغو، واختیله دینج اهالى نین ياشادیغى شهر و کندلریمیزین يئریندە قلوبال لایحە لر اساسیندا يئنى سالینان شهر و کندلریمیزین يئریندە شاهیدى، ایشتیراکچىسى اولا جاغىق.

بونون بونلار سیزین یاراتدیغىنیز يئنى اینکىشاف مرحلە سی، يئنى دؤور آذربایجان اینتیباھیدیر.

محترم جناب پرئیدئنت!

سیز مرحوم آتانیز اونودولماز اولو ائندرين آرزو و تاپشیرىقلارینى، همچىنین خالقا وئردیگىنیز وعدىلرى زامان و تاریخ قارشىسىندا لیاقتله، شرفلە يئرینه يئتىردىنیز.

سیزی تانرى قوروسون! بونلارین ھامىسى بیزیم ایلهام منبعىیمیز، طالعىمیزین تحفه سیدیر.

سیزه بیر دaha مینىنلدارلىقلاب:

بو گون شعرىم، سۆزوم،
ھنجام، قافىييم - الھامدىر!
قاراباغ آذربایجاندىر!
«قارباگنامە»م - الھامدىر!

سارا خانم و نریمان داستانی

SARA XANIM VƏ NƏRİMAN DASTANI

دونیایا،

نه بیلیم، نئچه آد دئدیم،
من گؤردومن دونیانی،
دنیا گؤرمە دى.
ائولنديم،
"بو دا بير ظارافات!" - دئدیم،
عادى ظارافاتى
او، گؤتورمه دى...

"...نریمانین شعرلرى دانيشيق ديلينه ياخين، ساده، سليس ارسلوبو ايله ده سئچيلير. آداما ائله گلىر كى، بونلار يازيلمير، سؤيله نير. كيتابدان، رسمييتن اوزاق، اوركىن گلن شيرين، ماراقلى بير صحبتىرى. البتە كى، بو يالنىز شعرلرين شكللى خصوصىتى ايله يوخ، هم ده مضمونو ايله باغلىدىر. نریمان اوخوجوسونو چوخدانين دوستو، تانىشى و اورك سيرداشى كىمى ديندىريرىر". پروفسور مير جلال پاشايئو

پئزىيا كؤنول يادداشىدىر. شاعر قلبى نين ياشانتى و سارسينتىلارى اوندا عكس ائدىر. ادبى نؤعلر و ڙانلار ايچرىسىنinde، خصوصا ليريكا شاعر اوريى نين ان بوللور آيناسىدىر. داها دوغروسو، ليريكا - شاعر قلبى نين ترجمە حالىدىر. بوندان چىخىش ائدرك، امينلىككە سؤبىلە بىلرىك كى، بوتون سئوگى سوژئتلرى نين و داستانلارينين وطنى شاعرلرين اورىيدىر. يعنى افسانلىشنى، اساطيرلىشنى و نهايتى، داستانلاشان بوتون سئوگىلرىن بىدىعى يادداشا يولو زامانىن ان بؤيوك و صادق عاشيقلىرىنىن - شاعرلرين قلبىنinden كئچير. خالق شاعرى نریمان حسن زاده نين" من سنى سئودىم كى... "سلسلە سينى اوخوياركەن، غير اختيارى اولاراق، بو جور دويغosal دوشونجىلر بئينىيمىدە دولاشدى. بو سلسە ده يئر آلان شاعرلرين اكتريبيتى شاعرىن حياتىندا باش وئرمىش مىشىلىسىز

آذربايجان جمهورىتتىن
rossiya فدراسياسىنداكى
فوق العاده و صلاحىتلى سفيري

آذربايجانين خالق شاعيرى نریمان حستزاده يه
چوخ حؤرمتلى نریمان معلم،

سيزى ٩٠ ايللىك يوبىلئىينيز و آذربايغان جمهورىتتىن پرئىزىدئنتى ذات عالىلرى جناب الهام علىبو طرفينىندن «استيقلال» اوردىنى ايله تلطيف اولونماغىنiz مناسىيتىلە صىميمى قىلدەن تبرىك ائديرم.

موعاصير آذربايغان ادبياتى نين و ادبى تارىخى نين انكىشافىندا خصوصى يېرىنىز اولان ايجتىماماعى خادىم كىمى آذربايغاندا اوج نسىل ياردىجى اينسانلارين فورمالاشماسىندا، اونلارين ياردىجىلىق آختارىشلارينا سۈوق ائدىلمە سىنده خىدمتلىرىنىز عوضسىزدىر. سوردوپۇنۇز شرفلى عۆمۈر عرضىنده مهم تارىخى حادىشە لرین شاهىدى اولموش، آذربايغان پئۆزبىياسى نين زنگىنلشمە سىنده ياخىندان ايشتيراك ائتمىسىنىز. يازىب-يارادىغىنىز بوتون اثرلىرىنىز، آراشدىملارارىنىز آذربايغان ادبياتى نين قىيمتلى نومونە لرىدىر.

فورصىتن اىستىفادە ائده رك، سىزى بىر داها صىميمى قىلدەن تبرىك ائدير، اوزون عمر و آذربايغان ادبياتى نين انكىشافىندا حىاتا كىچىرىدىگىنىز شرفلى فعالىتىنىزدە يئنى ياردىجىلىق اوغورلارى آرزو لاپىرام.

آرزو ائديرم كى، ١٠٠ ايللىك يوبىلئىينيزدە حؤرمتلى پرئىزىدئىتىمىز سىزى يئنيدن تلطيف ائتسىن.

ان اساس جان ساغلىغى دىلە بىرم.
حؤرمته، ان خوش آرزو لارلا

پولاد بولبولوغلو

عاشیقلر کیمی بوتون جهانا مشهور ائدن شاعر اوزو ده اونلاردان ذره قدر آز سئومین بير انسان دئیلیدیم؟ عکسینه اوز قهرمانلاریندان دا اوستون، درین و گوجلو عاشیقلر دئیلیلمی مولفلر؟! نظامینین، نسيمینین، نواینین و باشقى داهى عاشیقلرین اعتيراف ائتمديمى بىر گۆزل حقيقى بوتون زامانلارين بنزرسىز عاشيقى فضولى سؤيليمىھ جسارت ائتمىشدى. بلکه اونا گئرە كى، اوز اوستادلاريندان و بير چوخ شاگىردىلرinden فرقلى اولاراق، فوضولى اوزو ائله ساغلىغىندىا هم داهى شاعر، هم ده داها چوخ اصل و صادق عاشيق كىمى ائل ايچىنده مشهور ايدى:

مندە مجنوندان فضون عاشيقلىك استعدادى وار، عاشق صادق منم، مجنونون آنجاق آدى وار.

فضولىنinin تكجه اوز معاصرلىندين دئييل، هم ده سلفلىندين و خلفلىندين فرقى، منجە، اوستونلوبىو اوندا عاشيقلىك و شاعرلىك استعدادىنinin بير-بىرىنى مىشلسىز درجه ده قدرتلنديرمىشىدир. بىر معيارلا پۈئىپىا تارىخىمizه نظر سالساق، فضولىنinin مقاييسىھ گلمز بىر عاشيق اولدوغو آيدىنلاشىر. بىر ده فضولىيە بنزە رلر ده سئچىلىر. كلاسىكىك پۈئىتكادا فضولىيەلە روحداش و سيرداش شاعرلر معلومدور. معاصر شعرىمizدە اىسە منيم ذوقوم بئله بىر پۈئىك جرجى وورغولاماغى مقصده موافق سايير: صمد وورغون، ميكاييل مشفيق، على كريم، نصرت كسمنليو راميز روشن. منجە، نريمان حسن زاده ده سيرادا شرفلى يئر توور. اونون پۈئىپىاسى، خصوصى ايله ده ٥-١٠٠ ياخىن شعرىن يئر آلدigi " من سنى سئودىم كى... " سلسەلى سى بئله سؤيليمىھ اساس وئير.

MEA-نinin حقيقى عضو، پروف. نظامى جعفراوو خالق شاعرى نريمان حسن زاده حقىندهكى مقالە لرىنinin بىرىنده بئيوک شاعر يارادىجىلىغىنinin ماھيتىنە واراراق يازىر: "...نريمان حسن زاده حقىنده دانىشماق، عمومن، معاصر آذربايجان پۈئىپىاسى بارسىنده دانىشماق دئمكىدیر، - ٢٠ جى عصرىن

فاجعه دن سونرا - ١٩٨٥-جى ايلدن اعتبارا يارانماغا باشلايىب. آما شاعرلەن بو سلسىلە نى عمر بويو يازدىغىنى دوشونمك داها دوغرودور. يعني شاعر قلبى نين سئوگى دوغولارى تكجه فاجيعوى ياشانتىلارلا محدودلاشمىر، آز دا اولسا، اوندا سئوگى سئونىنجلرى ده عكس ائتمىشدىر. اوستاد شاعرلەن بو تكرار-سىز سئوگى سلسەلى سى حقىنده آكادئميك عىسى هېبىبىلى يازىر: "...نريمان حسن زاده اوز اورىزىيەنال ليرىزمىنى، ليرىك تەكىيە سىنى، كۆورك، لاكتىن ديانتلى ليرىك حسى اولسلوبۇنۇ قوروپىور، اينكىشاف ائتدىرير و زنگىنلىشىدىرىر. دئيردىم كى، اونون پۈئىپىاسىنداكى" منيم نكاھىمى پوزان طبىعت سلسەلى سىنەن يازدىغى ان مونس كدر اوقاتىندا كۆكلەنمىش شعرلى آذربايجان ليرىك شعر خطىنە تامامىلە يئنيدىر، اورىزىنالدىر، غيرى عادى محبت چالارلارى يارادان، ايندىيە قدر پۈئىپىامىزدا اولمايان انسانى بىر اوقاتدىر - معنوى، اخلاقى، ملى دىرلە سؤىكىن اوقات..." .

اصلىنده بشر تارىخىنinin ان صداقتلى و فداكار عاشيقلىرى ائله شاعرلەن اوزو دور. " خسرو و شيرين " ئى، " لىلى و مجنون " و انسانلىغا بخش ائدن داهى نظامى هم ده بوتون دنیا ياشق درسىنى كىچمىزدىم؟! دنيانى انسانى و ايلاھى اعشقىن قدرتىنە ايناندىرماغا جان آتان بئيوک صنعتكار، عىنى زاماندا، اوزونون عاشيقلىك قابىلىيەتىنى و قدرتىنى ده نمايىش ائتدىريردى. خسرو، مجنونو مىشلسىز

یاشانتیلارى مشهور خانچوبان و سارا حقينىدە كى
غىلى سئوگى داستانىنى ياديمىزا سالىر:

گئدىن دئيىن خانچوبانا،
گلمە سىن بو ايل موغانما.
موغان باتىب ناحاق قانا،
آپاردى سئللر سارانى،
بىر آلا گؤزلو بالانى.

بو سطرلر منه مشهور سئوگى داستانىنин يادىگار
اۇرنكلرى كىمى دوبولور. گۈروندويو كىمى، بو مصراع
لار باياتى دئىيل، محض سئوگى قصه سىنى بىان
ائىنهانسىسا بىر عاشىغىن و يا ائل شاعرىنinin دوزوب
قوشدوغو اثردن پارچانى آندىرىر. "من سنى سئودىم
كى... " نىن مولفى بو حادثەنى ده، مىصرالارى دا اوز
اىرى بويونجا خاطرلايىر. ئەلە بىل كى، سارا رمزىنин و
اوبرا زىنن فاجىعو جاذىيە سى مولفى معين درجه
ده اوز اوربىتىننە ساخلايىر. شاعر سانكى تارىخى-
اسانوى سارانىن ناكام قىسمتىنندەن و مىستىكاسىنندان
خىلاص اولماق، اوزاقلاشماق اىستىير. آمما كلاسسىك
عاشىقلرىن تارىخى طالعى شاعرىن طالعينىدە
آمانسىز جاسينا تکرار اولونور. مولف اىستىرسە ده،
اونون ساراسى اوز حياتىندا افسانوى سارانىن
طالعينىدەن، بو اوبرا زىن اثرلىرى و نسيللرى كۈورلەن
مىستىكاسىنندان قاچا بىلەمەر.

كلاسسىك پۆزىييا تارىخىنندە بىلدىيىمېز كىمى، بىر
چوخ شاعرلەن حياتىندا بؤيووك قادىنلار و اوندولماز
سئوگىلر اولمۇشدور. همین نادىر و بنزه رسىز
انسىيەت آنلارى پۆزىييما سون درجه قىيىمتلى ئىنجىلر
بخش اىتمىشدىر. "من سنى سئودىم كى... " سلسە
سىنە داخيل اولان شعرلە ده محض همین قىيىمتلى
سئوگى دوردانە لرينى و اينجىلرىنى خاطرلايدىر. آمما
بو شاعرلەن اصل پۆتىك دىرينى دوزگون معين
ائتمىكىن اوترو نظردن كىچىرىدىيىمېز شعرىت
نومونلارىنە مرد، صمىمى و بؤيووك بىر اوركەلە ياناشماق

ايكتىجى يارىسىنن سوسىال-ائستئتكى
پروبئىملەرنى ياردىجىلىغىندا بوتون مقىاسى ايلە
عکس ائتدىرن ن. حسن زادە بؤيووك صمد وورغۇندان
سونراكى دؤورون ان گۈزل شاعرلەينىدىر؛ شعرىنە
دە، نشىنە دە، دراماتورگىياسىندا دا، حتى
پوبلىسيستىكاسىندا دا او محض شاعىرىدىر. شاعرلىك
ن. حسن زادە نىن ستىخىياسىدىر. او تكجه شعرىنە
نسرىنە، دراماتورگىياسىندا، پوبلىسيستىكاسىندا
دئىيل، عادى معىشتىدە ده شاعردىر، يازاندا دا،
يازماياندا دا شاعردىر... ". گۈركەلى تنقىيدچىنин و
ادبىاتشوناس عالىمەن بو دوشونجە لرينى شاعرىن
بوتون ياردىجىلىغى، خصوصا ده" من سنى سئودىم
كى... " سلسە سى پارلاق شكىلە تصديق ائتمىكدىر.
" من سنى سئودىم كى... " سلسە سى معاصر
شعرىمېزىن اوغورلو يېنىلىكلىرىنندە بىرى كىمى دقتە
لايىقدىر. آما اۋتن يوزىلە پۇئىيامىزدا جىدى حادثە
چئورىلىميش و اونلارلا، يوزىلە كۈنوللەر سئوينجىنە
سبب اولمۇش بو گۈزل شعرلە ادىي تنقىيدىن نظر-
دقىنندەن كىناردا قالمىشدىر. بلکە ده بؤيووك شاعرىن
منسوب اولدوغۇ پۇئىك ئاپوخانىن بديعى
مسطويسىنە يىگانە اولان بو اىرى درك ائتمك و
دېرىلندىرىمك اوچون معىين درجه ده وقتىن
كىچىمىنە احتىاج دويولمۇشدور.

ايلىك اونجە بو سلسە نىن اورىزىنال پۇئىك
ستروكتورونو و مضمۇنۇ قىد ائتمىلىيىك. "من سنى
سئودىم كى... " ده كلاسسىك پۇئىتىكانىن ان ياخشى
تجربە و عنىلرى ياردىجى صورتىدە انكشاف
ائتدىرىلىمېشدىر. مثلا، بىز بورادا فضولى" لىلى و
محنۇن " اونون گۈزل تاثىرىنى ده، ائل عاشىقلارنىن
و شاعرلەن سئوگى داستانلارنىن حياتىبىخش
نفسىنى ده سئزىرىك. سلسە نىن بعضى شاعرلەنندە
اوز سئوگىلىسىنەن قېرى اوستوندە فرياد ائدن لىرىك
قەھرمان بىزە لىلىنىن قېرى اوستوندە اينلىن مەجنۇن
خاطرلايدىر. و ياخود شاعرىن اوز سئويملى حىات
 يولداشى و قەھرمانى سارانىن ايتىكىسى ايلە باغلى

اودن، عایله دن باشلاییر وطن،
قادیندان باشلاییر، گرک بیلیدی.
گرک ملت اوغلو اولجه قلبا
ملتین قیزینا هیفسلنیدی.

هر ايکي دوروم و ياناشمانى اوزونون قلب سوزگجىندىن
كىچىرن شاعرين چىخاردىغى معنوى-اخلاقى نتىجه
لر ده عبرت آمىزدىر. شاعرين فاجعه سينى چوخ
عادى و سوپوققانلى قارشىلايان انسان حقيقتا ده
اوركسيزدىر. شعرىن و شاعرين ماھيييتىنى بىلمە
مكدىر. چونكى شاعر نىنكى بير عايىله يە، بير ئالە، بير
حالقا و ملته، حتى بوتون دنيايا مخصوص دور. و اونون
كدرى، دردى و اضطرابلارى دا هميشه عموم ملى
سعجيye مالىك اولور.
عموما، بئيوىك ادبىاتى تكجه كىشىلر ياراتمير، ملتىن
قادينلارى دا بو پروسئسده ايشتيراك ائدىر. هر بير
خالقين مدنىيىتى تارىخىنده بو ساحه ده قادينلارين و
كىشىلرین اميى، زحمتى يارى با يارىدىر. چوخ اوزاغا
گئتمە يك، يالنىز ٢٠ جى يوزايل ادبىات تارىخيمىزى
گؤتورسک، دئمك اولار كى، بوتون مشهور
كلاسيكلىرىمىزىن حيات و ياردېجىلىغىندا
قادينلارين آپارىجى رولا مالىك اولدوغونو مشاهدە
ائدىرىك. بو نقطە نظردن ياناشساق، اۆتن عصرىن سۆز
صنعتىنى يارادانلارين اوغورلو ادبى طالعيندە
سۈيىملى قادينلارينين مىثلسىز خىدمتلارىنى
اونوتماق انصافسىزلىق اولادى. بلى، مىرزە جليلين
حميدە خانمى، حسين جاويدين موشكونازى، احمد
جاودىن شكريه سى، جعفر جبارلىنин سوناسى،
ميكاييل مشفيقين دلبرى، صمد وورغۇنون خاوري،
رسول رضانىن نىڭارى، بالاش آذراوغلونون مدینە سى،
على كريمىن ئىلزاسى، مممد آرازين گولخانمى،
حسين كورد اوغلۇنون فريده سى، خليل رضا
اولوتوركون فيرنگىزى و باشقا بئيوىك خانملارىمىز
-جى يوزايل ادبىاتىمىزىن برابر حقوقلو جفاكتىشلىرى

لازىمدىر. مولف سلسەلە يە داخيل اولان "آغرى" آدلى
شعرىنده سانكى گلچك ياناشمالارى دوغرو هدفه
يئنلىدىر. داها دوغروسو، شعردە بىر سلسەلە يە
مناسبتىدە ممكىن اولا بىلن ايكى جور ياناشمايا دقتى
چكىر، بيرينجى و دوزگون، اصل انسانى مناسبت:
مولف شعرلىرىنى اوخويوب سون درجه متاثر اولان
اوخوجو (و يا اوخوجولار) حقىنده يازىر:

بئيوىك بير عالييمين حيات يولداشى

تىزدىن دوز سپىپ بو يارام اوسته.
دئيرلر، قورومور گؤزونون ياشى،
اوخويوب آغلابىر هر مىصراعم اوسته.
قانادلى بير قوشدو عمر سن دئمه،
تئز سينير، بو قاناد او قاناد دئيل.
هاردارسا غم گلدى منىم شعرىمە،
غم ده سئونىنج كىمى منه ياد دئيل.

شاعر اوز قلبىنین محرم و مونس كدرىنە ياد، دوغما
اولمايان و انسانا ياراشمايان ياناشمانى دا اورك
آغريسييلا دوييموش و همین اضطرابلارى دا اوز
اوخوجوسوپلا بولوشمكدىن چكىنممىشدىر. بو شاعر
مردىيدىر. اوزونه و اوز دويغولارينين صمىمېيىتىنە و
ابدىعيتىنە اينانان، گوون شاعرين مردىيدىر:

"قرئىتەدە شعرىمە گۈرۈب بىر نفر،
منىم گۈز ياشىما گولوب دئيرلر.
شكايىت ئىلىيب: گۈرنلر يازىر،
اولن آروادىنا شعرلر يازىر.
نه دئيم دويغوسوز ياشايان كسه،
ئىئير سفرمېزدە چۈرۈمېمىزدىن
بىز قولاق آسىقىجا او اوركسيزە،
او دا نىشان آلىر اورىيمىزدىن".

مولف اوز دويغولارينين ديرينى، طبىعى كى،
هاميدان ياخشى درك ائدىر. اصليندە بو شعرلر
انسانلىق و سئوگى درسلرى كىمى بوتون زامانلارا و
نسىللەر عنوانلانىب:

اڭلین آرخاسى وار - شاعردى او دا،
شاعر ياس توتاندا ائل دؤزه بىلمىر.
ائلە قوربان اولوم، ائل ساخلاياندى،
يىخىلىسان، اليىندن تئز توتار سنين.
تکلىپ آيسىر - قوجاقلاباندى،
سايماسان، ائل اۋزو اونودار سنى.

او سلسە يە داخيل اولان شعرلىرىن اورىھ ياتان و ياددا
قالان مزىيتلىرى چوخدور. يىعجام بىر يازىدا اونلارلىن
هامىسىنى احتوا ائتمك و عمومىلشىدىرىمك ايمكان
خارىجىندىرى. آما درحال نظره چارپان و دقتى چكى
بىر سىرا مقاملارى بورادا قىد ائتمە يى واجب
سايرىق. شاعرين فاجىعوی اوقاتلا يوغۇرمۇش اكش
شعرلىرىنده صمىمېتىلە بىرگە ھەم دە اۆزۈنە مخصوص و
قانادلى دئىيىم طرزى سىزىن روحونۇزو دا حقيقى
پۇئىپا اوستۇنده كۈكلىپەر. مثلا، يوخارىدا مثال
گىتىرىدىيىمىز" اڭلین آرخاسى وار - شاعردى او دا،
شاعر ياس توتاندا ائل دؤزه بىلمىر "بىتى آفورىزم
كىيمى سىلىنir. يئرى گلمىشكىن، سلسە دكى بىر
چوخ شعرلەدە بىز سىخ-سېخ پۇئىتكى آفورىزمىلە
راستلاشىرىق. و شعرلىرى دفعە لرلە مطالعە ئىدرکن،
ھەمين آفورىزمىلە قدر حكمتلى سطرلىرىن شاعر
طرفىنiden بىداھتا سؤيلىندىيەن، ائلچە يازى پروسىسىنده
ياراندىغىينا صمىم-قلبدن اينانىرسان.

"من سىنى سئودىم كى... " سلسە سىنى بؤيوك و
اونودولماز سئوگى حقىنide داستان حساب ائتمىيە
اساس وئىن شعرلە خىلیدىر. قىد ائتملىپىك كى،
سلسلە يە داخيل اولان بوتون پۇئىتكى نومونلەر ھەچ دە
سئوگى فاجعە سىنiden بىتىمەر. يىنى بو شعرلىرىن
هامىسى او بؤيوك اىتكىدىن سونرا يارانمايىب. اونلارلىن
آراسىنداايلك سئوگى حىرتلىرى دە، ياددان چىخماز
سئوگى سئوينجلەرى دە وار. بو شعرلە آراسىندا قىزا و
قادىينا محبتىن تكرارسىز ياشانتىلارى، بلکە دە ھەچ
كىيمىدە و ھەچ يېردىھ راست گلمىيىنىز معنوى-
پسيخولوژى وضعىيتلىرى عكس ائتديرنلىرى دە

سايىلماقدا حاقلىدىرلار. نريمان حسن زاده نين سارا
خانمى دا بو مقدس و ظريف سلسە نين داومىدىر.

۲

بو گۈزىل و ظريف سئوگى شعرىييتىنده عكس ائتمىش
مونس حس و ياشانتىلارى، ان مەم، " معنوى،
اخلاقى، مىل-لى دىرلەر سؤيىكتەن اووقات " اى
خصوصى وورغولايىن آكادئمىك عىسى حىبىبىلى
يازىر: " شاعرين طالعينە سرت اسىسە دە كولك " ،
اضطراب حياتدا اونون عمرۇنون معناسىنا چئورىلىسە "
دە، يئنه دە او خالقىنا، ملتىنە، تورپاغىينا باغانلىر،
تىلىنى اونلاردان آلىر و اونون خلقلىيى، ملىلىي
يئنى بىر روحدا اورتايى چىخىر... محض بو قارشىلىقلى
اىل، خالق محبتىنى او، معاصر انسانىن كىچىرىدىيى،
كىچىرە بىلچىيى ان رنگارنگ حىلىنى، دويغۇلارىنى،
ملى-معنوى، اخلاقى، اجتماعى-سياسى دىرلەرنى،
خالقىن تارىخن فورمالاشان ملى مئنتالىتەت
چئورىسىنده اولان ھەر بىر جەتى يوكسک معاصرلىكە
ترننوم ائتمىسى اىلە قازانىبىدىر. آذربايجاندا اوشاقدان
بؤيوپە بوتون خالق، خالقىن ھەر بىر زومرسى شاعرى
تانييىر، ان آزى شعرىنiden بىر پارچا يادداشىندا
قوروبور".

محض بو سبىدن دە" من سىنى سئودىم كى...
" سلسە سىندىكى الم و يانغىنى تكچە بىر عايلە يە،
بىر كىشىيە آيد ائتمك ان آزىندان انصافسىزلىقدىر.
مولفىن اورك سۆزلىرى و تاسفلرى بىزىيم دە قلىبىمېزدە
عکس-صدا وئربر:

" سنسە آغلابىسىسان... او قىلە احسن، انساندا انسانى
دوييمىايان بىر كىس،

عدالت نامىنە كۈمك اىستىن او ھە كىيم اولسا دا،
رحم ائدە بىلمىز! ". اۆز سۆزۈنون و كۈنۈل
اضطرابلارينىن اڭلین قلبىنده يووا سالاجاغىينا اينام
ايىسە شاعرين بلکە دە ان بؤيوك خوشبختلىيىدىر:

بىر شىيە ايناندىم من بو دنيادا،
بو بىر حقيقىتى - اوزە دئىيلمىر؛

آجى معين ائتمىشدىر. فاجعه نىن، دردين دؤزولمز اضطرابلىرىندان دوغولان فكىلر، ياشانتى و دويغولار هم ده آهنگ و ليرىك-ريتيمىك سىللر دوزومو، غيراختيارى اولاراق، قلبىنىزى اووسونلايير.

بىلمىدىم، اوزونه كىم يامان دئىيب، ياخشىنىدۇيونجا بىز هەچ گۈرمىدىك. يوز ايل ياشاماغا آند اىچدىك، حىف، اصليندە يوز ساعت سئوبىنج گۈرمىدىك. متنىدە بدېعى تضاد ليرىك اضطرابى قوووتلىنىدىرير. مولفىن قلبىندن پوسکورن دويغولار پۇئىك آفوربىزم كىمى سىسىلىرى:

نيسگىلى بىر آد وار، سنين آدىندى، كۈنول باغلامىشام من ده بو آدا. دنيدادا ان بؤيوك ايتىكى قادىندى: گۈرۈم آناما دا، قادىنىيما دا.

همين شurىن سونونجو سطىلىرى ايسە ھم يوخارىداكى آفوربىزمى آيانلىشىدىرير، ھم ده قادىن ايتكىسىنى ياشايان انسانىن تكلىيىنى، كىمىسىزلىيىنى گۈستىرير، داها دوغروسو، گۈرۈملو ائدىر:

ائين يىيسييدىن، ايندىسە تورپاق، سنىن ساغ جانىمدا آغرييان يئريم. چۈلدە قالماق اولمور، ائودە ياشاماق، نە گىندىن يئريم وار، نە قالان يئريم.

انسان تنهالىيغىنин بلکە ده ان ترازيك ايفادسى ابديلىشىپ بو مىصراعلاردا. خصوصا، "نە گىندىن يئريم وار، نە قالان يئريم" سطرى انسانىن چىخىلماز وضعىتىنى، اوميدسىزلىيىن دەشتلىرىنى، دؤزولمز احوالىنى گۈزلەيمىز اونوندە جانلاندىرىر.

مۆجوددور. مثلا، شاعرىن آشاغىداكى سطىلىرىدە ابديلىشمىش مونس دويغولارينىن گۈزىل ايفادسىنى سادجه ليرىك اينجى كىمى دىرنىدىرىمك اولار:

پنحرم اونوندە سولار چاغلايير، خال دوشور گئجه نىن آيدىنلىغىن قوللاريم اوستوندە بىر قىز آغلايير، اينانا بىلمىير قادىنلىغىنا.

انسان سئوگىسىنىن بو جور تكرارسىز و تصوور اولونماز آنلارينىن شعره كۈچمىسى، آنین سحرىنىن شعرىيەتىن معجزىسىنە چئورىلەمسى حىرت آمىزدىر:

باشىنىن اورپىي يانا سوروشوب، اىچمىيپ مىت اولوب... سببى نىدى؟ يئرين چكىسىزلىك قطبونه دوشوب، بو قطبونه واختسا او كىچملىيدى.

بودويغولارين يالنىز شرق شعرى مسطويسىنىدە گۈزلىيىنى و مونسلىيىنى ده اونوتىمالىييق:

اوزو گۈزلىيى بىر گون گلىبدى، ايندى سوروشمايىن، هەچ بىلمىير او. قادىنلىق قىزلىغا اوستون گلىبدى، آغلايا-آغلايا گولومسىير او.

عموما، يوخارىداكى مصراع لارى آلتىمىشىنجىلاين سئوگى دويغولارينىن جاذبه دارلىغىنى يئنىدىن كشف ائدن و "سئوگىسىز زامانىن سئوگى شاعر" لرىندن (آنار) بىرىنىن هەچ زامان كۈھنلىمین پۇئىك يئنىلىيى كىمى دىرنىدىرىميه جسارت ائدىرىك. نە قدر آمانسىز اولسا دا، سئوپىلىيىك؛ بؤيوك كە-در و ايتكىلر حقىقى پۇئىيانىن آناسىدىر." من سنى سئودىيم كى... "سلسلە سىنinin پۇئىك ايفادە ترزىنى و اوسلوبونو شاعرىن ياشادىغى مەحضر بى آغىر آغرى-

وورغولادىغى پۇئزىيانىن و صنعتىن ھemin قىزىل قايداسى اساسىندا يارانىب دئشك، اصلا يانىلمارىق. شاعر" منيم نيكاحىمى پوزدو طبىعت "شعرىنده اۋز اضطرابلىرىنى و دويغولارىنى او قدر مهارتله ايفاده ائدىب كى، سانكى دؤرد بندلىك بير شعرى يوخ، محبت فاجعه سى حقينىدە غمگىن بير قىسىنى اوخويورسان. اگر شاعر پۇئزىيانىن سون درجه محدود فورماسى و ايفاده ايمكانلارى داخيليندە نشرين انكاس ائفەتكىتىنى ئاللاشدىرا بىلىرسە، بو موليفين سون درجه بؤيووك غلبە سىدىر. دفعە لرلە اوخدوغوموز يېجام شعر لىريك و غصە لى بير حكايە تصوراتى يارادىر:

سون منزىل دئىيرلر، من اوردا گۈرددوم،
ندىر سنه گئىدib، سنسىز قايتىماق.
كاغىذى قورو دوم، سنى ايتىردىم،
ايىدى سنى مندن قورو يور تورپاق.

"قادىنسىز حىات" شعرىنده ده مولف ياشانتىلارينىن طبىعى آخارى و ايفادسى اصل شعرىتىن دوغولوشونا خىدمت ائدىب. شعرده گۆزلىنلىمz و فوق العاده تشبه لر، مئتافورالار دقتى جلب ائتمىر، عكسىنە، شاعرىن صىميمى و طبىعى وضعىتىلە ھماھنگ اولان دويغولارى قلىبىنىزى رقتە گتىرىر. آشاغىداكى سطرلر سانكى غمگىن سئوگى داستانىنин كۈورك دويغولارلا سوسلەميش بير فصلىدىر:

بىر گون سىندىن سونرا بىر خستە لندىم،
جانىمدا پايزىن اسن يئللرى.
سنسىز من آناسىز اوشاق كىمىيەدىم،
دنيا ياد قىزىيىدى مندن اۋترى.

شعرده تصوير ائدىلن سونراكى پۇئىتكى وضعىتلر ده لىريك" من " يىن معنوى سارسينتىلارينى عكس ائتدىرىر. مولفين" دنيا ياد قىزىيىدى مندن اۋترى

يئرى گلمىشكن، قىد ائتملىيىك كى،" من سنى سئودىم كى... "سلسلە سى پۇئىتكى وضعىتلرلىن زنگىنلىيىنە و رنگ به رنگلىيىنە گۈرە دقتى داها چوخ جلب ائدىر. وضعىتلر و سىتواسىيالار پۇئزىيانىسى آلتمىشىنېجىلارين يارادىجىلىقى ايلە بدېمى تفكىرمۇزدە خصوصى بىر تمايولە چئورىلدى. الى كريم، مممەد آراز، فكىت صادق، فكىت قوجا، واقيف صمد اوغلو، خليل رضا اولوتورك، عيسىي اسماعىلزادە، الكبر صالحزادە، موسى يعقوب و نريمان حسن زادە نين يارادىجىلىق دست خطىنده بو ائستىتكى كىيفىيەت قابارلۇق صورتىدە نظرە چارپىردى. عموما، آلتمىشىنېجىلار ٥٠-٣٠ جى ايللىرىن پۇئىتكى دېبىندە مجرد پۇئىتكى بىاندان، ساختا و پاتئتكى ترنىومچولوكىن، شعرىيىتى اولدورن رىتوريكا و فلسەچىلىكىن كىكىن صورتىدە امتناع ائتمىكلە، ملى شعرىمېزى حىاتا ياخىنلاشدىرماقدان اۋترو حىاتى سوژىت و مضمونا، طبىعىي انسانى وضعىت و احوالىن ايفادسىنە داها چوخ مىل ائدىرىدىلر. بو ايسە اۋز نۇوبە سىنەدە حقىقى پۇئزىيانىن، اصل صنعتىن يولو دئمك ايدى.

داھى آلمان شاعرى ھۆتى پۇئزىيا حقينىدە و خصوصا، اۋز بدېمى تجربە سى بارە سىندىكى دوشونجلرىنده آشاغىداكىلارى وورغولايىرىدى: "منيم بوتون يازدىقلاريم - حىاتى وضعىتلر حقينىدە كى شعرلىدىر. اونلار گىرچىلىكىن الھاملاناراق، تاثىرلىنر ك يازىلىپ، اونلارين اساسىندا يارانىب. من هئچ نىيە اساسلەنمایان شعرلى، سادجه اولاراق، يازا بىلمىرمىم ". شرق و غربىن بىر چوخ كلاسسىكلىرىنин، او جملە دن، نظامى و خاقانىنин، نواي و فضولىنىن، ظھيرالدین محمد بابور و واقيفىن، باирон و پوشكىنىن، لىرمونتوو و يئسئننىن تكجه سئوگى لىريكاسى يوخ، عموما، بدېمى تجربە سى داھى آلمان شاعرىنinin سۈيلىه دىكلىرىنى تصديق ائتمىكدىرى." من سنى سئودىم كى... "سلسلە ده ھۆتىنىن

گۈزۈم اوستىدە ساخلادىغىم
آياق آلتىدا تورپاق اولدو.

مولف اۆز شعرلىيندە كلاسسىك پۇئىتىكادا گئنىش صورتىدە تطبیق اولونان تضاد صنعتىندىن مهارتىلە استفادە ئەدىر. تضاد صنعتى، يعنى حادثە و پىرئەمئىتلەر، احوال روحىيە نىن موختليف درجه و آنلارىنى قارشىلاشدیرماق، بىر-بىرى ايلە ياناشى شكىلده اىفادە ئىتمك پۇئىتكە فيكىرىن ئاموسىيوناللىغىنېنى و تاثير گوجونو دفعە لىرلە آرتىرىر.

بوگون قېرىستاندا گئيجىكىپ سحر،
اوستونە نور سپىر قىزىل دان يېرى.
تورپاق اوت بىتىرر، آغاچ بىتىرر،
بوردا داش بىتىرر قېرىستان يېرى.

آساغىداكى مصراع لاردا دا شاعر اۆز احوالى روحىي سىنى تضاد صنعتىنин بىديعى-فلسفى منطىقىنە اوىغۇن شكىلده عكس ئىتدىرىر. مولفىن اۆزۈنۈ يېر-اوزوندە بىر "قوناق" كىيمى تصویر ئىتمە سى، "كۈك-بوداق" و "سن يېرىن آلتىندا، من يېرىن اوستىدە "قارشىلاشدیرماڭارى تراڙىك وضعىتىن پۇئىيابا چئورىلەمىسىنە خىدمەت گؤستىرر:

گۈزۈم يولدا قالىب، قولاغىم سىددە،
گئىدىپسىن، قالميشام من قوناق كىيمى.
سن يېرىن آلتىندا، من يېرىن اوستىدە،
بىز آيرى دوشموشوك كۈك-بوداق كىيمى.

مولف عذابلى حىرىتىن عنوانينا يانىقلى تشبە لر ياغدىرىمیر، عكسيئە، لىرىك "من" ئى و لىرىك "سن" ئى بىر-بىرىندەن ابدى آيران مسافە نى آيرىلىغىن اوزونلوغونو، سونسوزلوغونو وورغۇلاماڭلا، نشان وئرمكە كىيفايتلىرىر: "سن يېرىن آلتىندا، من يېرىن اوستىدە..."

"ميسىر ئەنلىكىرىت پۇئىتكە مقصىدى و كۈورك احوالى-روحىيە نى سىراتى ئىفادە ئەدىر.

"من سىنى سئۇدىم كى... "سلسلە سىننە تورپاق و داش اوبرا زىلارىنىن سىخ-سېخ اوغۇرلو اىفاداسى دە طبىعى گۈرونور. عموما، ابدى حىرىت و آېرىلىق شعرلىيندە بو اوبرا زىلارا تئز-تئز مراجعت ضرورى و قاچىلمازدىر. مولف بو عنعنوى اوبرا زىلارا يېنى جان وئە بىلىپ. اونون داش و تورپاق اوبرا زىلارى اۆزۈنمخصوص بىديعى-فلسفى سئماناتىكاسى ايلە دقتى چكىر. اونجە قىيد ائتملىك كى، قدرتلى شاعر اۆزۈنۈن بوتۇن دويغۇلارىنى همىشە مردى-مردانە و حىياتى اىفادە ئىتمىيە چالىشىپ. سىلسلە يە داخل اولان اونلارلا شعرى نظردىن كىچىركرىن، هئچ واخت مولفىن هاردا سا شعر قوشماق، اورىزىتىنال وتزە گۈروننمك خاطرىنە قلم چالدىغىنې مشاهىدە ئەتمىرىك. عىنى زاماندا، اومازۇنۇ تکرارسىز، فوق ال من "شكىلەنە ئىفادە ئىتمىيە دە جان آتمايىب. مثلا، آشاغىداكى مصراع لارا فىك وئىرین:

گئىدىپ دوست-قوهومون قېرى اوستونە،
گول-چىچك قويىمۇشوق ايكىلىكىدە بىز.
من سىنسىز ئۆلرم! - دئمىشىدىم سەنە،
هامىسى يالانمىش، ياشادىم سىنسىز.
سەنە صاداقتى بوتۇن حىياتىم!
- دئىردىم، باخاردىن گولومسىركە.
سەننى قېرىستاندا قويىب قايىتىدىم،
صاداقت شعارييم بىر ئامىش دئمك".

شاعرىن شعرلىيندە، يوخارىدا قىيد ائتدىيىمىز كىيمى، داش و تورپاق كىيمى آپارىجى اوبرا زىلارا دفعە لىرلە راست گلىسك دە، اونلار هئچ دە تكرار تاثىرى باغيشلامىر. عكسيئە، بىز هە دفعە اونلارىن يېنى و داها ئاموسىونال چالارلارى ايلە راستلاشىرىق." تورپاق اولدو "شىرىنە اوخوبوروق:
عهد-پىمان باغلادىغىم،
آغلاياندا آغلادىغىم،

ماراقلیدیر کى، شاعرين سئوگى آنلارينى تصوير ائدن سطرلرده اوونون معنوبىياتينىن يئنيلمزلېيىنى، اولومه مغلوب اولمادىغىنى و سئون اورىين اوز سئوگىسىندن دئونمىدىيىنى گؤستىرىدىيى مصraig لاردا بىز طرفلى معشوق و عاشيق آراسىندا نئجه بىر اوغۇنلۇق گۈرۈرۈكىسە، بعضا كدرىن اومىدە و سئوگىيە قالىب گىلدىيى آنلاردا ايسە باشقا بىر ئىنلىكى و اوغۇنلۇغۇ مشاهىدە ئەدىرىيىك؛ داش سئوگىلى عاشقىن سئوگى و نوازىشلىرىنە جاواب وئرمىدىكجە، لىرىك" من "دە تدرىجىن دىيشىر، اوز داش سئوگىلىسىنە بنزمىيە چالىشىر،" داشلاشىر " :

آيرىلىق ابدى بىر غىمى، نە غەم،
نە آرزويا قىيىر، نە ياشا باخىر.
من داشا باخماقدان داشا دۇئىمۇشىم،
اوز-اوزە دورموشوق: داش-داشا باخىر.

" داشى سئوملىك بىز اينن بئله "شعرى دە اۇلمز و يئنيلمزر سئوگى پوئىياسىنин گۆزلى بىر نمونه سىدير. اولا بىلىسىن كى، بو شعردىكى آيرى-آيرى پرئىمەت و اوبرازلارا موليفىن باشقا شعرلىرىنە دە راست گىلينىب. آما بو لىرىك نمونه نىن اوياتىدىغى ائمسىيە و حىيات قدر طبىعى كدر چتىن كى، باشقا شعرلرده عكس ائتمىش اولسۇن. بو شعر دە اۇلۇم حقىنە دئىيل، سئوگى حقىنە دىر. قېرىستان، باشداشى اۇلۇم آسىسىياسىسى دوغۇرمۇر. مولف سۇئىمۇش و بىتىمىش حىاتىن رمزى اولان اوبرازلارى جانلى حىاتىن اوبرازلارينا چئورىمىي باجاريپ. باشداشىنى سئومك اسلينىدە اولومه مغلوب اولماق يوخ، اونا ميدان اوخوماقدىر. اۇلنلە اۇلمك اولماز، آمما اۇلن انسانى اوز دويغۇلارىندا ياشاداراق اوونون دا حىاتىنى داۋام ائتدىرىمك ممكىندور. بو شعر محضر بىر جور تكرارسىز حىاتسئورلىك و انسانسئورلىك احتراسى ايلە يوغۇرلۇب:

شاعرين" داش آنا "شعرينىدە بىز داش اوبرا زىينىن اۆزونە مخصوص پۇئىك تلقىنىنى و تصويرىنى مشاهىدە ئەدىرىيىك. مولفيں اوز دويغۇلارى و قلبىنин اۆزونمخصوص ھارايى بىر اوبرا زى عوموملىكىن، عادىلىكىن خىلاص ئەدىب. شاعرين بىر مۇظۇدەكى اکثر شعرلىرىنە بىر جەت دقتى چكىر. بىر شعرلىرىن هەنج بىرلىرىنە مرثىيە مضمۇن و آهنگى يوخدۇر. مولف اوز كدرىنى درك ائتمىيە، اونو درىنندن تحليل ائتمىيە چالىشىر. ائله بىر سبب دن دە اوونون بىر چوخ شعرلىرىنە لىرىك" من " يىن ائمسىيونال اضطراپلارى و فلسفى دوشۇنجلرى سانكى وحدتىدە وئرىلىر." داش آنا "شعرى بئله باشلانىر:

من بى داش ساچلارا سىغال چىكمىشىم،
نە قدر اۋپىمۇشىم بى داش اوزوندىن.
بى داش دوداغىندا، بى داش گۆزوندىن،
آرى پتىيىنندن من بال چىكمىشىم.

گۈروندو بى كىمى، نظردىن كئچىرىدىيىمىز مصraig لاردا اضطراپدان و كىردىن چوخ سئوگى عكس ئەدىب. بى سطرلرده اولومدىن، سئوگى اولوموندىن سۆز آچىلىمیر. عكسينى، ضرجه سۇئىمەن، اولمەن، ياشايان دويغۇلاردان و غربىيە وصالدان بىت ئەدىر شاعر. بى دويغۇلار فلسفى دوشۇنجلە بىرلىكىدە وئرىلىر. شاعرين دوشۇندوكلىرى و سواللارى حقيقىتا بىزى دە اوز آغۇشونا آلىر. شعردىكى "يئر اوزو" و "قىبىر" ، وطن "و" غربت "اوبرازلارىنى، بىر-بىرىنى انكار ئەدىن، اصلىنە داشى بىر-بىرى ايلە اوزو باغلىلىقىدا اولان بو آنلايىشلارى شاعر سانكى تىزدىن كىشى ئەدىر:

يئر اوزو وطندى، قىبر دە وطن،
بو گۆزون آغىدى، او قاراسىيدى.
لاكىن بى دنيادا اولمايىب دئىن،
بونون وطن هانسى، غربت هانسىدى؟!

ویدا نغمه لری آدلاندیرماق دوزگون دئییل. چونکی بو شعرلرده حسرتلە، کدرله، اضطرابلا یاناشى ھم دھ وصال، سئوگى لذتى و سئوینجلرى ده اوزونمخصوص يئر توقور.

" من سنى سئودىم كى... "سلسلە سىنده تصویر و ترننوم ائدىلن ليرىك فاجعه اوز استروكتورونا و بديعى-فلسفى چوخ قاتلىليغينيا گۈرە، دقتى خصوصى ايلە اوزونه چكىر. اثرده بير نئچە فاجعه نين قاتلارى نظرە چارپىر. ۱. سئوگى فاجعه سى. ۲. قادىن و عايىلە فاجعه سى. ۳. انسان فاجعه سى. مولف بو فاجعه لرين هر بيرىنى قلىبىندن كېچىرىدىي تىكارسىز ياشانتىلار اساسىندا جانلاندیرماغا موفق اولوب. شاعر دويغولارينين طبىعىلىيى، اوز ياشانتىلارىنى داها چوخ عيانى و حياتى ايفاده ائتمىيە جان آتماسى پوئىك مقصدىن اوغۇرلو شكىلde گئرچىكلىشمىسینە خىدمت ائدىب. ذاتا، سلسلە دكى شعرلىرى بير-بىرىنин آردىنجا اوخوياركىن، ليرىك" من " ين ائموسيونال و حسياتلى عاشيق، بؤيوك فاجعه نى ياشاماغا مجور اولان آتا و عايىلە باشچىسى، آنا حسرتىنده اولان اوشاقلارىنى آنالارينىن هيكلە ايلە گۈرۈشە آپاران و بو" وصال "آنالاريندان معنوى فيضىباب اولان ترازيك انسان اوبرازى ايلە اوز-اوze گلىرىك. بو ترازيك قلب منظرە لرينى شاعر تصویر و ترننوم ائدركىن، طبىعى كى، سون درجه محدود و عنعنوى اوپرازلار آرسئنالىندان تورپاق، داش، باشداشى و س. استفادە ائتمىيە مجبور اولسا دا، بو اصلا شعرلىرىن بديعتىنە و شعرىتىنە خلل گتىرمىر. مولفين ياشانتىلارى و سئچىدىي پوئىك سىتواسىپىالار حتى معلوم و عنعنوى اوپرازلارين بىلە تزه گۈرۈنۈشىدە، اورىزىتال استاتوسدا، تمامىلە يئنى تلقىن و تقىيماتدا رئاللاشماسىنى تامىن ائدىر. محض بو جور پوئىك ياناشما و ايفاده اصولو، دئمك اوilar كى، بوتونلوكده بو بؤيوك سلسلە نين بديعى طالعىنى و اوغۇرونۇ حل ائتمىشىدیر.

حياتدا بىر سىرر وار، اينان، آى اوغول، بو سىرر آچىلمايىب قدىمدىن بىلە. داشدان يونولوبدو، آنان، آى اوغول، داشى سئوملىيىك بىز اينن بىلە.

بلى، داش اوبرا زى شعردە اسلا اولوم ھاواسى و اووقاتى ياراتمير. داش حيات رمزىنە، سئوگى رمزىنە، اوميد و تىسىلى رمزىنە چئورىلىير. و مولف محض بو چئورىلىمنى مهارتىلە، حىرت آمېز بىر معنوى جسارتىلە ايفادە ائدە بىلىب:

نه دئىيىم ساغ اولسون ھيكل تراشى،
گۈر نىچە دوز وئىرپ او گۈزو، قاشى.
ساقچalarى اورپىين آلتىندان چىخىب،
تك نفس وئرمىيىب، يادىندان چىخىب.

بو سىردى گۈر نىچە دىيىشىر انسان،
تائىننير، تائىننمير، ياخشى باخ، اوغلوم.
منىم داش خانميم، سىنن داش آنان،
بىزى قويمايا جاق داشلاشاق، اوغلوم.

" من سنى سئودىم كى... "سلسلە سىنە اۇتن يوزايىلەن شعرىتى كونتەكتىنە نظردن كېچىرىسك، بو جور پوئىك تىجروبه نىن، دئمك اوilar كى، سون درجه آز اولدوغۇنۇ گۈرۈرۈك. بو نقطە نظردن اوستاد شاعرلىرىمiz بالاش آذراوغۇلونون مدینە خانما، نبى خزرىنин اوز سئويملى حيات يولداشىنا، موسى يعقوبۇن اوز عزيز، سئويملى و محرم قادىننە حسر ائتدىيى شعرلىرى خصوصى قىد ائتمىيىك. ن. حسن زادە نين يارىم عصردىن چوخ قلىبىندە ياشاتدىيى و يازىيا كۈچورورك ابدىتە ارمغان ائتدىيى بو شعرلىرىنى اونلارلا مقايسە ائتمىك اوilar. آما بديعى ماھىتىنە و خاراكتېرىنە گۈرە، " من سنى سئودىم كى... "سلسلە سىنە اونلارلا عىنىلىشىرىمك اولماز. بو شعرلىرى، سادچە اوЛАراق، بؤيوك سئوگى شرفينە يازىلمىش

داهيلريندن بيرينين قلبيinden پوسکوروب
چيختيش بير مصرعا بئلدير:

من سنى نه قدر سئويرم، سئوگيم!..

ميكتلانجئلويا مخصوص اولان بو مصraig
دا آذربايجان داهيسينين" فلكلر ياندى
آهيمىن، مراديم شумى يانمازمى؟

"مصraig سينين ايستىسى و حرارتى دويولماقدادير و
قريپيدىر كى، ن. حسن زاده نين يوخاريداكى مصraig
سى ايله ده روها و قلبى ياخينلىق حس اولونماقدادير.
آكادئميك نظامى جعفراون خالق شاعرى نريمان
حسن زاده نين ياردىجىلىغى بارسىندىكى درين
مضمونا مالىك نظرى-ائستئتكى ملاحظه لرينى،
يوخاريدا قيد ائتدىيمىز كىمى، شاعرين اوريژيتال
بدىعى موندرىجىيە و اوبرازلار سىستئمنىھ مالىك
لىرىكاىى هرطوفلى تصديق ائتمىدىر. بىزجه،
حساس پؤزىيە تنقىدچىسىنин" اونون ياردىجىلىغى
آذربايجان ادبياتينين محض حادثه سىدىرى
"دىرندىرمەسىنин بارز اىفادىسىنى محض" سارا خانم
و نريمان داستانى "ندا گئوروروك.

شاعرين اوز عمر داستانينا و عشقينه ابدى
باغلىليغىنى، بو عشقين فضولى و آشيق العسكر
سئوگىسى درجه سينه يوكسلدىيىنى ابدى و سوسماز
كۈنۈل ھارايىنин عكس صداسى اولان آشاغىداكى
مصraig لار بىزە و گلچك نسيللە دۇنه-دۇنه
پىچىلداماقدادىر:

عشق اوسته حاللانير وفا، اعتىبار،
كۈنۈلسۈز اىچىلن شىرىت آجيدى.
قادىنلا غربىتىدە ياشاماق اوilar،
قادىنسىز وطن ده جانسىخىجىدى.

بورادا انسان معنوييياتىندا اساس يئر توتان اىكى
بئيوىك آنلايىشىن - انسان حياتىندا درين ايزلر

اصلىنده بو شعرلىرىن موندرىجىسى شاعرين سئوگى
ترجمە حالى ايله تام معنادا اوست-اوسته دوشور. بير
سئوگىنىن دوغولوشو، وصال آنلارى و اونون غمگىن
سونلوغو داستان پوتىكاسىنин قورولوشونا و
هدودلارينا سىغىر. بو معنادا بئيوىك شاعرين عمرى
بويو يازدىغى و بير-بىرى ايله اوزوی صورتىدە باغانان
بو شعرلر سلسەلە سينى غمگىن و لىرىك بير سئوگى
داستانى كىمى ده دىرندىرمىك اولار. محمد فضولى،
قربانى، باирۇن، پوشكىن، يئسەننин و باشقا بئيوىك
صنعتكارلار اۆز سئوگى شعرىيەتىنин باش قەھمانى
اولدوغو كىمى، "من سنى سئودىم كى... "داستانىنин
دا باش قەھمانى شاعرين اۋزودور. مولف بوتون وارلىغى
ايله بو عشقىن و بو سئوگى داستانىنин وورغۇنو
اولدوغونو" سن نئجە يوخسان كى... "شعرىنده
سررات اىفادە ائدىب:

منىم بير نغمم وار: سىنسن، او سىنسن...

"من سنى سئودىم كى... "سلسلە سى، خصوصا، بو
مصraig سئوگى شرفينه سؤيلنەمىش ان گۈزىل و ان
صمىمى سىس و سۆز دوزوملىرىندن بىرىدىر. اونلارى
دفعە لرلە سىسىزجە، آھىستەجە پىچىلداياركىن، ناكام
سئوگى حقىنده سؤيلنەمىش گۈزىل شعر و مصraig لار
غىر اختيارى يادىنيزا دوشور. نظامىنин، دانتئنин،
پئتراركانىن، ميكتلانجئلۇنون، نواينىن، فضولىنин
ترننوم ائتدىيى ترازيك سئوگى طالعلرىنى و
دويغولارينى خاطرلايىرسان... مىڭلە، انتباھ دئورو

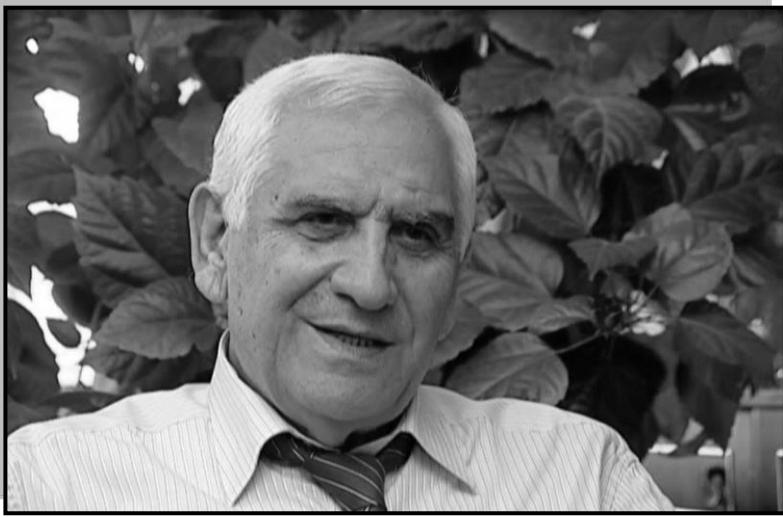
يولوغون بير-بىرىنندن مىليون كيلومترلرلە اوزاق ان
كىكىن تضادلار اولمادىغىنا دا اينانماغا باشلايىرسان.
حقىقتا، پۇئىيانىن قدرتى ايله وارلىق يولوغون،
يولوخۇق ايسە وارلىغىن ان طبىعى
ايشارسىنە و ايفادسىنە چئورىلە بىلىر.

سن نئجه ساغسان كى،
يوخسان حياتدا،
سن نئجه يوخسان كى،
أوزوم سىننەم.

خالق شاعرى نريمان حسن زاده نىن
بوتون وارلىغى و الهامى ايله ترننوم
ائتىيى" من سنى سئودىم كى... "سلسلە سىنى
يالنیز" سارا خانم و نريمان داستانى "كىمى اوخوماڭ
و دىرىلندىرىمك هېچ ده اثىرىن عموم ملى و عموم
انسانى مىقياسلىرىنى محدودلاشدىرىمیر. ذاتا، بو
ترازيك سئوگى داستانىندا" جاويد و مشكوناز خانم"
، "احمد جاواود و شكرىيە" ، "مشفيق و دلبر" ،
جعفر جبارلى و سونا خانم" ، "رسول رضا و نگار
خانم" و باشققا پوتىنسىيال سئوگى داستانلارينىن دا
نفسى و حيات بخش تاثيرى حس اولونماقدادىر. و
شاعر قلبىينىن سارسىنتى و ياشانتىلارينى بؤيوك
پۇئىيا دىلىينه چئويرمكله هم ده اۆز اوستادلارينىن
ابدى نىسگىلىنە سۆزدن اۆلمز بىر هېيكل اوجالدىب.
بو ايسە، حقىقتا ده، نريمان حسن زاده
يارادىجىلىغىنinin ٢٠ عصر آذربايجان پۇئىياسىنinin ان
قدرتلى اۈرنكلرىنندن و حدادە لرىنندن بىرى اولدوغۇنۇ
پارلاق شكىلده گۆسترمىدىر.

ياشار قاسىمبىلى
فېلولۇزى علملىرى دوكتورو، پروفېسور
"٥٢٥-جى قزئت"

بوراخان ايکى مکانىن تحلىلى ايله اوز-اوزه گلىرىك.
داها دوغروسو، "غربت" و "وطن" مفهوملارينىن تام
معنادا يئنى فلسفى تلقىنى ايله قارشىلاشىرىق.

شاعرين پۇئىيك ياشانتىلاريندان دوغولان منطق
همىن آنلايىشلارين معنا و مضمونونو دىيىشمك،
زىنگىنلشدىرىمك قدرتىينه مالىكدىر. يعنى ان سئوبىملى
و ان محرم قادىنلا غربت غربتلىكىن چىخىر، قادىن
سۆزۈن اصل معناسىندا غريب و ياد دنيانى دا
وطنلشدىريه بىلىر. عكسيينە، كۈنۈل سئون قادىنسىز
حتى وطن ده غربته دئۇنور، انسان حياتى عذاب و
اضطراپلار منگە سىننە سىخىلىر.

اصليندە بو دويغۇلار و ياشانتىلار لىريك" سن " ين
ماھىتىينى و گئرچىكلىكە علاقىرىنى آچماغا خىدەت
ائدىر. لىريك" من " ين لىريك" سن " ھ مناسبىتى،
اونون، عموما، حيات، وارلىق و يولوخۇق حقىنە كى
تصورلرى مەحض بو پۇئىيك ياشانتىلاردا اۆز عكسيينى
تاپىر. شاعرين تصویر اىتدىيى پۇئىيك سېتوواسىيا و
لىريك وضعىتلە مستويسىنە تكجه انسانىن مۇجدۇد
اولا بىلچىي اساس پۇئىيك مکانلار غربت و وطن
آنلايىشلارى دىيشىكلىيە اوغرامىر، ھم ده عموما،
انسانىن وارلىق و يولوخۇق حقىنە كى تصورلرى
دىيىشىر. بىز ده مولفىن بو دويغۇسال دوشونجلرىنە
تامامىلە اينانيريق: "روح كىمى ياشايير انسان حياتدا،
درك ائده بىلىمیر كى، باشقادىر عالم" . علمىن
باشقاليغى درك اىدىلىدىكىن سونرا ايسە وارلىق و

سن ياشا دنيادا قمسىز، كدرسىز.
بىر سىن قولاغىما دؤز دئىير، قىزىم،
من دؤزدوم، ياش اۋتدو مىدن خبرسىز.

قالشاريم قارادى، ساچلاريم آغدى،
طبيعت شكلىمى چكىر يېنىدىن.
هامى بى دنيادا قوجالاجاقدى،
آما تك قوجالماق درد وئرير هردن.

"داغلار" دئيه-دئيه من داغ آشميشام،
هانى طالع دوستوم، اوركىن گولن؟!
دنيادا ياشايىب، دنيالاشمىشام،
دنياپلا دوز گلمىر داها من دئين.

داددىم آجىسىنى شىرىن حياتىن،
هله بى آجىدان دويان اولمايىب.
قىزىم، قارداشىنلا سن اولماسايدىن،
دئىردىم، دنيادا آنان اولمايىب.

داها ياش آرتدىقجا صبرىم آزالىر،
ياش ياشدى...
ئىلە سىن، ياش آيىر، قىزىم.
قادىنسىز - كىشى ده كىمسە سىز قالىر،
اورگىم آنانى اىستە يىر، قىزىم...
1999

آى حكيم

آغزىن بد خبره آچىلدى سىن،
ايىدى نىچە گولوم، نىچە، آى حكيم؟
سسىن اورگىمە سانجىلدى سىن،
حكىملىك بويدو مو سنجە، آى حكيم؟

سن گولدون، يانىندا سوسوب آغلادىم،
يئنە اومىدىمە سنه باغلادىم.
ساغ اىكن انسانا من ياس ساخلادىم،

من سنى سئودىم كى...

محبت...
نە دئىيم بۇ اولوى آدا،
هامىبا بىر گۆزلە باخماپىر او دا.
بىرىنە عمر-گون يولداشى وئرير،
باشقا بىرىسىنە گۆز ياشى وئرير...

من سنى سئوندە ياز ھاوسىيدى،
ئىليلىم، طالعىن گۆزو توکولسون.
حياتىم اليندە قوش يوواسىيدى،
قولان اۆزون اولدۇن، اوچوردان اۆزۈن.

من سنى سئودىم كى، يولداش اولاسان،
حياتىن ان آغىر، دار يوللارىندا.
دئمە دىم، آخردا بىر داش اولاسان،
قديم قېرىستاندا، يول كنارىندا.

من سنى سئودىم كى، يوپور، قاج، اوينا،
يئنە سەچىلمە سىن عطرىن باھاردان.
دئمە دىم، تزە دن گىزلىپاچ اوينا،
آخشام يوخوما گىر، سحر قاج اوردان.

يادىما نە دوشور؟ - سنىن آد گونون،
بىز قولجا دئىيردىك، دنيا تزىمىش.
ايلى يوخ، حياتدا انسان ئۇمرۇنون
آنى دا تارىخى بىر حادىشە يمىش.

1986

اورگىم آنانى اىستىير، قىزىم
اورگىم آنانى اىستە يىر، قىزىم،

بیر ائوه غم کؤچوب يورد سالماق اوچون.
دردى درديميزي دى سارا آنانين،
بو درد كيفايتدى قوجالماق اوچون.

يۇخدو

"خسته يوخ، خسته دى خسته يه باخان"
آتالار سۈزۈنۈن عوضى يۇخدو.
طبيعت گوجسوزدو، حكيم كۈمىسىز،
كىيمىن كى، ياشاماق ھوھ سى يۇخدو.

خسته وار، ديندىرسن، ياخشىيام، دئير،
خسته وار، سنى دە خسته ئايلىر.
او توروب اينلە ير، قالخىب اينلە يەھر،
دېلىننە بىر حىيات نغىمە سى يۇخدو.

هارداسا آيىلمىر، مغۇردو انسان،
بىر عمر ندىر كى، قورخاسان اوندان.
آزىلير بولياندان، آرتىر او ياندان،
ھله قانۇنلارىن تزە سى يۇخدو.

انسان وار ياشايىر يوز ايل، يوز بئش ايل،
حىياتا چاغىرير هر تزە فصىل.
عمر امتحاندى، دانىش، يا كسىل،
حياتىن هئچ كسلە غرضى يۇخدو.

دنىيايا گلنە دنيا دار دئىيل،
دنىادان گئدنە گناھكار دئىيل.
ائشىدىر شاعرى، دنيا كار دئىيل،
گۈرۈنور، بىر اۆزگە چارە سى يۇخدو.

ان خوشبخت گونلارىم

يانينا گلەمىشىدىلەر ياخىن قلم دوستلارىم.
كئفىنى سوروشدولار، منىم كۈنۈل دىلدارىم.

ۋەردىن امكىمىي هئچە، آى حكيم،
بىر قاپى باغلادىن، يوز قاپى آچدىم،
قىشىن سوبىوغوندا ئولكە دولاشدىم.
حكيمىن اليىندىن حكيمە قاچدىم،
هانى دىپلوموپيون گوجو، آى حكيم؟

قبولا گلنە بىواخت دوشموشىم،
بو ائودن-ائشىكىن اوزاق دوشموشىم.
من سىنن اليىندىن قاچاق دوشموشىم،
حكيملىرى سئچە-سئچە، آى حكيم،
شهر-شهر، كوچە-كوچە، آى حكيم. ۱۹۸۵

ايىام

سارادان نە دئىيىم، حمىدە خانم،
سيزه اينانمىشىدى ايلاھى كىمى.
بيچاغىن آلتىنا گئتدى اينانىن،
قادىن پالتارىندا، فدای كىمى.

نيلە يىم، يوخ ايدى باشقۇ علاجىم،
سيزه اينانمىشىدىم او دمەد بالنىز.
آدام تانيمايىب، يانىلار، باجىم،
سيز اونو تانىيىب يانىلەمىشىدىنىز.

جراح دا يانىلدى اليىندە بىچاق،
بالواردىم، او چىخىب دينمز گئندە.
حكيملىر بىر دفعە يانىلەر آنجاق،
خالاتى كفنلە عوض ائندە!

بىر شىرىن گولوشۇ اوچدو اوزوندىن،
حكيمىن "قصدىنى" او هله بىلەمىر.
گولمگى اوستوندە دانلاردىم هردىن،
ايىدى يالوارىرام: -گول! گولە بىلەمىر.

بىر دنيا سئوينجى ايتىب دنيانىن،

پرولوق عوضی

قارشیمدا بیر شکیل وار،
آرادا نعچه ایل وار.
نهچه پاییز، نعچه قیش:
اوردا ساچلار قارایدی،
بوردا ساچلار آغارمیش.
اوردا وصال دانیشیر،
بوردا حسرت، آیریلیق.
اورداکی "من دئییلم" ،
بورداکی منم آرتیق.
آرادا بیر آراز وار،
ایچیمده اعتیراض وار.
اوْز-اوْزه ایکی ساحل! –
چاغیر، ائشیدن دئییل.
خَلِیل!
سَار!!

فیرنگیز!

اوچو ده دوغما، عزیز.
بیر داستاندی بو شکیل،
سیرلی، سحرلی داستان.
قالیب ایکی گلیندن،
ایکی طلبه دوستدان.
هاردادی شکیل چکن؟
سعادت بخش ائله ییب،
او دا اوْزو – بیلمه دن.
بورداکی نقطه، وئرگول،
عادی ایشاره دئییل.
اوْز آهیمدی – نفسیم.
سینمند دامجیلا ییب،
قلمدن یوخ،

عزیزیم!

۱

اییرمی بیر یاشیندا،
اورپکلری باشیندا.
سعادتی گؤزوندە،

سن اونلارلا نه قدر گئروشموسن باکیدا.
سوفره يه چئرك چکیب، چای سوزموسن باکیدا.
سنین سؤزون-صحابتین، اركيانا ظارافاتین
ان بؤیوک معناسیمیش بو معناسیز حیاتین.

عاييله میز، اوشاقلار، سادجه چای سوفره میز...
خوشبختلیك آختارمیشیق خوشبخت اولا-اولا بیز.
بیر نغمه ایسته ییرم ایندی، يا دا بیر گولوش.
سنین سسین، نفه سین حیاتین اوْزو ایمیش.

نهجه تکم یانیندا، گوج ائله ییب درد-الم.
سنین خسته لیگینی یاری بؤله بیلمیرم.
قفيلدن آچ قاپینی، دیيش آینینی، بزن.
ان خوشبخت گونلریمه قایتار منی تزه دن.

گؤزوم او گؤزلرده قالدى...

(پونما)

"ادبیات قزئتى "نه، باش رئداكتورا!"

حرمتلى آذر معلم!

۹۱-جى ايلده يازديغيم اثردى. ايرمى دوققۇز ايل
اليازمالاريمىن آراسىندا قالىب. بير آز ال گزدىرىپ
سيزه گۈندىرىرم.

حداثە لر آذربايجان خالق شاعرى، رئسىپوبليكانين ملى
قەھرمانى خليل رضا اولوتوركله منيم گنجلىك و طلبە
لىك ايللىرىمىزدىن بحث اندىر.

بىز ایکى رفique قىزلا عايله حياتى قورموشدوq. بو
اليازمانى خليله اوخوياندا، آرتىق منيم خانميم
دنياسىنى دىيىشمىشدى. ايندی ده خليل رضا
اولوتورك دنيادا يوخدو.

تانرى فيرنگىز خانم اولوتورك قوروسون!
سيزه حرمتله،
نريمان حسن زاده
خالق شاعرى

بىرى گىجه ده قوردو.
آشىقلار اوخويوردو،
گلىنلر اوپىنايىردى،
قانىمىز دورولوردو.
بىلر قوحاقلاشىردى.
بو دنيا پاكلاشىردى...

حىالارى اوزوندە.
ايکى گلىن، ايکى گول،
عشق دولو ايکى كۈنول.
بىرى – شيريندن شيرين،
بىرى – لىلiden عزيز.
سارا، بىر ده فيرنگىز.

سارا ائله بىليردى
دايمىيىك، ابدى.
يوز ايل سونرا گئچ اولماز،
دانىشسا بو صحبتى.
من دئدييم ائله دئمه،
دنيا يارك ائلمە.
دنيا تىمساح آغزىدى،
آچىلىپ بشر اوستە.
ياتىپ خومارلانيريق،
بىز مىشار دىشلر اوستە.
يازيرام او صحبتى،
حيف، اوزو گۈرمە دى.
اوندا يازا بىلە دىم،
ايىدى سوسا بىلە دىم.

٢

هادىنى اوخويوردوم،
جاويدى اوخويوردوم.
مشفيقى ده ياناشى،
بىر سيرادا قويوردوم.
هادى – جومەوريتىن،
شاعر اوغلۇيدو – متىن!
يوخا چىخدى سونرادان،
اون بىرىنچى اوردودان،
بىر سىلاحلى چالاغان،
دiliيندە سؤپوش، حده،
بىر يابانچى لهجه ده
سوال وئيرى، او سوسور،
امر ائله يىر، او سوسور.

گولنده – اكىزتايى،
ممكىن دئيىل آييرماق،
آييرىپ قلبى قيرماق.
ايکىسى ده – بختور:
بىرى بىر آز دولودو،
او بىرى سينيق تەھر.
بىرى برك گوله يندى،
او بىرى – آز دانىشان.
بىرى تئز كوسە يندى،
او بىرى – تئز بارىشان.
بىرى – كينو سئوندى،
او بىرى – شكىل يىغان.
بىرى – گئجىن دوراندى،
او بىرى چوخ ياتاغان.
ايکىسى ده – آغاپپاق.
گونواغ اولموشلارين
هره سى بىر جورە آغ،
هره سى بىر جورە پاك.
بىرىنин دوشىرى سى،
او بىرى نىن سوفە سى.
بىر گنجىن ياستىغىينا
باش قويوبىدو هرە سى.
اووسونلايىپ آپارىپ
هرە سى بىر جاوانى،
بىرى – خليل رضانى،
او بىرى ده قىامى.
سونرا بو توى-بايرامى
بىرى سالياندا قوردو،

آپاریجى سوسوردو،
ائلچىبى دئدى: دانىش.
سۆز وئریرم سنه من! –
تکرار ائله دى يئردن.
ساغ گۆزومدە قىغىلچىم،
سول گۆزومدە مشقت،
بىر دىلە دانىشىرىدى،
بايراق دىلىنە ملت.

٣

دييشىدى، سنه قوربان،
سندن سونرا دنيامىز.
هيمىنەمۇزە قارىشىدى
آغىمىزلا
لايامىز.
تانكىلار يېرىدى، تانكىلار!
سوسىدۇ قاينار بولاقلار.
يئر توستوپىدو، گۆى بولود،
تکرلر آلەدا سوکوت
بوغولوب،
باغىرىرىدى،
دەنیانىن آخىرىيىدى.
دۈنگە لر تەھلوکە ليگدى،
تارىخى بىر لكىدى!
قتل، قارت – خبرسىز،
قانونسوز، محكمە سىز.
فۇق العادە وضعىت!
بو ظلام، بو ازىت
كرئىملىن "تحفە سىيىدى".
دولو سىيىتئرنلىرىن،
نفتىملىن عوضىيىدى.
باكى – پرولتاريات!
بىر فەلە اولكە سىيىدى.
باكى – سىسىرىنىن
سەچىلىن بؤلگە سىيىدى.

ساتىر شعرلىرىنى،
آلانى يوخ، او سوسور.
اوچوب الهام پريسى،
حيانى يوخ، او سوسور.
دئىيردىلر او نادان،
آتش آچىب سونرادان.
گنجە ده دئىيردىلر،
باكىدا دئىيردىلر.
دئىن، گۈرن سىنيردى،
ملت حاييفسىنيردى.

شهردە بىر تلاتوم،
خالق قالخمىشىدى، گۈروردوم.
اوزوم ده قارىشىرىدىم،
اودە ده دانىشىرىدىم.
ميداندا باشقما مئيدان،
نومايمىش، شوعاعر، فيلان!
اوجرنگلى بايراغىمىز،
يوخولو اوياغىمىز،
اوياق ياتانلاريمىز،
آرا قاتانلاريمىز...
تامام دىيىشىپ شهر،
آسفالتلا يوخ،

انسانلا
اۇرتولموشدو كوچە لر.
خزر – ايکى دنىدى،
ميداندا – زىللىدى.
بو دا تارىخى بىر گون،
تارىخى مرحلە يدى.
ميداندا – "جمهوريت" ،
"دئموکراتىك ھكومت".
سۆزونو ايلك دفعە يدى
اوزە دئىيردى ملت.
من ده قالخدىم كورسويە،
دئميرسەن قاينا-قارىش.

او دا موسکوالییدى،
باشلارى هاوالىيدى،
قولاقلارى كارىيدى،
چنه دن پركارىيدى.
ائشىتمىرىدى نه دئسم،
" يوخ " دئسم، يا " ھە " دئسم.
حربى وضعىتلىيدى،
تك قالان ملتدىيدى.
بىز ده بوردا تكىيىدик،
ملتنن ھمرايىدик.
" ادبىات " قزئتى،
تك قويىمۇردو ملتى.
يا زىرىدىق، يا زىرىرىدىق،
يوز قلبى قىزىرىرىدىق.
بىر سطرى ترجومە سى،
الىيندىدى شعرىمەين.
" چاغىريشىدى بو ھىمن! " –
پروکورور چاشدىرىرىدى،
ايىشى قارىشىدىرىرىدى.
سواللارى باش-آياق،
او " يوخولو " ، من اوياق.
سۈزو، شعرى، صنعتى،
باشا دوشىموردو قطعى.
نه پوشكىنى اوخويوب،
نه باشقۇ صنعتكارى.
مېثال چكىدى بارى،
تولسىيدان، يا فئتدن،
من ده دئىيىديم " احسن! ".
حاييف، او خودوغوموز،
قوركى اينسەيتۈتۈمۈز!
حاييف او عاليملره،
يا او معلمى:
اونلارداكى بىلييه،
دوزلويه، ساده ليگە،
مدنى داورانىشا.

كرئەملىن گۈزۈيلە باخ:
أؤزو يوخ، كۈلگە سىيىدى!
تارىخ! اولو ئىندىرىن
تارىخي چكىسى وار.
او گۈئى گورولتوسونون
بىر اىلدىرىم سىسى وار.
جللاد اوندا گۈردو كى،
ملتىن بىيىھ سى وار.
سالام، فخرى خىابان! –
سندە بىر توربە سى وار.
ھە گون، نؤوبە دن كنار،
ھە نسلىن نؤوبە سى وار.

زامان سىس وئردى بىزە،
استقلال يازىلىرىدى
قدىم سالنامە مىزە.
ايگىدلە مزارينا،
آيىلدىكىجە، او جالدىق.
اولن يوخويido داها،
شهىد اولوردوق آرتىق.
٤

ظابيط ، يادىندا اولار،
بىزىم او سىخىنتىلار.
باشىمۇرا آچىلان،
او قدر اوپۇن-فيلان.
گەئىدىك رەدعىكسىيادان،
سن آپاردىن ماشىندا.
پوليس – سەنین ياشىندا،
يانىندا روس سالداتى،
حبسىيىدى تعىيناتى.
بىر حربى پروکورور،
(آدى دفتردە دورور).
سۈزلەر ئايدىن، قىسا:
" باش رئاكىتور داپروسا! ".

او قىز مجاھدىيىدى.

بىر سىن گلىرىدى حاقدان:

لئفورتۇوو لاخلادان،

نه نوهون تو凡انىيىدى،

نه اىلدىرىم سسىيىدى.

بىر قادىن عصيانىيىدى،

بىر قادىن ناله سىيىدى.

٥

شعرىن، سؤزون آغريپسى

بو دفعە جانا دوشدو.

خليل زىندانا دوشدو.

قارىشدى لوركالارا

و موسى جليللە.

خالق سىن وئرىدى خليلە

و خليلكىيمىلە.

سارا

جىنایتى نىدى بس؟

قىام

دئدىلەر ملتپىست.

سارا

ياشاپىمى دنيادا

ملتسىز بىر صنعتكار؟

قىيام

دئدىلەر سئو ملتى،

دili لال، قولاغى كار.

سارا

نه قدر ياتدى خليل؟

قىام

نه قدرى شرط دئىيل.

اوجا توتدو باشىنى

سوۋئتىن بايراغىندان.

نه چكىجىندن قورخدو،

نه اوونون اوراغىندان.

سارا

فيرنگىز هاردادى بس؟

راضىيىدى، ھامى راضى،

اوردا قالدى ھامىسى.

آنىكىست ، بوندى ، فيلان،

ھەچ چىخارماى يادىمدان!

پروکورور ادالىيىدى،

بو دا چوخ خاتالىيىدى.

بىر دويمە نى باسېرىدى،

ماكينا دا يازىرىدى،

اۆز-أۈزۈنە، آوتومات.

كىشىكىدىيىدى، فاراغات،

باياڭكى روس سالداتى،

بو دا بونون حياتى!

گلىپ باكىدا اونلار،

منى "قوروپوردولار "

منىم مملكتىمدىن.

سنه قوربان، ائى وطن!

بو قارا تورپاغىنا،

اوچرنگلى بايراغىنا،

سرحد دىركلىنە،

اسن كولكلىرىنه!

حياتىن اصل اوزو،

چارميخا چكدى بىزى.

گۇردۇك گۇردۇيونۇزو،

چكدىك - چكدىكىينىزى.

خليل گىلەدە خليلە

دئىيردىم خىفت ايلە.

چاي سوزوردو فيرنگىز،

بيزىم معاصرىمىز!

لىلىمىز، نىگارىمىز،

قادىن افتخارىمىز!

لئفورتۇوو - بىر سوال،

دئورد دىوار - دئوردو دە لال.

فيرنگىز شاهىدىيىدى،

حساسدی، دؤزه بیلمز.
 قیام
 او، کئچمه دی خلیدن،
 اونا بورجلودور وطن.
 سرت، تمکینلی، پریشان،
 آز دینن، آز دانیشان.
 تلگراملار ووروردو
 بخاریبا بیرلدن.
 سنی خاطیرلایبردی
 منی گؤرنده هردن.
 "داوام ائدیر او تو زینددی،
 داها کسکین، داها جیدی!"
 خلیلین گور سسیبیدی.
 "لئفورتوروو" زیندانی
 تزه گؤز تچیسیبیدی.
 او جوندادیر دیلیمین
 "حقیقتین بؤیوبو.
 نه قویدولار دئیگیم،
 نه کسدیلر دیلیمی...".
 خلیلین سینه سینده
 شاخلندي بو عصیان.
 ایکی داهی یئتیشدى
 بیزیم کور قیراغیندان،
 او - تورکچو،
 بو - اولوتورک.
 تورکون خریته سینى
 خریته ده بؤیوتدوک.
 ٦
 سارا
 موسکوا، یاتاقخانا،
 یادیمدادی او ایللر.
 یاناشی چارپایینیز،
 شریکلی کتاب-دفتر.
 بیزیم کیرایه ائولر.
 قاچیردیق یانینیزا،

آرادا، آخشام-سحر.
 یو خویدو هئچ نییمیز،
 ایکی قوتو گؤئی نوخود
 گتیردیك، گلنده بیز.
 قونشو حس ائلمیشدى،
 خیطه، باغا چیخیب.
 دئیبردی، آلتی قوتو
 آنباردان بوخا چیخیب.
 - آلتی قوتو؟
 - دوز آلتی.
 الیم چنمده قالدى.
 ایکی قوتوبیدو وور-توت،
 يارى سو، يارى نوخود.
 عوضیندە سونرا دان،
 نوخودون هاواسیلا،
 آش آپاردىم قونشویا،
 اوستونون قاراسیلا.
 او غوندو، گئتدى خليل:
 "ایکی قوتو گؤئی نوخود،
 بير سينى آش... "پيس دئیيل!
 بير آخشام ایتمیشدىنیز،
 کینویا گئتمیشدىنیز.
 موسکوايابا، شهره!
 نه بوردا، بلدى سینیز،
 نه ده اوردا، بير يئره.
 شر قاریشیر، گون باتیر،
 بیز يوللاردا بير تهر.
 آللە، اور گیمیزه
 نه لر گلمیردی، نه لر!
 - سارا!
 - فیرنگیز!
 - سارا!
 سس سالمیشدىق يوللارا.
 گئدیب قبرستانلىغى

فیرنگیز ده توتولدو،
او دا چکدی ایچینی.
ایندی نئجه اوچورداق
ایکی آغ گؤیرچینی!
اوز طالع پاییمیزی،
اوز آلين یازیمیزی،
دنیادا – دنیامیزی؟!
گولنده، باغيشلاديق،
سۆز ده وئریریك کى، سۆزسوز،
کینويا گىدە جىگىك،
ایكيمىز يوخ،
دۇردمۇز.

٧

قورکى اينستيتوتوندان
مكتوب گۈندرمىشىدلر،
قىزلار پرتىيەدى يامان،
عايلە لى اولانلار
تك گلىسىن، – دئمىشىدلر.
دولموشدو ياتاچخانا،
اوميد يوخويدو اونا.
موسکوا!!!...
ايىك دفعە يدى.

بىزىم ده سفرىمېز.

مندن سوروشدون، خليل،
بس سارا، بس فیرنگىز؟!
كوسدولر، كئيرلىدلر،
واڭزالاجان (ترمinal) گىلدىلر.

گىئتمك اىستە يېرىدىلر،
موسکوا قىزلارىنى
دالدا پىسلە يېرىدىلر.
– نىجە؟ – قىسقانىرسىنiz؟
– يوخ، – دئىيب دانىرىدىلار.

خليل، بىزى سئونلار
بىزىن اوتانىرىدىلار.
بو دا بىر استعداددى،

هارايلاadic نه قدر،
 يول – ایچىندىن كئچىرىدى،
سوسوردو داش قېيرلىر.
باخىردىق، بويلانىردىق،
گەدىرىدىك، آيلە نىردىك.
سونرا گىلئىلە نىردىك.
خليل
فیرنگىز گولر اوزلە،
كوسىر هەچ شئىين اوستە.
سونرا دا مىننت، خواھىش،
گل، ايندى دىندىر، دانىش.
قىام

سارا دا كوسە يندى،
دئىيگىنى دئىنди.
بىلمىرم نئجه دۆزور،
سوروشسان دانار اۇزو.
خليل
قىزلار كوسور كى، قىام،
هارداسا اوخوموشام:
اونلارى چوخ اىستىك،
نه دئسە، اونو دئىك.

خليل سو سوردو هله،
توتولمشىدق آرادا.
گلىپ تاپدىق بىز سىزى،
بىزىم ياتاچخانادا.

– بىرجە يولموز قالىر،
بوندان سونرا بىز گرک،
واڭزالان بىلەت آلىپ،
ائىنiziزه گۈنده رك.

خليل دئدى، من دئدىم،
من بىلمە دىيم، نه دئدىم.
سنин گۈزلەن دولدو،

اینجیین اولمادی هئچ.
سمئلیاکوو آپاردى
یاروسلاو واصیلیئوچ.
اون ایل سورگوندی یاتان،
نه یوواسی، نه ائوی.
" گؤزل قیزییدی لیدا "
شعری نین مؤلیفی.
اورگى سؤزنن دولو،
نارازییدی محیطدن.
مثال چکردى بیزه،
پوشکیندن، بیر ده فعتدن.
- هئچ کیم یئریندە دئییل،
کیمسە، بیلمک ایستە سن:
یاخشى درزى اولاردى
شاعردى، نه دئىيە سن!
اعلا جراح چیخاردى،
ایستسیدى فیلانكس.
او دا پوئما یازىر،
شاعردى، گل ايندى دؤز!
ولادئمير اوقنئۇ ده
حقىقىته مات قالىر:
- "کلاسسىيكلر "چوخالىر،
او خوجولار آزالىر!
سمینار رهبرى نین
دئونوب باخىر اوزونه.
او، درین معنا وئرىر،
تنقىدچى نین سؤزونه.

سمینارىن داعومى
دوشموردو دىلىمېزدىن.
بو، دئىيردى: من دوزم،
او بىرى دئىيردى: من!

حیف، چوخونا ياددى!
نئيلە يسن، حیاتدى:
بىر باغىن مىوه سى ده،
گاھ شىرىپىندى، گاھ آجي.
سۆز - آغىزدا چكىلىر،
دېل - ندىر بىس؟
ساتىجى! -
ارىدىر متابعىنى،
اوجوز-باها قىيمتە.
عشق اولسون طبىعتە!

٨

بىزه دئمىشدىلر كى،
ياغارلىقدى موسکوا.
سوپىقدو، سرتدى هاوا.
پلاش(پالتو) آلين سىز اوردا،
زونت آلين، بئرئت آلين،
قالوش آلين سىز اوردا.
الدە زونت، باشدا بئرئت،
گئىيندىك پلاشلارى.
آياققاپى نين اوستن
كئچىردىك قالوشلارى.
درسین بىرینجى گونو
بىزنىمىشدىك بوسبوتون.
نه هاوا سوپىق اولدو،
نه ياغىش ياغدى او گون.
سن دئمە، باخىبدىلار،
گولوبدولر كنارдан.
" مارسدان، آيدان گلىيىدى
يقىن بو ايکى جاوان... "

نه پلاشى چیخارتدىق،
نه قالوشو سوپىوندوق،
نه بئرئتى، نه زونتو،
بئلجه، "مشهور "اولدوق.

٩

" شعرى ماياکووسكى

ياخشى كىچدى سمینار،

ئئجه يازير، باخ ائله.
" سول،
سول،
سول!..
آنچاق ائله.
دؤبىوشده سن، داعوادا.
ميصراعلار قيريق-قيريق!
أوتولو،
سيغاللى يوخ!.. "

أئويندىدى
تىزه-تر.
يئنه او ماوى گۆزلى!
يئنه او توركجه دعوت!
يئنه او سىن، او الفت!
يئنه "جانىم!"، "شكريم!"
سئودىگى كلمه سىيدى.
بىزى گۈرنەنە هر دم،
بىزه "گل" دئمه سىيدى.

بىر طلبه - شاعرين
فڪرييدى بول، بئله.
او بىرى ده دئيرىدى،
تمكينله يوخ، تكيدل:
" يىسئىنин ده يازير بىس؟
باشقاسينا بنزه مز.
آغjacايىن ديليندە،
انا ديليندە روسون.
كيمە مئidan او خوسون؟
كيمىن اوستە چىغيرسىن؟
ميصراعنى نىيە قىرسىن؟ "

خليل
سمىنارىيىدى، اوستاد،
شعرى نئجه يازاق؟!
ماياكوسكى كىمى،
يوخسا،
ئىسئىنин ساياق؟

قيام
گلدىك، سىزدىن سوروشاق.
ورغونون بىر بندىنى
ازىردىن دئىيە-دئىيە،
سوئىكىنى پنجرە يە.
" نعمت ديسە گۆزل شعر،
شاعر اولان غم ده يئير.
عمر كىچىر بول عادتلە،
اوغرولو بىر سعادتلە.
گۈرن منى ندىر دئير،
ساقلاربىنا دوشۇن بول دن،
شاعر، نە تىز قوجالدىن سن؟ "

بىر بىچدىك، ايكى اولچدوك،
بىر ياخشى فيكىرە دوشدوك.
خليل دئى گل، گىدىك،
من ده دئىيم كى، موطلق.
باغ ائوي قونشودايدى،
بوردا، ناظم حىكمتىن.
اوستاد سۆزو دئيرىدى،
نە دئىيدى او، يقىن.

ناظم اوجا بوبىيلا،
قىورىم، سارى ساقجىيلا،
أوز شفقت باجىسىيلا

بىر خزىنە وارىيىدى
ناظمىن سىنە سىنە.
مهربان گۈركم آلدى،
ساغ الى چنە سىنە:
- جانىم، باخ، هانسى دىلەدە
آنالا دانىشىرسان،

ایکی طلبه – شاعر،
او رتا ناظم حیکمت.
ناظم – پارلاق بیر اولدوز،
ناظم – اوزونه مخصوص.
بولدا بیر سس دئیردی:
اوددونوز، اودوزدونوز؟!
شرط دئیل دئی: او سس،
او خشاماق،
و خشاماماق.
شرطدی – شاعر دوغولماق،
شاعر – دوغولور آنجاق.

١٠

محمد ماما کایئو! –
چئچئنییدی ملتی.
جانلارا دیه نییدی
آما بیر خاصیتی:
گوجسوزون طرفییدی،
حاقسیزین – قنیمییدی،
اوندا دا صمیمییدی.
ایکی، يا اوچ ياش آرتیق،
اصلینده ياشیدیدیق.
بویدا-بوخوندا دا شاخ!
دیلینده يالنیز: آللہ!
اوجادان دانیشاردی،
دانیشاندا – ياشاردی
الی، قوله، بدنه.
جانلییدی، داش دئیلیدی،
بیز سئویردیک چئچئنی.
خلیلین آد گونویدو،
ياتا خانا سو فره سی.
بیز دعوت ائلمیشدیک،
او دا سایمیشدی بیزی.
بیر چئچئن خنجری ده
گتیرمیشدی خلیله.
بئلینده کی کمره

او دیلده یاز شعرینی،
باشا دوشیsson قوى آنان.
خلیل
” من شرقدن گلییوروم،
شرقین در درلرینی
bagira-bagira
گلییوروم!
سن یانماسان،
من یانماسام،
بیز یاغچاساق،
ناسیل چیخار قارانلیقلار
... آیدینلیغا؟! ”

- سیزینکیدی بو، اوستاد،
مثال چکیردی خلیل.
- ما یاکوسکی واری،
عصیان، چاغیریش دئیل؟!
- جانیم، عصیان، چاغیریش
لازیمدیسا او خوماق؛
قوى منی او خوسونلار،
ما یاکوسکینی یوخ.

گوردوم باشقا بیر سوال
دوشوندورور خلیلی.
- بس؟..
نظم قاباقلادی:
- وورغون، رسول، رفیلی.
او خویورام اونلاری،
ریسک، یئنی سؤز، جسارت
یاشادیر صنعتکاری،-
دئیردی ناظم حیکمت.
دونن اوردا سمینار،
بو گون بوردا بو صحبت.

قالدیردى بىر يوز قرام.
 - ماقومئت ماماكايئو!
 دوزمو دئديم بىر آدى؟
 منيم طلبم اولوب،
 او ياخشى يادىمدادى.
 باش ساغلىقى او خودوم،
 قزئىتىه دونن آخشام.
 دوزو، بىر توتولموشام.
 ال چئچىن: ايگىيد، ار،
 بىس سىزە دئمە يېيلر؟
 - باشقما ماماكايئودى،
 آدى قزئىتىه گئدن.
 محمد ماماكايئو
 جاواب وئرىدى يېرىندىن.
 گولوش — ماسابىگىيدى،
 طلبە سوفە سىندە.
 دولدورولان هر قىدح،
 بىر ساغلىقى نۆوبە سىندە!
 هر كىس اۋز عالمىنده،
 هر كىس اۋز كۈلگە سىندە.
 ماماكايئو او خودو
 بىر چئچىن لەجە سىندە.

١١

باغلادى اۋز ئىليلە.
 گئنئرال يېرمۇلۇوون
 هئىكە لىنى اوچوردان،
 بىرى — محمد ايمىش،
 دئىيرىلر او زامان.
 استقلال اىستە يېرمىش،
 محمد ماماكايئو.
 قوركى اينسەتىتونون
 او دا طلبە سىيدى.
 چئچىن تربىيە سىيدى،
 بىزە قارداش دئىيرىدى،
 ساغلىقى دئىن طلبە.
 (يادىمدادى ھله دە!)
 پروفېسور ايشوتىن،
 بىزىم معلمىمېز،
 كىمىدىسە، توتوب خبر،
 بىلەمە مىشىك بىرىمېز،
 آچدى قاپىنى گولر.
 - بوردا بىر طلبەمین
 آد گونودور دئىيلر.
 تصادف!

نه قىامت!

اول خليل گل! — دئدى،
 سونرا چئچىن محمد.
 — بىر طلبە قىز گلېب،
 لاب او زاقدان، چيتادان.
 من اونو آختارىردىم
 ائلە بوردا باياقدان.

بىز اونون گلىشىنى
 بىندىك، آلقىشلا迪ق.
 بىر تعريفە باشلا迪ق.
 ساخладى: — يوخ، بئلە يوخ،
 من بونو خوشلامىرام.
 خليلين ساغلىغىينا

ايکى گؤيرچىن قوندو،
 او گون پىجرە مىزە.
 " گلىرىك، قارشىلاين " "
 تلگرام گلدى بىزە.
 فيرنگىزدىن، سارادان،
 روستوودان، بئلقولاردادان،
 خاركoodان، داها هاردان!
 بىر قايغىمېز وار آنجاق،
 قىزىلار هاردا قالاجاق؟
 كومئىنداشت كەنە بئزدى.
 دئىشك كى، قىزىلار گلىرى،
 دئىيە جىك ھله تئزدى.

گلیب بوردا آزاریق.

قیام

– خلیل!

– قیام!

چاغیردی

ایکیمیزی ایکی سس.

بیر آن – بوز گونه دیر،

بوز گون بیر آنا دیمز.

گؤرموشدو یوخوسونو،
گلنده، بول او زونو
دئییردیم سن ایشه باخ،
آیان اولور اوره يه.
بیر جوت گؤیرچین – دوماغ،
قونموشدو پنجره يه.

اصل خبر چیردیلر،
سیزین گلیشینیزی
اونلار بیزه دئدیلر.

١٢

سارا منه دئییردی کی،
بو، آیریجا حکایتدی،
سیزدن سیزه شیکایتدی.
من ترسینه بوزوردو:

– یوخ،

شیکایت ده – محبتدي.

باخدیق، گوردوک، سئویندیک،
گؤیدیدیک، يئره ائندیک.

– سیزسینیزیمی؟

– بیزیک، بیز!

سارا، بیر ده فیرنگیز!

دنیا – قادین عطیرلی

گولویموش، بیلمه میشیک.

گلنده اؤزوموزله

نییه گتیرمه میشیک؟

نه یاخشی، بوردا تاپدیق،

اوردا ایتیرمه میشیک!

سارا

سیز گئتدینیز قوبوب بیزی،
منی، بیر ده فیرنگیزی.
گوند پوچتو یو خلایردىق.
آتمیزین ائویندیدیک،
سیزدن اوترو آغلایردىق.
ایسیرمی ایل دوغما ایکن،
یاد اولموشدو بو ائو بیردن.
فیرنگیزه، من دئدیم کی،
بیر بول تاپیم، چىخیش بولو،
آرامیزدا سیرر اولدو بو.

مكتوب يازدىق آتمیزا،
من قیامین امضاسیلا،
او خلیلین امضاسیلا،
يئنى گۈرۈش سۈۋەتسیلا.

خلیل

تلگرام ووروبسونوز،

یقین برک قورخوبسونوز.

دوز دئییرم فیرنگیز؟

بئش... آلتى... بو دا سككىزى

ھئچ قالمايىپ پولونوز،

يولدا سويولوبسونوز.

– گلەميشیک کی، قايتاراق،

بیر آز دا آرتىق آلاق...

فیرنگیز گوله-گوله،

جاواب وئردى خلیله.

سارا دا دئدی: قیام،

من قورخموشدو،

دانمیرام.

عنوانى سحو يازارىق،

داریخیب بیناوالار،
 اوردا پیسدى هاوالار.
 گئدین، بیر حیان اولون،
 بیر آز مهربان اولون...
 عاغیل-اؤبود وئردىلر،
 قلبيمизه گيردىلر.
 دانيشدىلار، كوسدولر،
 بىز دؤزدوك آخیراجان،
 اونلار دا چوخ دؤزدولر.
 يئنه آنا اورگى!
 "گلينلىرىن" كىلگى
 اوزو د بير يوخويدو،
 خېرلىرى يوخويدو.

 قورخوردوق سونرا، دوزو،
 سىررىيمىز چىخار اوزه.
 گلنده گؤسترللىر
 مكتوبو اونلار سىزه.
 سىزسىز،
 سىزىن ايمضانىز،
 آخى، يازمامىسىنىز.
 مكتوبو تىز گۇتوردوک،
 راحات بير كۈكس اوئتوردوک.
 فيرنگىزله گۇروشدوک،

گويا خىفت ائدىرسىنىز،
 خواهىش، مىنت ائدىرسىنىز،
 بىزى دعوت ائدىرسىنىز.
 "بىلت آليپ سالىن يولا،
 موسكوايا،
 دوبولىيوبوو كوچە سىنه،
 اوچ-دؤرد گونه..."

 مكتوبو گؤستردىلر،
 موشتولوق اىسته ديلر.
 اوختودولار...
 اوخدوق.
 ايكىمiz د يوخ، - دئىيك،
 گويا راضى دئىيلدىك.
 گويا بيز دارىخميريق،
 دارىخان تك سىزسىنىز.
 اوردا ايكىنisiزسىنىز.
 فكرلىيدى آتامىز،
 ايکى ئوه سىغمىردى
 هيکكە مىزىلە ادامىز.
 - هارايا... موسكوايا؟...
 دئىيردىك اوندا بيز ده.
 مكتوبو يازماسايديق،
 اولردىك ايكىمiz ده.

آنامىز تكلە يېرىدى،
 بىزى بىرچكىلە يېرىدى:
 - گىدىن، ائۋاشىك اولون،
 بير آز گۈز-قولاق اولون،
 ياتاندا، اوياقاولون.
 دوراندا داياقت اولون.
 تزه ار-آرودسىنىز،
 ائله بىل كى، يادسىنىز.
 گىدىن، وئرين ال-اله،
 ياشايىن اينن بئله.

"عمر صحيفه لرى "

طالعى شعرلە يازىلان شاعر

"بىر آز مهلت اىسته يىرم عمردن"

بىرى وار ايدى، بىرى يوخ ايدى. آذربايجان ائلىين
اوزاق كندرىندىن بىرىنىدە بىر آنا واردى، بىر دە بالا. آنا
ھر سەھر دان يئرى آغارمامىش يوخودان اويانار، خمير
يوجورار، مئشدن يىغدىقى چۈر-چۈپلە ساجىن آلتىنى
قالايار و چۈرك سالماغا باشلاردى. گۈزونون آغى-
قاراسى بىرجه بالاسى يوخودان اويانانا كىمى بوتون
چۈركلەر، هله اوستىلەك اوغلو اوچون بىشىرىدىيى كۈكە
دە حاضر اوlardى. اوغلو كۈكىلە شىرىن چايىنى

ايچىب دوزىلدى يولا - آناسىنин بىشىرىدىيى
چۈركلەر ساتماغا. بېلجه، باش-باشا وئریب
دولاناردىلار...

گونلرین بىر گونو آنا غريبە يوخو گۇرور.
آغ ساج، ساققاللى چوبان افقلان يوخودا آنایا تاپشىرىرى
كى، اوغلو شاعر اولدوغو اوچون اونا شعر يازسىن. آنا
دىكسيزىرك اويانىر. يوخونون گئرچىكلىشمە مسى،
اوغلونون گلچىكىدە شاعر اولماماسى اوچون موللايا دوعا
دا يازدىرىر. آمما آرتىق ايش-ايىشدى كىچمىشىدى.

دعوت ائلمە دىنيز،
يئنه سارا، فيرنىگىزا
ائله كى، گۈرددوك سىزى،
الينىزدە گول-چىچك،
آغلادىقى ايكمىز دە،
چتىنىدى سۆزلە دئمك.
گىرك بونو من، قىيام،
نومە دە دانىشام،
او دا اۋز نوه سىنه...

مات قالميسىدىم من اونون
ياشاماڭ ھوھ سىنه.
آغىرييىدى ياتاقدا،
آمانسىزدى طبىعت.
بلکە دە بو حكايىت،
قادىن حىشتنىدى،
اونون وصىتىيىدى...

ائپيلوق عوضىنه

عمر اوزون، عمر قىسا،
اد فازاندىق آدىمىزا.
مندىن سىزە نە قالدىسا،
او دا بو سۆزلىرده قالدى.

ايىز آختاردىم، يولا چىخىم،
ساغا دۇنۇم، سوولا چىخىم.
اوزوم بىر ساحلە چىخىم،
او گوجوم ايزلىرده قالدى.

من دوست گۈرددوم، حيان گۈرددوم،
سلام وئریب، سايىان گۈرددوم.
سنه بىر اوخشىايان گۈرددوم،
گۈزوم او گۈزلىرده قالدى.
٩ آپريل ١٩٩١- ٢٣ مارت ٢٠٢٠

نريمان آدينى آتاسى اونا سونرادان قويوب. بئله كى، ايللر اونجه مئشئويكلر پوپيلودا دميريولونون اوزرىندىكى كورپونو ياندىيرلار. نريمان نريمانو پوپيلويا گلرك حادثه يئرينه باش چكىب، اونا آل محمد كىشى بلدىچىلىك ائدip. محض اونون شرفىنه سونرادان واقيف آدى نريمانلا عوضلىنىب. آما آتاسى نريمانىن بؤيودويونو گئره بىلەمەيib. اوشاغىن ١ ياشى اولاندا رحمته گندىب.

سەنин پاسپورتوندا منيم آديم وار،
دوغولدوغوم آى وار، ايل وار، آى آتا.
منيم ده ماراقلى بىر حياتىم وار،
ھەچ كىس مندن ساواى بىلەمەر، آى آتا.
سەنин پاسپورتوندا منيم آديم وار،
بىزى گۈرۈشىدوردو طالع دنيادا.
آنچاق اورىيىمده بىر نىسىگىل ياشار:
من آتا گۈرمىدىم، سەن اوغۇل، آتا.
آناسى ٢٦ ياشىندىا دول قالىب و بوتون عمرۇنو
بالاسينا حسر ائدip. نريمانىن آياقىاليين، باشى آچىق
گزدىيى، دنيانىن قايغىسىنى بىلەمەيى اوشاقلىق
ايلىرى ده ائله پوپيلودا كېچىب.

بو دنيانىن گۆزل واختى، پوپيلودا قالدى،
گۆئى اوزوندن اولدوز آخدى، پوپيلودا قالدى.

-منيم نظرىمده پوپيلو دنيانىن مرکزىدیر. پوپيلو منيم اوچون بئشىكدىر. بوتون اوشاقلىغىم اوردا كئچىب. نه قدر چتىن واختلار اولسا دا، تايى-برابرى يوخدور او چاغلارىن... آتام آنامدان اول اولى اولمۇشدو. آتا بىر، آنا آيرى باجى-قارداشلارىم واردى. آنام بؤيوك باجىملا ياشيد ايدى. ايندى باشا دوشۇرم، اوتانىبىلار كى، آتالارى ياشلى واختىندىا ئولنىب. آما آنام ھەچ واخت اونلارىن عليه ينه دانىشىمادى. من قارداش- باجىلارىمى ١٢ ياشىمدا تانىدىم. ايلك دفعە قارداشىملا گۈرۈشىدۇم. مىلىس رئيسى ايدى. تاسف

اوغلۇنا يوخودا بوتا وئيرىلمىشدى - شاعرلىك بوتاسى... و او يوخودان بىر آى سونرا ١٢ ياشلى اوغلۇ ايلك شعرىنى يازىر.

بونوللا دا شعر اونون طالعىنە چئورىلىر. يا دا طالعى شعرلە يازىلماغا باشلايىر. بو طالع بعضا اونا آمانسىز، قىدار اوپۇنلار اوپىنaiir، بعضا چتىنلىكلىرى ياشادىر، بعضا ايتكىلر وئرير، بعض ده نايلىيتلر ياغدىرىر، اوغۇرلارىنى بول ائدىر. نىچە دئىرلر، طالعى گاه اوزونە گولور، گاه آغلادىر اونو. گاه وئرير، گاه آلىر... ھەچ واخت ھەچ نىيى تام اولمور. حتى مشھور شاعر اولاندان سونرا دا حياتىندىا هەميشە بىرى وار اولور، بىرى يوخ..

آذربايجانىن خالق شاعرى، آكادئمىك نريمان حسن زاده نىن "عمر صحىفە لرى" نى ورقلىكىجە بوتون حياتى بويو وارلا يوخون مبارزە سەنин شاهدى اولورسان. بو نورانى، حليم، اىپك كىمى انسانلا صحبت ائتدىكىجە يادداشىندىا اوستو-نو توپ باسمىش خاتىرلىرى سىلكلەدىك، اوچماغا يئر تاپمادىغى زامانلارىن آجيسينى اويا تدىق. اونوتماق اىستىسە بئله، ايلىينه قدر كىچن آغريilarى، قلبىندىكى بؤيوك اضطرابلارى بىر داها خاطرلاتدىق. اونو ٨٨ ايللىك عمرۇن دولانبا جلاجلارىندى خىالن يئىنيدىن گزدىرىدىك...

"آنام چۈرك بىشىرىرىدى، من ده ساتىردىم "

اصلن قازاخىن قىراقىكسىن كىندىندىر. آتاسى آل محمد كىشى پوپيلودا دمير يولوندا ايشلىيىنە گئره اورادا ياشايىبىلار. آناسىنىن آنا طرفى مىمملىلار او يئر-لرده چوخ مشھور، امkanلى آداملار اولوب. ١٩٢٠- جى ايلده آذربايغانىن سوۋەت اوردوسو طرفىندىن اىشغالىندان سونرا بو نسلىن باشى پاپاقلىلارىنى "كولاڭ" دامغاسى ايله حبس ائدىبىلر. آناسىنىن ٥ قارداشى گورجوسنانين قاراچۈپ بىلگىسىنە قاچىب. و كىمىسىز قالان نابات خانم ٢٤ ياشىندىا ٦٢ ياشلى كىشى ايله عايلە قوروب. ١٩٣١-جى ايل فئورالىن ١٨-دە نريمان دنيايا گلىب. داها دوغروسو، واقيف.

"تۇزە پالنار گىيىندىيىم يادىما گلمىر"

اوشاقلېقىدا چوخ دجل اولوب نريمان. هاردا سو گۈرۈرددو، اۇزونو اورا سالىردى. كور داشاندا اوشاقلارلا مرج گلىرىدى كى، "گۈرك كىيم كورو قىرىدىرما كىچچىك". بونون اوستوندە آناسى بىر دفعه اونو دئپىوب ده. دئىيب، "وارىيم-يوخوم بىر سىنسن. سىنى سو آخىداجاق، كىيمىم قالاجاق؟". سئۇيملى دوستلارى ايىه حيوانلار ايدى - دولاش، ايت، پىشىك، چېشى:

- دوستلارىمى دا تۇز ايتىرىدىم. مئشدن دولاشا قوشۇ تو توب اھىللشىرىمىشىدىم. چىينىمە قونوردو، گىزدىرىدىم. آما اوغۇرلۇغو واردى. قونشۇلارين ائۋىنە گىرىپ خىردا اوغۇرلۇقلار ئىدىرىدى. اونا گۈرە ووروب اۇلدۇردىلر. بىر چېشىشىم واردى، آدینى" واسكا "قويمۇشىدوم. هارا گىئىرىدىم، يانىمجا گىئىرىدى. بىر دفعه چايىن قىراڭىندا او توروب آياغىمى ساللامىشىدىم. چېشىش باشىيلا آرخادان ووردو منى، يارغاندان دوشىدوم سويا. چېشىشىن" ظارافاتىيىدى". آنام بونو بىلدى. سحرىسى چېشىشى كسىب قوورۇما بىشىرىدى. پىشىيىم هارا يو خا چىخدى، ايندى خاطرلامىرام. ان اوزون عمرلو دوستوم قونشۇنون اىتى" تۆپلان" ايدى. صاحبىي چپرى تىكانلايىرىدى، اونو دا دئشىب كىچىرىدى يانىما. گنجە ده اوخوياندا كىنده گلىرىدىم. قارانلىق اولوردو، ايشيق يوخ ايدى او واختلار. ايت ئىلە بىل اىي بىلىرىدى. قاطارдан دوشىنده گلىب منى قارشىلايىب آپارىرىدى ائوه. نئچە وفالى حيوان ايدى. اونا دا اىينه وئرىپ اۇلدۇردىلر. سئودىكلىرىمى تۇز ايتىرىمك ازلەن طالعيمە يازىلىب منىم... بىر ده اوشاقلېقىدا دمىر يېغماق هوپىيەم واردى. هاردا دمىر گۈرۈرددو، گىتىرىدىم حىطە. بىر اوتاق دولوسو دمىر يېغمىشىدىم. پېرىلىدە اوخوياندا گلدىم گۈرۈدوم بىرى ده يوخدو. دؤولت دمىر يېغىرمىش. آنام دا دمىرلىرىمى وئرىپ، او زىنده پارچا، آياققاپى، قند آلمىشىدى. اونا گۈرە بىر آز كوسولو قالدىم آنامدان. سونرا داشا دوشىدوم كى، اونو دا منىم اوچون، عايلە

كى، بىر نئچە آى سونرا رحمتە گىتىدى. او بىرى قارداشلارىم دا خىستە لىك كىچىرىپ اۇلموشدولر. آنا طرفىمدىن بىر دايىم واردى، اونو تانىيىرىدىم. آما آنام دئممىشىدى باشقا قارداشلارى وار، اۇلકەن قاچىبلار. ماراقلىدىر كى، بىر آى او ل قاراچۈپدى كى دايىملىن اوشاقلارى ايلە بىر-بىرىمىزى تاپدىق. اونو دولماز گۈرۈش اولدو... او واختلارسا هئچ كىيمىمىز يوخ ايدى. بىر آنام ايدى، بىر من. اىكى يتىم كىمى باش-باشا وئرىپ بىر دامىن آلتىندا ياشاييردىق. آنام طالعىندن هئچ واخت شىكايتلىنمىزدى. آللاها شوکور ئىدردى و آتاما رحمت او خوياردى كى، منى اونا يادىگار قوپىوب. بو مقدس قادىن حىياتىمىزىن بوتون سىخىنتىلارىنى، قايجىلارىنى تكباشىنا چكمك اوچون چارپىشىرىدى. اونون سايىھ سىنده من يىتىملىك گۈرمىدىم. دوغرو دئىيرلر كى، آدام آتادان يوخ، آنادان يتىم قالىر. آنام چۈرك بىشىرىرىدى، من ده ساتىرىدىم، دولانىرىدىق. اصلينىدە، آدینى قويمۇشدوق ساتىرىق. چۈرك ائله ساجىن اوستوندە قورتارىرىدى. قالانلارىنى دا آپارىپ بازاردا، استانسىيادا ساتىرىدىم. اىيرمى روبل قازانىرىدىق. اونون دا پودو ١٦ روبل ايدى. يعنى بىزە ٤ روبل قالىرىدى. آنامىن يوخودان دوردوغو يادىمدا دئىيل. نه واخت اويانىرىدىم، گۈرۈر دوم او جاڭىن قىراڭىندا دادىر. گۈئىدە دان اولدوزو، يئرده آنام او ياقدىر. آنام منه كۈكە ده بىشىرىرىدى. كره ياغىيلا دؤيمىج ئەلىب يئىرىدىم. منه شىرين چاي دوزلىرىدى، اۆزو اىچمىرىدى. سوروشور دوم آنا، سن نىيە اىچمىرسە؟ دئىيردى دردىن آليم، من اىچسىم، قىندىمىز قورتارار. منى او قدر چوخ اىستىرىرىدى كى... او دون قىراندا دا قويموردو كى، گئىت، درسلرىنى او خو... او دون دئمىشىن، آنام بىر نئچە قادىنلا بىرگە گىئىرىدى قارا يازى مئشىسینە شلە گىتىرىمە. بىر دەرسى واردى، چىرىپى يېغىب قىرىرىدى. اونلارلا ساج آسىرىدى. بىر دفعە مئشە بىي جزا كىمى آنامىن دەرسىنىيلىنى دەرسىنىيلىنى دەرسىنىيلىنى قىرىدى.

دیوار قزئتینه وئردى، اولدوم مكتبىن شاعرى. آنام دئدى، آللە منى اؤلدورسون، سنه دئىسن شاعرلىك وئريلىپ. بير دفعه ده شعرىمە گۈرە قانارار (مولف حاقي) گۈندرمىشدىلر. پولو آناما وئرنىدە دئدى، هاردان آلمىسان، آپار اورا قايatar، شعره پول وئرمىزلىر. آروادى غم گۈتۈرموشدو كى، اوغلۇم شاعردى.

او چوبان افقانىن كىيم اولدوغۇنو ايسه من سونرا لار ئويزىنديم. دئمه، بىزىم قىراق كىمندە ياشايىپ. شعرلر يازىپ. ١٩٢٠-جى ايلده وفات ائتدىپ. سونرا اونودولوب، سانكى بىلە آدام هېچ اولمايىپ. بير دفعه مجلىسىدە اورتا ياشلى كىشى شعر دئدى. سورو شەدوم، كىيمىندىر؟ دئدى، چوبان افقانىنيدىر. آنامىن يوخسو يادىما دوشدو. همین شعرى كۈچورتۇدم. بىلە-بىلە چوبان افقانىن شعرلىينى توپلايدىم. ١٩٥٥-جى ايلده اونون كتابىنى چاپ ائتدىردىم. او زون مدت كئچدى. بير دفعه رحمتلىك شاعر شاهىمار اكىززادە منه زىگ ائلدى كى، "چوبان افقان ايكى دفعه يوخوما گىرىپ. دئىير كى، نريمان منى نىيە اونودوب، منه شعر يازمىر؟ ". چوبان افقانى بير شعر يازدىم و اونو شاھىمارا اتحاف ائتدىم. شعر" ادبىيات "قزئتىنده چىخاندان سونرا چوبان افقان ايلك دفعه يئتمىش ياشىمدا يوخوما گىردى. گۈرۈم قربىيە دولچادا دامجىلى بولاغىن سوپىونو گىتىرىپ، منه" ايج " دئىير. اىچىرم. سونرا دا صحبت ائدىرىك.

"آنامى دفن ائتمك اوچون عسگرلىكىن قاچدىم"

نريمان حسن زاده اورتا مكتبى بىتىرىپ، گنجە پىنداقۇزى اينستيتوتونون فيلولوگىيا فاكولتىسینە داخيل اولور. گنجە ده باجىسى سريه نىن ئوينىدە قالىر، اوندان آنا قايغيىسى گۈرۈر - منه حياتدا آنامدان سونرا باجىم سرييە داياق اولدو. بالاجا واختى اونا بير مدت آنام باخمىشدى، سونرا بؤيوك باجىسى آپارمىشدى يانىنا. طبللىكىدە ايسه او باجىم باخدى منه. يادىمدادى، يئزىنمىن پىئنجىي واردى، باجىم اونو

نى دولاندىرماق اوچون ائدىب. او واختلار اورييمىز ايستىنى آلا بىلمىردىك آخى. مثلا، تزه پالتار گئىيندىيىم يادىما گلمىرى. قونشونون اوغلۇنون پالتوسو واردى، آنام دئىيردى، اونو سنه آلاجام. همین اوشاڭ حىيطەدە اويناياندا پالتونو چىخارىپ قويوردو چېرىن اوستونە. حيرىصلنيردىم كى، توللاما اورا، آنام اونو منه آلاجاڭ. يازىغى گۈزۈقىپىق ئىلمىشدىم. بير دفعه آنام تزه آياقاپابى ئىمىشدى. ائله سئۇينيردىم كى... سورو شوردو نىجدى؟ دئىيردىم ياخشىدى. حالبوکى آياغىمى سىخىردى، اوستوندە كېيىلارى ايان كىمى سانجىردى. اوندا قونشۇ كىننە ٨-جى صنيفەدە اوخويوردوم. درسە كىننە گئىينيردىم. آما چېرىمى-زى كىچىنەن سونرا آياقاپابىلارى چىخارىپ آياقىالىن گىندرىدىم. منى بىر كند قادىنى بىلە عذاب-اذىتلە تك بؤيۈدۈب. اوندان تربىيە ئىمىشام، اوندان اوئىرنىشىم حياتى.

گئچىه چئورىلن يوخو

اورتا مكتبىن دئوردونجو صنفىندىك پولىلودا اوخويوب. سونرا قونشۇ كىندرلىن مكتبلىرىنده - كىمندە، پىرلىدە، آغستافادا تحصىل آلىب. نهايت، اورتا مكتبى كىرۋو كىننە بىتىرىپ. ايلك شعرىنى ايسه آلتىنچى صنيفەدە اوخوياركىن يازىپ. اصلىنده، بو حادثە دە ماراقلى خاطرلە شاعرلىن يادداشىندا ايز قويوب:

- بير گون سحر آنام بىزە يوخوسونو دانىشدى. بير آغ ساج-ساققاللى كىشى اونا دئىيب كى، "آدىم چوبان افقاندى. اوغلۇن شاعردى، اونا دى منه شعر يازسىن " . آنام دا دىل-آغىز ائدىب كى، " قويون-قوزو سنه قوربان اولسون، منىم اوغلۇم شاعر دئىيل " . بىز قونشۇلارلا گولوشدوك. آنام ائشىتىمىشدى كى، شاعرلە وئرگى وئريلىر. او دا قورخدو. ملايا گىندرىپ دوعا يازدىرىدى كى، اوغلۇم شاعر اولماسىن، يازىقىدى. اوندان بىر آى سونرا گئچە اوياندىم و ويدادىيە نزىرە كىمى " آغلارام " آدىلى شعر يازدىم. معلم شعريمى

بیر قزئت آلماغا پولوم اولمادى.
لاكين بو درديمى بىلەدى هئچ كيم،
من بىلەدىم قدرىنى سئوينجىن، غمىن
آرابىر خلوتى باخىب سئويندەيم،
تىزه ياماغينا كؤھنە چكمىنин.

گنجە پەداقوزى اينسەتيوتوندا تحصىلىنى باشا
وراندان سونرا باكىيا گلىرى گنج شاعر. بورادا ايش
تاپاجاق، كيرايە ئو توتاجاق، سونرا آناسىنى دا يانينا
گتىرجىكدى. آما سەن سايدىغىنى ساي، گۇر فلك نە
سايىر. طالع اونا ئەلە بىر آغىر، قېلىز زربە وورور كى،
عمر بويو اونودا بىلمىر...

بالاخانىدا آخشام مكتىبىنە ايشە دوزلىر. ٢٣ ياشلى
معلم ايلك درس گونو صنيف اوتاباغىندا آيلشىب
شاگىردىلىنى گۆزلىدىيى واخت اىچرى باشى پاپاقلى
٦٥-٦٠ ياشلى كىشىلەر داخلىن اولور. كيم اولدوقلارىنى
سوروشاندا معلوم اولور كى، شاگىردى دىرلەر: " صحبت
اثناسىندا اونلارا واختىلە مىززە على اكىر صابرین
درس دئىيىنى ئۆپىرىندىم. دانىشىردىلار كى، صابر شا-
گىردىلەر قلم، دفتر، چانتا آلامىش، اونلارا اۋز
شعرلىرىنى اوخويارميسىش. آما اونو ايشدن چىخارىرلار.
سبب دە بىلىرسىنiz نە اولوب؟

گويا صابر آذربايجان دىلىنى بىلمىردى. بئلجه، من
اونلارى ئويرتىملى اولدوغوم حالدا، اونلار منه معلم
اولدولار".

بالاخانىدا بىر آيادك درس دئىير. كرایە ئو توتماغا
ماجال تاپمامىش گۆزلىلىمدىن اونو عسگر آپارىلار."
ساليان كازارماسى " ندا خدمته باشلايىر. ئەلە
عسگرلىكىدە اولاركىن حىاتىنinin ان بد خېرىنى
ائشىدىر. آناسىنinin وفات ئىتدىيى حقىدە تلگرام گلىرى:
گىشتىدىم دئىيىم كى، آنام رحمتە گىدىب، اجازە وئرىن،
كىنده گىدىب اونو دفن ئىدىم. دئىيلەر، يوخ، قازاخ رايون
حربى كومىسسارىندا سند لازىمىدىر. قازاخ كيم
گىدجىكدى؟

چئويىرتىدىرىمىشىدى، گئينىرىدىم درسە. قونشومۇز
شاماما خالا دئىيردى كى، حيف نريماندان، گۆزلى
اوغلاندى، آما چىنىنى آيرىدى. پېنجىن قولو قىسا
ايدى دئىيە، چىنىنىمى قالدىرىب گئىدىرىدىم كى، چوخ
بىلىنمسىن. تىزه آياققابى آلا بىلمىرىدىم، ياماق
سالدىرىرىدىم، او ياماغا باخاندا ئەلە سئوينىرىدىم كى.
قرئىتىدە شعرىم چىخىرىدى، آما پول اولموردو او قزئتى
آلماغا...

نئيلىيم، اونوتمور انسان اورە بى،
ياشادىم دنیادا كۈنلۈ يانىقلى.

دوز دؤرد ايل گئىدىيىم كەنه پېنجىن،
قولو گۈدك اولدۇ، بۇينو ياماقلى.
او پېنجىك ساخلادى منى سوپوقدان،
دوغۇ دانىشماڭى چوخۇ آر بىلىر.
ايىنندىن چىخاردىب وئرمىشىدى آتام،
هئچ كىس بىلەسە دە، قونشۇلار بىلىر.
بعضا آج دا قالدىم، داها نە دانماق،
دانىشىب گولمىيە كۈنلۈم اولمادى.
شعرىم قزئتىدە چاپ اولدۇ، آنجاق

حیاتینین ایکینجی الھی وارلیغی... طالعین اونا تحفه سی... سارانی طلبہ واختی باجیسی سریه گیلده یاشایاندا تانیمیشدى. یئزنسینین قارداشی قىزى ایدى. اوندا هله مكتبده اوخويوردو، نريماندان ۵ ياش كىچىك ايدى:

- اينستيتو تدا هانسى قىزدان خوشوم گلسە، سارايا دئىيردىم، گئت باخ گۇئر نىجدىر. او دا باخىرىدى، هانسى قىزى نيشان وئرىدىيمسە، گلىپ پىسلىيردى. دئمە، اوريينىدە منى اىستىيرمىش. بىر دئتالى دئىيم، گۇرۇن بىزىم سئوغىمېز نىچە پاك، معصوم ايدى. بىر ئودە قالىرىدىق، گويا شەرە گۇرۇشە گئدىرىك. قاپىنى باخلايىب ئودەن چىخىرىدىق. يان-يانا يوخ، او، بىر سكى، من دە دىيگر سكىليلە گئدىرىدىك. واغرالدان شهرە! آرادا دئونب بىر-بىرمىزە باخىب گولومسونوردوک. كۈرپۈنۈن يانىنا چاتىرىدىق. او، اوتوروب، باخىشىپ، قايدىرىدىق گئرى. آد اولدو كى، گۇرۇشدوک. گئچە يە كىمى ياتمىرىدىق. اوزبه وز اوتوروب درس ائلىيردىك گويا، بىر-بىرمىزە باخىرىدىق، مكتوبلاشىرىدىق. آرادا باجىم ساتاشىرىدى كى، اوتوردوغۇنۇز يئرده تاراكان (سوسك. سوسرى) عملە گلىپ. بئلە بىر محبت اولوب بىزىم محبتىمېز. عسگرلىكىن قايىداندان بىر مدت سونرا گنجە دە توپوموز اولدو.

نيشانىمى دا، توپومو دا باجىم ائلدى. ساغدىشىم خليل رضا ايدى. اونون يولداشى فيرنگىزىلە سارا رفيقه ايدى. من دە خليلىن ساغدىشى اولمۇشىم. توپidan سونرا گىچ عايلە باكىيا كۈچور. ائو كرايە ليلىر. سارا خانم طب ايشچىسى كىمى آپتئىكىدە (داواخانا) ايشه دوزلىر. آز سونرا يازىچىلار اتفاقىندان شاعرى موسكوابىا م. قوركى آدینا ادبىيات اينستيتو توندا اوخوماغا گئندرىرلر. ٤ ايللىك طلبە حیاتىنinin ٢ ايلينى ياتاچاندا دوستو خليل رضا ايلە بىر اوتاقدا قالىب. بو اىكى ايل بىر عمرلوك شىرين خاطریه چئورىلىر:

ھەچ كىميم يوخ ايدى. آوتوماتى توتىم مايورون اوستونه كى، ووراجام. تلىسيك دئىدە، گئت. قاپىدان چىخاندا گۈرددوم منى احاطە يە آلدىلار. يئنه آوتوماتى چكدىم كى، ياخىن دورسانىز، ووراجام. نه ايسە، ائلە آوتوماتلا قاچدىم عسگرلىكىن. بىر قوهوم ئوينە گلىپ ملکو پالتار گئىينىب، كنده گئتدىم. آنامىن آرزو سو ايدى كى، اؤلنە سون منزىلە اوغلۇمۇن چىيىنندە گئدىم. اونون آرزو سونو حیاتا كىچىرىدىم. آما اۋز آرزو لاريم چىلىك-چىلىك اولدو. همىشە آرزو لا يېرىدىم كى، معاشىملا آناما بىر كلغايى آليم. اونو ائلە بىلەدىم. نه ياشى واردى كى، آنامىن؟ ھەچ ٥٠ ياشى تامام اولما مىشدى. دىندىن سونرا گلدىم ائوه. گۈرددوم ائدە ھەچ نه قويما يىپلار قالسىن، ھە بىر شئى گۈرۈوب گىدىب. حىطىدە بىر پىشىيىمىز، بىر دە توپوق-جوچە ايدى. اونلار دا يتىم قالدى، من دە. كىمىسىز اولدوغۇمۇ او آن ايللىيىمە قدر حس ائتدىم... يئنيدىن قايبىتدىم عسگرلىيە. منى حربى تىريبونالا وئردىلر. تصادفا همین عرفە رسول رضا، نىڭار رفبىلى، نبى خزرى، ايوسف آراتتووسكى بىزىم حربى حصىيە گۇرۇشە گلمىشدىلر. اوندا آرتىق آذربايجان يازىچىلار اتفاقى نىن اوززو ايدىم. رسول رضا و نىڭار خانم منىم حربى تىريبونالا وئرلىدىيىمى بىلندە ڦىرالا بىلۇودان خواهىش ائتدىلر. يوخسا ٦ ايل ايش، ٣ ايل تزدن حربى خدمت چكملىيدىم. بو دفعە طالع اوزومە گولدو. عسگرلىيىمى بىتىرىپ گئرى دئون گون ايسە آخشاما كىمى كازارمانىن قاپىسىندا دايىنېب آغلادىم كى، هارا گئدىم، آخى ھەچ كىميم يوخدو. آخردا گئتدىم ساراگىلە.

"ھامى بىزە باخىب لاغ ائدىرىمىش "

سارا... اۆز تعبيرىنچە دئىشك، آناسىنдан سونرا

آختاريرام. دئدى، " ايش آختارما، آدام آختار ". مير جلال معلمىن كمكلىيى ايله ايندى-كى باكى دؤولت اونيوئرسيتىتىنده آسپيرانتورا يا (فوق لىسانس) قبول اولدوم. علمى رهبرىم اولدو، " آذربايچان-اوكرانيا ادبى علاقە لرى "مۇضۇسوندا علمى ايش يازدىم. سۆزون حقيقى معناسىندا منه آتالىق ائلدى. منى او قدر روحلاندىردى كى، بير ايل سككىز آيا مدافعه ائتدىم و فيلولوگىيا علملىرى نامزدى عاليىلىك درجه سى آلدىم. سونرا مير جلال معلم منه اونيوئرسيتىتىدە قالىب درس دئمىي تکليف ائتدى.

يارىم اشتات (يارىم وقت) درس دئمىيە باشلادىم. مير جلال پاشائىئو غىرى-عادى، خيرخواه انسان ايدى. اوزو ده ائتدىيى ياخشىلىقلارى هئچ واخت دىلە گىتىرمىز، يادا سالمازدى. ١٩٦٤-جو اىلده بئيووك اوغلو عارف معلمە وئريلجىك ائوى منه وئرىدى. حالبوکى اوز عايلە سىنин ده ائوه احتىاجى واردى.

ياديمادى، بونو يازىچىلار اتفاقىنinin صدرى مهدى حسین دن خواهىش ائتدى. مهدى حسین ده دئدى، سندلر اىجرابا گۈندرمېشىك، تصديق اولونوب. بونا باخما ياراق، او ائوى منه وئرىدى. ايندييە قدر ده ائوين سندى عارف معلمىن آدينادى. اوزو ايسە ٣٦٠٠ روبل بورج گۇتوروب عارفە كووپۇراتىودن منزىل آلدى. من هله موسکوادا اوخوياركىن الياس افندىيئو اسماعىل شىخلىنىن نسىمىي بازارينىن يانىندا اىكى اوتاقلى منزىلەنە منه وئرمىشدى. او ائوى خليلگىلە وئردىم، دئدىم، سىز قالىن. من ايندييە قدر بونو دئممىشىم، ايندى اونا گۆرە دئيرىم كى، خليل رضا رحمتلىك اوزو گوندە لييىنده يازىب. ايكىنجى دفعە ناظم حكمتىن كۈمكلىيى ايله منور كلىنترلىنىن ائوينى وئردىلەرنە. سونرا مير جلال معلمىن وئردىيى ائوه كۈچدوم. حاضردا ياشادىغىم منزىلى ايسە منه ائلكە باشچىسى الهام على يئو وئريب. طالعيم نه قدر آغير اولسا دا، تانرى قارشىما ياخشى انسانلار چىخارىب. اونلاردان بىرى ده اولو اوئندر حيدر على اف ايدى. يازىچىلار اتفاقىنinin پارتىيا تشكيلاتىنinin

- دئمىشدىلر موسكوا يامان ياغىشلى شهردى. بىز ده هرمىزه بير چتىر، ماكتىتوش پلاش و قالوش آلديق. هر گون پلاشى، آياققاينىن اوستوندن قالوش گئىينىب، اليمىزدە چتىر گئىديرىك درسه، اۋزو ده آسفالت يوللا. ترس كىمى ياغىش دا ياغىمىرىدى. سن دئمه، هامى دا بىزە باخىب لاغ ائدىرىمىش. بىزىم پئرئىئلىك دئىيلن يېردىكى ياتاقخانامىز شهردىن ٢٥ كىلومتر آرالى ايدى. بير دفعە درسە گىندىنە بىلت آلمaga پولوموز اولمادى. قاطارا مىندىك، قاپىلار باغانلى. گلدىلر يوخلاماغا. هاردا تحصىل آلدигىمېز خبر آلدىلار. خليلدىن آدىنى سوروشدولار دئدى، على ولېئو. مندىن سوروشساندا خليل منى قاباقلايىب جاواب وئردى كى، جلال مممدوو. بىلطفىسىز گئىدب چىخدىق اينسىتىوتا. سونزادان موسکوادان يازىچىلار اتفاقىنا سورغۇ گۈندرمېشدىلر كى، بىلطفىسىز گئىدىيىنiz اوچون جريمه اولۇنموسۇز، اؤدىن. قايغىلى، آما ماراقلى، اونودولماز گونلر ايدى. ايلك اولولادىم - قىزىم دنيا يا گلننە من موسکوادا طلبه ايدىم. تلگرام گلدى كى، قىزىن اولوب. تلگرامى گىزلىتدىم. اوز-أوزومە فكىلىشىرىدىم كى، گرك اوغلوم اولايدى. بير نىچە گوندىن سونرا بو خرى حكىت ضىايانا دئدىم. منى دانلادى، دئدى، سن آرتىق آتا اولموسان، بئله خبرى گىزلىتمىزلى. سونرا سەراب طاهر، مممە آراز و باشقۇ دوستلارىمېزلا بىرلىكىدە كىچىك مجلس قوردوq، آتا اولماگىمې قىد ائتدىك. بىش ايل سونرا ايسە اوغلوم دنيا يا گلدى " .

نريمان حسن زاده ١٩٦١-جى ايلده موسکوادا اينسىتىوتو فرقىنە دىپلومو ايله بىتىرىيپ باكىيا گلىرى. ائلە بىلير كى، اىكى عالى تحصىل آلمىش شاعره راحاتلىقلار ايشە قبول ائدجىكلەر. آنچاق اومىدلەرى يوج اولور، قالىر ايشسىز. خوشختلىكىدىن آغىر آنلارىندا طالعى اونون امدادىندا دا يېتىر. بو دفعە قارشىسىنا مير جلال پاشائىئو كىمى خيرخواه بير انسانى چىخارىرى:

- مير جلال پاشائىئو ايشسىز واختىمدا مندى نه آختاردىغىمى سوروشدو. بىلدىرىدىم كى، ايش

يالنیز آدی قالمیشدى. سونرالار اویرندىم كى، بو سىدلرى دؤولت آرخىولىيندە ايشلىن ائرمى، روس، يهودى نومايندە لرىندىن اولان ايشچىلر آپارىبىلار. سبىنى سوروشدوقدا معلوم اولدو كى، "آرخىوده ايتىمىن "دئىه" ايتىرىمىشدىلر". نىريمانوون سوۋەت دۇوروندە سىياسى فعالىتىنە ايكىلى مناسبت اولدوغو اوچون اثرى چاپ ائتدىرمك دە چتىن ايدى. آذربايچان ك پ م ك-نىن ايدئولۆزى كاتىبى منى گناھلاندىرىرىدى كى، همین دۇورىدە باكى سوۋەتتىنин صدرى شاومىيان اولا-أولا نە اوچون اثردە باش قەرمان كىمى نىريمانوو وئرمىشىم. موسكوانىن" سوۋەتسكىي پىساتئل "شرىياتىندا چاپا حاضرلاناڭ" نىريمان "پۇئمامىن اليازماسىنى اختىارلارى اولمايا-اولمايا نشريياتىن مطبعىسىندەن طلب ائدرىك باكىيە، او واختكى مرکزى كميتىيە گتىرىمىشدىلر. طلب ائدىرىدىلر كى، باش قەرمان كىمى شاومىيانى ياز. پۇئمامدان ۱۴۰۰ مصراع اختىصار ائدىلىدە. البته، ملتىمىزىن بؤيوك اوغلو حيدر على اف منى مدافعا ئاتمىسىدى، اثر اوزە چىخمازدى. منى سىياسى باخىمدان اتهام ائدىرىدىلر. اولو اوندرىمىز بوروداكى چىخىشلارينىن بىرىندە دئىى كى، پۇئما نئجە يازىلىپىسا، ئىلجه دە چاپ اولۇنماليدىر. لاكىن آرتىق گنج ايدى. او زامانكى سئنزورا اختىصار ائتدىكلىرىنى ائلە" گىزلىتىمىشدى "كى، او مصراع لارى بىرپا ائدە بىلدىم.

خالق شاعرىنин بىر نئچە شعرى و پۇئماسى دا او دۇورىدە هم مرکزى كميتە، هم دە يازىچىلار اتفاقى طرفىندىن خىلى تىقىد اولۇنور، سىياسى باخىمدان اتهام ائدىلىر. اونلارдан بىرى دە" كىيمىن سوالى وار پۇئماسىدیر:

- هلە اثر تام چاپ اولۇنمamiشدى." ادبىيات و اينجە صنعت "قزئىتىنە بؤيوك بىر پارچا چىخمىشدى. اتفاقىن كاتىب لرىندىن بىرى پۇئمادا اوخودوغۇ مصراع لارىن آلتىنidan خط چكىبىمىش. زىنگ ووروب منى هذه لدى، گويا اثرى دولتىن، پارتىيانىن عليه يىنه يازمىشام. پۇئاما چىخاندان سونرا دا يازىچىلار اتفاقىندا مەتكە قوردولار. حىات يولداشىم مندىن خېرسىز اورا گىنديب.

رەبىرى اولاندا ۱۹۷۶-جى ايلده حيدر على يئو منى "ادبىيات و اينجە صنعت" قزئىتىنە باش رئداكتور تعىن ائتدى. حسن حسن اوو ۲۶-لار "رایونون بىرىنچى كاتىبىي ايدى. دئىى نىريمان، حيدر على يئو سىننەلە گۈرۈشمك اىستىير. حيدر على يئو منى قبول ائتدى. دئىى "ادبىيات و اينجە صنعت" قزئىتىنە باش رئداكتور ايشلە ". دئىىم، ايكى يئرده ايشلەمىي باجارمارام. او دا قزئىتىن اوستوندە دايىاندى. اينانىن، قزئىتىن هر نۇمرىسىنى حيدر على يئولە بىر يئرده بوراخىرىدىق. هر نۇمرىنى اوخويوردو. قرئەت ۱۲۰ مىن تىراڭلا چىخىرىدى. ۱۴ ايل يارىم اوردا ايشلەدىم.

" حيدر على يئو منى مدافعا ئاتمىسىدى، اثر اوزە چىخمازدى "

نىريمان حسن زادە نىن حيدر على يئولە ايلك گۈرۈشو ايسە داها اوزاقلارا گىنديب چىخىر. هلە ۱۹۵۷-جى ايلده آذربايچان يازىچىلار اتفاقى رەبىلىيەندەن رئىسپوبليكا ك ق ب ادارە سىنە مكتوب آپارمىشىدى كى، نىريمان نىريمانوو حاقدا پۇئماسىنى يازماق اوچون اونا دۇلت آرخىولىيندە ايشلەمىي اجازە وئرسىنلە. او واخت گنج شاعرى ايدارە شعبە مدیرى ايشلە يىن حيدر على يئو قارشىلايير:

- ايندېيە كىمىي يادىمدادىر. اوجا بوى، ياراشىقلى، محكمبىنلى گنج وظيفە صاحىبى ايدى. آپاردىغىيم مكتوبلا تانىشلىقىدان سونرا اوزوندە بىر تىسم اوياندى. حس ائتدىم كى، يازماق اىستىدىم نىريمان مۇۋضوسو اونون دا اورىيىندىر. منه هر جور قايغى گۆستەرىدى. أما دۇولت آرخىوينىن شعبە مدیرى نايىدەل سوى آدلى بىر يهودى ناراحات اولموشدو." هانسى ماتئرالىدان استفادە ئىدىسى اولسانىز، بىزە دە معلومات وئرملىسىنىز" دئىى. قىد دفترچە مى صحە لدى و بىر-بىر اۋز مۇھورونو ووردو. آرخىودە ايشلەدىم مەتىدە گۈرۈم كى، آختاردىغىيم منبعلىرىن اكتىرىيەتى يوخدور. مثلا، دموكراتىك رئىسپوبليكا دۇوروندە آذربايچان-ارمنىستان سىرىدىنە گىئن دۇيوشلاردىن آذربايچانلى ژنرالارىمىزىن ووردۇغو تلگراملارىن

- چتىنلىبى اونداردیر كى، كئچە م-گۇندوزوم يوخ ايدى. آما من هئچ واخت ائوده اوجادان دانىشمامىشام سىسىمى يوكلەتمىش. هئچ واخت سارانىن خاطرىنە دىممىش. دوزدور، كوسولو اولدوغۇمۇز واختلار اولوب. او دا نىين اوستوندە؟ مختلف گۈروشلەر گىدىرىدىم. چوخلو سئوگى مكتوبلارى يازىرىدىلار. بعضا قىزلار ائوه زنگ ائىدىب دئىيردىلر كى، نريمانىن موسكوادا اوشاغى وار. اۆزۈم ده مات قالىرىدىم بو فانتازىيالارا. اوندا قىسقانىب، كوسوردو. آمما كۈنلۈنۈ ئىلىرىدىم. عمومىتله، قادىن پاك، اوشاق كىمىدىر. گرگ خاطرىنە دىممىش. سن قادىنى سئوشن، قادىن دا سنى سئوجك. سارا منىم

هم حىات يولداشىم، هم باجىم، هم آنام عوضى ايدى. قىسمىتە باخ كى، آنام دا، باجىم دا، يولداشىم دا ٥٠ ياشىنى تاماملا مادان وفات ائتدىلر...

بو آخشام قربىه بىر حس كىچىرىدىم،
نه تئز عمر اؤتىدو، ياش اللى اولدو،
سنین آد گۈنونو سنسىز كىچىرىدىم،
شكىلەن يىغانە تسللى اولدو.

قادىنى سئومك، قوروماق، قدرىنى بىلمك لازىمىدىر. من ساغلىغىنيدا اونا شعر يازماشىدىم. بىر دفعە دئىدى ھامىيا شعر يازىرسان، مندن ساواى. گنجىلىك ھاواسىندان گئچ آيىلىدىم. اونو ايتىرنىن سونرا چوخلو شعر يازماغا باشلادىم...

اتفاقىن بىرىنجى كاتىبىنە آغىر سۆزلىر دئىيب و گوجلو استرئىسس كىچىرىپ هوشونو ايتىرىدى. مرحوم قلم دوستلارىم جابر نوروز و خالدە حاصلى اووا اونون قولونا گىرىپ باشقۇ اوتاغا آپاردىلار. بو اثرە گۆرە يولداشىمى ايتىرىدىم. معالجه سى ممكىن اولمايان خستە لييە توتولدۇ... منه دئىيلر، عرضە ياز، قزئىتنە ايشدن چىخ. من ده يازدىم. هemin گون آكادئمىك حسن على يئۇ تصادفا رئاكىسىيا ياخىلىشىدى. گۈردو دىلخورام، سېبىنى سوروشدو. حادىھ دن خبر تواندان سونرا رئاكىسىيانىن تلفونو ايلە اتفاقىن بىرىنجى كاتىبىنە زنگ ووردو. چوخ سرت دانىشىدى. قزئىتەن چىخان پارچانى اوخدوغۇنو و بىنديينى بىلدىرىدى. عالم قارىشىدى. دئىيردىلر، گويا بو پۋئما حىدر على يئۇن علە يەنە يازىلىپ. ائلە شەن يوخ ايدى. حىدر على يئۇ اونون قارشىسىنى نەجە آلدى؟

١٩٩١-جى ايلده منه امكىدار اينجە صنعت خادىمىي آدى وئىلدى. ١٩٩٠-جى ايلده يازىچىلار اتفاقىنин پلئنوموندا منى قزئىتكى ايشىمدەن چىخاردىلار. نظامنامىيە گۆرە، اتفاقىن اورقانلارىندا اون ايلدىن آرتىق اىشلەمك اولمازدى. من ده او واخت آرتىق عالى سووئتىن دېپوتاتى ايدىم. مستقللىك آكتىنا امضا آتانلاردان بىرى ده من اولموشام. ١٩٩١-جى ايلدىن مطبوعات و اينفورماسىيا ناظرى عوضلىدىم. ١٩٩٧-جى ايلدىن ايسە گۈركەملى عاليمىن اوغلو، آكادئمىك عاريف پاشائىئوين رئكتورو اولدوغۇ ملى آوياسىيا آكادئمىياسىندى درس دئىيرىم، دىل و اجتماعى فنلار كافئدراسىنinin مدېرى، پروفېسورام".

"ساراسىز تنهايام"

بىر چوخ مشهور سئوگى شعرلىرىنин مولفى اولان شاعر ائودە، عايلە باشچىسى، حىات يولداشى كىمى نەجە ايدى گۆرسە؟

چتىندى منىملە بىرگە ياشاماق،
بعضا گۈزلىرىمە دىيىشىر عالم.
منىملە عمر - گون يولداشى اولماق
بىر آز دا چتىندى،
باشا دوشورم.

يولداشى آيرى شئىدىر. ساراسىز يىنە دە تنهيايم...
فلاكتىرىر تكلىك...

تك چكە بىلمىرم جان عذابىنى،
سنسىز اورىيىمى ازىز آيرىلىق.
من زنگى باساندا، سىن آچ قاپىنى،
بختىمە چىخىبسان، قارشىما سىن چىخ!
تك سنين سىسينه حسرتىم ائودە،
سوسوب دىنلەسىم دە دوستو، تانىشى.

اوغول-قىز يانىندا من تكم ائودە،
باشقادىر حياتدا حيات يولداشى...
بىر آز مهلت اىستىيرم عمردن...

بو دىنالىن هر اوزونو گۈرۈپ نريمان حسن زادە. حياتىن
بوتون آجىلى-شىرىنلى گىرچىكلەرنە شاهد اولوب. بعضا
طالعىنە عصيان ائدبى، بعضا اونونلا بارىشىپ. قىسمتىنە
سەۋىدىكلىرىنى تەز ايتىرىمك دە يازىلىپ، خىرخواه انسانلارلا
راستلاشماق دا. يئتىمچىلىك، كاسىبلىق، يوخلوق دا
گۈرۈپ، بوللوق دا... و قارشىلاشدىغى بوتون چتىنلىكلىرى
يارا-يارا حياتدا، ادبىاتدا اۆز يىرىنى توتوب. ايندن بىلە
ايسيه عمردن اىستە دىيى بىر آز مهلتىرىر - سارا خانما
يازىدىغى "گۈزۈم او گۈزۈلدە قالدى" "پۇئىمىسىنى چاپ
ائتىرىمك و تارىخى شخصىيىتلەر حىقىدە فيكىرىنندە توتدوغۇ
اثرلىرى يازماق اوچون...

اوزاقدىمى، ياخىنديمى منزىلىم،
من داغ قالخىدىم داغى آشان كىميم،
دنيا گۈرۈم، دنيالاشان كىميم،
بلد اولدوم هر اوزونە حياتىن،

گىئجە سىنه، گوندوزونە حياتىن.
بىر آز مهلت اىستە بىرم عمردن،
نه قدر كى، بو دنيادا بىز واريق،
بو دنيانى ياشادىرىق، ياشاريق...

خىالە مرادلى،
"آذربایجان" قىئىتى، ١٤ دىكابر ٢٠١٩-جو ايل

اۇلۇمونىدىن بىر نىچە ايل سونرا نىڭكاراسووون اثىرىنى
ورقلىيەردىم. ھەمىن كتابدا سارانىن اۆز خطى ايلە يازدىغى
فيكىرى اوخودوم: "نىڭكاراسوو چوخ سئورىدىم. طالع ائله
گىتىرىدى كى، منىم حيات يولداشىم دا شاعر اولدو. اونونلا
فخر ائدىرم ". آنجاق بىر دفعە منه دئمىشىدى كى، قىزىما
شاعر ئائچى گلسە، وئرمەم. اونو باشا دوشوردوم. شاعرىن
حيات يولداشى اولماق چتىنلىرى... رسام پورترئىتىمى
چىكمىشىدى، آلتىندا شعرىمدىن اىكى مصراغانى
يازمىشىدى: "بىر انسان عمرۇنۇ گىرۇو قويمۇشام. بىر شاعر
عمرۇنۇ ياشاتماق اوچون ". بىر گون اسماعىل شىخلى
بىزە گلەمىشىدى. پورترئەت باخىب دئدى كى، "نريمان، نە
ياخشى دوزلىشىدى بىر ". باخدىم كى، سارا شعرە بىلە بىر
دوزلىش ائدبىب: "بىر قادىن عمرۇنۇ گىرۇو قويمۇشام. بىر
شاعر عمرۇنۇ ياشاتماق اوچون ".

سون آنلارينا قدر منى دوشۇنوردو، "نىچە ياشايدا جاقسان؟
دئىيرىدى. بىر هفتە مردكاندا خستە خانادا قالاندان سونرا
ائوه گىتىرىرىدىم. يولدا سوروجوھى دئدى، يواش سور، گۈر
شهر نە گۈزىلدى. بىنادا ليفت (آسانسور) يوخدۇ، پللە
كانلارى قالخاندا گىردىم قولونا. دئدى قولوما گىرمە،
قۇنشولار ائله بىلە آغىر خستە يەم. اىچرى گىرندە ئوپىن
دىوارلارىنى ئوپىدو. دئدى منى خستە خانايا ۱-جى گون
يوخ، ۲-جى گون آپارارسان. يئمك اىستىرىدى. سونرا
دئدى، نريمان بىشىرسە، يېرىم. ۱ قاب سىيىق آپاردىم،
يئدى. دئدى، قوى ساغالىيم، بىلىرسە سەنە نىچە قوللوق
ائىجم. سونرا دا قايىتىدى كى، بىردىن نريمان خستە
لنرىدى؟! من دۆزمىزدىم، اولرىدىم. و اوزومە باخىب
كىچىنلى...

كىمسە دئىيرىدى كى، كىشى آغلاماز،
هانى گولە-گولە ئولن كىشىلە؟
آروادى ايتىرن كىشىنى دويماز،
آروادى يانىندا اولان كىشىلە.

بىر ايل ئوپىن قاپىسىنى آچىپ اىچرى گىرندە آغلادىم.
ھەلە دە اونون يوخلۇغۇ اينجىدىر منى. بلکە بىز بىر يئرده
بؤيۈمۈشۈك دئىئە بىلە اولدوم. او، منىم ھە شئىيەم ايدى.
ايکى اۋو拉丁ىم، ۴ نوھ م، ۲ نىتىجە م وار. آمما حيات

ذکى بايرام يوردچو كيمدير و شعيرلرى

Zəki Bayram Yurdçu kimdir və şeirləri

ناميزدilik ديسىئرتابسىياسى(پايان نامه) مدافعه ائتمىشدىر. حاضيردا او، AMEA ن. گنجوى آدينا ادبىات اينستيتوتو اورتا عصرلر آذربايجان ادبىاتى شؤعبه سى " فضوليشونناسلىق " سىكتوروندا آپارىجى علمى ايشچى وظيفه سينده چالىشىر، فيلولوگىيا اوزرە فلسفة دوكتورو، دوسىنتىدىر. اورتا يوزايلر ادبىاتىمىز، اوزللىكىله، داهى آذربايغان شاعيرى مفضولي نين حيات و يارادىجىلىغى، پوئتىكاسى، اثرلرى نين ايدئيا-فلسفى اوزللىكلىرى و س. ايله باagliى اولكە ده و خارىجىدە نشر ائديلىميش ٥٠-دن آرتىق علمى مقالە و ٢ كىتاب مؤلifiyidir.

ذكى بايرام اوشاق ياشلاريندان شعرە، صنعته ماراق گئستردىميش و مختلف مۇضۇلاردا شعرلر يازمىشدىر. گنج ياشلاريندان آغجادى رايون، گنجه شهر و رئىسپوبليكا مطبوعاتىندا شعر، حكايە و باشقىا بديعى يازىلارلا چىخىش ائتمىشدىر، آذربايغان يازىچىلار بىرلىكى نين عوضۇدور. ٢٠١٥-جى ايلده " سنى كىمه دئىييم... كىمه سؤپىلىيم... " آدلى شعرلر كىتابى باكىدا نشر ائديلىميش و اوخوجولار طرفينىن مارقا قارشىلانمىشدىر.

شعرلىرى

روحوم سنين، دىلىم سنين،
سلام، ئىليم! سلام، وطن!
آياغينىدا اولوم سنين،

حاضيرلادى : تاناي شرقى دره جك

- ١٩٦٥ ذكى بايرام يوردچو (ذكى الله بايراملى) -
جي ايلده آذربايغان جمهورىتى آران قاراباغدا -
آغجادى رايونون قاراوللى كىندىنىدە دوغولوب.
اورتا تحصىلىنى هemin كىندە باشا ووران
ذبایراملى گىجه دؤولت اونيونئىسىتى نين
آذربايغان دىلى و ادبىاتى فاكولته سىنى ١٩٩٠ -
جي ايلده فرقىلنمە دىپلому ايله بىتىرمىش و
دوغولدوغو كىندە بىر نئچە آى موعليم ايشلە
مىشدىر. سونرا آذربايغان مىللە علملى
آكادئمىياسى ن. گنجوى آدينا ادبىات
اينستيتوتونون آسپىرانتوراسينا قبول اولموش و
١٩٩٤-جو ايلده " فوضولى يارادىجىلىغى و
چاغداش ادبى-نظرى فىكىر " مۇضۇسوندا

ارک قلاسی

ارک قلاسی، ارکیم اول،
دنیالارا گورکوم اول.
سویوق کولکلر اسیر،
اوشویورم، کورکوم اول.

نه لر گئردون بو دنیادا!..
یا فرصتی وئردیک، یا دا...
گلیب بیر-بیر دوشر یادا
تاریخیمین هر تالاسی،
ارک قلاسی!

نه ایتیکلر ایتیرمیسن،
نر ایگیدلر بیتیرمیسن.
بیر ده، بیر ده هاچان دینسن؟..
کیم اولسی، کیم قلاسی؟!..
ارک قلاسی!

ظالم فلک آمان دئمیر،
یاخشی دئمیر، یامان دئمیر.
بیز دئیه نی زامان دئمیر،
بیز زاماندان اوج آلاسی...
ارک قلاسی!

ئئر تیتره میش، گئی دلینمیش،
اوستوموزه اود النمیش.
قبضه سینه قان چیلنمیش
بو قیلینجی کیم چالاسی؟!..
ارک قلاسی!

گل گونونو گئروروب دنیا،
تىزه قورغۇ قوروب دنیا...
تورکە قارشى دوروب دنیا،
ای تورکلويون برک قلاسی!
ارک قلاسی!

بورجوم-وطن! قلام-وطن!

آرازلا صؤحبت

آراز!.. آراز!..

دایان بیر آزا!..

بس دئیللمى داشیدیغین

بیر میلتین گئز یاشینی؟!

بلکه یئنه سیلکلیبیم

عصرلرین یادداشینی؟!

بیرجه آنليق اوز يولوندان دؤنسنە،

اورکلره یؤنلسنە؛

اورکلرده یارا وار...

او تایدا بیر شهريار كدر یئيير،

درد ایچىر.

" آرامىزدان سو دا كىچمير "

دئين بابام،

آرامىزدان آراز كىچىر.

آراز!.. آراز!..

رحم ائت بیر آزا!

ساغينا باخ، سولونا باخ،

گئتوردويون يولونا باخ.

بۈل سالمىسان گۈزلەيمىن قاراسىندان.

داشيدىغين گئز یاشىدىر

ايکى ساحل آراسىندا.

سو اولسايدىن،

ياندىرمازدىن

كۈنۈللەر اوجاق كىمى.

اوزاناردىيم ساحلينە

بىر جوت نهنگ دوداق كىمى

بىر گئچە ھ

يانا-يانا

ايچىرىدىم سنى،

سونرا دوروب

آستا-آستا

كئچىرىدىم سنى.

قارا بولود کیمی دولموشام بو گون،
یاغسام، یئر اووزونو گؤتورر بوتون...
...

حیدربابا، بو نه سالام، بو نه دین?
ياندی جانیم، بیر جه دانیش، بیر جه دین!
يوخسا، اوغول سالامیندان اینجیدین?
گنجيکسە دە، ندن بئله شيريندىر?
دار قفسە سىغماس قوجا شير ايندى.

حیدربابا، شهريارىدىر، شهريار...
هر كۈنلەدە اۆز قريھ سى، شهرى وار.
استعدادىن مىن اوپۇنۇ، سىحرى وار؛
بىلەك اولمۇر اوپاسى نە، ئىڭى نە؟..
قوجا يوسىف سىغىنىدى اۆز ئىلينە.

الھى، شعردىر، ناغىلدىر يوخسا؟
يازانى الھامدىر، عاغىلدىر يوخسا؟
بىر شىرىن يوخويدو، داغىلدى يوخسا؟..
نېيە اوخودوقجا اوجاللام من دە؟
بلکە شهريار تك قوجاللام من دە؟

حیدربابا، دوداق قاچدى، اۆز گولدو؛
بو بىر سالام هر سالامدان دئىيلدى.
 DAGLAR, DASHLAR سىجىدە ئەدىب آيىلدى...
شاعىرلىرىن شهريارى-شهريار!
بىر مىلتىن غىرت، عارى-شهريار!

رخشىندىن ساچلارينا دوشدو دن،
خبر وارمى ننه قىزدان، بىبىدىن؟..
كوراوغلوغان، ستارخاندان، نېيدىن
بىر قصە دى، قوربان اولوم دىلىنە،
تبريز دوزو قاتدىن گنجە دىلىمە.

شهريار، سالدىغىن بو سىن نە سىسىدىر؟
روحومو اينجلتدى، صىرىمى كىسىدە...
...

اۆز هايىنا قالىب بشر،
دئمە قىسمت گۈيدىن دوشىر.
اويان، ظالىم، قوپدو محسىر،
صور اسرافىيل چالاسى،
ارك قالاسى!

نامىدلەرين آغزىندان وور،
ناكسلىرىن بورنۇنو قىير.
اوجال، اوجال، اوجادا دورا!..
اوجالار وار، آلچالاسى...
ارك قالاسى!

١٩٨٨

شهريار اسلام

شهريار دىنمىرسە، ماتمىدىر دئىمك.

ممەد آراز

بو گوندىن آتىلان قارا بىر داشدىم،
گىندىب عصرلىرىن دالىينا دوشىدوم.
بىر ياندان كوكى دىيم، بىر ياندان جوشىدوم؛
اووودا بىلەمە سە بو خالق، ئىل منى،
آپارار گۈزۈمدەن آخان سئىل منى.

گۈزۈم يئنە خىاللاردا سوزولدو،
ال-آياغىم يئردىن-گۈيدىن اوزولدو.
سۆز قلبىمەدە اينجى-اينجى دوزولدو؛
آراز كىمى يانا-يانا آخارام،
شعرە دئنوب سطىر-سطىر ياغارام.

" حیدربابا، اىلدىرىملاڭ شاخاندا،
سئىللەر، سولار شاققىلدا يىب آخاندا،
قىزىلار اوغا سە باغلايىب باخاندا " تورپاغىينا سالام گىلدى، يئتىشىدى،
ساندىم كۈھنە يارالارىن بىتىشىدى.

دەدە لرا بابالارا يامان چاغىمىدىر،
ساوالان داغ دئىيل، سىنە داغىمىدىر.
شىمىشكىلر قىلىم، گۈئى واراغىمىدىر؛

یوز ایلین دوستو تک قارشیما چىخدىن،
چوخ آدلار، امصالار تۈكۈلدۈ ياددان،
مېن ئۆه پاي دوشدو بىر دىلىم اوددان.

او تايدان بو تايما قارا يېئىسىنىڭ،
گۈپەر آوازىدى آجي روزگاردان،
آراز دا دىكىسىنىپ قالدى آخاردان.

بىدىر، قارداش، يالوارماياق يوللارا،
ھئى باخماقدان گۈزۈمۈزۈ يول بورا.
سنس يېئتمە يىن سالۇنلارا، زاللارا (سالن)
شهريارىين سالامىنى يېئتىرك،
بو سالاما بىر علئىكۈم گۈتۈرك.

بو سئوگى نه زامان قانا يېئىرىدى؟
چئۈپەر يېئىرىدى گۈنىشە سردى.
بو نىچە طلسىمىدىر، بو نىچە سىردى؟..
سۈزىن دە ياپىشىپ يېئىرىمك اوilar،
دەنیانى آغلادىپ كېرىمك اوilar... .

نه اولدو، سىسىن سئيركىلدى، شهريار؟
اۇتكىم سۈزۈن كۈوركىلدى، شهريار؟..
يوز ايللىرىپ اىچىمەدە بىر يانغى وار،
والله، اىچىسم، آرازدان دا دويمارام،
دەنیادا بىر آخار-باخار قويمارام.

آز دانىشدى، سۈز دانىشدى اوستادىم،
دەدە لر تك دوز دانىشدى اوستادىم.
دوداق سوسدۇ، گۈز دانىشدى، اوستادىم!
بە نە لهجە، بۇ نە دىلدىر، شهريار؟
تېرىز دئىدی، باكى گۈلدۈ، شهريار!

گۈزۈم گۈزلىكىدىن گۈز اولسا بىر گون،
سۈزۈم ائل يېغىنالدان سۈز اولسا بىر گون،
گۈردويم يوخولار دوز اولسا بىر گون،
قلبىمەن تەلىنىنى چكىن قوبۇزا،
ارمغان گۈندىرىن او تايلى قىزا.

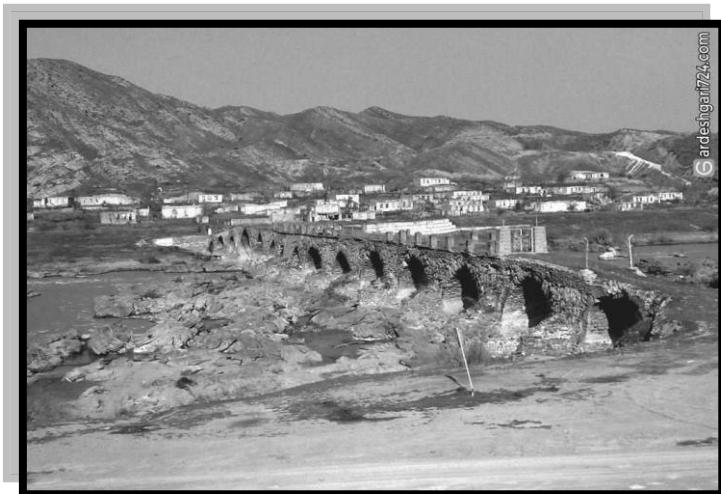
توتوبدور دەنیانى چوخدان سۈزۈمۈز،
آما آچىلمايىپ ھەلە گۈزۈمۈز.
أۈزۈمۈز تانىمىرىق أۈزۈمۈز؛
هارادان گلىرىك؟- كىمىدىك؟.. كىيم اولدووق؟..
بادە دن بادە يە سوزولوب دولووق.

شهريار، دئمە يە چوخ سۈزۈم واردى،
قاىغىلار، قەھەرلەر جانىمى ساردى.
الهام باش آپاردى، باشىمى يوردو؛
فيكىر قوشۇن چكىب اوستومو آلدى،
ھەنج بىلمە دىيم نىيى دئدىم، نە قالدى.
ھەلە گووه نىرىيىك سۈزۈن گوجونە،
يېئتمە دىيك ئۇمۇرونون آغىر كۈچۈنە.
داماجى-داماجى يېغىلەمىشدى اىچىمە،
دئمە يە بىلمە دىيم... دئدىم، باغيشلا!
سۈزۈنە سۈز قوشىدۇم، دەم، باغيشلا.

بوروندان قاباغى گۈرمۇروك بعضا،
دالا دا باخماغا قورخوروق بعضا.
بو خالقا بىر اوغۇل اولمادى بىزىن،
بىر خطابى گرگ اون اوچ ياشىندا،
دېرىلەدە عزمىنى داغىن، داشىن دا.

ھەم گۈزۈكسە، ھەم دە بىزىك، اى اوستاد!
ياتان بخت يوخ، أۈزۈمۈزك، اى اوستاد!
درېندىن قاشى، بىر دەزۈك، اى اوستاد،
دئدىم؛ روحوم دالغالاندى گۆئى كىمى،
باياتىدان توتاب گرگ يوكومو.

سنتىابر-اوكتىابر، ١٩٨٨

پىئنه فيكير دومانلارى گىزىر باشيمدا...
ضىيدىتلر اوچقونوندان اوچونور اورك.
دۇرۇن آجى يارغانلارى دورور قارشىمدا،
زامان ايله دىيل تاپميرام جىغال اوشاق تك.

من دنيادان نه ايسته ديم؟..نه وئردى آخى؟..
عصر يمىزىن سون سۈزۈنۈ كىم دانىشاجاق؟..
بىرجه سۈزۈم اولاممادى خالقىن بايراغى،
بوز فيكير دە بىرجه بورجو اودمىر آنجاجاق.

حق نازىلر، -اوزولمز،
پولاد سينار، -گىلمز.
توركلوگوموز يئنىلمز،
هاراي! هاراي! من توركم!

٢١٠/٢٠١٥

اولكە لر وار، -جراح اولوب اليندە قايچى؛
شرقىن كەنە يارالارى هله بىتىشمىر.
تارىخ بويوھا ئىئىنە اولدوق هارايىچى؛
آذربايجان هاراي چكىر، دنيا ائشىتمىر.

٢٩/١٩٩٨

حقين يوخ، محمد آراز...

ـ شهرت دالىنجا گزدى، " سن شەرتى گزمه دىن " ،
ـ دنيا سنى بئزدىرىدى، سىن دنيادان بئزمە دىن...
ـ اوز الينلە " اوركسىز بىرجه " كلمە يازمادىن " ،
ـ حقين وار، محمد آراز، حقين وار ياشاماغا!

هاراي! هاراي! من توركم!
ـ نه لر گوردوک دنيادا،
ـ فرصتى وئردىك يادا.
ـ گؤىدىن گلىر بو صدا،
ـ هاراي! هاراي! من توركم!

ـ آراز اوستىدە، بوز اوستىدە " قارا داشلار گۈيىرىدى " ،
ـ تورپاقدا آهـنالە لر، " گۈزىدە ياشلار گۈيىرىدى " .
ـ " قىلينج اكىبـسوواردىق، كارانداشلار(مداد) گۈيىرىدى " ،
ـ حقين يوخ، محمد آراز، حقين يوخ ياشاماغا!

ـ بىزىك اوددان دون گئىن،
ـ حقا ناھقى آين.
ـ نه موتلو " توركم " - دئين،
ـ هاراي! هاراي! من توركم!

" شمال " ، " جنوب " سۈزۈندىن دىسلىكىنەمە يىن دىلىم، هەنئى!
ـ گونئى، قوزئى قارىندان پەسىنەمە يىن ئائىيم، هەنئى!
ـ زهردن قىدح توتان چىچىگىم، هەنئى، گولوم، هەنئى!
ـ حقين يوخ، محمد آراز، حقين يوخ ياشاماغا!

ـ بىز گۈرموشوك هر اوزو،
ـ خىير اوزو، شر اوزو.
ـ بىلىسىن بوتون يئر اوزو:
ـ هاراي! هاراي! من توركم!

ـ بىر سۈزۈندىن بو ملت بىرـبىرىنە دىمە دى،
ـ بىر بايراغا سىغىنېب، بىر عشقە باش آيمە دى.
ـ اود اوركلى اوغوللار اوددان كۆينك گئىمە دى،
ـ حقين يوخ، محمد آراز، حقين يوخ ياشاماغا!

ـ قوى بو يانلىش ترك اولسون،
ـ توركلوگوموز گۈرك اولسون.
ـ بوتون دنيا تورك اولسون،
ـ هاراي! هاراي! من توركم!

آييل، كؤنلوم، آييل داها!
دنيا او جوز... اولوم باها...
سيخين منى بو تورپاغا،
سوغانانار سيخان كيمى.

مارت، ١٩٩٠

وطن

شهيدلرین گؤزلىرىندىن او خودوغۇم شەعرلەرن

بىز بىر دلى هارايدىق،
گؤزومۇزلە داش اويدوق.
آياغىينا باش قويدوق،
باشىن ساغ اولسون، وطن!
قونشۇنسا افعى-ايلان،
حق-عدالت آغ يالان.
نىزه كىمى سىيريلان
داشىن ساغ اولسون، وطن!

قوى آيىلسىن ھر ياتان؛
كىيم ساتىلان؟.. كىيم ساتان؟..
دىمدىگىيندە چۈپ توتان
قوشۇن ساغ اولسون، وطن!

... دئمە دلىقانلىلار
يئنه دە آلداندىلار.
قورو لارين ياندىلار،
ياشىن ساغ اولسون، وطن!
مارت، ١٩٩٠

كىنچمىشلر تورانىندا قايالاردا بىتن بىز...
الكچى عاليملرىن الگىنده ايتىن بىز...
وطن موجاهىدلرى قوجالدىلار وطنسىز،
حقىن يوخ، محمد آراز، حقىن يوخ ياشاماغا!

حق بازارا چكىلىر، گۈرمە مىشىك بىم كى؟!..
چىن چكىب دئميرىك "من كىيم كى" ، "نىم كى" ؟!
اما حق اوچون دئسم، حقىم يو خدور دئيم كى:
حقىن يوخ، محمد آراز، حقىن يوخ ياشاماغا!
آوقوست، ١٩٨٩

درد باشىما ياغدى يئنه،
داغلا라 قار ياغان كىمى.
ياش گؤزومدن آخدى يئنه،
دره دن سئل آخان كىمى.

قوناق سايدىق ھر اوتنى،
باشا كئچىردىك يئته نى...
حراجا قويدوق وطنى،
سويدو ظاللم سوغان كىمى.

اوز گتىريدىك، وزله ديلر،
اورالا يىبىب، دوزلە ديلر.
بىز گؤيردىك...
يازا قدر
گؤى اوت يئردىن چىخان كىمى.

تورك تؤره سينده كادين اولماك

Türk töresinde kadin olmak

محمد ايшибك

Mohamed Işık

كابينا كلاريندا توركلرين كوتсал و اونئم ورديكلرى هاكلارا، "آنا حاققى" دئديكلرى و بونو دا "تازرى حاققى" ايلئ ائشيت توتوكلارينى گؤستئرمئكتىدىر (٢). توركلر، آنئليلك واسفينا ورديكلرى اونئمدىن دولايى ايچىندى ياشادىكلارى و دوغوب-بويدوكلى توپراغا "آنا-واتان" دئمىشلردىر. حقوقى كوراللار اولاراك ائن اونجىتلىك وردىغىميمىز تمئىل ياسالاريمىزا دا "آنا-ياسا" دىيوروز. چاغلار گىچمئىسىنى راغمئن آنئليلك واسفى ايلئ تورك كادينلارى؛ توركلرين ائن دئغىر وردىغى شئيلرى ايسىملرىنى ورمىئ دئوام ائتمىكتىدىرلر.

تىك ائشلىلىك، تورك آيلىسى نين وازگەچىلمىز بىر اوزئلىغىدىر. هئر نى كadar اىستىشالارى اولسا دا، توركلدى تارىخ بويونجا اوليليك و آيلئ چوك اونئملى گۈرولوغوندئن دولايى بو كوروم ساغلام تمئىللر اوزئرىنى او تورتولموشتور. اوليليكلىر، آننى نين ايذنى اولمادان گئرچەتكىشمئىكتى و اونون فيكىرىنى گۈرئ هارئكتى اندىلمىكتىدىر. بو دوروم زامانلا دئغىشىمىئى باشلامىشتىر. دئغىشىن شارتلار و تؤرئ نين دئغىرىنى كايدىتمىسىلى بئرابئر كادينلار و آنئلر، ايكىنجى پلانا آتىلمايا باشلامىش و ائركىك ائتمىئن بىر كولتور اينشا اندىلمىكتى اىستئنمىشتىر.

اورتا آسيا تورك دئولئتلرى نين هئپسىنىدى (ايسيكىتلر، هونلار، گۈكتوركلر، اويگورلار) كادين، اونئملى هاك و يېتكىلىرى صاحب بولونماكتادير. ائرنئغىن ايسكىتلرى، هئر كادى نين ايسكىت ائركئكلرى گىبى ساواشچى و آسکئر اولاراك يېتكىلىرىمئسى گەلنئىنگى واردى. بوندان دولايىدىر كى ايسكىتلى گۈچئى كادينلار، هئر ساواشتا ائركئكلرىلى بىرلىكتى چارپىشىپورلاردى.(٣)

(بو چالىشما، يارد.دوچ.دكتر. آحمىت آكگوندوزون اينتئراتيونال ژورنال اوف سوجىال سجىئنجهتا يابىنلاناڭ " تارىخى سورئچ اىچئرىسىنده تورك توپلۇمۇندا و دئولئتلرىنىدى كادىننىن يېرى و اونئمى " * باشلىكلى ماكالىنىن اوزئتى نىتەلەيغىنەدىرى. اوزئتتىكى عطىفلار، آنيلان ماكالىدى يابىلان عطىفلاردىر).

- اسلام اونجىسى توركلره آيت بىلگىلر، م.ؤ. ٤٠٠٠
- ٤٥٠٠ يىل گئرىلىرى كadar اولاشماكتادير. بو كۈكلو بىلگىلر آراسىندا كادى نين تمئىل نىتەلەيكلرى؛ " آنئليلك " و " كاهرامانلىك " (١) اولاراك كارشىمىزا چىكماكتادير. تورك مىتولۇزىسىنىدى كادين، گايىت يوكسىك بىر مئوكىدى تاسوир ائدىلمىكتىدىر. يارادىلىش دئستانينا گۈرئ كادين، كابىناتىن ياراتىلىشىنا سېئىپ اولان اىلهام كابىناغى اولاراك گۈرولموشتور.(٥)

كادين؛ آت بىنمى، سىلاح كوللانما و ساواشابىلمى گوجو ايلئ دى دئغىرلەندىرىمئكتىدىر. بىنى تارىخ

هیکایئلریندئ دئ مئوجوتور دئ دئ کورکوت هیکایئلریندئ بیرى اولان " دئلى دومرول " هیکایئسیندئ دومرول، جانى نىن يېرىنى جان بولما چاباسينا گىرىنجى، بونو ائشىندئ بولموش، ائشى اونا " ھىچ چىكىنمىدئن " جانىنى ورئەجىغىنى " سۈيلىئمىشتىر. آيرىجا تورك كولتوروندى دئستان كاھرامانلارى، يىگى آتا بىنئن، يىگى كىلىچ كوللانان، يىگى ساواشان كادىنلارلا ائولئنمىڭ اىستەمەكتىدىر. نىتەكىم دئدى كوركوت هیکایئلریندئ اولان بامسى بئىرئىك هیکایئسیندئ يېر آلان " بانو چىچىك "، بونون ائن گوزئل اۇرنەكلەرندا دئولەتلەرنى دئ كادىن، دئنئم تورك توپلۇملاريندا و دئولەتلەرنى دئ كادىن، سوسىال حاياتتا دا صاحب اولدوغو حاكلارىنى كوروموش و دئۋام ائتتىرمىشتىر.(١٠) تورك كادىنى نىن تارىختئن گئتىرىدىغى بو گئنىش يېتكى، پىك اۇنئىملى يېر و ستانتو، توركلىرين اىسلامىيەت ئىنئىمەتلىرىنىڭ سۇنرا دىغئر مۇسلمان دئولەتلەرى دئ ائتكىلىمەيش و اىسلام-آرال دئولەتلەرى نىن آلىشىك اولمادىغى بازى اولايلار ياشانمىشتىر. اىشتىءى بولىگىنچ اوالىلاردان بىرى دئ بازى تورك كادىنلارى نىن، بىر عاراپ-اىسلام دئولەتى اولان عابباسى دئولەتى يۇئەتىمەندى سۆز صاحبىي اولمالارىدىر. بو كادىنلارا اۇرنەك اولاراك، آباباسىلىرىن ٧. حالىفەسى مئمۇن وۇن آننىسى معراجىل حاتون وريلەبىلىرى. معراجىل حاتون، حالىفە يىئ ھەندىيە ئەندىلەن جارىيە ئىكەن، دوغوردوغو ائرکەن چوجوغۇ مئمۇن وۇن حالىفە اولماسىندان سۇنرا سارايدا ائتكىلى اولموش و اونونلا بىرلىكتى تورك كادىنلارى نىن آباباسى سارايدىكى فالىيەتلەرى باشلامىشتىر.(١٤)

ايلىك مۇسلمان تورك دئولەتلەرى حانه دانلارينا مئنسۇپ كادىنلار، اۋزىللەلىكى سىياسى و ايدارى حاياتتاكى آغىرلىكىلارينى موحافاظا ائتمىش و زaman زامان گئرەجىنى ايفا ائتمىشلەرىدیر. سئلچوقلولاردا حاتونلاردا بازىلارى سارايدا سولطانىن يانىندا دئئيل، گئچىجى ويا دئواملى اولاراك باشكا بىر شەھىردەنلى

هونلار دئنئمەندئن ايتىبارىنىن كادىن ائرکەن آيرىمى ياپىلمادىغى و كادىنلار، ائرکەنەن تمامالايجىسى اولاراك كاپول ائدىلىدىغى بىلىنەتكەتدىر. حتى اؤيلەنلىكى؛ كاغانىن ئەميرنامەلەرى سادئجىء " حاكان بويوروپور كى " ايفادەسىلىء باشلامىشسا گئچەرلى كاپول ائدىلىمەزدى. يابانجى دئولەتلەرين ئەلچىلىرى، سادئجىء حاكانىن ھوزورونا چىكمازلاردى. ئەلچىلىرىن كاپولو ائسناسىندا حاتونون دا حاكانلا بېرابئر اولماسى گئرئىكىردى.(٤) يىنى گۆكتوركىلدە و اوېگورلاردا كاغانىن كارىسى حاتون، دئولەت ايشلىرىنى كوجاسىيلا بېرىلىكتى سۆز صاحبىيەر. ئەميرنامەلەر، يالنیز كاغان نامينا دەغىل، كاغان و حاتون نامينا اورتاكلاشا ايمضا ائدىلىمەتكەتدىر. آيلە اىچىندى دئ كادىن يوكسەك بىر مئوكىي صاحبىتىر.(٧)

ائسکى توركىلدە ئوپىن صاحبىي كادىنەدەر. بوندان دولابى ائو كادىنى اىچىن سۈيلىئىن ئەن يايگىن سۆز؛ " اوجى " ايدى. گۆكتوركىل بۇ آنلامدا كادىن اىچىن " ائش " سۆزجوغۇنو كوللانىر كەن، عوثمانلىلار " ائدئش " ، چاغاتاي توركلىرى دئ " اولىك " دېبىورلاردى. بۇ سۈزلىدەن باشكا توركلىر زئوجى اىچىن ائسکىدەن " ائش، ايشلەر، يوتۇز، ائگمېش " گىبى داها چوڭ اونوان اولان كەلىمەتلىرى كوللانىبىورلاردى. آنادولو دا ايسى كادىن، " باشا، باش بولداشى، بىكى، ائو شەنلىغى " گىبى كەلىمەتلىرى آنيلماكتادىر. كىرگىزلاarda ايسى ئوپىن گئرچەنگى صاحبىيى باش كادىن اىچىن كوللاندىكىلارى " باي بىچى، باي بئچى " سۆزو كوللانىلماشىتىر.(٦)

كادىنا كوتىساللىك كاتان تۈرئىئ گۈرئ؛ دئوولەمىسى، ھورلانماسى ويا ايتىلىپ كاكىلماسى مومكۇن دئغىلەدىر كى زاتىن تورك كولتوروندى دئستانلارىندان بۈئىئ بىر دوروم گۆزئ چارپاماماكتادىر. تورك دئستانلارىندادى كادىن، دايما ائرکەن ئەن ئەننەدەر. اونلارين گوج و ايلەمام كايناغىدەر. كاھرامانى نىن يانىندا ساواشان كادىن موتىفى، دئدى كوركوت

تورک توپلوموندا زامان زامان گۈرۈلەن كادىنا كارشى شىدئەت اولايالارى، كادىنلا ائركەغىن تىپكى بىر ئەلمانىن يارىسى گىبى بىرىرىينى تاماملايان پارچاسى اولدوغۇنون شوورونا وارمامىش اينسانلار طارافىنidan ياپىلان مونغىزلىك اولايالار اولاراك دئغىرلىنىدىرىلىمئىدىر. تورك اينسانى، گىچمىشىنى يئىنيدئن اوغرىنىدىغىنندى ويا گىلەنئىك-گۈرئەنكلەرنى صاحيب چىكتىغىندا، تورك كادىنى دا تارىختىي اولدوغو گىبى لايىك اولدوغو يئرى بولاجاكتىر.

گىچمىشىئەن گونوموز ئىدار كادىنلار، كىيمى زامان توپلوم اىچئرىسىنندى يوجىلتىلىمېش كىيمى زامان دا اىستىشمار ائدىلىمېشىتىر. گونوموز دونياسىندا ايسى كادىن، مالىئەن جەھالەئتىن و توکتىم ائکونومىسى نىن هەندەفى حالىنى گىتىرىلىرئك رئكلام و اغلىنچىئ آراجى دورومونا گىتىرىلىمېشىتىر. بىنئ گونوموزدى زامان زامان كارشىلاشتىغىمېز اوزىزئ، كادىنلا ائركەن بىرىرىلرى نىن راكىپلىرى گىبى كارشى كارشىيا گىتىرىلىمئى چالىشىلماكتادىر. هالبوكى كادىن و ائركەن، بىرىرىلرى نىن راكىبىي دەغىل، تاماملايىحىلارىدىر. اىنسان سوپىونون دئوامى، اونلارىن بىرلىكتى ياشادىكىلارى آيلئ كورومونا باغلىدىر. تەمىللەر ساغلام آيلئ كوروملارى ايسى، انغىتىملى و ايتىبارلى كادىنلار اوزىزىنندى يوكسەلىرى.

(مقاله توركىيە توركىيە سىننە دىرى)

سارايدا كالىردى. سولطانلا بىرلىكتىي اوتورسون ويا اوتورماسىن حاتونون ائمرىيندى كۆچوك چاپلى ايدارى و آسكتىرى تەشكىلات، اۆزئىل بىر ھازىنى، اۆزئىل بىر وزىر و دىغئر گۈرئوللىر بولونماكتايدى.)^(٩)

عثمانلى دؤنئىمىنى دئادى نىن دورومونا باكىلىدىغىندا دا، آيلەيى اولوشتوران ائن ائنئەملى عنصرلارдан بىرى كادىندىر.)^(١١) عثمانلى دئولەتكى نىن كورولوش دؤنئىمىنى دادىنلار، سوسىال حاياتىن اىچئرىسىنندى ائركەنكلەرلى بىرلىكتى داها ائتكىن بىر گۈروننۇ چىزمىشىلدەر. كادى نىن آيلەدى آنئ اولاراك يئرى هئ زامان اون پلاندا و تارتىشىلماز بىر مئوكىدى اولموشتور. كورولوش دؤنئىمىنى دونار- گۈچئر بىر كولتورى صاحيب توک توپلوموندا بويوك بىر فونكسىيونا صاحيب اولان كادىن يايلايا گىدىش و دئونوشلەتكى توم دوزئىلەمئلر اونا آيتتىر.)^(١٢)

كورولوش دؤنئىمى نىن ائن ائنئەملى تەشكىلاتلارىندان بىرى باجىيان-اي روم تەشكىلاتىدىر كى بو تەشكىلات اىچئرىسىنى داخيل اولان كادىنلار، ايسكان فاللىيئتلەريندى دى بولونموشلاردىر. بو آماچلا آھىلر گىبى چئشىتلى زاوىيئلر آچمىشلاردىر. او. ل. بار كان، كولونىزاتئور تورك دئرويىشلىرىنى باجىيان-اي رىام مئنسوبو كادىنلارين دا زاوىيئ تەسیس ائتىكلىرىنى و بو سورئلىق ايسكان و كولونىزاسىون فاللىيئتلەرين كاتىلىدىكىلارىنى بئلىرىتمېشىتىر. كانونى دئورىنىء آيت دەفتەرلەرى حاكانى كايىتلارىندادا، ٧١٨ نوڭلو مئنتىشى دەفتەرلەنى دئير آلان ٦٣، ٧٤، ٣٢ و ٨١ نولو بئلىگەلدىء، "كىز باجى"، ساكارى حاتون، " حاجى فاتما زاوىيئلرى" گىبى حاتون زاوىيئ شئىھەرىنىدئ اورنەكل ورلىمئكتەدىر.)^(١٣)

تورك تارىخىندى و كولتوروندى تورك كادىنى، يوکارىدا اۆزئىلەنەنديغى گىبى؛ هئم توپلوم هئم دى دئولەتكى ياشادىكىلارى آيلئ كورومونا باغلىدىر. كادىنلار دوغرودان توپلوم اىچئرىسىنى دئال بىر شەكىلىدى حاياتىنى دئوامى ائتىرمەكتەدىلر. گونوموز

دئورو مطبوعاتدا ١٩٧٥-جى ايلدهن منظم چيخيش ائدير. توركىيە و روسييا مطبوعاتيندا دا چاپ اولونور.

٢٠٠-دن چوخ علمى و بديعى كىتابلارا رئداكتورلوق ائديب، اون سؤزلرى و تقديماتلار يازىب. دوقۇز كىتاب مؤلفىدى: «عئموردن اويانا يوللار اوزانىر»، «صدا»، ١٩٩٦، «كۈنول دونيام»، «دېپلومات»، ٢٠٠١، «كۆئەنە كىشىلەر»، «عدىل اوغلو»، ٢٠٠٤، «كۆز ياشى»، «اوکا-اوفسىت»، ٢٠٠٧، ١٥-ايىمن ١٥٥ واراندا...» «ايىجە» نشرىيات ائوى، ٢٠٠٩، «أۆزو سۆزە اوجالىمىشلار اواداسى» «زىرادىلى ت د مەمج»، ٢٠١٤ «آرزو لارين يوواسينا توخونما» ٢٠١٦ «زىرادىلى ت د مەمج»، «سەجىدە»، «راديو»، ٢٠١٩، «اوزوم اونلارا، سۆزوم اونلارا»، «م س و»، ٢٠١٩.

اونلارجا كىتاب و توپلولارين ترتىب چىسىدىر. توركىيەن كايىسىرى شەھرىينىن ائرجىئز اونيۋەرسىتەتىن دە بىرىنچى كىتابى حاقىندا دېپلوم ايشى يازىلىپ و علمى ايش كىيمى مدافعه اولونوب. آذربايجان يازىچىلار بىرلىكىن، آذربايجان ژورنالىيسترلەر بىرلىكىن و آذربايغان آشىقلار بىرلىكىن عضوودور. بىر سىرا ادبى موڭافاتلار لاؤۋئاتى دير. ٢٠١١-جى ايلين پەئىزىدئنت موڭافات چىسىدىر. باكى شەھرىن دە ياشايىر. ادبى ياردىجىلىقلا مشغۇل دور. عائىلەلى دير. اوج اۋوولادى، بىش نوھىسى وار.

شىئىلەرىن دن نۇمۇنەلر ŞEİRLƏRİDƏN سېزىدىن آرالىدا

يئنه سوكوتومو دئىيەن سىن ندى؟
يئنه دوغۇلارىم «دىلقم» اوستەدى.
اورىيىم بئىقافىيل سىزى اىستەدى
سېزىدىن آرالىدا، كۈنول دوستلارىم.

تانرى درگاهىندا قورولوب خانام،
گئىتىدىم - اىلمىنib سۆز-سۆز توخونام.

رافايل اينجه يورد RAFAİL İNCƏYURD

عئمورلۇك
ÖMÜRLÜK

ايسماعيل اوو رفائل آغاكىشى اوغلو (رفائل اينجه يورد) ٤٠ ايول ١٩٥٤-جو ايلده قازاخ رايونونون كىمرلى كىندىن دە ضىالي عائىلەسىن دە آنادان اوlobe. ١٩٦١-١٩٧١-جى ايللرده كىمرلى كند اورتا مكتبىنى، ١٩٧٢-١٩٧٧-جى ايللرده آذربايجان دئولت اونيۋەرسىتەتىن (ايندىكى بدو BDU) باكى دەلت اونيۋەرسىتەتىن (ايندىكى باشلايىپ فاكولتهسىنىي بىتىرىپ، ١٩٨١-١٩٧٩-جى ايللرده اووازاق شرق دە اوردو سىرارلىرىندا خىدمت ائديب.

امك فعالىتىنە ١٩٧١-جى ايلدهن دوغولدوغو كىندىدەكى سووخوزدا فەھلە كىيمى باشلايىپ. اونيۋەرسىتەتى بىتىرىدىكىن سونرا قوبادلى رايونونون فرجان كىندىن دەكى اورتا مكتبەدە اىكى ايل معلم ايشلەيىب، سونرا بدو-نون حسابلاما مرکزىن دە و ١٩٨٦-جى ايلدك باكى شەھرىينىن بىر سىرا موسىسىسەلرىن دە اىختىصاصى اوزره چالىشىپ. ١٩٨٦-جى ايلدهن ادبى فعالىتە داها چوخ اونم وئەرك بدو نشرىياتىندا رئداكتور، بئىيوك رئداكتور، «تحصىل» نشرىياتىندا رئداكتور، «دېپلومات» نشرىياتىندا باش رئداكتوب، «خاريجى سىاست آرخىوی» ژورنالىيندا باش رئداكتورون معاونىنى، اودلار يوردو اونيۋەرسىتەتىن نشرىياتىندا رئداكتور اوlobe.

گؤىدىن گلن سۈزلىر، وئرگىلى سۈزلىر.
شاعرين يازىلى قارا باختىدى
نه واختسا يازدىيى ضعيف شعيرلر.

حاقىن درگاهينا يول آچىر هر گون،
دركىن درگاهين دان كىچەن بو حاقلار.
جىنتىن باغينا سو وئرير آخى
عشقىن درگاهين دان چىخان بولاقلار.
روحون هنيرينى سۈزە وئەن دە
اودونو تارىخە وئرير شعيرلر.
شاعرين كۈنلۈن دە بىتەن سۈزلىرى
درد اوزە دوران دا درېر شعيرلر.

بىلدىيم كى، نه قدر سىزە ياخىنام
سىزدىن آرالىدا، كۈنول دوستلارىم.

تعريفلىرنىدىر - اۋۇزمۇن دەن گئنەم،
سىزەلە گۈرۈنۈرەم سۈزۈمە بىنەم.
صەرە قوملارىندا ايتىن چاي منەم
سىزدىن آرالىدا، كۈنول دوستلارىم.
ھەردىن يالان يئە آچىلىرى ئىنىم،
شعىردىن واخت آلىپ چىرىپلىرى ئىنىم.
قورخورام دوى گلە كۈنلۈمە بىنەم
سىزدىن آرالىدا، كۈنول دوستلارىم.

شعيرىن پورترئى

دېرىمى؟

بىلىرم كى، مولسان،
اولما،-
اولماغا دېرىمى؟
شىرينى جانى هر گون، آز-آز
آلما،-
آلماغا دېرىمى؟

سېرالانىب آغ يوللارا،
سلام وئرك «ساغ اول» لارا.

بومبوز، بومبوز خىاللارا
دالما،-

دالماغا دېرىمى؟

آت طالعىين پوچلارىنى،
سولارا وئر سوچلارىنى.

سېغال اومان ساچلارىنى
يولما،-

يولماغا دېرىمى؟

بىردى بختى قارالى دا،

نيه دفترىم دن پېرىك دوشوب دو،
تۈيونور اۇزگەننەن ايلغىم سىسىن دە؟
كىمىن سە باختىنى آچماق اىستىير،
ھۆنکۈرۈر كىمىن سە پنجرەسىن دە.
يوللارا دؤشىنib سۈز يارانان دان،
گۈزىر بىهسىنى نىچە مىن اىلدى.
آزىز گوناھىن دا اونو سورانىن
كۈنلۈنە چاتمامىش قریب شعيرلر.

گۈرۈرسەن بىر گۈزل قيافەسىن دە
ايلىدىرىم هارايلى جىنگاوللىرى
يا چىچك ئىلىپىر، يا لال ئىلىپىر.
بىر دە گۈرۈرسەن كى، دوردوغو يئرددە
زريف كۈنلۈلىرى اىشغال ئىلىپىر
بمۇوشە اتىرلى زريف شعيرلر.

زامانىن آغرييان دىشىنە دۇنوب
چىكدىكىچە گۈرۈرسەن ھله او دئىيل.
قولاغا يول چىك، گۈزە تىپىلر،
آلميرسا ھر كۈن لو ال، او دئىيل.
اونو دؤشۈرنىن تاجى-تاختىدى

هيدان قيزاران يانقلار اوسته
قووسو-قوزئه اولا ياش بيردنبيره.

بيردى قلبي يارالى دا.
حاق اولان دان آرالى دا
قالما،

...اينجه يورد، سددينى آش خياللارين،
دوشمه ايلغيمينا بوش خياللارين.
ميللتين ايستىي خوش خياللارين
چين اولا... چين اولا، كاش بيردنبيره.

قالماغا ديرمى؟

- عؤمور ندى؟

- جان دا كيره.

او دا اولور بيرجه كره.

سامانتى الدهن يئره
سالما،

سالماغا ديرمى؟

محبتدن دانيشاق

هر يئتهنهن اوچشىمە يە نە لوزوم؟
گئرچك اولان سۈزلىرىمە دار ايزىم.
قئىلى- قال دان يورولموشام، عزيزىم،
ايستە مىرمە هر مهنتدن دانيشاق،
گل، بىر آز دا محبتدن دانيشاق.

كاش بيردن-بىرە

الله يەم قايتارا او زامانلارى،
ائىل يە احوالى خوش بيردنبيره.
سۈن دورە باش يوروپ، باش قاتانلارى،
ائىدىرە باشىنا داش بيردنبيره.

هاردا قويىدوق سئودالارين ايلكىنى،
كىملر دئىدى: اوى نىفرتە، سئو كىنى؟!
گل، آسماياق دردىمىزىن سئو گىنى،
كۈنلۈمۈزە صداقتدىن دانيشاق،
گل، بىر آز دا محبتدن دانيشاق.

يوللارى كسىلە قفىل خاتانىن،
سون آدى عشق اولا اركىن، اتانىن.
آياڭى يئر آلان شرين، شيطانىن
قويا اللرىنى بوش بيردنبيره.

باشىمизىن اوستونو ياش آلمامىش،
چارهسىزلىك گلىپ سئىرە دالمامىش،
قەھر اولوب سۈزدىن گۆزە دولمامىش
بىر آز بوردان، بىر آز كىندىن دانيشاق،
گل، بىر آز دا محبتدن دانيشاق.

بىلەلى نە وارسا، بىلە بىلەسەن،
نومونە مثاللى اولا بىلەسەن.
بوتون كۈنوللىرى آلا بىلەسەن،
اولا هر قىمتىن «بئش» بيردنبيره.

نه معناسى سىزلاماغىن مىن كره
سون ھىسابات يوخسا ھينكىر-مېنكىرە؟
فيرانىرسا اىچى دنلى كىر-كىرە،
بركتدىن، امانتدىن دانيشاق،
گل، بىر آز دا محبتدىن دانيشاق.

يئنه «ياللى» گىنده توييون آخرى،
كۈھنە كىشىلە دوشە آغىرى.
يئنه ياستى لانا «ممەدباغىرى»،
يئنه ھاوالانا باش بيردنبيره.

ھله وارسا قانىمۇزى جوشدوران،
ھله وارسا بىر سۈزلە داغ آشدىران،

اوف! هانى «بلايى-عشق ايلە خىستە»؟
بىر دئىيە: كۈنول وئر، حاقىنىنى اىستە.

سۈزۈمۈن قىمتى، ايارى بىلى
تانييىن دهان دا لىيمىن منى.

كور ايستىي عمل لىجه چاش دىران
ان خاتالى مهارت دن دانىشاق،
گل، بير آز دا محبت دن دانىشاق.

دوداڭ دىمىز جىغالى تجنيس

عشقىن دئورد يانىندا، گوناھ اىچىن ده
چىكدىيىن آغرينى يارا دان، اولىسا.
گل، آى آشيق، يارا دان،
جان قەرىنى يارا دان.
دوغرۇنو دوغرۇ يولا
چىك اۋزو يارادان.
آغرى دان آغ گون ده يارانار ھر گون
الله يىن ايدىنيلە يارادان اولىسا.

حيات اليين ده دوز الـن، تكى،
سنین تك دوزەلە دوزەلەن، تكى.
گل، آى آشيق، دوز الـn،
دوز الكده دوز الـn
دوغرۇ يولۇن چتىنى
دوزەلەن دى، دوزەلەن.
دوزەلەر گۆئى اۋزو دوزەلەن تكى
جان آلان يار گۆئۇ يارا دان اولىسا!

حاق اولسان قانادلى آت آلار سنى،
حاقا ياخىن چىك آتالار سنى.
گل، آى آشيق، آتالار،
حاقى ئىتىپ آتالار.
سۇداسىيىننان دؤنهنى
درد نهريينه آتالار.
تالىء درىاسينا آتالار سنى
قالاسان، اينجىيورد، يار آدان اولىسا.

آلى ايستىك افسانە دن گوج آلار،
افسانەلر ائل گۆزۈن ده اوچالار.
دار آياق دا باغيش لانىر قوجالار
او گولمەلى خيانىت دن دانىشاق،
گل، بير آز دا محبت دن دانىشاق.

نادان ايلە ئىيىشىب دى بو دونيا،
شىطان ايلە دؤبىوشوب دو بو دونيا.
اونسوز دا چوخ دىيىشىب دى بو دونيا-
بىزىم اولان آيرى درددن دانىشاق،
گل، بير آز دا محبت دن دانىشاق.

آيىرما، الله يم

اونسوز دا دوغرۇ سۆز دار آغاچى دى،
بىر گون آساجاقلار دىلىيمىنەن منى.
چوخوم او يان دادى، آزىم بو يان دا،
يانىما، آى اورك، اولۇمنەن منى.

هله اليم دەدى اتىين، ياخان،
سئودا ياغىشى دى گۆزۈمنەن آخان.
گۆرسەنiz قوروپۇر قوجا داغداغان
باخ، اوندا تىز آلين عىليمىنەن منى.

مطلبىيم، منزىلېم حاخدى قارشىم دا،
سئوگىلر اونوانى او لا داشىم دا...
پريشان حالىم دا، كۆورك ياشىم دا
آيىرما، الله يم، ئىلېمىن منى.

ايىجە يورد سوى آديم- معيارى بىلى،
مکانى، محلى، ديارى بىلى.

گۈرگ نە دئىيە جى؟

عۈمۈرون چىنى دس-دس گلىر،
چىنى ده نفس گلىر.

آياغين ديميرسه دده يوردونا
اولون ده هئچ ندي، ديرين ده هئچ نه.

بورالاردان بير سس گلير
او سس گئرك نه دئيه جك.

داغلاري، داشلاري، قوشلاري سئوديك،
دوغولدوq هر يازنان، قيشلاري سئوديك.
ياناغى گئينه دن ياشلاري سئوديك.-
نه قال دى بو عشقين يئرين ده؟ -هئش نه!

عئمرون يولو دار تونئل دى،
او باشىن دا نه وار؟ - بيل دى.
آها! بير آز ايشيق گل دى
هوس گئرك نه دئيه جك؟

اينجيورد، گئينه دير ايچين، نديرسه،
كۈچور يوخ لوغونا كۈچون، نديرسه.
سئوينجين كيممه سه بير هئچنە ديرسه -
دردين ده هئچ ندير، دردين ده هئچ نه!..

پول، كرئسلو، قادىن،... دادلى،
سن پيادا، اونلار آتلى.
دوشدو يوموز دونيا آدلى
قفس گئرك نه دئيه جك؟

تؤکولور

آدم گيره آرايا،
سۋوگىلىرى آرايا.
گول بند اولور آربىا
اوazon دن بال تؤکولور.

اوز گئرمە يە قال دى مى اوز،
دوز قاداسىن آلدى مى دوز؟
خوش سۆزونو گوددو يوموز
كيم؟ بس، گئرك نه دئيه جك؟

عشق تانرى دان اولودو،
او دا كۈنول قولودو.
گاه دولور قم بولودو،
گاه دولور، آل تؤکولور.

چىكمىولا دارا طرف،
جان روحونا دورا طرف.
...ايچين ده كى نورا طرف
تلس، گئرك نه دئيه جك؟

باھار سىغمىر بو وزنه،
گرک جان دا گزىزىنە.
اوغلۇلارين گۈزۈنە
آغ اوزىزەن خال تؤکولور.

ايلاھى، كيم پوزوب بو طارازىيغى،
بىرین ده هر شئى وار، بىرین ده هئچ نه.
ايىسنانلار نه قىر گوناھكاردى كى،
دايازادا هر شئى وار، درين ده هئچ نه.

بار آغاچىن بار دادى،
دار آغاچى داردادى.
كاسىپا گون هاردادى
قارغاشا بول تؤکولور.

دوروب قوللوغوندا قولون، كۈلهنىن،
ايپىنى اييردىك ايرى گلنин.
هر اوزو گولەنىن، اوزه گولەنىن
دخلين ده مىن درد وار، تەريين ده هئچ نه.

اوپور طالع امرىنە،
زاي سو قاتىر خميرىنە.
چاتا بىلمىر ئۈمۈرنە
گونلرى كال تؤکولور....

گدە يېلىنر گدە يوردونا،
هاردادى يورد اوغلۇ، گىنده يوردونا؟

بیر آنام وار ايدى، پايى - پييادا
سحردن آخشاما ايشه چاپاردى.
بير الى كئتمىلى قالار تارلادا،
بير الى تندىرده چۈرك ياپاردى.
بىزلىرى بؤيوتىدو او دلۇ نىسلە،
شعير او خويورسان او دوغما سىسلە.

بوي آندىم دردىملە يئنى بىچىمدە،
گۈرۈم، تورپاغىما بلا اكىيلر.
سرحد دىركلرى كۈكسوم اىچىننە،
تىكانلى مفتىلى بوتۇۋ چىكىلر.
سونرا دا خيانىت، سونرا دا حىلە
يارالى سينە يە داغ چكىلدى، داغ.
اڭلە قىصد ائدىلدى طالعسىز اڭلە،
هله دە يادلاردا قالىب قاراباغ.
هسرتلە او تايى آز ھايلا، سىسلە،
شعير او خويورسان قىمى بىر سىسلە.

تانرى تئز گۈندىرىدى سئوگى پايىمى،
چىخارتدى اۇنومە دىنiz گۈزلۇنۇ.
دالغالار رام ائتدى بولاق، چايىمى،
آخىر كى، تانىدىم دئونوك سۆزلۇنۇ.
... دوشور، شاعيرلىرىن بختىنە، دوشور،
دوشور، بو دونيانىن زالىم قىزلارى.
شاعيرلر طالعىي، بختىنەن كوسور،
اولورلار دونيانىن تك، يالقىزلارى.
دونيايا محبت، سئوگى يابانلار،
بو داش اوركلەر يول تاپا بىلمىر.
سۆزلە اوركلرى اووسونلاريانلار
سئودىگى گۈزىلە دىل تاپا بىلمىر.
بونلارى سن منه سۈئىلتەمە وصلە -
شعير او خويورسان سِحرلى سىسلە.

... يوخ، يوخ... بو تىترگىش مئه اولا بىلمز،
قلبييمە حرارت دولمايا جاقدى.

ابراهيم يوسيف اوغلونون شعيرلىرى

İbrahim Yusufoglu's Poems

شعير او خويورسان تىترك بىر سىسلە

قىشىدىر... بو تىترىيىش مئه اولا بىلمز،
ھلە، قلب ايسىدين گون گلەمە يىبىدى.
بلکە دە ملکىدى... ائە، اولا بىلمز،
ھەچ كىيم منى بىتلە كۈورلەمە يىبىدى.
... بو سىنسىن، اۇنومەدە نىچە ھوسلە،
شعير او خويورسان تىترك بىر سىسلە.

قلبىمىن سىسىدى او خودوقلارىن،
بە مى دە، زىلى دە منه تانىشدى.
گۈزلىرىم اۇنوندە تو خودوقلارىن
ھر اىلەمە دردىنى منه دانىشدى.
منىم ھر سۆزومە، ھر بىر سطرييمە
طالعنىن قىىسمتى قىم النىبىدى.
سن الله، اونلارى دىلە گتىرمە،
گۈز ياشى گۈزوندە گىليلە نىبىدى.
نە اولار، او زوندە سن گولوش بىلسە،
شعير او خويورسان كۈرك بىر سىسلە.
منىم بو دونيايا گلدىيگىم گونو،
كىيمسە قوربان كسىب، بايرام ائتمە دى.
آتاسىز حياتىن كدرى - قە مى
منى سارسىتىماغا گوجو يئتمە دى.

حالينا يانماغا اوزوم اوتانير،
نامدرلر اليinde قالان تورپاغيم-
خوجاليم هئى... خوجاليم...

يئييشن اولمادى او گون دادينا ،
آخان قانلار هوپدو يئددى قاتينا.
سنى تاي توتدولار ياسلى خاتينا،
ديليمى ياندىران يانيقلى آغيم-
خوجاليم هئى... خوجاليم...

گونش اوزرينه قم ساچاجاقدير،
او تلار گؤز ياشىيلا بوى آتاجاقدير،
لاله لر رنگينه قان قاتاجاقدير...
باھاردا سارالان ياشىل يارپاغيم-
خوجاليم هئى... خوجاليم...

قوينونداكى يادلار قووولا جاقدير،
شىشمىش بورونلارى اووولا جاقدير ،
بو درد ايچيميزدە قوورولا جاقدير،
سیننمە چكىلن ساغالماغ داغيم-
خوجاليم هئى... خوجاليم!

من چكى دردلى سى بارى چكمە

من دئىيم... سىن گلدىن... دوردون ائنومده،
گۈزلىرىن چاغلایان بولاق كىمييدىن.
روحوم اووسونلانان بو خوش گونومده،
سەن منه اون يەتمەز اوزاق كىمييدىن.

نه قدر ياخىندىق، او قدر اوزاق،
سارسىلىدىم، دويغولو باخىشلاريندان.
نه بىر قول قالدىردىن، نە آچدىن قوجاق،
قورخدوم، گۈزلىرى نىن ياغىشلاريندان.

كدرى قلبىمدن هېچ كىمسە سىلمىز
سن دئىن گونوموز اولمايا جاقدى.
... بۇ سىنسى، ائنومدە نئجه ھوسلە،
شىعىر اوخويورسان تىترىك بىر سىللە !

من ھله بۇ بويىدا درد گۈرمە مىشدىم

آنام زهرانىن عزيز خاطىرە سىنه

او گونو گۈپىلەرن كدر ياغىردى،
تاترىنى بۇ بويىدا سرت گۈرمە مىشدىم.
آى آنا، ائلۇمون يامان آغىردى،
من ھله بۇ بويىدا درد گۈرمە مىشدىم!
آى آنا، وئرسم دە عۆمۈر -وارىمى،
دردىنە بىر علاج ائدە بىلەمە دىم.
اوستۇنە النن گۈز ياشلارىمى،
او گون عاجىزلىكىن سىلە بىلەمە دىم.
من ھله بۇ بويىدا درد گۈرمە مىشدىم
أۆزۈمۈ بۇ بويىدا پىرت گۈرمە مىشدىم.

عۆمۈرمە جالادىن عۆمۈر نورونو،
قوينوندا بوى آتىب بوبىا دولموشام.
قورو يوب ساخلا دىن سەن غورورونو،
آى آنا، سەن منه آتا اولمۇسان.
حياتدا سىن بويىدا مرد گۈرمە مىشدىم،
من ھله بۇ بويىدا درد گۈرمە مىشدىم.

منى اووودامماز حياتدا بىر كىس،
سنسىزلىك قلبىمى كۈورلەر ھر آن.
يامانجا يازىلدى طالعىيمە نس -
ايىانا بىلەمەم حياتدا يوخسان.
زىلرى آغ دوشن نەد گۈرمە مىشدىم -
من ھله بۇ بويىدا درد گۈرمە مىشدىم.

خوجاليم، هئى... خوجاليم...

اوزلە باخىنغا گۈزۈم اوتانير،
تىسىلى ئەرمە يە سۆزۈم اوتانير،

تورپاغى گۈينسە گۈيلرى آغلار،
آرپاچاي ساييلير قالشى شرورون.

تانرى اوزو بىلن درد گۈندرىبىدى،
نېچە فلاكتى سرت گۈندرىبىدى،
نامىردىن اۇنونه مرد گۈندرىبىدى،
بلاalar چكىبىدى باشى شرورون.

اورك اووسونلودو باهارى، يايى،
ماوى سماسىندا اولدوزو، آىي.
يوخسا دا سروتىدە پايزىن تايى،
زرگر ناخىشلىدى قىشى شرورون.

گىزدىكىگە گۈرسىن بارلى دوزلىرى.
زحىتمە نورلانان گولر اوزلىرى.
تانرى ياراداندان تا اوزو برى،
ئىييلير ئىللرده آشى شرورون.

يئرآلتى، يئروستو وارى توكنىز،
زىروه دن قارتالى، قارى توكنىز،
چىچىكىن اوستوندن آرى توكنىز،
عطرىندىن تانينىر بالى شرورون.

مىن بوسات قورولور هر بوجاغندا،
گوللر عطىر ساچىر تر قوجاغندا،
عؤمرونون گنجىشن سحر جاغىندا،
قلېلر اووسونلايىر حالى شرورون،

دده قورقۇد گىزنى اوغۇز ئىلىدى،
دili آنا دili _ توركۈن دiliلىدى.
مغۇر ناخچىوانىن دا ور ن آ تىلىدى،
قىدىمىدى، اولودو ياشى شرورون.

چتىن اولاجاقدى بو پايزى سنه
داها سىسقا-سىسقا ياغىشلار ياغىر،

سن كى، بنزمىرىدىن يادا، اۆزگە يە،
بىلىرىدىم، سن منى دويوب گلمىسىن.
شعىر سؤيلتىمە يە، سۆز ائشىتىمە يە
قلبى نىن سسىنە اوپىوب گلمىسىن.

گۈرن نە تاپمىسان شعىرلىيمە،
اونلارين سئوينجىن كدرى چوخدو.
ائله سىنمدە كى دردلرىمەن دە،
قدرى وارسا دا، حدرى يوخدو.

داها نە سؤيلگىيم بو پايزى گونو،
گۈرورىن، يارپاقلار خزلە دئونوب.
سنه دئىھە جىگىم شعىرلى دوزو،
يازا بىلمە دىگىم قىلە دئونوب.

منلى هيسلىينى ساخلا اۇزوندە،
آخى، قم دنiiم، قلبىنە اكمە.
يانسام دا چاتدىغىن اوچاق كۈزوندە،
من چىن دردلرى، سن بارى چىممە.

من دئدىم... سن گىلدىن...

دوردون اۇنومدە،
گۈزلىرىن چاغلايان بولاق كىمىيدىن.
روحوم اووسونلانان بو خوش گونومدە،
سن منه اليئتمە اوذاق كىمىيدىن.

شرورون

دده قورقۇد گىزنى اوغۇز ئىلىمىدى.
اولودو تورپاغى، داشى شرورون.
دili توركۈن دili - آنا دiliلىدى،
قىدىمن-قىدىمىدى ياشى شرورون.

بوردا آرخالانىب داغلارا داغلار،
درىن دره لرده چايىلارى چاغلار.

منى گوناهيمما باغيشلا، الله

درديم بير چيچگى قهر ائيله ديم،
آري نين بالينى زهر ائيله ديم،
درديمى كىرە يەر ائيله ديم،
منى گوناهيمما باغيشلا ، الله!

گۈزلر منه باخدى، من قاشا باخديم،
ياناقدا ياشاران نم-ياشا باخدىم،
چوخ ائركن توخوندو تن داشا باختىم،
منى گوناهيمما باغيشلا ، الله!

ياغيشا قاريشان قارغيشلار ياغير،
قارغيشا قارغييان شىمشكلر چاخير،
 يوللارين بورونور دومانا، چنه -
چتىن اولا جاقدى بو پاييز سنه.

ايسته ديم ديرچلم ياز گلىپ گئتدى؛
بىر گۈزل تاپىنجا ناز گلىپ گئتدى،
دوسـت-تـانىش قاـپىما آـز گـلىـپ گـئـتـدى،
منى گـونـاهـيمـماـ بـاـغـيـشـلاـ ،ـ اللهـ!

سـئـوـدـيـگـىـنـ چـيـچـكـلـرـ ،ـ گـولـلـرـ سـوـلـاجـاقـ،ـ
پـنـجـرنـ اـؤـنـونـدـهـ تـولـلـرـ سـوـلـاجـاقـ،ـ
هـرـ سـوـلـانـ گـونـونـهـ گـۈـزـونـ دـوـلـاجـاقـ،ـ
سـاـچـلـارـىـنـ بـلـهـ نـىـرـ قـيـرـوـواـ،ـ دـنـهـ -
چـتـىـنـ اـولاـجـاـقـدـىـ بوـ پـايـيـزـ سـنهـ.

منى يولا سالان يولو اونوتどوم،
بوينوما ساريلان قولو اونوتどوم،
ساغىمى قورودو، سولو اونوتどوم،
منى گوناهيمما باغيشلا ، الله!

ھـئـيـيـنـ قـالـماـيـيـبـدـىـ چـاـغـلـامـاغـيـنـاـ،ـ
اـورـكـدـنـ هـؤـنـكـورـوبـ آـغـلـامـاغـيـنـاـ،ـ
سـوـنـونـجـوـ دـوـيـمـهـ نـىـ بـاـغـلـامـاغـيـنـاـ،ـ
طـاـقـتـىـنـ يـئـيـيـبـدـىـ يـاـرـيـيـاـ-ـتـنـهـ -
چـتـىـنـ اـولاـجـاـقـدـىـ بوـ پـايـيـزـ سـنهـ.

گـئـتـدىـ الـيـمـىـزـدـنـ وـطـنـ تـورـپـاغـىـ،ـ
گـئـيمـهـ دـىـمـ آـيـنـيمـهـ كـتـنـ تـورـپـاغـىـ،ـ
گـوجـومـ يـوـخـ قـاـيـتـارـامـ گـئـدـنـ تـورـپـاغـىـ،ـ
منى گـونـاهـيمـماـ بـاـغـيـش~لا~ ،~ الله~!

بوـ پـايـيـزـ گـونـونـوـ گـورـيـدـىـنـ گـرـكـ،ـ
سـئـوـگـىـنـهـ بـىـرـ قـسـىـرـ هـؤـرـيـدـىـنـ گـرـكـ،ـ
دـىـزـينـهـ باـشـينـاـ دـئـيـدـىـنـ گـرـكـ،ـ
ايـنـدىـ كـؤـكـسـ اوـتـورـمـهـ كـئـچـىـبـ-ـگـئـدـنـهـ -
چـتـىـنـ اـولاـجـاـقـدـىـ بوـ پـايـيـزـ سـنهـ.

الـلـرـىـمـ چـاتـماـيـيـرـ پـارـالـارـىـنـاـ،ـ
شـعـرـيمـلـهـ دـوزـ سـپـدىـمـ يـارـالـارـىـنـاـ،ـ
شـهـيـدـلـرـ آـلـمـادـىـ آـرـالـارـىـنـاـ،ـ
منى گـونـاهـيمـماـ بـاـغـيـش~لا~ ،~ الله~!

پـايـيـزـ دـدـهـ قـورـقـودـ لـىـبـاسـىـ گـئـيـبـ،ـ
هـرـ ئـۇـمـرـونـ پـاـيـيـنـىـ،ـ آـدـىـنـىـ وـئـىـرـىـبـ،ـ
سـنـسـهـ نـهـ آـنـاـ،ـ نـهـ نـنـهـ دـئـيـبـ،ـ
تـنـهـالـيـقـ چـؤـكـوبـدوـ سـولـموـشـ چـؤـهـرنـهـ -
چـتـىـنـ اـولاـجـاـقـدـىـ بوـ پـايـيـزـ سـنهـ.

باـغـيـشـلاـ-ـبـارـيـشـيمـ گـونـاهـلـارـيمـلاـ،ـ
قاـينـاـيـيـبـ-ـقـارـيـشـيمـ اـونـ "ـآـهـ"ـ لـارـيمـلاـ،ـ
اـوـنـلـارـدانـ آـيـرـيلـيمـ اوـشـاقـلـارـيمـلاـ،ـ
منى گـونـاهـيمـماـ بـاـغـيـش~لا~ ،~ الله~!

٢٠١٩/١٢/١٠

گلیب خیرمانداکی خیرداغا چاندیم-
بو پای دا توخوملوق، دنليک دئییلمیش،
سن دئمه، بو دونيا منليک دئییلمیش.

گۆزۈم قالماسا دا سروت-واريندا،
ساقچارىم اوشودو قىررو، قاريندا،
سارسىلىدىم احتىاج دالغالاريندا-
ياناغى آل بويا-انلىك دئییلمیش،
سن دئمه بو دونيا منليک دئییلمیش.

قورخدو آدلانارام، سۆز يايىب كىچدى،
ئىچە يول آديمى آدلابىپ كىچدى،
عۇئمور كىتابىمىم قاتلايىب كىچدى-
ھىيسىت، شرفى-منلىك دئییلمیش،
سن دئمه، بو دونيا منليک دئییلمیش.

منى اوز دوغىماسى بىلەمە دى، نىيە،
سالدىغى دويونلو ايلەمە دى، نىيە،
دوغرۇسو بىلەمە دىيم، بىس ندى، نىيە-
دونيا، يوسىفوغلو، سەنلىك دئییلمیش،
سن دئمه، بو دونيا منلىک دئییلمیش.

شوشَا

دونيانىن موقدس گونودور، بو گون،
خوش موژىدە قىلېرى گتىريپ جوشاش.
گۆزلر بولاق كىمى جوشوب-چاغلاير،
بو گون آناسينا قوووشور شوشَا.

داشىنىي، ادىنىي پناھخان قويوب،
زىرۇھ يە قارانقوش يوواسى قونوب،
دوشىمنى گۆئىنه دن گۆز داغى اولوب،
ئىچە يول گلىيدى بىدە گۆزله توشا،
ھر واخت قالىب چىخىب دؤيوشىدە شوشَا.

قوينو تاپداق اولدو، يىنيلده يىبىدى،
يادلار رقص ائيلە يىب، دينگىلدە يىبىدى،

سن دئمه، بو دونيا منلىک دئییلمیش

بىر پايىز گونوندە گلدىم دونيايا،
طبيعت آينىنە چنى گئىيىمىش.
چوخو سئوينسە دە تانرى پايىنا،
سن دئمه، بو دونيا منلىک دئییلمیش.
آنام نە سۈپىلە دى سۈرۈنە باخدىم،
قايغىيا بلنن گۆزۈنە باخدىم،
دۇئىوب بو دونيانىن اوزونە باخدىم
گۈرۈم كى، ھر بوسات شەنلىك دئییلمیش،
سن دئمه، بو دونيا منلىک دئییلمیش

ايىللەلە قدكىدن كۈينك گئىيندىم،
حياتدا چالىشقان، بىر آز يئىيندىم،
ۋەردىيگى پايىنا كوسدوم، دئىيندىم-
جاوابى دوز چىخان تىنلىك دئییلمیش،
سن دئمه، بو دونيا منلىک دئییلمیش.

أوزومە خىالدان دونيا ياراتدىم،
هارا آددىم آتدىم، دوز آددىم آتدىم.

هارايا قاچير بو آدام

آددیملاری قیريق-قیريق،
اوزو، گۆزو حیريق-حیريق،
گؤدکچە سى سىريق-سىريق
هارايا قاچير بو آدام؟

ائلى يوخدو، ائلدن قاچا،
ائنى يوخدو، ائدون قاچا،
ياغيش ياغمير، سئلدن قاچا
قىم-كدر ساچير بو آدام.

گۆز ياشى گۆزوندە دونوب،
ساچلارينا قىروو قونوب،
ايته، پىشىبىه دوست اولوب
دردىنى آچير بو آدام.

ني گلير قمدن گلير،
گۈرن دئىير: "دمدن گلير" ،
قارغا، قوزغۇن ھەممە گلير
اونلارى قوجور بو آدام.

عۆمۇر سورور قوردلا، قوشلا،
گۈل قوخلايىر بىلە هوشلا،
يولا گىئىر بد وپرسلا،
ايىساندان قاچير بو آدام!

٢٠٢٠/٦/١

سرخوش قدحلى جىنگىلە يېبىدى،
دؤنوب قفسىدە كى دردىلى بىر قوشما،
آزادلىق عشقىيلە ياشايىب شوشما.

تالان ائيلە دىلر ثروت -وارينى،
پرن-پرن گۈردو اۋولادارىنى،
چىكمە دى داغلاردان دومان، قارينى،
گۆزلە دى قان-قادا صولحلە سوووشما،
بو نجىب اىستە يە چاتىمىدى شوشما.

يامان اوzac دوشدو آذان سسىندىن،
جاپىارىن، بولبولون گور نفە سىنىدىن،
"ايسا بولاغى" نىن زومزمۇمە سىنىدىن،
چىرىپىنان كۆكسىنۇ دۇئىردى داشا،
خىلاصكار اوردۇنۇ گۆزلە دى شوشما.

نه قدر قىبلرى سئوگىسى سارمىش،
عالى باش كوماندان بختىنى يازمىش،
بوتۇو آذربايجان شوشایا يارمىش،
هامىسى بىر اولوب قالخدى ووروشما،
وحشى جايىغىنidan قورتولۇ شوشما!

شوشما! - غېرىت، شرف، قوررۇ شەھرى،
شفقە دئنە جك هە بىر سحرى،
دونيايا سىس سالىب دئونوش ظفرى،
خوش موژىدە قىبلرى گتىرىپ جوشما،
بو گون آناسينا قوووشور شوشما!

دوست کیست؟ چرا صمد، نمی‌توانست دوست فراحتی باشد؟

«دوست از پشت بهت خنجر نمی‌زند. کنارت و پا به پات می‌یاد حتی اگه تمام دنیا مقابلت ایستاده باشند.»

محمود بنی‌آدم (دالغا)

پس از ویژگی‌های دوستی آن است که دوستان باید زندگی را با یکدیگر بگذرانند. از نظر ارسسطو هیچ چیز به اندازه باهمزیستن علامت دوستی نیست. دوستان خوب، خیرخواه یکدیگر هستند. ویژگی مهم دیگری که او برای دوستی در نظر می‌گیرد، متقابل‌بودن آن است. ارسسطو معتقد است که اگر صرفًا یک فرد، دیگری را دوست داشته باشد و خیرخواه او باشد اما دیگری متقابلاً چنین نباشد، این رابطه را نمی‌توان دوستی دانست بلکه تنها نوعی خیرخواهی، و منفعت طلبی است.

در تاریخ دیده شده که افرادی در جلد دوستی وارد شده و برای یک سازمان، ارکان، کشور دیگر منفعت طلبی کرده‌اند اما در ظاهر خیلی‌ها به تصور اینکه او نیز مانند دیگران است در پی تمجید و تعریفش آمده‌اند به اینگونه افراد در اصطلاح سیاسی جاسوسان چند جانبه گویند. در این خصوص مثالهای بسیار زیاد می‌توان آورد به عنوان نمونه می‌توان از مشهدی عباسعلی در دوران خیزش ستارخان بزرگ نام برد که خود را به عنوان دوست صمیمی ستارخان جا زد، و با کشیدن ستارخان به قتلگاه قصد کشتن وی را داشت که ستارخان فهمید و از مهلهکه فرار کرد و زنده ماند. (لومپن‌های مشروطه)

بنابراین بدترین دشمن می‌تواند بهترین دوست باشد و بهترین دوست می‌تواند بدترین دشمن گردد.

تمام مطالب فوق متفق القول بر این تاکید دارند که: دوست در شرایط بحرانی دوست خود را به حال خود رها نکرده و تا آخر در کنارش می‌ماند. (من چند بار تلاش کردم، چون صمد را پیدا نکردم به پاسگاه بر گشتم، بعد از چند روز شنیدم اسد با کاظم برای پیدا کردن صمد به ارس رفت‌هاند... گفتگوی فراحتی با صدای آمریکا)

مدتی است، مرگ حمزه فراحتی راز دار مرگ صمدبهرنگی کلمه‌ی را بر سرزبان بعضی‌ها انداخته که ظاهراً معنا و مفهوم آن را دنبال بهره‌جوی و توجیه کارهای کرده و ناکرده‌ی خود هستند. به قولی از آب

گل‌آلود ماهی‌های مد نظر خود را می‌خواهند بگیرند. قضیه هر چی هست من نمی‌دانم و در پی یافتن این راز سر به مهر نیز نیستم، بلکه در این نوشته سعی خواهم کرد با توجه به مفاهیم جامعه‌شناسی، مردم شناسی و تعاریف انسانهای بزرگ روشن سازم که دوست کیست و رابطه‌ی دوستی چگونه است؟ داشتن رابطه کاری و غیر کاری با هر فرد دلیل بر داشتن رابطه دوستی نیست و نمی‌توان به هر کس دوست لقب داد. در آخر نیز چند نمونه از مطالب نویسنده‌گان و افراد شناخته شده، در ارتباط با مرگ صمدبهرنگی آورده خواهد شد. (قضاؤت با خوانندگان)

در زبان عربی به دوست می‌گوییم «صدقیق»؛ یعنی راستگو. پس اولین خصیصه یک دوست راستگو بودن آن فرد است. بعد از راستگویی امانت دار، و وفادار بودن است. حضرت علی(ع) یکی از خصایص دوست را نگهبانی و پاسداری از دوستش می‌دانند. ایشان می‌فرمایند هیچ دوستی تکمیل نمی‌شود مگر: «أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنْ إِكْتِسَابِ الْأَخْوَانِ، وَ أَعْجَزُ مِنْهُ مَنْ ضَيَعَ مَنْ ظَفَرَ بِهِ مِنْهُمْ.»

همه ما حتماً این ضربالمثل فارسی را خوانده و یا شنیده‌ایم: «دوست آن باشد که گیرد دست دوست - در پریشان حالی و درماندگی.»

یا به قول باب ماری:

در حال زایش، رشد و شکوفایی است. تنها این چنین دوستی منجر به ایجاد اتحاد روحانی می‌شود. دوستی نوع دوم: در این نوع دوستی آنچه که مبنا قرار می‌گیرد منافع مشترک بین مردم است و لذتی که از ارضی نیاز و کسب منفعت برای دو طرف حاصل می‌شود. این نوع دوستی معمولاً در حالتی دوام می‌یابد و عمق می‌گیرد که کسب منفعت و لذت در هر دو طرف ایجاد شود. وقتی از کسب منفعت و لذت ناکام می‌شوند به هر دلیلی به این دوستی ادامه می‌دهند اما هر چه این فاصله شدت یابد از عمق و دوام دوستی کاسته می‌شود. در حالتی که هر دو طرف در وضعیت توازن لذت قرار داشته باشند، این نوع دوستی به دوستی با فضیلت نزدیک تر است.

دوستی نوع سوم: دوستی مبتنی بر منفعت یا فایده است که پایه دوستی در اینجا براساس نفع صورت گرفته باشد. در چنین شکلی احساس دوستی در بین افراد ضعیف و کم دوام است و دوستی که بر پایه نفع استوار باشد، وقتی که نفع از میان برخاست، دوستی هم از بین می‌رود زیرا چنین دوستانی همدیگر را دوست نمی‌دارند بلکه جز سود و فایده چیز دیگری را از دوستی نمی‌جوینند. ارسطو در جمع بندی انواع دوستی می‌گوید تنها دوستی بین مردمان نیک است که مصون از خلل است. دوستانی که دوستی آنها مبتنی بر فضیلت باشد نمی‌توانند به هم زیان برسانند و در بین آنها تمام صفاتی که مستلزم دوستی است، مشاهده می‌شود.

خوب حال که معنی و مفهوم دوستی مشخص شد. و منفعت مشترک در دوستی نیز معلوم گردید آیا می‌توان گفت که چون صمد، به زور، یا به میل خود (از نیت همراه خود بی اطلاع) به همراه فراحتی راهی یک ماموریت نظامی شده است پس اینان دوست بودند؟ در بین اینان کدام فضیلت مشترک بوده و کدام منفعت؟ اگر فضیلتی، منفعتی بوده چرا تنها صمد زیان دیده است، و این فضیلت باعث نشده جلو زیان گرفته شود؟...

دهخدا به نقل از محققان مختلف می‌نویسد: دوست، یعنی محب، یکدل، یکرنگ، خیرخواه، دوستی رابطه‌ی است کامل‌تر از معاشرت ساده و هم زیستی معمولی، یک فرد ممکن است در محیط زندگی، یا محل کار خود، یا سر کلاس با افراد مختلف برخورد داشته باشد بدون اینکه بین آنها صمیمت و هم دلی وجود داشته باشد چنین رابطه را دوستانه نخوانند دوستی گوهري است گران سنگ که مانند و دیعه به کسی داده می‌شود. دوستان یک روح هستند در جسم‌های جدا و گوناگون.

تعريف دوست از لحاظ جامعه شناسی: «دوست کسی است که عمرش را در مصاحبت دیگری می‌گذراند و با او در ذوقیات مشترک است، یا کسی است که در شادمانی و غم‌های دوستش سهیم است.»

برای دوستی چند مرحله تعریف کرده‌اند، اولین مرتبه دوستی داشتن فضیلت است و این بالاترین، خالص‌ترین مرتبه از دوستی است، کسانی را دوست هم نامیده‌اند که در این خصیصه نکات مشترک داشته باشند

در دوستی با فضیلت، دو طرف از یکدیگر چیزی نمی‌خواهند، چون دوستی با فضیلت در تمامی لحظه‌ها

می‌گیرد. اگر دوستی این است، پس دوستی کاظم سعادتی با بهروز دهقان چه بود، که کاظم خود را می‌کشد که مبادا تحمل شکنجه نداشته باشد و محل اختفای بهروز را لو دهد.

آقای غلامحسین فرنود می‌گوید: صمد از لحاظ بدنی قوى بنیه بود(فراهتی می‌گوید ضعیف بود) فرنود ادامه می‌دهد در بستان آباد هنگام آب بازی من(فرنود)، رئیس‌نیا، و چند نفر دیگر نتوانستیم سر صمد را زیر آب کنیم. من نمی‌خواهم فراهتی را مقصراً بدانم، گرچه با توجه به شرایط آن زمان و موقعیت صمد و تهدیدهای که از طرف سواک به خاطر کتاب الفبای صمد می‌شد باید بگوییم که چند درصدی هم احتمال کشتن صمد وجود دارد... (همان، صفحه ۵۶۵)

درمقاله از علیرضا جباری که به بهانه‌ی سی‌امین سالمرگ صمد نوشته شده می‌خوانیم: «صمد چه کرده بود که می‌بایست درخت بار آور زندگیش در آغاز شکوفایی خلاقیت ادبی او قطع شد؟ مگر جز این بود که صمد روستا به روستا می‌گشت و برای بچه‌های روستایی آذربایجان کتاب می‌برد، ایشان در ابتدای این مقاله مرگ صمد را با مرگ خسرو، فرخی یزدی، عشقی... مقایسه می‌کند و می‌گوید: اینان از سلاله‌ی پاک بودند که کج اندیشان و خودکامگان واپسگرا مانند رضاخان دست از سرشان بر نداشتند...»

آقای فرزانه صمد را شهید می‌نامند، آقایان: رئیس‌نیا، و فرنود احتمال کشتنش را می‌دهند، با این اوصاف نباید شک کرد که این فرد (فراهتی) در لباس دوست وارد شده صمد را به مسلح کشیده تا از شنا بد نبودن صمد بیشترین بهره برداری را کرده و با توجه به شرایط آن زمان جامعه مرک او را طبیعی جلوه دهنده؟ در تاریخ بارها دیده شده که افراد سیاسی توسط به اصطلاح دوستان خود به نابودی کشیده شده‌اند (امروزه هم حتماً فلسفه پرستوها را شنیده و می‌دانید) و هر کس کمی جستجو کند آنها را خواهد یافت من به دلیل مسایل سیاسی از نام بردن آنها پرهیز می‌کنم. باید بدانیم که در این موقع اینکونه افراد را دوست نه، بلکه مخربترین دوشمن می‌نامند.

تهیه کننده:

همانطور که در بالا اشاره شد بعد از تعریف دوستی و نحوه ادامه آن به چند مورد در ارتباط با مرگ صمد اشاره می‌کنم که خیلی‌ها این موارد را یا ندیده‌اند و یا بنابر مصلحت از کنارش گذشته و بیشتر به مطالب مجله‌ی آدینه و آرش پرداخته‌اند که این دو مجله هر دو به نوبه خود در حق صمد بهرنگی جفا نموده‌اند.

آقای محمدعلی فرزانه، مرگ صمد را شهادت فرشتگان می‌نامد. (کتاب یادمان بهرنگی صفحه ۳۹۳) چرا؟ آیا کسی که به مرگ طبیعی مرده باشد می‌توان به او شهید لقب داد؟

آقای رحیم رئیس‌نیا می‌گویند: حمزه فراهتی آنروزها با صمد بود، (نمی‌گویند دوست بود) فراهتی بعداً با گروه چریکهای کردستان رابطه داشتند، دستگیرشد و چند سال زندانی کشید، اما بعضی وقتها در ته دلم چیزهای می‌گذرد و به نسبت مسئله فکر می‌کنم، می‌بینم ممکن است مسائلی باشد. آمدن آن تیمسار بازنشسته به تبریز و تهدیدهای که کرد در مورد کتاب الفبای صمد و مدتی بعد این اتفاق افتاد. با توجه به تهدیدهای که از طرف سواک می‌شد ممکن است اتفاق افتاده باشد. فراهتی بعدها نامه‌ی در آدینه نوشت و فرج سرکوهی هم در آنجا خیلی از مسایل را فاتی کرد. من فراهتی را بعدها در آلمان دیدیم. بهش گفتم چیزی بنویس، او هم نوشت. در نوشته‌هایش برخورد خوبی نداشت گو اینکه فقط می‌خواست خود را توجیه کند، و ممکن است در این باره افسانه‌ها ساخته باشند. در محل مرگ صمد آخوندی هست که می‌گفت: «وقتی صمد را به پاسگاه آوردن سربازی در حال گریان می‌گفت من خودم دیدم کی، یکی آمد او را هل داد... (همان، صفحه ۵۵۷)

خوب، در اینجا اولین سؤال که پیش می‌آید این است: اگر خود فراهتی هم در مرگ صمد چنانچه مشارکت نداشته، در زمان هل دادن صمد اگر فراهتی دوست او بود در کجا بود؟ آن کس که صمد را به داخل آب هل داده چرا فراهتی (اگر خودش نبود!) نام او را نمی‌برد، او را معرفی نمی‌کند؟ پس اینان چگونه دوستی بودند که فراهتی فضیلت، منفعتی دوستی را ندیده

شوشانین تیکیلمه سی، ائچمیدزین، اوچکیلسه حادیشە لرى حاقىندا Şuşanın tikilməsi ;Ecəməyəzdin ;Üçkilisə hadisələri

بىلدىرىپ كى، چوخ ياخشى مەحكم شەھر يئىرىدىر. لاكىن نە فايدا كى، كىفایت قدر آخاھ سوپۇ و چايلارى يوخدۇر. سونرا خانىن امرى ايلە كىنكانلار گلىپ اوردا بىر نىچە يېرده قوبولار قازدىلار. قوبولاردان ياخشى سو چىخدى. لاكىن شور ايدى. هىجرى ١١٧٠-جى (میلادى ١٧٥٦) ايلە پناھ خانىن امرىنە اساسن ھەمین يېرده بىر قالا تىكىلىدۇ و ھەمین قالا پناھباد قالاسى آدلاندىرىلدى. ايندى ھەمین قالا ياشوا قالاسى دئىيرلر. گئىت-گىندە ھەمین قالا آبادلاشىدىرىلاراق شەھر چئورىلدى. بوردا ضربخانا تىكىدىرىلە رك پۇل كسىلمە يە باشلادى. بوردا سىكىكە لر كسىلىرىدى".

میر محسن نووابىن يازدىقلارىندان گۈروندويو كىمى، پناھ خان قالا تىكىدىگى يېرى اونا گۈرە بىنمىشدى كى، اورا ھوندور، دؤرد طرفى اوجا قايالارلا احاطە اولۇنمۇشدور. بورا اينسان و ھئيونانلارىن گلىپ گئتمە سى چتىن اولماقلالا ياناشى، دوشمندىن قورۇنماق اوچون الوئىشلى ايمكانا موناسىب بىر مۇوقۇنده يېرىشىمىشدى. میر مۇھسۇن نوواب اونو دا يازمىشىدىر كى، قاراباغدا پناھ خانىن حاكىمىتى ایران پادشاهى

Prof.dr. Buludxan Xəlilov

بولودخان خليل اوو

میر محسن نوواب قافقاز ويلاتلىرى، او جومله دن آذربايجان خانلىقلارى باره ده ماراقلى فيكىر سۈئىلە يېر. او يازىر: " اولا، بونو بىلمك لازىمىدىر كى، قافقاز ويلاتلىرى موسىلمان پادشاهلارينا، على الخصوص، ایران شاهلارينا تابع اولوب. بئلە كى، قافقاز ويلاتلىرىنده، او جومله دن آذربايجاندا آيرى-آيرى خانلىقلار ياراناراق ایران تابعىلىگىنندن چىخدىلار، بو زامان، يعنى هىجرى ١١٦١-جى (میلادى ١٧٤٨) ايلە پناھ خان بىاتدا بىر قالا تىكىدىرى. بىر مەتدىن سونرا ھەمین قالانى ترك اندىب هىجرى ١١٦٥-جى (میلادى ١٧٥١) ايلە ترنىكوتە باشقۇ بىر قالا بىنا ئىتدى.

٥ ايل ايستر-ايستە مز او قالادا قالدى ". میر محسن نووابىن قىيىدىلىنە گۈرە، پناھ خانىن ھەمین قالا يائىلى آز اولور و بونو عيانلار حس ائدىر. اودور كى، عيانلار پناھ خانا موراجىعت ائدىرلر كى، گۆزلەساىسى اولان، صفالى و ھوندور بىر يېر وار. اگر او مصلحت بىلرسە، اورادا بىر قالا تىكىدىرى. ھم ده ھەمین يېرىن مدافىعە باخىمدان موناسىب بىر مۇوقۇنده يېرىشىدىگىنى ده پناھ خانا سۈئىلە يېرلر. میر محسن نوواب يازىر: " پناھ خان اۋىز عيانلارى ايلە گلىپ ھەمین يېرە باخارىن گۈردو كى، اورا ھوندور بىر يېرىدىر، دؤرد اطرافى اوجا قايالار و داغلارلا احاطە اولۇنمۇشدور. اوچان قوشلارдан باشقۇ، اينسان و حيوان ھەمین قايالارلا قالخىب-اتنەمە يە قادىر دىنيل. بورا يالنىز اىكى طرفدن - شرقىن و قىربىن گئدىش- گلىش يوللارى وار. پناھ خان ھەمین يېرى بىه نىب

طرفدن کنده اود ووردولار. بير سيرا مقدس اشیالار، قرآن کیتابی، باشقا بو کیمی اشیالار دا یاندیریلدی. ۹ ایيوندا آشاغیدا آدلاری قید ائدیلن کندلر داغیدیلیب مشهور تکیه آدلی اسلام کندی اوزرینه هجوم باشلاندی. داغیلمیش کندلر بونلاردیر: پرسی، نازروان، کیچیکنده، کؤتوکلو، قوشابولاق، آمپور چایی نین ساحلیننده ایروو، انگیرسک کیمی یئددی مشهور کند. ائمنیلر ۱۹۰۵-جی ایلين ایيون آیی نین ۹-دا مشهور تکیه آدلی اسلام کندینه هجوم ائتدیلر. مسلمانلار تمامیله سیلاحسیز، ائمنیلر ایسه مکمل سیلاحی اولدوقلاریندان مسلمانلار کندی بوشالدیب آرود-اوشاقلارینی گؤتوروب داغلارا پناه آپاردیلار. آخوند محمد علی میرزه عبدالحسینین قاضیزاده ۲۰۰ جنابلاری نین بؤیوك عیمارتینه اود وورولدو. جیلد قرآن و دینی کیتابلار یاندیریلدی. آخوند محمد علی میرزه عبدالحسین قازضرزاده نین کیتابخاناسی و قاضی ایداره سینه مخصوص کیتابلار محو ائدیلدی. ائمنیلر قرآنلاری سونگولره کئچیریب مشعل کیمی یاندیردیلار. ائمنیلر مسلمانلارین گیزلنديگینی گومان ائدیب مسجیده او قدر گولله ووردولار کی، دیوارلار بال شانی کیمی دلیک-دلیک اولدو. ایيون آیی نین ۱۰-دا ائچمیدزینده ۹ مشهور اسلام کندی داغیدیلیدی، حکومت ایسه هئچ بير تدبیر گئرمە دى.

نین اوно ایرانا آپارماسینا قدر سورموشدور. پناه خان ایرانا آپاریلیديقدان سونرا اورادا دونیاسینی دیشیمیشدير. میر محسن نواب اوно دا قئید ائتمیشدير کی، دئیلنه گؤره، پناه خان ایراندا وفات ائتمه سینه باخمیاراق، وصیتینی نظره آلاق اونو گتیریب آغداما عیمارتده دفن ائتمیشلر. محمد سعید اوردوبادی ائچمیدزی نین، اوچکیلسه نین جوغرافی وضعیتینی بئله تصویر ائدیر: ائچمیدزین، اوچکیلسه ماحالی مشهور خاناونگ چایی ایله آمپور سویو آراسیندا گئنیش بیر اراضینی توتان گۆزل بیر سئیرانگاهدیر و باغچالاری ایله مشهور اولان بیر بئردىر. شیمالیندا الیز داغلاری، آباران اولکه لرى، آئکساندرآپول، پمبک، شوراگؤل ویلاتلریدیر. قربدن آمپور سویو، شرقدن خاناونگ چایی، ایروان ویلاتلری ائچمیدزی نین، اوچکیلسه نین احاطه سیندە دیر. ۱۹۰۵-جی ایلده ائمنیلرین مسلمانلار علیه ينه قیاملاری دا ائچمیدزیندن، اوچکیلسه دن يان کئچمه میشدير. ۱۹۰۵-جی ایلين ایيون آیی نین ۳-۵-۵، ۵-۵، ۹-۱۰ دا ائمنیلر مسلمانلارا قارشی قتللر تؤرتميشلر. ایيون آیی نین ۳-دە آباراندان شوراگؤل، پمبک، آئکساندرآپول ائمنیلری بير يئرە يېغيشىپ اوشو آدلی ایسلام کندینه هوجمما كىچدىلر. ائمنیلر کنده ياخينلاشدىقدا بير قوجا ائمنى كىشىشى نين باشى اوستوندە حرbi بايراق، موحارىيە يە مخصوص ماھنيلار اوخويوردولار. ائمنى كىشىشى بؤیوك مهارتله کند ايچىنده يىنده خاج ائمنى پيادا بئولوكلىرى نين قارشىسىندا دوروب اونلارى حرbe روحلاندىريردى. محمد سعید اوردوبادی يازىز: " بورا موحارىيە لرده ائمنیلرین شان-شۇھەرتىنە زيان ووران بير ايش واردىسا، او دا محارىيە واختىندا سود امر كئپە لرى، قوجا قارىلارى ائلدورمك ايدى ". ائمنیلرین چوخلوغوندان، دئمک اولار کى، بير نفر مسلمانىن قارشىسىندا اون بئش نفر ائمنى چىخىردى. اونا گئرە ده مسلمانلار آرتىق بو کنده دورماگى مناسىب بىلە يىب كندى بوشالتدىلار. ائمنیلر هر

دوشمن دوستوموزدان سئچیلمه بیرسە،
دوشمن گۆزوموزدە کیچیلمه بیرسە،
ھله کى، كفه نى بىچىلمە بىرسە،
ھر كس اولمالىدىر بو اىشدن حالى،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

ھنچ واخت باسىلمايان قالاسى داردا،
"جىدىر دوزو" كىمى تالاسى داردا،
نئچە اسىر-يئسىر بالاسى داردا،
داغىلىپ سارايى، تالانىب مالى،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

نغمە سى روحلارى قىدالاندىران،
حرستى قلبلىرى ياخىب-ياندىران،
ھاراىي داماردا قانى دوندوران
شوشادا يوخدورسا بىرجه شوشالى،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

٢٠١١/٦/٤

ھئچ اولماديق بىز آيرى.

سن تبرىز، من باكىيام،
بىر وطنين داشىيام،
دئمە كى، من ناشىيام،
ھئچ اولماديق بىز آيرى.

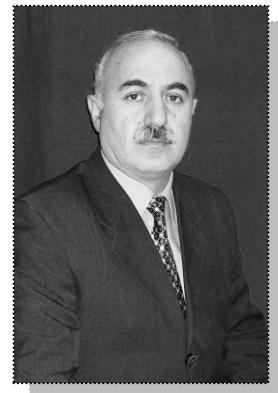
دiliyimiz Dillir شاهى،
DrDiyimiz ئىللر آھى،
گۈزلە يېرىك صاباحى...
ھئچ اولماديق بىز آيرى.

اوركىن، قىلدەن بىرىك،
أئلمە مىشىك، دىرىيىك،
صاباحا يول گىئدىرىك،
ھئچ اولماديق بىز آيرى.

ممەد اکبرلى و اوونون شعىرلرى

Məmməd Əkbərli və onun şeirləri

ممەد اکبرلى ناخچىوانىن
بابك رايونو، آشاغى اوزونوبا
كىندىنده آنادان اولوب.
آذربايجان پىنداقۇزى خارىجى
دىللر اينسitiتووندا تحصىل
آلىب، اوزون مدت تحصىل
ساحه سىنده چالىشىپ.
فرانسيز دىلى اوزره ترجمە
چىدىر.

ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى

وطنين اولمايىر نه سولو، ساغى،
ھله كى، داردادر وطن تورپاغى،
ھله كى، داغ چكىر سىنەمە ياغى،
تې دن دىرناغا ھر كس سىلاحلى،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

دونيا وور ها ووردا، بؤل ها بؤلده دى،
خوش آرزو-دىلكلر ھله دىلده دى،
يىخىلان جان وئرير، ائل ها ائلده دى،
ھله كى، چۈرۈلمۈر وطن سوالى،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

دئمە كى، منه نه، من شىروانلىيام،
دئمە كى، منه نه، لعنكارانلىيام،
دئمە سن جنوبلو، من شىماللىيام،
ھله كى، غىضىدىن مىلت "ھاوالى" ،
ھر كس قاراباغلى، ھر كس شوشالى.

تاریخچی قارداش

تاریخچی عالیم قاسیم حاجیئوھ

بیر یاریش باشلانیب تاریخیم اوسته،
هره بیر طرفدن هو جوما کئچیب.
کیمی حاقیقتین سوراغیندادیر،
کیمی گؤزه گیریر، ساختا يول سئچیب.

او میدیم سنه دیر، تاریخچی قارداش،
وئرمه بو مئیدانی ناشی كسلره.
علمینله آچدیغین حقیقت يولو،
نورلو چیراق اولسون گنج نسیللره.

یار یئرین با غرینى، الینه دئنوم،
او خو هر قاریشدا تا پدیغین داشى.
ساختا کار سویسوزلار باش آپاریلار،
گؤستر بو تورپاغین نئچە دیر یاشى.

آرا گیزلىنلرى، تاپ، آخى، گؤرك،
قايدا يونولموش چالادا نه وار؟
یئرین اوستوندە کى ن چوخ او خويوبلار،
یئرین آلتىندا کى قالادا نه وار؟

دیللندىر هر الە گلن آلتى،
داشى داش دیلیندە، دمیرى دمیر.
قوى دوزو دانىشسىن، حقیقت دئسىن،
يالان آياق توتور، آنجاق يئرىمیر.

دیللندىر داشلارى، دیللندىر گؤرك،
دیللندىر سۆز آچسىن اولو كئچمىشدىن.
دیللندىر، بير گؤرك، آخى، نه دئىير،
مین ايل بوندان اول اولوب بىتمىشدىن؟

باشىم باشىنا بنزىر،
داشىم داشىنا بنزىر،
آشىم آشىنا بنزىر،
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.

داغىن داغىمجا اوغا،
ياشىم ياشىنجا قوجا.
درد گۈرمۇشك بوللوجا
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.

آلېشدىم، ياندىن اوردا،
او شودون، دوندوم بوردا،
ياراشماز قالاق داردا،
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.

بىزه ياد دئينه باخ،
آيرى آد وئرنە باخ،
او آغىز آينە باخ،
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.

كىلكلە قصد ائدىبلەر،
او يىدورورب مىست ائدىبلەر،
كىسيب شىكىست ائدىبلەر،
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.

دونيا النه جىدىر،
دونيا بئولونە جىدىر،
حاقا بلنە جىدىر،
ھئچ اولمادىق بىز آيرى.
اولماريق ھئچ واخت آيرى!

٢٠١١/٥/٢١ - تبريز

اونوتمام عؤمروندن اوتن ايللري،
درد اوسته قالانان آغىر دردلرى،
داغىدىب بندلرى، اشىب سدلرى،
هايالرى گۈممە يە گلىرم ايندى.

گۈرك هاردا ئىتدىك بىرىنجى سەھوی،
كىيمە دوشمنىكىن دوست دئىك آخى؟
قول آچدىق ھامىيا عزيزيميزتك،
نېيە خياناتى گۈرمە ديك آخى؟

باشىندا دومان وار، بىلىرم، چوخدان،
كوسموسن طالعدن، كوسموسن باختدان،
من حسرت قالميشام سنه نه واختدان،
داشىنى ئوپىمە يە گلىرم ايندى.

گۈرك، هاردان كىچىب او يول اوتتلر،
هارا سو چكدىرىپ، كۈرپو سالدىرىپ؟
بىرجە نىشانە سى، اىزى يوخدورسا،
بس يالان تارىخى نىچە يازدىرىپ؟

او نامرد دوشمنىن باشىن عزمە يە،
كم باخان گۈزونه مىللر چىكمە يە،
قانىنى تۈكىمە يە، سوپيون كىسمە يە،
كفە نىن بىچىمە يە گلىرم ايندى.

آختار، هەنج اوسانما، تاپدىغىن نه وار،
بؤيوک مدنىت نىشانە سىدیر.
ھر ساخسى قىرىقى، ھر داش پارچاسى،
منىم مىلتىمىن خزىنە سىدیر.

باخىشلا، آى شوشام، دئۇرم سنه،
قان وئىپ، جان وئىپ او آزاد گونە،
سنى گولوستاندا دئۇندرىم دئىه،
تورپاغىن اكمە به گلىرم ايندى.

نە قىلىنج، نە توفنگ اىش گۈرن دئىيل،
قىلىنج دا، قالخان دا سنىن الىندە.
چىخارت حاقىقتى يېرىن تكىيندىن،
يارات او تارىخى تارىخ دىلىنىدە.

٢٠٢٠/١١/٥

آسلام و تولكۇ

بىر آسلام زارىيير بايادان برى،
مئشە نىن ان درىن بىر گوشە سىنەدە.
تولكۇ گۈرن كىمى بى منظرە نى،
سوروشور حالىنى، حىلە سىسىندە:
- نە اولوب، آسلامىم، او گور سىسىنلە،
زارىلىتىن گوتوروب بوتون دونيانى؟
سن کى اۆز حؤكمونلە، اۆز قودرتىنلە،
آياقدا توئاردين بوتون اورمانى.

آسلام بىرجە آنلىق دؤزوب كىرىيگىر،
حىلە گر تولكونون جاوابىن وئرىپە:

وطن تارىخىنى سن اۋزون يارات،
ياخشى كىمسە اولماز سنىن يېرىنەدە.
مېلىت يازمايىرسا اۆز تارىخىنى،
اولماز گله جىڭى يېر اوزرىنەدە.

٢٠١٠-٠٧-٠٨ آوقوست

گلىرم ايندى

مندىرى گئىميشم اوددان، آلۇودان،
شوشام، گۈرۈشونه گلىرم ايندى.
باغيشلا گئچ اولدۇ، اويدۇم حىلە يە،
باشىنا دئۇنمە يە گلىرم ايندى.

گوجون توکنسه ده، گوجون بیتسه ده،
یاندیر تونقالینی گور، باهار گلیر.

اویان دان يئری نین آغاران چاغی.
گز، دولان چمه نی، باغچانی، باغی.
اوپ، اوخشا قایناییب داشان بولاغی.
سپیلسین اوستونه نور، باهار گلیر،

قارشیلا هر سحر دوغان گونشی،
یاپیلسین عالمه قوشلارین سسی،
اویانسین شاییرین ایلهام پریسی،
تؤکولسون واراغا دورر، باهار گلیر.

آمممد، دئمە کى، اللریم اسیر،
اجل يولا چیخیب، يامان تله سیر...
گئردویون ایشلرسه هلە کم-کسیر...
هلە ياشا، يارات، قور، باهار گلیر.

مارت ۲۰۱۲

گئدک داغلار، داغلار!!

اوساندوم من بو شهردن،
گندک داغلار، داغلار!!
دويدوم بو قازدان، زهردن،
گئدک داغلار، داغلار!!

نه تاپدیم کى، بوردا گئرن،
عؤمور آدلی بینا هئرم،
ایستمیرم بوردا اولم،
گئدک داغلار، داغلار!!

يایلغیندا گۆزوم قالیب،
دئمە دیگیم سۈزۈم قالیب،
هله قلبده دئزۇم قالیب،
گئدک داغلار، داغلار!!

- گیمسە يە ائنمە دىيم من دؤيوشلەدە،
ائىن دە دئىيلم هئچ زامان، بىل كى.
بلى، زاريييرام، اوزوم گئىلەدە،
أوولاد گتىريرم دونيايا، تولكۇ.

تولكۇ رىشخند ايلە گولدو آسلاما،
ايستە دى فورىتىن تىز يارارلانا:
- من دە گتىريرم دونيايا أوولاد،
بىرین يوخ، هر ايلدە اونون، اون بئشىن.
آنجاق سنين كىمىي ائتمىرم فرياد،
بومودور هوئىن، بومودور ايشىن؟

آسلام غضبىلە نىب دىكلدى بىر آز،
گئرسون نە دانىشىر بۇ عاغلى دايىز:
- بىلىرم دوغورسان اونون، اون بئشىن،
أوزونتك حىلە گر، ھامىسى تولكۇ.
من بىرین دوغورام، بودور وردىشىم،
او دا آسلام اولور، آسلام، آى تولكۇ!

بو سۈزىن بىر قورخۇ دوشدو جانينا،
ساندى كى، طالعىي بوردا چۈزۈلموش.
باخىب كىنايىلە مغرور آسلاما،
تولكۇ اوذاقلاشدى سوپۇ سوزۇلموش.

٢٠١٠/٣/٩

باهار گلير

خوش آرزو، دىلگىن تومورجوق كىمىي،
گول آچسىن، عطرينى دوى، باهار گلير.
ائىلە خوشبخت اول كى، ائىلە شاد اول كى،
گئرنلر دئىسينلر بختور گلير.

باشىندا چووغونلار، توفان اسىسە ده،
قىشىن سون بورانى سنى كىسىسە ده،

يارپيزى، نانه نى اللرينه بىچ،
جيран بره سيندن احتياطلا كئچ،
بولاق باشينداكى لپرينى گتير.

قارتللارى سوزن گئرك،
داغ كلى نين اوزون گئرك،
بولاقلارين گۈزون اۋېك،
گئدك داغلارا، داغلارا!!

ال ائيله گۈيىرده سوزن قارتالا،
سييرد كؤهله نىنى، چاپسىن دۇردىنا...
باخ، گئر يىرىنده مى او ياشىل تالا؟
گئنيش اورمانلارين چترىنى گتير.

ياتاق اووچو بره سينده،
گئوي يايلاقلار سينه سينده
روح آزادلىق تىشنه سينده،
گئدك داغلارا، داغلارا!!

های سال قايالارا، سداسى گلسىن،
خىنالى ككلىگىن بالاسى گلسىن،
قوشلارين نعمه سى گئويه يوكسلسىن،
زىلى اوردا قالسىن، بىمىنى گتير.

چاتاق اودون تىدىرىنى،
اودا توتاق " دىبىرىنى "،
داداق موتال پىندىرىنى،
گئدك داغلارا، داغلارا!!

گز شەھلى چمە نى آياغى يالىن،
دادينا باخ هردن قايماغىن، بالىن
يئىيب پىندىرىنى، ياغىن، موتالىن،
گلنده تىدىرىن فترىنى گتير.

بىر مودروكە قوناق اولاق،
بىر سوروویه چوبان اولاق،
كيمه دئسەن قىناق اولاق،
گئدك داغلارا، داغلارا!!

بو دا گئيدن گلن بختىن، قىسمتىن...
سەحرىنە دوشدونمو، آيرىلماق چتىن،
تانرى ياراتدىغى او طبىعتىن،
باجارسان، مممە سىررىنى گتير.

هله بىزى بىتىرمە مىش،
چىركابىندا ايتىرمە مىش،
" او دونيايا " اۇتۇرمە مىش،
گئدك داغلارا، داغلارا!!

٢٠٠٩/٤/١٠

٢٠٠٦/١١/٢٦

چوخ اىللرى آشاجاقسان

حكيم باجىم گوللو خانىما

أغ خالاتدا ملكلرتك،
هر هارايا هاى وئيرىسن.
كئورپە لره سون نفسده،
نفه سيندن پاي وئيرىسن.

چاتىرسان سن كۈمگىنە،
اومىدلرىن سۆنن واختى.

گتىر

آى گولشن سئىرىنە چىخان گۈزە لىم،
گلنده داغلارين خترىنى گتىر؛
ساچىندا دوزدوپۇن گولون، چىچگىن،
لاله نىن، نرگىزىن عطرىنى گتىر.
بومبوز بولاقلارين گۈزوندن سو اىچ،

دردلىين چاراسىنى،
چالىب گئدير، الوداع!

نئجه شادسان، نئجه خوشبخت،
خستن اوزه گولن واختى.

درد گلىير دردلر اوسته،
چاره سى يوخ، ها ايسته،
ايستر آغلا، لاپ كوس ده،
أؤتوب گئدير، الوداع!

الرى نين شفاسىندان
شفا تاپار نئچە كۈرپە.
او دىلى نين دواعاسىندان
فرح دوشىر نئچە قلبە.

ساخلاماق اولمور، قارداش،
داشلاماق اولمور، قارداش،
بوشلاماق اولمور، قارداش،
واريب گئدير، الوداع!

عمرون كىچىر سود قوخولو
چىچكلىرين آراسىندا.
هامى ايستر سنى گۈرسون،
حكىملرىن سيراسىندا.

قلم تانرى اليىنده،
توفانىن دا، سئلين ده،
دوا اولسون ديلينده،
گئدير گئتسىن، الوداع!

او شفالى روحونلا سن،
آختار، آرا درده چارا،
ساغالت كۈرپە بالالارى،
سئوينج پايلا اينسانلارا.

٢٠٢٠/٤/٩

تانرى وئرن او قدرتلە،
سن قىبلره آخاجاقسان،
آنالارين دعاسييلا
چوخ ايللىرى آشاجاقسان.

٢٠٠٩/٩/٢٩

الوداع!

گونلر ئومور ورقى
قوپوب گئدير، الوداع!
وفاسىز سئوگىلىتك
آنىب گئدير، الوداع!

ساچلارين قاراسىنى،
قلblerin پاراسىنى،

زاھد عزیزدن شعرلر

Zahid Ezizden şeirlər

آه-واى وار، يولوندا آه-وايا ديمز،
قيسمت وار اوستوننده داعوايا ديمز.
حيات وار بير گوللوک سئودايا ديمز،
هر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

گندن گندھے سيدى، يولوندان قالماز،
هر گولون واختى وار، وعدھسيز سولماز.
جان اگر جانليسا جانانسيز اولماز،
هر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

باغ-باغچا باغبانسيز، دنيز هئچ ندى،
گئى دلن زيروه لر، چنسيز هئچ ندى،
شاعير زاهيد عزيز سنسيز هئچ ندى،
هر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىم.

سنسيز ايچ دونيامىن اوـدـاوجاغى يوخ،
حـيـطـىـ، باجـاسـىـ، باـغـچـاــبـاغـىـ يـوخـ،
آـرـانـلىـقـ آـرـانـىـ، دـاـغـلـىـقـ دـاـغـىـ يـوخـ،
نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىم.

سـئـوـينـجـ وـارـ كـدـرـىـنـ، درـدـىـنـ قولـودـوـ،
آـيـرـيلـيقـ وـوـصـالـدـاـنـ دـاـهاـ اوـلـودـوـ.
جيـبـيـمـ بوـشـ اوـلـسـاـ دـاـ قـلـبـىـمـ دولـودـوـ،
نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىم.

دادـتـامـىـ اوـلـماـيـانـ بـارـ نـهـ يـهـ گـرـكـ،
دوـمـانـسـىـزـ، چـيـسـكـيـنـسـىـزـ قـارـنـهـ يـهـ گـرـكـ،
قيـسـمـتـيـمـ اوـلـماـيـانـ يـارـنـهـ يـهـ گـرـكـ،
نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىم.

ھو ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

"پنجره دن داش گلير،
خومار گؤزدن ياش گلير ..." ...
(خالق ماهنيسى).

داها پنجره دن داش چتىن گله،
او خومار گؤزلردن ياش چتىن گله.
لالزار ئومرومە قىش چتىن گله،
ھر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

بو ياشين لئيليسى او، لئيلى دئيل،
بو ياشين مجنونو يوخ، دلى دئيل.
كرمىن اصليسى او، اصلى دئيل،
ھر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

بو ياشين سئوگىسى آشكار اولونماز،
بو ياشدا سئونلر آشكار بولونماز،
بو ياشين اودوندا اوjacق قالانماز،
ھر ياشين اوزونون اوز سئوداسي وار.

منيم تضادلى دونيام.

تورپاقدان گئيرن گوللر سولدوقجا،
سولوب اوووج-اووج تورپاقلاشيرلار.
اوشاقلار بؤيوبيوب ياشا دولدوقجا،
بؤيوكلر قوجالىب اوشاقلاشيرلار.

بىر وعده اوتوروب يوخو يوزاردىم،
هر يئتن گؤزلە نغمە يازاردىم،
نىيى ايتىرىدىمىسى سندە قازاندىم،
نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىن.

گلمىر ترزىيە گىجىلە-گوندوز،
گاه بىرى چوخ گلىر، گاه دا او بىرى.
ائىدېب ابچىلىك اۋزونە-اۋزو-
ھەر گئچە دوغورور گلن سحرى.

آشىب زىروھ لرى، ائندىكىجە دوزە،
دوشدوم اود چىلە يىن بىر چىلغىن كۈزە.
تانرى آنامىسان زاهىد عزيزە،
نه ياخشى سن وارسان دونيامدا منىن.

من سئوگى نين اسىرييەم.

بۇي آتىر گونشە تاغلار، بوداقلار،
چووغونا-بورانا باش آيە-آيە.
دئۇنوب خزل اولور ياشىل يارپاقلار،
كۆكۈنون دميھ سى چوخالسىن دئىھ.

اود توتسام دا كۈزۈم يوخدو،
دئىيلە سى سۈزۈم يوخدو،
بىر كىيمىسى دە گۈزۈم يوخدو،
من سئوگى نين اسىرييەم.

رام ائىدېب گونشى، اولدوزو، آيى،
اولاچاق نە وارسا اولوروق آگاھ.
مونججىملىك ائىدېب تانرى ساياغى،
بىلىرىك گۈزە يېر بىزى نە صباح.

باتان گونش، دوغان آيام،
كامانىندان قوبان يايام.
سئوگى منيم شىرین رؤيام،
من سئوگى نين اسىرييەم.

اوچوروق خىالن انگىنلىكىلدە،
يئرده يئريمىگى اوبرىنمك اوچون.
بورد سالىب قالساق دا زىنگىنلىكىلدە،
دادىرىق تامىنى ئوتىن ھەر گۈنون.

ايچىمەدە بىر سئودا سىزلار،
قىشدا قىشلار، يازدا يازلار.
دويا بىلمىز سئوداسىزلار،
من سئوگى نين اسىرييەم.

يېيير قىسمتىنى دوران ياتانىن،
قىسمت داعواسينا مئيدانمىش حىات.
داغ چكىر قلبىنە ئولن قالانىن،
كۆچ ائدىر دوغماalar، سىنير قول-قاناق.

اۋتسە آيلار، اۋتسە ايللر،
اوستوموزدن اسىسە يئللر.
قوى ائشىتىسىن بىلسىن ائللر،
من سئوگى نين اسىرييەم،
اۋز سئودامىن اسىرييەم.

تورپاقدان گئيرن گوللر سولدوقجا،
سولوب اوووج-اووج تورپاقلاشيرلار.

سۆز سۆز اولاز زامانىندا دئىيلە،
قىسمت اودو وعدھسىنندە يئىيلە،
دوشە-دوشە اۇلوم آدلى تله يە،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

دونيا ناغىل دونياسىدى...

بو گون منىم، صباح سنىن،
او بىرى گون اۋزگە سى نىن.
آدېغىنى وئرمىز، چتىن،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

يارانيشدان هئى فيرلانير،
اوشاق كىمى يېرغلانير.
نه سۆز دئىير، نه سۆز قانىر،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

گلنلىرى گلىپ گئتدى،
گئدنلىرى گۈزدن ايتدى.
هم ايشىقىدى، ھم ظولمتدى،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

سونالارى گۈل آختارىر،
بولبوللىرى گول آختارىر،
ھەر بىر جور يول آختارىر،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

قىمە اويماز، كدر بىلمىز،
دردى-سرى يارى بؤلمىز،
گلن گئدر، گئدن گلمىز،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

نه ساغى وار، نه سولو وار،
نه الى وار، نه قولو وار،

اوشاقلار بؤيوپ ياشا دولدوچا،
بؤيوكلر قوجالىب اوشاقلاشىرلار.

بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

ساغىم گئتدى، سولوم گئتدى بىلمە دىم،
ال-آياغىم قولوم گئتدى بىلمە دىم،
اۋزوم قالدىم يولوم گئتدى بىلمە دىم،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

ال-قول آچدىم داعواكاردى دئدىلر،
سسى-کوى سالدىم خاطاكاردى دئدىلر،
دانىشمادىم لالدى-كاردى دئدىلر،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

كۈك ياشايىر قول-بوداقدا، يارپاقدا،
قۇچە لرى مئيوھ اولور ساپلاقدا،
ار-ارنلر ايتىب-باتدى تورپاقدا،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

گلنلىيم نه تنز گلىپ گئتىدىلر،
گىندىنلىيم گىندىب گۈزدن ايتىدىلر،
چول-چوجوكلار گلىپ بىزە يېتىدىلر،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

ياشاتسام دا آتا-انا آدينى،
آتامىمادىم يېتىملىكىن دادىنى،
اجل آلدى دوست-تانيشى يادىمى
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

قارتلالارىم زىروھ لرده قىي وورمور،
داغ-داشىمدا يووا سالىب يورد قورمور،
گونلر، آيلار اوچوب گىدىر، ايل دورمور،
بىر ده گۈرددوم تك قالمىشام، تنهيايام.

ساخلاماغا گوج تاپماديم، اوژومده،
باخىشلارى هوپوب قالدى گۈزومده،
گۈز ياشلاريم گىللەندى اوژومده،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

آنا گۈرددوم آنالارين آناسى،
آنا گۈرددوم سونالارين سوناسى،
آنا گۈرددوم يئرين-گؤيون آيناسى،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

ايىدى دويىدوم آنام هله ياشايير،
كۈلگەم اولوب آنام بئله ياشايير،
آنالارتىك آنام ئىللە ياشايير،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

آرخاسىنجا نه ترپىندىم، نه گىتدىم،
چاشىب قالدىم نه يوپوردوم، نه يئتدىم،
آن اولسا دا گۈردوپومه شوکر ائتدىم،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

بو سئودانىن گل دادىنى چىخاراق.

آيلار اوتور، ايللر اوچور قوش كىمى،
عشقسىز عۇمرۇن يوخ آتشى، يوخ ٥٥ مى،
قوواق گئتسىن دردى-قە مى، الله مى،
بو سئودانىن گل دادىنى چىخاراق.

گئى اوormanلار، قارلى داغلار بىزىمكىن،
آخر سولار، بارلى باغلار بىزىمكىن،
چىچكلى يىن كۈرپە تاغلار بىزىمكىن،
بو سئودانىن گل دادىنى چىخاراق.

كۈچ ائتمە يە مىن يولو وار،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

يازان دا بىز، پوزان دا بىز،
آزدىران بىز، آذان دا بىز،
بيشىرىك بىر قازاندا بىز،
دونيا ناغىل دونياسىدى.

وعدد سىننە هەنج نە ائتمىر،
أۆز - أۆزويلە يولا گىتمىر،
ناغىللارى سونا يئتمىر،
دونيا ناغىل دونياسىدى...

آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

"ظولمتندۇ يوغۇرلۇمۇش بىر قىش گىچە سى،
يېير-يېغىش ئىلە يېب كۈچ ائتدى آنام.
گلىملى، گىدىملى فانى دونيائى،
قفىل گىدىشىليلە هەنج ائتدى آنام."

اوز-گۈزوندە آبىر-حىا، آر گۈرددوم
ساقچارىندا دومان-چىسىكىن قار گۈرددوم،
اللىيندە قات-قات قابار وار گۈرددوم،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

سولغۇن اىدى، رنگى-روحۇ قاچمىشىدى،
چۈھەر سىنە اىلدىرىيملار چاخمىشىدى،
ياناغىندا اىللر شىرىيم آچمىشىدى،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

اوركك-اوركك دايىنمايىب گىتدى، او،
بىر ده گۈرددوم گۈزلىيەن ايتدى، او،
بىر جە آندا ملكلە يئتدى، او،
آنا گۈرددوم لاب آنامىن اوژويدو.

گرک يوخ دوغرويا آراچى، شاهيد،
نور ساچير عالمه دوغولان اوميد،
بالاجا بير كنده بؤيوين زاهيد،
بؤيوك بير شهرده كيچيليب گئدير.

سنسن منيم، عؤمروم-گونوم دوزه نيم،
سنسن منيم تك يئلكلنى دنيزيم،
بو گئجه دن بير ده اولماز عزيزيم،
بو سئودانين گل داديني چيخاراق.

مندن سئون اولماز سندن سئوين

قوجالديب عؤمرومو، آى فانى دونيا،
ائتسن ده اوزونه تاي، فانى دونيا.
ئئجه ايسته ييرسن ساي، فانى دونيا،
مندن سئون اولماز، سندن سئوين.

همدم آختاريريق ايزلره دوشوب،
ديميريك كيمسه يه اوزلره دوشوب،
بو طالع، ايقبال كى، بيزلره دوشوب،
مندن سئون اولماز، سندن سئوين.

جان بير اولاق، نه من اولسون، نه ده سن،
نيمييز وار ياشياق تن، بولك تن.
ياواش-ياواش قوجاليريق دئيه سن،
بو سئودانين گل داديني چيخاراق.

بيزدن اول نئچه لرى كؤچ ائديب،
نئچه لرى اوز عؤمرونو پوج ائديب.
فانى دونيا گئر كيملىرى هئچ ائديب،
بو سئودانين گل داديني چيخاراق،
بو سئودانين گل داديني چيخاراق...

دولاشديق قول-بويون، گزديك هئى قوشاء،
اولدوق تاماشاچى، اولدوق تاماشا،
گل بير آز دردىشك، وئريب باش-باشا،
مندن سئون اولماز، سندن سئوين.

نئچه منملرين گلليب، گئيدىدى،
دوشن قىسمتىنى آلىپ گئيدىدى،
دوغولوب، ياشايىپ، اولوب گئيدىدى،
مندن سئون اولماز، سندن سئوين.

آتىب گاه بو يانا، گاه دا او يانا،
قويمادين ووساليم نورا بويانا،
ياتمىش ايستگىمى قىيما اويانا،
مندن سئون اولماز، سندن سئوين.

سيلىنib اوز ياشين اوز يادداشىندان،
قارا يارا چىخىب قارا داشىندان،

سalam، آى باشداشيم، صاباحين خئير،
سalam، گور سيرداشيم، صاباحين خئير،
سalam، داش قارداشيم، صاباحين خئير،
منسيز منيمكيلر گئر نه لر ائدير.

ارنلر كؤچسە ده، روحlar اوياقدى،
داغ-داغا آرخادى، گوجدو، داياقدى،
باخما كى، تورپاغين اوزو سازاقدى،
كؤكسوندە عطىرشاھ گوللر بىتىرير.

وئريب توتولمايان سؤزدن سؤز اولماز،
يادلار ياندىريدىغى اوددان كؤز اولماز،
ميزان- ترزيميز هئچ واخت دوز اولماز،
بىرى قازاناندا، بىرى ايتىرير.

وئرديم يئله، گئتدى چيچكىيم، گولوم،
ايزله يير آرخامجا ماجالسىز اؤلوم،
بختىمه يازىلان بوشاعير ئومروم،
دئيه سن، سونونا يئتىب، گلمىشىم،
اوزومو سىزىلرە توتوب گلمىشىم.

قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى

نه اولسون ياشىمىن اوسته ياش گلىر،
آتلانىب اجه ليم منه توش گلىر.
لازاز ئومرمۇمە فارلى قىش گلىر،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

أغ ساچلار باختىمىن تاختى-تاجىدى،
نىئيله سين بالاجا آدى آجىدى.
بو نه تلاتومدو، بو نه سنجىدى،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

اولوسو، اوباسى وطنى منم،
آلانى اۆزۈمم، ساتانى منم.
 يولوندا اىزىننە ياتانى منم،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

جانىما، قانىما هوپوب كى، ائله،
گىرم سينه مى توفانى-سئلە،
ايتيتىب گۈزۈندن بىر جە آن بئلە،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

من اونون بىنده سى، او منىم تانرىيم،
من اونون يارىسى، او منىم يارىيم.
اوندادى اىلهايمىم، دئولتىم-وارىيم،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

بو دلى سئودانى چىخار باشىندا،
مندن سئون اولماز، سندن سئوپىلەن.

قوروپوب بوداغىن، يانىب كۆتۈپىن،
يئل ووروب باشىندا دوشوب اورتۇپىن،
دىء، هارداندى مندە سىنин ايتىگىن؟
مندن سئون اولماز، سندن سئوپىلەن.

دئميرم حىرتىم سنى آلت ائتسىن،
دئميرم آه-نالن گۈيلەرە يئتسىن،
گل بى حكايىتى بوشلاياق گئتسىن،
مندن سئون اولماز، سندن سئوپىلەن.

گلمىشىم

كىسمىگىن يولومو، آى اولو داغلار،
اوزومو سىزىلرە توتوب گلمىشىم.
گئرى قايتاراسى نىيىم قالىب كى،
نىيىم وار، چىينىمە آتىب گلمىشىم،
اوزومو سىزىلرە توتوب گلمىشىم.

قوينوندان گىننە بوز پارچاسىيىدىم،
حاقىقت وورغۇنو، دوز جارچىسىيىدىم،
صنعت آشىقىيىدىم، سۆز بوخچاسىيىدىم.
بوسبۇتون چىر كابا باتىب گلمىشىم،
اوزومو سىزىلرە توتوب گلمىشىم.

دلى داغ چايىندا يويونماق اوچون،
شهر ليباسىمى سويونماق اوچون،
باش قويوب چمندە اويمماق اوچون،
های-كوييلر يوخومۇ قاتىب گلمىشىم،
اوزومو سىزىلرە توتوب گلمىشىم.

هر یاریمین اوز یاریسی واریکن،
بو سئوگییه نه آد وئریم، گؤره سن؟

دویماز اولسام بو گؤزللیک سیخیلار،
ناله سیندن یئریم-گؤیوم ییخیلار،
گوناھلاریم بیره-بئش قات چوخالار،
بو سئوگییه نه آد وئریم، گؤره سن؟

بیر ملکدن کونول آلیب بو یاشدا،
اوز-اوزونو اودا سالیب بو یاشدا،
راھید عزیز عاشیق اولوب بو یاشدا،
بو سئوگییه نه آد وئریم، گؤره سن؟

هاراما یاراشیر، بو سئوگی منیم؟!

نه حالیم او حالدى، نه یاشیم او یاش،
نه باشیم او باسدی، نه داشیم، او داش،
آغريبا همدمم، آجیبا سیرداش،
هاراما یاراشیر، بو سئوگی منیم؟!

سوز وئریب گؤروشه گله بیلمیرم،
من داها سئوگیمی بؤله بیلمیرم.
 يوللاردا، ایزلرده اوله بیلمیرم،
هاراما یاراشیر، بو سئوگی منیم؟!

داها الله سی الگیم يوخدو،
دوزوب، قوشولاسی كلگیم يوخدو،
ایکی بؤلونه سی اورگیم يوخدو،
هاراما یاراشیر، بو سئوگی منیم؟!

دایم قالمالالدا، وورهاوردايام،
يارى عۆمرى باشا وورهاوردايام،
روحوم گؤيلرده دى، اوزوم بوردايام،
هاراما یاراشیر، بو سئوگی منیم؟!

محبت داستانى، عشق ناغيلىيام،
ازلدن قىسمىتن سينه داغلىيام.
من كى بو سئوگىيە بئله باغلېيام،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

گؤيرىب بار وئردىم، دنه بورجلويام،
دومانا بورجلويام، چنه بورجلويام،
نه قدر اودسن يئنه بورجلويام،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

بره مى، بندىمى يىخىب گئتسە ۵۵،
قلبىمى ياندىرىب، ياخىب گئتسە ۵۵،
بیر يوللوق عۆمۇمىدىن چىخىب گئتسە ۵۵،
قويماز قوجالماغا منى بو سئوگى.

بو سئوگىيە نه آد وئریم، گؤره سن؟

اوغرۇن-اوغرۇن گلىپ گىرېب جانىما،
حاكىم اولوب هر گونومە، آنىما.
لاپ يېرىگىب ايلىگىمە، قانىما،
بو سئوگىيە نه آد وئریم، گؤره سن؟

ايته يىب قايتارماغا اليم يوخ،
"گلمە ياخىن" - سۈئىلە مە يە دىلىم يوخ.
نئجه منى ياندىرىبسا كولوم يوخ.
بو سئوگىيە نه آد وئریم، گؤره سن؟

كېچىب گلىپ گؤزللىكىلر دوزوندىن،
اوزاق اولسۇن، بد نظرىن گۈزۈندىن،
چكىنيرم ائل-اوبانىن سۈزۈندىن،
بو سئوگىيە نه آد وئریم، گؤره سن؟

هر عاشيقىن اوز یاراسى وارىكىن،
هر چىچگىن اوز آريسى وارىكىن،

خوش صاباحا گئديرىك،
 يولموز حيدر يولو،
 سؤنمز اودلار يوردونون،
 قالىبىت چيراغى،
 ياشا، وار اول، هئى اوجال،
 آذربايجان بايراغى!

هر يئتن گۆزله تاماه سالمايىب،
 منيم سئوگىم كىمى، سئوگى اولمايىب،
 يازيق اورگىمده بوش يئر قالمايىب،
 هاراما ياراشير، بو سئوگى منيم؟!

آذربايجان بايراغى

ظفر نغمە سى

۲ آپرئل دؤيوشلىرىنه اىتحاف اولونور.

ايکى آپرئل گئجه سى،
 قالىب آچدىق سحرى،
 ظفر دولو نور ساچدى،
 لعله تېه زирوه سى.
 يايىلدى ائل-أوبايا،
 قالىب عسگر مۇژدە سى،
 سنينله فخر ائيله يير،
 تورپاغىمىز، يوردموز،
 ظفرلىرىن موبارك،
 شانلى مىللى اوردموز!

مسلح عسگرييىك،
 دوغما آذربايجانىن،
 هر امرىنە حاضىررق،
 عالى باش كوماندانىن!
 كىشىكىنى چكىرىك،
 هم داغىن، هم آراني،
 وطن بىزى چاغىرير،
 هايدى گئدك ايره لى،
 قالىبىت سنىندىر،
 آذربايجان عسگرى!

تاريخلره بلىدىر،
 سويوموز-سويايدىمىز،

ار اوغوللار يورددور،
 ائل-أوباميز، يوردموز،
 قانىميلا يازىلىب،
 ظفرلره آديمىز.
 يولموزا نور ساچىر،
 اينامىمىز، آندىمىز،
 جانىمىزدان عزيزدىر،
 بىزه وطن تورپاغى،
 ياشا، وار اول، هئى اوجال،
 آذربايجان بايراغى!

ماوى گؤيلر، سمالار،
 آى بىزىم، هىلال بىزىم،
 آل چىچكلر يىتىرن،
 زирوه بىزىم، يال بىزىم،
 گله جگە آپاران،
 ياشيل اورمان، يول بىزىم،
 ابدى ايستىقلالىم،
 اوج رنگلى گئى قورشاغى،
 ياشا، وار اول، هئى اوجال،
 آذربايجان بايراغى!

ساواشلاردا بوکولمز،
 ار بىلگى، ار قولو،
 تاريخلر يازاجاغىق،
 ماياتى ظفر دولو،

هر بير کسى اوز يئريندە او توردوپ،
سون منزيلە گئديپ چاتار قوجالار

زوروه لره يازيليب،
قهرمانلىق آديمиз.

وطن بيزييم جانيميز،
وطن بيزييم آنديميز،

آنديميزا صاديقيك،
هر گون، هر آن، هر زaman،
جانيميز فدا اولسون،
سنه جان آذربايجان!

داغلار منى تانيمادى.

نه قارشىما چىخان اولدو،
نه اليمى سىخان اولدو.
نه اوزومە باخان اولدو،
داغلار منى تانيمادى.

جاوان گئتديم، قوجا گلديم،
اوغا گئتديم، وجا گلديم.
بورج ائيلە يىب بورجا گلديم،
داغلار منى تانيمادى.

عاريف اولان هيمنه گرك،
ميضراب تئله، سيمه گلك.
دونوك اوغول كيمه گرك،
داغلار منى تانيمادى.

آتىم يوخدو آتلانماغا،
اورمانىم يوخ او تلانماغا،
گلديم درده قاتلانماغا،
داغلار منى تانيمادى.

گلديم درمان اولماق اوچون،
خياللارا دالماق اوچون.
اولوب بوردا قالماق اوچون،
داغلار منى تانيمادى.

چن-دومانى يورغون گؤردم،
گول-چيچكى سولغون گؤردم،
زاھيد عزيز دالغين گؤردم،
داغلار منى تانيمادى.

تورپاغيميز بؤلونمز،
آران بيزييم، داغ بيزييم،

خارى بولبول بيتىرن ،
باغچا بيزييم، باغ بيزييم.

جنت مكان دياريم،
دوغما قاراباغ بيزييم،

هايدى، باجيم، قارداشيم،
وطن بيزي سسله يير،
گول-چيچكلى چؤل، چمن،
 يولموزو گؤزله يير.

قوجالار.

گنجليگىمى يادا سالىپ كۈوره لر،
خىاللاردا ايتىب-باتار قوجالار.

سېرىلدىكچە سيرالارى گونبگون ،
بىر-بىرينىن مؤحىم توتار قوجالار.

هر نە گئرسە گئردوپونه شوكر ائدر،
بىرچە آنى وئرمى يئله بوش، حدر.
آل گونشى گئرمك اوچون هر سحر،
يوخوسونا حaram قاتار قوجالار.

ار ميداندا، ار دايانيپ، ار دوروب،
كۈنوللارده يووا سالىپ، يورد قوروب،

نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران

İranda rəsmi türkçənin min illik tarixinə bir baxış

چند سال اخیر سیدجواد طباطبایی در خصوص اجرای اصل ۱۵ قانون اساسی و تدریس زبان تورکی در مدارس آذربایجان به وضوح مشاهده کرد. وی که به عنوان پدرمعنوی جریانات پان‌فارسیستی شناخته می‌شود، در ادعایی نژادپرستانه کل زبان و ادبیات تورکی ایران را در حد دو ترم تحصیلی توصیف نموده و مطالبه تحصیل به زبان مادری را نه مطالبه عame مردم آذربایجان، بلکه خواست عدهای پانترک و تجزیه‌طلب قلمداد نموده است.

در این پرونده ویژه که قرار است تحت عنوان «نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران» و در قالب چندین بخش منتشر شود، قصد داریم تا با تکیه بر اسناد و مدارک تاریخی و معتبر، رسمیت و جایگاه والای زبان تورکی در حوزه‌های مختلف سیاسی، ادبی، نظامی، دیپلماسی خارجی، امور اداری کشور و... در چندین قرن حکمرانی امپراتوری‌های تورکی بر کشور را مورد بررسی قرار دهیم.

هدف از این پرونده ویژه تاکید بر اهمیت به کارگیری همه‌جانبه زبانی در امور مختلف کشور به خصوص سیستم آموزشی است که در طول صدها سال گذشته به عنوان یک زبان فراغی، تاثیرگذار، محبوب و اشرافی نقش مهمی را در شکل‌گیری تاریخ این کشور ایفا نموده و برخلاف ادعاهای پوج و بی‌اساس جریانات نژادپرست که آن را زبانی حقیر و ضعیف جلوه می‌دهند، همواره به عنوان یک زبان کلیدی و سرنوشت‌ساز در فضای سیاسی و سایر حوزه‌های کشور مشارکت فعالانه داشته است.

تورکی زبان رسمی هزار سال اخیر ایران

زبان رسمی و یا دولتی، زبانی است که از سوی یک دولت بدان موقعیت قانونی ویژه‌ای مانند کاربرد در امور اداری، مجلس قانونگذاری، سیستم قضائی یک

دکتر توحید ملکزاده دیلمقانی

اسناد و مدارک تاریخی؛

- بخش اول

به گواهی هزاران سند و مدرک تاریخی، زبان تورکی اقلا در یک هزار سال اخیر - در برخی دوره‌ها به همراه فارسی و اغلب بدون آن - یکی از زبان‌های رسمی و دولتی دولتهای تورکی حاکم بر اراضی ایران امروزی بوده و در صدور فرمان‌ها، مکاتبات نهادهای گوناگون دولتی، انتشارات و اسناد و مدارک رسمی دولتی، دیپلماسی بین‌المللی و ارتباطات دیپلماتیک خارجی، مناسبات رسمی بین سران دولتها، چاپ اسکناس‌ها و ضرب سکه و... بکار رفته است.

یولپرس: جریانات نژادپرست و تورکستیز همواره در مواجهه با مطالبات قانونی مردم آذربایجان در حوزه حقوق زبانی، فرهنگی و ادبی، سیاست تحقیر زبان تورکی را در پیش گرفته و آن را زبانی وارداتی، غیر علمی، فاقد قابلیت‌های یک زبان رسمی، عاری از مضامین احساسی و عشق و همچنین منتبه به اقوام بیگانه، بیابان‌گرد و در زمان حال زبان قشر بی‌سجاد و عقب‌مانده جامعه معرفی نموده و آن را در سطح ورود به مدارس و دانشگاه‌ها نمی‌پنداشند. نمونه بارز این تفکر فاشیستی و غیرانسانی را می‌توان در اظهارات

مهم‌ترین مصدق رسمی و دولتی بودن یک زبان، کاربرد آن از سوی هئیت حاکمه و در گذشته سلاطین و دربار است. در متون تاریخی بیشماری به کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان سلاطین و دربار و هئیت حاکمه در دوره اسلامی ایران و در برخی از موارد پیش از آن اشاره شده است. این کاربرد به تنها ای برای اثبات رسمی بودن زبان تورکی در عهد این دولتها کافی است. در این دوره‌ها زبان کاری سلاطین و پادشاهان تورک، تورکی بوده است و بسیاری از آنها مانند سلطان سنجر اصلاً فارسی نمی‌دانسته‌اند و یا مانند ناصرالدین شاه به سختی به آن تکلم می‌کرده‌اند.

نخستین نمونه حضور زبان تورکی به عنوان زبان رسمی و دولتی درباریان و شاهان در دربارهای دولت‌های حاکم بر اراضی ایران مربوط به عهد دولت ساسانی و دوره هرمز چهارم ملقب به ترکزاد، نوه خاقان دولت گؤک تورک ایستمی خان می‌باشد و اوج آن مربوط به دوره صفوی است. در دوره صفوی ترکی، زبان دولتی و رسمی این دولت بود. شاهان، سران دولت و افسران عالیرتبه نظامی قیزیلباشان در دربار و ارتش، چه در تبریز، چه در قزوین و چه در اصفهان به تورکی سخن می‌گفتند. دولت بالکل تحت حاکمیت تورکان قرار داشت و سران دولت همه تورک بودند. آخرین نمونه‌ها مربوط به دوره قاجار است. در دوره قاجار نیز زبان تورکی، زبان دربار و سلاطین و ولی‌عهد و بنابراین زبانی رسمی و دولتی بود. تورکی که زبان آریستوکراسی و اعیان و اشراف تلقی می‌شد، مورد علاقه و توجه توده مردم غیر تورک نیز بود.

زبان تورکی، زبان رسمی ارتش و نیروهای مسلح
پس از دربار، نهاد دیگری که همواره بر حضور و کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان انحصاری آن در تاریخ دولت‌های تورکی حاکم بر ایران اشاره می‌شود، ارتش و نیروهای مسلح است. زبان تورکی از دیرباز زبان ارتش‌های ایران بوده است. مانند دربار، در این نیروهای مسلح و ارتش نیز کاربرد زبان تورکی

کشور و... اعطای شده باشد. این تعریف هرچند مربوط به عصر حاضر است اما با دقت و صحبت کافی می‌تواند درباره زبان‌های دولتی در تاریخ نیز بکار برد شود. به گواهی هزاران سند و مدرک تاریخی، زبان تورکی اقلاً در یک هزار سال اخیر – در برخی دوره‌ها به همراه فارسی و اغلب بدون آن – یکی از زبان‌های رسمی و دولتی دولت‌های تورکی حاکم بر اراضی ایران امروزی بوده و در صدور فرمان‌ها، مکاتبات نهادهای گوناگون دولتی، انتشارات و اسناد و مدارک رسمی دولتی، دیپلماتیک خارجی، مناسبات رسمی بین سران دولت‌ها، چاپ اسکناس‌ها و ضرب سکه و ... بکار رفته است.

برخی از این دولتها عبارتند از دولت بستان (ویسته‌هام)، بنی ساج، سalarیان (کنگریان)، سیمجهوریان، سبکری، قاراتگینی، غزنویان (سبک تکینی)، خوارزمشاهیان (انوش تکینی)، سلجوقیان کبیر، سلجوقیان خراسان، سلجوقیان کرمان (آل قاورد)، سلجوقیان اصفهان، سلجوقیان لرستان (برسقیان)، سلجوقیان همدان- آذربایجان، سلجوقیان عراق – آذربایجان، شوملا (شمله) افشار – خوزستان، قتلخ خانیان کرمان (قاراخیتای)، آق سنقریان (احمد یلیان)، اتابکان آذربایجان (ایلدنیزیان)، آل پیشگین، اتابکان فارس (سالغوریان)، اتابکان یزد، ایلخانیان (هلاکوتیان)، جلایریان (ایلکانیان)، چوپانیان (آل سلدوز)، ارغون شاهیان، اینجوییان (آل مظفر)، تیموریان (کورکانیان)، تیموریان خراسان (دوغاتیموریان)، تیموریان اصفهان، شیروانشاهان (میرانشاهان)، قاراقویونلوها (بارانلوها)، آغ قویونلوها (بایندریه)، صفویه (قرلباشیه)، افشاریان، خانات آذربایجان (افشار – اورمیه، کنگرلو – ماکو، بیگلر بیگی – تبریز، بدیر اوغلو – اردبیل، دنبلي – خوی، شقاقی – سراب، گرگر، نمین، خیاو، قاراداغ، مراغه و...)، قاجاریان و حکومت دموکرات آذربایجان.
زبان تورکی، زبان رسمی دربار، سلاطین و هئیت حاکمه

رسمی زبان تورکی محدود به عرصه خاصی نبوده و دایره گسترده‌ای از احکام و فرامین و مکاتیب و مراسلات دیپلماتیک تا امان‌نامه را شامل می‌شده است. طیف مخاطبان نه تنها شامل مقامات ایرانی و مردم ایران (که زبان ملی اکثرشان تورکی بود) و یا سلطان عثمانی و دیگر سلاطین تورک هم‌زبان و همتبار و همدین بوده، بلکه پادشاهان روسیه و مجارستان و اتریش و لهستان و... را نیز در بر می‌گرفته است.

زبان تورکی در روابط سیاسی خارجی

در تاریخ دولت‌های تورکی ایران، زبان تورکی به عنوان زبان رسمی در روابط سیاسی خارجی این دولت‌ها نیز بکار رفته است. کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان رسمی سران دولت‌ها و بویژه شاهان در روابط خارجی و دیدار با شاهان و سران دولت‌های دیگر، نه تنها در همه دولت‌های تورکی حاکم بر ایران دیده می‌شود، حتی در دوره دولت پهلوی نیز شایع بوده است. چنانچه رضاخان در دیدار رسمی با آتابک طی سفر خود به ترکیه، به زبان تورکی سلیس صحبت کرده است. همچنین در طول تاریخ، بسیاری از سفرای دولت‌های تورکی ایران نیز صرفاً زبان تورکی را که زبانی رسمی و دولتی بود می‌دانسته‌اند و در روابط خارجی بکار می‌بردند. به عنوان مثال موسی بیگ سفیر شاه عباس صفوی در هند جز زبان تورکی نمی‌دانست. محمد رضا بیگ سفیر ایران در پاریس (۱۷۱۵) نیز زبان فارسی را بلد نبود.

زبان تورکی در ثبت عهدنامه‌های بین دولت‌ها

کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان روابط خارجی، محدود به ارتباطات شفاهی نبوده بلکه عرصه دیپلماسی مکتوب و ثبت عهدنامه‌ها را نیز شامل می‌شده است. به عنوان مثال متن پیمان قصر شیرین منعقده با دولت عثمانی در سال ۱۵۳۹ تنها به زبان تورکی نوشته شده است.

زبان تورکی، زبان رسمی در صدور فرامین داخلی

منحصر به دوره بعد از اسلام و دوره حاکمیت تورکان بر ایران نبوده به پیش از آن و دولت‌های غیر تورکی نیز بر می‌گردد.

از نخستین نمونه‌های کاربرد زبان تورکی در ارتش، نمونه پادشاه ساسانی بهرام گور فرزند یزدگرد یکم که در سال ۴۲۰ میلادی بر تخت پادشاهی نشست می‌باشد. در تاریخ زین الاخبار یا تاریخ گردیزی که بیش از یک هزار سال قبل و در سال ۴۴۴ هجری قمری تألیف شده، چنین گفته می‌شود: «بهرام گور به هر زبان سخن گفتی، به وقت چوگان زدن، پهلوی گفتی و اندر حریگاه، تورکی و اندر مجلس، با عامه گفتی، ...». آخرین نمونه‌ها مربوط به دوره احمد شاه قاجار است. چنانچه سرلشگر عبدالله خان امیر طهماسبی فرمانده گارد قزاق محافظان احمدشاه و والی نظامی ایالت آذربایجان، نطق‌ها و گزارشات نظامی خود به پادشاه را به تورکی به عرض می‌رسانید.

زبان تورکی در مکاتبات دیپلماتیک خارجی

زبان تورکی در دوره‌های گوناگون به عنوان زبان رسمی و دولتی در مکاتبات دیپلماتیک خارجی نیز به کار رفته است. مشهورترین این‌گونه مکاتبات، مکتوبات تورکی سلاطین صفوی به پادشاهان کشورهای اروپائی است که در موزه‌های گوناگون جهان نگهداری می‌شوند. از این دسته است نامه شاه تهماسب اول (۱۵۲۳-۱۵۷۶) به امپراتور عثمانی سلطان سلیم (۱۵۷۳-۱۵۶۶)، نامه صفوی شاه اول صفوی (۱۶۴۲-۱۶۲۸) به امپراتور اتریش و پادشاه مجارستان فردیناند دوم و نامه حسین شاه صفوی (۱۶۹۴-۱۷۲۲) به دوک ساکسون و پادشاه لهستان فردریک اوگوست نعل شکن، هر سه به زبان تورکی آذربایجانی. در این دوره برای نگارش دیوانی تورکی اداره و کارمندان ویژه‌ای اختصاص داده شده بود. زبان دولتی تورکی، فارغ از موقعیت جغرافیایی پایتخت امپراتوری تورک صفوی، هم در آذربایجان (تبریز و قزوین) و هم در اصفهان بکار می‌رفته است. کاربرد

چرمی نادرشاه افشار است که بر آن جمله کوتاه تورکی "دئمه گؤتور" نوشته شده بود. حکومت دموکرات آذربایجان تاسیس شده در سال‌های جنگ جهانی دوم، نخستین دولت تورکی و آذربایجانی در ایران است که اسکناس‌های ملی و دیگر اسناد دولتی خود را منحصرا به زبان تورکی چاپ و نشر کرده است.

زبان تورکی، زبان رسمی قورولتای‌ها (مجالس مشورتی)

کاربرد زبان تورکی در قورولتای‌ها، نهادهایی که معادل مجلس‌های موسسین و شاید قانون‌گزاری معاصراند، یکی دیگر از عرصه‌های کاربرد این زبان به عنوان زبانی رسمی و دولتی در ایران است. اسناد و مدارک تاریخی موجود نشان می‌دهند که در همه قورولتای‌های دولت‌های تورکی حاکم بر ایران، زبان بکار برده شده زبان تورکی بوده است. برجسته‌ترین نمونه، قورولتای موغان در دوره نادر شاه افشار است. زبان رسمی این قورولتای تورکی بوده و خود نادرشاه نیز با همه مدعوون و مهمانان داخلی و خارجی، صرفما بر تورکی صحبت کرده است.

زبان تورکی، زبان یادمان‌های تاریخی یکی دیگر از مصادیق رسمی و دولتی بودن زبان تورکی در تاریخ ایران، کاربرد آن در اسناد رسمی دولتی و در راس آنها سکه‌ها و اسکناس‌ها است. نوشته‌های تورکی بسیار پیشتر از آنکه نخستین کلمات فارسی بر پول‌ها ظاهر شوند، بر پول‌های دولت‌های تورکی و آذربایجانی حاکم بر اراضی ایران امروزی بکار رفته‌اند. کاربرد زبان فارسی بر سکه‌ها در اراضی ایران امروزی، پدیده‌ای نسبتاً جدید بوده و مربوط به قرن شانزده در عصر صفویان و حمله اشرف افغان آنهم در فرم شعر است. پیشتر از آن و بر خلاف زبان تورکی، زبان فارسی هرگز بر سکه‌ها بکار نرفته بود. قریب به تمام دولت‌های تورکی حاکم بر آذربایجان و ایران امروزی، زبان، کلمات، عبارات و نوشته‌های تورکی را در پول‌ها (سکه‌ها، اسکناس‌ها)، مهرها، طغراها، توقیعات، فرمان‌ها، نامه‌ها و دیگر اسناد رسمی دولت خویش بکار برده‌اند. خطوط بکار برده شده در ثبت این نوشتجات تورکی، عربی، اویغوری، چینی حتی رونیک گؤک تورک بوده است. به عنوان نمونه دور تا دور نخستین اسکناس‌ها و یا چاوهای تورک عباراتی به خط تورکی ختائی و یا اویغوری درج شده است. بر سکه‌های سلسله‌های مغولی، عباراتی تورکی مانند "قوتلوق بولسون" (مبارک باد) چاپ شده است. بر سکه‌های چنگیزخان عبارت تورکی "قاآن العادیل، چنگیز خان'ینگ یارلیغی" (حکم شاهنشاه عادل، چنگیز شاه) دیده می‌شود. نمونه دیگر اسکناس

یکی از مهم‌ترین مصادیق کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان رسمی و دولتی در امور اداری، استفاده از آن در صدور فرامین داخلی است. نمونه‌های متعدد اینگونه فرامین تورکی در موزه‌ها و کتابخانه‌های جهان پراکنده است. به عنوان مثال فرمان شاه اسماعیل (۱۵۰۲-۱۵۲۴) و امان نامه شاه عباس دوم صفوی (۱۶۴۲-۱۶۶۶) به منوچهرخان بیگلربیگی شیروان، هر دو به زبان تورکی آذربایجانی.

سکه‌ها و اسکناس‌ها، گواه دولتی بودن زبان تورکی در ایران

از مهم‌ترین عرصه‌های دولتی بودن زبان تورکی در تاریخ ایران، کاربرد آن در اسناد رسمی دولتی و در راس آنها سکه‌ها و اسکناس‌ها است. نوشته‌های تورکی بسیار پیشتر از آنکه نخستین کلمات فارسی بر پول‌ها ظاهر شوند، بر پول‌های دولت‌های تورکی و آذربایجانی حاکم بر اراضی ایران امروزی بکار رفته‌اند. کاربرد زبان فارسی بر سکه‌ها در اراضی ایران امروزی، پدیده‌ای نسبتاً جدید بوده و مربوط به قرن شانزده در عصر صفویان و حمله اشرف افغان آنهم در فرم شعر است. پیشتر از آن و بر خلاف زبان تورکی، زبان فارسی هرگز بر سکه‌ها بکار نرفته بود. قریب به تمام دولت‌های تورکی حاکم بر آذربایجان و ایران امروزی، زبان، کلمات، عبارات و نوشته‌های تورکی را در پول‌ها (سکه‌ها، اسکناس‌ها)، مهرها، طغراها، توقیعات، فرمان‌ها، نامه‌ها و دیگر اسناد رسمی دولت خویش بکار برده‌اند. خطوط بکار برده شده در ثبت این نوشتجات تورکی، عربی، اویغوری، چینی حتی رونیک گؤک تورک بوده است. به عنوان نمونه دور تا دور نخستین اسکناس‌ها و یا چاوهای تورک عباراتی به خط تورکی ختائی و یا اویغوری درج شده است. بر سکه‌های سلسله‌های مغولی، عباراتی تورکی مانند "قوتلوق بولسون" (مبارک باد) چاپ شده است. بر سکه‌های چنگیزخان عبارت تورکی "قاآن العادیل، چنگیز خان'ینگ یارلیغی" (حکم شاهنشاه عادل، چنگیز شاه) دیده می‌شود. نمونه دیگر اسکناس

نامه در زبان تورکی است که برای نوشتن آن بکار رفته است. زبان تورکی در امپراتوری تورک صفوی علاوه بر آنکه در داخل قلمروی این دولت به همراه فارسی، به عنوان یک زبان دولتی و دیوانی بکار می‌رفت، زبان دیپلماسی خارجی آن نیز بود.

نامه‌ی تورکی صفوی شاه اول صفوی به امپراتور اتریش و پادشاه مجارستان فردیناند دوم

صفوی شاه اول صفوی در حوالی سال ۱۶۳۰ نامه‌ای تورکی خطاب به فردیناند دوم پادشاه مجارستان – امپراتور اتریش نوشت و فرستاده است. این نامه به لحاظ مضمون چندان اهمیتی ندارد، چرا که یک نامه فرماليته معارفه است. در این نامه صفوی شاه اول با زبانی بسیار مططن به تخت نشستن خود و خواستاش را برای ادامه روابط دوستانه با فردیناند دوم پادشاه مجارستان – امپراتور اتریش اعلام کرده و اظهار امیدواری می‌کند که پادشاه مجارستان – امپراتور اتریش نیز سیاستی مشابه در پیش گیرد.

اهمیت این نامه در زبان تورکی است که برای نوشتن آن بکار رفته است. زبان تورکی در امپراتوری تورک صفوی علاوه بر آنکه در داخل قلمروی این دولت به همراه فارسی، به عنوان یک زبان دولتی و دیوانی بکار می‌رفت، زبان دیپلماسی خارجی آن نیز بود. دکتر Fekete Lajos, 1891-1969 که برای اولین بار متن این نامه را منتشر کرده در این باره چنین می‌گوید: "این نامه‌ها [تورکی شاهان صفوی] دلیل بر آن است که زبان تورکی برای ایرانیان زبان دیپلماسی و مخابرات رسمی در عرصه بین المللی بود... نباید فراموش کرد که بین تاریخ نگارش نامه شاه حسین صفوی [۱۶۹۵] و تاسیس بالفعل خاندان قاجاری در ایران (۱۷۲۱)، تنها چند سال فاصله است. صعود یک خاندان تورک بر تخت سلطنت ایران و ریشه دوانيشنش در یک کشور بیگانه، امری تصادفی نیست. این امر تنها می‌توانست بر بنیان وجود نفوذ تورک قبل از آن متحقق شود.

نیز دارای ارج و منزلت استناد رسمی بوده است. زبان تورکی در برخی مقاطع حتی به تنهائی - زبانی رسمی نهاد ملک الشعراًی در دولت‌های تورکی بوده است. به عنوان نمونه در دوره شاه اسماعیل صفوی، حبیبی شاعر تورکی سرای معروف متولد برگشاد، ملک الشعراًی دربار امپراتوری صفوی بود و شعری به فارسی از او در دست نیست. این بدان معنی است که در عهد وی، تورکی یگانه زبان رسمی و دولتی دولت صفوی بوده است. در برخی موارد نیز همزمان دو منصب ملک الشعراًی یکی برای تورکی و دیگری برای زبان دیگری مانند فارسی وجود داشته است. به عنوان مثال تاثیر تبریزی، ملک الشعراًی دوره شاه سلیمان و شاه سلطان حسین، دارای منصب ملک الشعراًی تورکی بوده است (از سروده‌های رسمی وی: قصیده تورکی در مدح شاه سلیمان الصفوی، قصیده تورکی به مناسبت جلوس به تخت شاه سلطان حسین الموسوی، ترجیع بند تورکی، مثنوی تورکی عید سروده شده به امر پادشاه، غزل تورکی به مناسبت تشریف فرمائی شاهزاده سلطان اکبر این اورنگ زیب).

زبان تورکی در مراسم مذهبی دولتی

زبان تورکی از سوی دولت‌های حاکم بر ایران به عنوان زبان رسمی آئین‌ها، مراسم و تبلیغات دینی دولتی نیز بکار رفته است. کاربرد زبان تورکی به عنوان زبان دولتی دینی حتی پس از سقوط دولت قاجار و در اوان دوره پهلوی نیز ادامه داشته است. چنانچه در منابع تاریخی شرکت رضاخان در مراسم عزاداری عاشورا در مسجد ترکان (مسجد شیخ عبدالحسین) و خواندن نوحه تورکی توسط وی ثبت شده است.

نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران – بخش دوم
صفوی شاه اول صفوی در حوالی سال ۱۶۳۰ نامه‌ای تورکی خطاب به فردیناند دوم پادشاه مجارستان – امپراتور اتریش نوشت و فرستاده است. اهمیت این

شیمیدی کی مقتضاء قضا و تقدیرات آسمانیده، جنت‌مکان فردوس‌آشیان بابام علیه الرّحمة حضرتله‌رینین واقعه حایله‌سی سانح اولوپ، بو جهان فانیدهن سرای باقی‌یه ارتحال ائتدی، توفیقاتِ الاهیدهن سریر فلک‌رفعت شاهی و اورنگ گردون‌رتبت شهنشاهی، ذاتِ معدلت‌صفت همايونوم ایله زیب و زینت بولوپ، ساحت ایران‌زمین، کی خلاصه عرصه عالم و تختگاه کیان و جمدیر، نسیم اقبالیم ایله نزهت و طراوت بولدو، همان قاعده بلکی آندان زیاده اول حضرتِ رفیع‌منزلت ایلهن طریقه محبت و دوستلوق و اتحاد و یگانه‌لیک منظور قیلیپ، مقتضای رافت جبلی، سیزدهن همواره قرارداد خاطرِ عاطر و مکنونِ ضمیر منیر صداقت‌ماثیریمیز اولدور کیم، بو سلسه عالیه‌نین دوستلاری و خیرخواه‌لاری ایلهن الفت و اتحاد مقامیندا اولوپ، مابینیمیزده رسم خصوصیت مرعی و طریقِ مغایرت مسلوب اولا!

اونا بناء اظهارِ دوستلوق و بادی آشنالیق اوچون بو نامه محبت‌نشان جانب عالیله‌رینه مرقوم قلم اتحاد اولدو. "بحمد الله و المته" احوالی خیر‌مالیمیز احباء و دوستلار و بو دودمان عالیشانین نیکخواه‌لاری مقصد و مدعایسینجا خیر و خوبلوق ایله گذراندیر و اصلاً بیر امر کی ذره قدرینجه موجب اکراه خاطر اولیای دولتیمیز اولا واقع دئیلیدیر.

ترصد و ترقبِ مکارم عالیله‌ریندهن اولدور کیم، اول طرفدهن داخی جنت‌مکان فردوس‌آشیان بابام زمانِ شریفیندهن زیاده، طریقه محبت مسلوك اولوپ، صداقت‌نشان مکتبیلار و "فصیح البیان" ائلچیلر ارسالیندان خالی اولماییپ، همیشه محرك سلسه وداد و فاتح ابواب اتحاد اولالار و هر گونه رجوع‌لاری بو دیاردا وار ایسه، یگانه‌لیک اوzerیندهن اعلام ائدهله، کی توجّه همايونوموز اونون حصولونا مبزول اولا و اصلاً مغایرت و بیگانه‌لیک تجویز ائتمه‌یله‌لر.

چون غرض اظهارِ محبت و دوستلوق ایدی، زیاده اطناب اولونمادی. سلطنت و کامرانلیق ایامِ منهج

دلیل وجود این نفوذ را هم نامه‌های شاهان ایران خود بدست می‌دهند... نامه‌های مورد بحث شاهان ایران، نشانگر نفوذ تورک بر مدنیت ایران بوده و با این وصف از منظر تورک‌گرائی منابع تاریخی بسیار ارزشمندی‌اند".

زبان تورکی‌ای که در این نامه بکار رفته، زبان تورکی محاوره‌ای و یا ادبی آن دوره نبود، بلکه زبانی بود مطنه‌نطن، مغلق و پرتصنع که صرفاً در نامه‌نگاری با سلاطین و پادشاهان و برای فصاحت‌فروشی بکار می‌رفت.

در زیر متن نامه مذکور با حفظ رسم الخط اصلی آورده شده است. (صرفًا کلمات و پسوندهای تورکی با الفبای مدرن فونتیک تورکی نوشته شده است).

"صفی شاه طرفیندهن ایکینجی فردیناندا گؤنده‌ریلمیش اولان تورکجه نامه‌نین صوره‌تیدیر: معزّالبدوله و العظمه و الاقبال" چازار پادشاه حضرتله‌رینه:

عالی‌جناب والانساب، متعال‌ایاب سلطنت و جلالات‌انتساب، شوکت و عظمت‌قباب محبت و مودت‌اطوار، خسر و رفیع‌قدر عالی‌تبار، معدلت دیارینین آراینده‌سی و فرمانروالیق ممالکینین زیبنده‌سی،.... پادشاه‌لارینین شهریاری،... نامدار‌لارینین نامداری، نمسه ولایتینین پادشاهی،

فرنگیه طایفه‌سینین سرور خورشید‌کلاهی! تحریر و بیاندان افزون مراتبِ محبت و دوستلوق و تقریر لساندان بیرون مراسی اتحاد و آشنالیق القاء و اظهار‌بندان سوزنا، مرفوع رای خورشید خسیاء و مشهود ضمیر منیر قمر اعتلاء اولدور کیم، همیشه آباء و اجدادِ عظام جنت‌مکانیمیز و طبقه مسیحیه پادشاه‌لارینین مابینینده، خصوص اول پادشاه والاجاه ایلهن، طریقه محبت و دوستلوق و رابطه الفت و یگانه‌لیک مرعی و مسلوك و ابوابِ خصوصیت و آشنالیق مفتح اولوپ، طرفیندهن سخندان ائلچیلر محبت‌انگیز نامه‌لهر ایلهن متواتر آمد و شد ائدهله ایدی.

«دیمه گتور» ثبت و به صورت عامیانه «حرف نزن و قبول کن» ترجمه شده است. در حالیکه همانگونه که در این نوشه برای اولین بار نشان داده می‌شود، این عبارت تورکی به معنی «پول پرداخت‌های عمدہ» است.

به عنوان نمونه در کتاب نادرنامه گفته می‌شود که در جنگ‌های داغستان، مدتی افراد اردوی افشاری دچار بی‌پولی شدند. و از آنجائیکه ضرابخانه‌ای در دسترس نبود، نادرشاه امر کرد از چرم و پوست شتر سکه بزنند و به جای پول مسکوک نقره صرف و خرج نمایند. روی سکه‌های چرمی این عبارت را نقش کردند «پوست شتر، حکم نادر، دیمه گتور» یعنی حرف نزن و قبول کن! و مدتی این سکه رایج بود. (نادرنامه. ص ۶۰۲)

این داده دارای اهمیت بسیار در تاریخ تورک است. از جمله به لحاظهای زیر:

الف- تورک‌گرائی نادرشاه. همانگونه که معلوم است نادرشاه افشار از حکمرانان تورک دارای شعور هویتی تورک در تاریخ و در جرگه‌ی شخصیت‌هایی چون امیر تیمور کوره‌کهن، جهانشاه قاراقویونلو و اوزون حسن آغقویونلو است. به واقع وی یکی از نخستین تورک‌گرایان در عصر مدرن شناخته می‌شود.

ب- تاریخ پول تورک و اقتصاد تورک: این پول تورکی افشاری به لحاظ تاریخ پولی تورک، چاپ آن در آذربایجان، چرمی بودن آن، واحد آن «دهییرمه» و قرن چاپ آن (نیمه‌ی اول قرن هجدۀ) قابل توجه است. در فرهنگ پولی تورک، پول دهییرمه نادرشاه یک پول «گؤن» (نگاه کنید به ادامه‌ی این نوشه) از پوست شتر و از آخرین نمونه‌های پول چرمی تورک است.

ج- تاریخ رسمیت زبان تورکی در دولت افشاری: کاربرد زبان تورکی در متن اعتباری این پول، نشانگر آن است که زبان تورکی یکی از زبان‌های رسمی مکتوب دولت افشاری بود. اساساً تورکی، زبان کاری نادرشاه بود و وی در هر مناسبتی آنرا مصراوه بکار

رضای سبحانی بیرله مقرون و عاقیبله‌ری خیره مشحون اولا!

مهر پشت نامه: حسبی الله
هست از خان غلام شاه صفی ۱۰۳۸
با علی جانب هر که نه نکوست
هر که گو باش، ندارم من دوست
هر که چون خاک نیست بر در او
گر فرشته است خاک بر سر او

چوخ تاسف من بو یازینین ایکینجی بولومونو تاپا بیلمه دیم
. دیرلی مولف و سایقلی او خوجولا ریمیزدان عذر دیله بیرک
مقاله نی ایکینجی بولومسوز وئردیک. او مارام سیزلر تاپیب
و بیزه گوندره رسیز. او زامان بیر داها او بولومله بیر یئرده
درج ائدریک.(خدافرین در گیسی)

نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران

-بخش سوم-

در برخی منابع تاریخی ذکر می‌شود که نادرشاه افشار امر به ضرب پول چرمی با متن اعتباری به دو زبان تورکی و فارسی بنام «دهییرمه گؤتورو» کرده است. در منابع فارسی این عبارت تورکی به صورت اشتباه «دیمه گتور» ثبت و به صورت عامیانه «حرف نزن و قبول کن» ترجمه شده است. این پول تورکی افشاری به لحاظ تاریخ پولی تورک، چاپ آن در آذربایجان، چرمی بودن آن، واحد آن «دهییرمه» و قرن چاپ آن (نیمه‌ی اول قرن هجدۀ) قابل توجه است. در فرهنگ پولی تورک، پول دهییرمه نادرشاه یک پول «گؤن» از پوست شتر و از آخرین نمونه‌های پول چرمی تورک است.

سکه تورکی نادرشاه افشار: دهییرمه گؤتورو

در برخی منابع تاریخی ذکر می‌شود که نادرشاه افشار امر به ضرب پول چرمی با متن اعتباری به دو زبان تورکی و فارسی بنام «دهییرمه گؤتورو» کرده است. در منابع فارسی این عبارت تورکی به صورت اشتباه

محاصره‌ی داغستان چاپ گرده است). از جمله در میان مصریان باستان (۱۵۰۰ سال قبل از میلاد)، یونانیان و روم باستان، چین، بومیان قاره‌ی آمریکا و... در اروپا نیز اینگونه پول‌های چرمی تقریباً در همه‌ی ملل (روسیه، کشورهای بالتیک، ایتالیا، آلمان، لهستان، فرانسه، بریتانیا، دانمارک و...) حتی تا قرون اخیر دیده شده است. (در این نوشته تصویر یک سکه چرمی روسی را داده‌ام).

تورکان قدیم هم تا قرن دوازدهم میلادی، همچون بسیاری از اقوام آوراسیا و اروپای شرقی، پول چرمی ساخته شده از پوست سمور و سنجاب و دیگر حیوانات به عنوان پول واحد پول استفاده کرده‌اند. «آلاتق»، «تیبین»، «گؤن»، «بلگه» نمونه‌هایی از نامهای پولهای چرمی تورکی‌اند.

آلاتق Alataq نوعی پول چرمی بکار برده شده در میان بولقارهای ایدیل از تورکان باستانی در اروپای شرقی است.

تیبین Tiyin نوعی پول چرمی از پوست سمور است که تورکان باستانی و بولقارهای ایدیل در معاملات و پرداخت وجوده بکار می‌بردند. در گذشته نزدیک این کلمه‌ی تورکی به معانی سکه خرد، کمترین واحد پول معادل کوپنک روسی و پئنی انگلیسی و یک صدم تنگه بکار می‌رفت. امروز تیبین از واحدهای پولی جمهوری‌های تورکیق قزاقستان، تاتارستان، ازبکستان و قیرقیزستان می‌باشد. فرم قدیمی آن تئگینگ و یا تئکین به معنی سمور و یا پوست سمور است (کلمه‌ی سمور Samur خود کلمه‌ای تورکی می‌باشد که وارد زبان فارسی شده است).

گؤن, Gönu: واحد پول چرمی قدیم تورکی، ساخته شده از خز حیوانات. این کلمه اصلاً به معنی پوست، پوست حیوان، پوست دباغت، چرم و... بوده، به معنی نشانه هم بکار رفته است.

بیلگه Bilge: از واحدهای پولی تورکان بولغار باستان از جنس خز سمور است که اصلاً به معنی علامت، آرم، سند، مدرک، نشان می‌باشد. فرم معاصر این

می‌برد. علاوه بر آن نادرشاه اهتمام خاصی در ارتقای موقعیت زبان تورکی از جمله توسط کاربرد آن در یادبودها و بناهای تاریخی و همانگونه که مشاهده می‌شود در متن پول داشته است.

معنی عبارت تورکی «دهییرمه گؤتورو» (دیمه گتور) الف: دهییرمه - دگیرمه: فرم قدیمی این کلمه‌ی تورکی تگیرمه Tegirme، به معنی پول است. در دیوان لغات تورک Tegirme به معانی پول، نان، هر Tegir چیز گرد و مدور مانند سنگ آسیاب؛ و تگیر Deyer به معنی ارزش و قیمت آمده است. این کلمه محتملاً با یکی از کلمات امروزی دهییر Deyirmi به معنی ارزش و قیمت و بها و یا دهییرمه گرد و مدور همراه است (کلمه‌ی دهییرمه Deyirmi تورکی در اصل دهییرمه است. دهییرمه ماسا: میزگرد). ریشه‌ی کلمه تگیرمه - دهییرمه تورکی، از فعل تگیرمه ک باستان به معنی برگداشتن و چرخاندن است. تگیرمه همراه با تکه - تگیر - تگر - تکر - تهییر Teker (چرخ و مدور)، تیگیرمه ک Tigirmek (چرخیدن)، دهییرمهن - دگیرمان Deyirmen، تکه‌له ک Tekerlek، دیغیلدیو Dıgıldov دیغیلدو (دیغیلدیو) دیغیلار Dıgılaq (دیغیلار)، دیغیرلانماق Dıgırılanmaq می‌باشد.

ب- گؤتورو Götürü: این کلمه تورکی در لغتنامه لهجه‌های تورکی به صورت ارزش و قیمت؛ خرید و فروش، تجارت و پرداختی که به صورت عمده و یکجا انجام شود معنی شده است.

با این وصف «دهییرمه گؤتورو» به معنی پول پرداخت (های یکجا) است. خوانش «دهییرمه گؤتورو» به صورت «دیمه گتور» نادرست، و ترجمه آن به صورت حرف نزن و قبول کن، ریشه‌یابی عامیانه است.

پول‌های چرمی تورک: پول‌های چرمی، چه اسکناس و چه سکه، در طول تاریخ از سوی جوامع و دولت‌های گوناگون، بویژه در موقع اضطراری و از جمله در شرایط جنگی و تحت محاصره بودن بکار رفته‌اند (نادرشاه نیز دهییرمه‌ی چرمی را در جنگ و

امور خارجه‌ی فرانسه نگهداری می‌شوند. آنها علاوه بر اهمیت در تاریخ روابط سیاسی، بازرگانی و فرهنگی بین دولتها و مردم ایران و فرانسه، از جهت تاریخ تورک، زبان تورکی، منشات تورکی، نشر تورکی، تاریخ رسمیت زبان تورکی در ایران، و تبیین و تثبیت هویت تورکی دولت صفوی حائز اهمیت‌اند.

در زیر یکی از نامه‌های کوتاه محمدرضا بیگ به زبان تورکی خطاب به صدراعظم فرانسه ژان باپتیست کولبر دو تورسی آورده و پس از آن توضیحات مختصراً در این باره داده شده است. در این مکتوب تورکی، محمدرضا بیگ ناخشنودی خود از شایعاتی که در باره میسیون و سفارتش و نیز اعتراضاتی که بر علیه کولبر وزیر اعظم در کاخ ورسای و جامعه فرانسه بلند شده بود را بیان می‌کند. او می‌گوید کسانی که بدین اعمال مشغولند غافل از این حقیقت‌اند که راستی را نمی‌توان با دروغ پنهان کرد، این بی‌خبران بیهوده سعی در کتمان حقایق دارند و بزودی از کرده خود خجل و شرمنده خواهند شد.

متن نامه تورکی محمدرضا بیگ سفیر دولت صفوی در فرانسه به کولبر (نامه‌ای اروپائی، کلمات و پسوندهای تورکی با الفبای مدرن فونتیک تورکی؛ کلمات و عبارات فارسی و عربی با رسم الخط این دو زبان نگاشته شدند):

هو

وزیر هوشمند کولبئر، وزیر اعظم
عزتلى و رفعتلى دوستوموز
حضور عزتِ موفورله‌ری صوبونا

درون محبت اوزهره، انها اولونور صحّتده اولالار. بعد انهایِ محبّانه، اولدور که:

نه خوش رای (و) تدبیر و عقل و معرفت صاحب‌له‌ریدیر که سیزین وزیر اعظم و بیزیم ائلچیلی‌ییمیزی انکار ائدیرلره. مگر بو معنیدهن خبرله‌ری یوخدور که "جیدا چووالا سیغماز" و "گونه‌ش یوزو چامور ایله سیوانماز". نهایت عنقریب هر کیشی سؤزوندهن اوتنانا. بو معنی مسموعوموز اولدوغو اجلدهن به‌یله‌ربه‌یی، حضورونوزا

کلمه بلگه Belge (بل + گه ge) صرفاً به معنی سند و مدرک بکار می‌رود. از همین ریشه‌اند Belyeg در مجاری؛ Belgü در تورکی اویغوری به معنی مهر؛ بیله‌و Bileu – بیلیاو Biljau در تورکی باستان به معنی نامه ارجحیت‌دار، پروانه (در تجارت، تارخانلیق و...). در تورکی معاصر کلمات بلگه Belge و بلگیت Belgit (سند، مدرک، متراوف دایانج Dayanc)، بلگه‌له‌مه‌ک Belgelemek (مستند کردن)، بلگه‌سهل Belgesel (مستند) و... از فرم معاصر این کلمه حاصل شده‌اند. احتمالاً کلمات "برگه" و "برگ" در زبان فارسی نیز از همین کلمه‌ی تورکی مشتق شده‌اند.

نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران

بخش چهارم

محمدرضا بیگ سفیر شاه سلطان حسین صفوی در دربار لویی چهاردهم پادشاه فرانسه بود. او که از نخستین سفیران دولت تورکی صفوی در اروپا بشمار می‌رود، در طول ماموریت سفارت خود مکاتباتی به زبان تورکی با دولت و مقامات رسمی فرانسه داشت. این مکاتبات و نامه‌نگاری‌های تورکی در آرشیو وزارت امور خارجه‌ی فرانسه نگهداری می‌شوند. آنها علاوه بر اهمیت در تاریخ روابط سیاسی، بازرگانی و فرهنگی بین دولتها و مردم ایران و فرانسه، از جهت تاریخ تورک، زبان تورکی، منشات تورکی، نشر تورکی، تاریخ رسمیت زبان تورکی در ایران، و تبیین و تثبیت هویت تورکی دولت صفوی حائز اهمیت‌اند.

نامه تورکی محمدرضا بیگ سفیر صفوی در فرانسه: گونه‌ش یوزو چامور ایله سیوانماز

محمدرضا بیگ سفیر شاه سلطان حسین صفوی در دربار لویی چهاردهم پادشاه فرانسه بود. او که از نخستین سفیران دولت تورکی صفوی در اروپا بشمار می‌رود، در طول ماموریت سفارت خود مکاتباتی به زبان تورکی با دولت و مقامات رسمی فرانسه داشت. این مکاتبات و نامه‌نگاری‌های تورکی در آرشیو وزارت

پانصد نفر نباشد او را همراهی کند و بیرق دولت صفوی پیشاپیش او در اهتزاز باشد. او ادعا می‌کرد مقامات فرانسوی که به ملاقات او می‌آیند دارای شخصیت عالی نمی‌باشند و اصرار داشت او را تا پاریس وزیر خارجه و در پاریس صدراعظم شخصاً مشایعت کند. پس از آنکه به وی گفته شد در فرانسه مقام صدراعظم وجود ندارد، محمدرضا بیگ نامه موضوع این مقاله را به کنت کولبر دو تورسی نوشت و ارسال کرد.

۲- ژان باپتیست کولبر (و یا مارکیز دو) تورس Jean-Baptiste Colbert, Marquis de (Torcy)، از بر جسته‌ترین سیاستمداران، دولتشخصها و دیپلمات‌های تاریخ فرانسه است. در اواخر عمر لویی چهاردهم وی عمل وزیر کشور و یا وزیر اعظم فرانسه بشمار می‌رفت. پادشاه رو به موت فرانسه هم او را در وصیت نامه‌اش چنین نامیده بود. اما بعد از مرگ لویی چهاردهم، به وصیت‌نامه‌اش عمل نشد و نایب‌سلطنه فیلیپ دو اورلئان، مقام کولبر را نشناخت. اختیارات و قدرت سیاسی‌اش را سلب و او را بازنیسته کرد. محمدرضا بیگ در این نامه تورکی با بیان اینکه در فرانسه وزارت شما را انکار می‌کنند به همین موضوع اشاره می‌کند.

۳- نشر تورکی محمدرضا بیگ در این نامه تورکی روان و نزدیک به تورکی محاوره است. مکتوب موجز بوده دارای جملات کوتاه، عاری از اطناب، لغات مهجور فارسی و عربی و کاربرد زاید القاب و عنوانی و نعوت است. در این مکتوب محمدرضا بیگ دو ضرب المثل تورکی بسیار معروف را، که از طریق ترجمه به زبان فارسی نیز وارد شده‌اند گنجانده است: «جیدا چووالا سیغماز» (نیزه در انبان نمی‌ماند) و «گونه‌ش یوزو چامور ایله سیوانماز» (روی خورشید را نمی‌توان با گل اندود). هر دوی این ضرب المثلهای تورکی به معنی حقیقت را نمی‌توان کتمان کرد، راستی و درستی را نمی‌توان پنهان نمود هستند.

یازدیغی نامه سوادان، خدمته ارسال اولوندو. که سیزین وزیر اعظم اولدوغونزو فیرانسا خالقی بیله‌له‌ر. یوخسا ایراندا مشهور و معلوم‌موزدور. زیاده ایام بکامِ دوستان باد. محبّ محمدرضا بیگ ایلچی لغتنامه

درون او زهره (ف+ت): ایچده‌نلیکله، صمیمانه موفور (ع): بسیار، افزون، فراوان، به وفور صوب (ع): طرف، جانب، سمت إنها (ع): آگاه ساختن، خبر دادن، اطلاع رساندن جیدا (ت): نیزه کوتاه، زوین اجیله‌دهن (ع+ت): به سبب، به دلیل سوادان (ع+ت): سوای، به غیر از ائلچی (ت): سفیر به‌یله‌ری (ت): بیگلربیگی، حکمران ایالات مهم و یا مرزی در دولتهای تورک

چند نکته

۱- سفارت محمدرضا بیگ به فرانسه همراه با وقوع حوادث بسیار جالب و نیز مشکلات چندی بود. مورخین فرانسوی در این باره تاکنون چندین کتاب نوشته‌اند. همچنین درباره وی و میسیون سفارتش نامه‌ها و گزارشات متعددی از سوی مقامات به وزارت خارجه فرانسه فرستاده شده است. موضوع بسیاری از این نامه‌ها و گزارشات سختگیری‌ها و توقعات نامتعارف سفیر صفوی درباره نحوه ورود به شهرهای سر راه و پایتخت پاریس، اصرار بر اجرای تشریفاتی که بر خلاف آداب و رسوم معمول دربار و دولت فرانسه بودند، مخارج زیاده از حد وی و همراهانش، عدم قبول کاستن تعداد همراهانش که پس از ورود به بندر مارسی پیوسته در حال افراش بود و در موقع ورود به پاریس به چهل نفر رسیده بود و... است. از جمله محمدرضا بیگ می‌خواست به طور رسمی وارد شهرهای سرراه شود، در ورود به هر شهر تشریفات خاصی اجرا گردد، نه با کالسکه بلکه با اسب به پایتخت پاریس داخل شود، سواره نظامی که کمتر از

کتیبه‌ی تورکی کلات نادری سنگنوشته تورکی معروف به "کتیبه نادری" در مدخل غربی در بند ارغون‌شاه، یکی از ورودی‌های کلات، در ملک پدری نادر در دره‌گز (راه قدیم قلعه کلات نادری، پشت تونل ورودی کلات، پیش از آبادی دریند، در صخره‌های سمت راست دره)، شهرستان کلات، استان خراسان رضوی و ۱۵۲ کیلومتری شمال شرقی شهر مشهد قرار دارد. برای ایجاد این کتیبه، قسمتی از سطح کوه صاف شده و دور کتیبه را قابی به شکل طاق با نقوش اسلامی و گل‌های پنج‌پر در بر گرفته است. ارتفاع کتیبه از کف رودخانه حدود ۱۵ متر است. حکاک این کتیبه کم‌نظیر در تاریخ اسلام داشته نیست. کتیبه به علی نامعلوم ناتمام مانده است. بعضی از کلمات آن نوشته نشده، حجاری شماری دیگر از کلمات نوشته شده به انجام نرسیده و ضلع پایین مستطیل کادر کتیبه بسته نشده است.

این کتیبه منحصر بفرد، علی‌رغم آنکه ارزش تاریخی فراوان دارد و یک جاذبه توریستی به شمار می‌رود، به سبب بی‌توجهی مسئولین دولتی، قرار داشتن در فضای باز، و ریزش آب باران چار آسیبهای جدی فیزیکی (ترک)، انسانی، شیمیائی و زیست‌شناسی (رشد گل‌سنگ و گیاهان در کتیبه) شده است (گویا کتیبه اخیراً از سوی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری خراسان رضوی، آفت‌زاده، مرمت و تثبیت شده است).

اشعار تورکی و اهمیت کتیبه

۱- این سنگنوشته مرکب است از ۲۴ بیت تورکی که به دستور نادرشاه احتمالاً بین سال‌های ۱۷۴۲-۱۷۴۴ با الفبای تورکی - عربی و به خط نستعلیق بر روی صخره بزرگی حک شده است. اشعار آن متعلق به گلبن افشار، از شاعران دربار اشعار آن متعلق به گلبن افشار، از شاعران دربار

۴- مکتوبات تورکی سفیر دولت صفوی در فرانسه به مقامات رسمی این کشور و در راس آنها صدراعظم کولبر دو تورسی، اسناد رسمی هستند. این اسناد رسمی نشان می‌دهند دولت تورکی صفوی زبان تورکی را هم‌عرض زبان‌های فارسی و عربی به عنوان یک زبان رسمی و دیوانی، از جمله توسط دیپلمات‌های صفوی در روابط بین‌المللی و دیپلماسی این دولت نیز بکار می‌برد. وجود اینگونه اسناد رسمی، ادعای غیرمستند و بدون پشت‌وانه مبنی بر اینکه زبان فارسی تنها زبان رسمی دول تورک حاکم بر ایران (بویژه دولت‌های تورکمانی آغ قویونلو، قاراقویونلو، صفوی، افشار و قاجار) بوده است را باطل می‌کند. همانگونه که محمد رضا بیگ بدرستی تذکر می‌دهد: گونه‌ش بیزو چامور ایله سیوانماز.

۵- نکته حائز اهمیت دیگر در خصوص محمد رضا بیگ این است که وی از منطقه ایرون آذربایجان بود (پایتخت ارمنستان کنونی که در آن زمان منطقه‌ای کاملاً تورک و مسلمان‌نشین بود)

نگاهی به تاریخ هزار ساله رسمیت زبان تورکی در ایران

-بخش پنجم

سنگنوشته تورکی معروف به "کتیبه نادری" در مدخل غربی در بند ارغون‌شاه، یکی از ورودی‌های کلات، در ملک پدری نادر در دره‌گز (راه قدیم قلعه کلات نادری، پشت تونل ورودی کلات، پیش از آبادی دریند، در صخره‌های سمت راست دره)، شهرستان کلات، استان خراسان رضوی و ۱۵۲ کیلومتری شمال شرقی شهر مشهد قرار دارد. این سنگنوشته مرکب است از ۲۴ بیت تورکی که به دستور نادرشاه احتمالاً بین سال‌های ۱۷۴۲-۱۷۴۴ با الفبای تورکی - عربی و به خط نستعلیق بر روی صخره بزرگی حک شده است. اشعار آن متعلق به گلبن افشار، از شاعران دربار نادر شاه افشار است.

مشهور). این تثبیت کاملا در تطابق با داده‌های منابع و اسناد تاریخی متعددی است که در آنها نادرشاه به صورتهای گوناگون و به کرات بر نسب و اصلیت و تبار تورکی خود و آگاهیش بر تاریخ ملی، قومی (تورکمان) و ایلی (افشار) خویش تاکید کرده است. به عنوان نمونه نادرشاه در بسیاری از خطابات و مکتوبات خود بر تورکمان و افشار بودن خود (هویت فعلی)، در نامه به صدراعظم عثمانی حکیم اوغلو علی پاشا بر خویشاوندی خود و ایل تورک افشار با ارتوغروف موسس سلسله عثمانی (تاریخ نزدیک) و آمدن ایل افشار از آناتولی به آذربایجان و ایران، و در نامه‌نگاری و تماس با حکام و امیران آسیای میانه و .. بر پیوند تباری خود با سلاطین تورکستان و شبه جزیره هند از جمله امیر تیمور (تاریخ دور) تاکید کرده است.

۲- اشاره‌ی شعر به حسب و مقام شهنشاهی نادرشاه ناشی از آباء و اجداد وی، در رابطه با دکترین حاکمیت جهانی تورکان (دلای) است. نادر نیز به سبب تورک بودن، خود را منسوب به و وارث حکام جهانگیر تورک می‌دانست. همچنین ترکیب "خلق عظیم" در بیت ۱۴ که گفته می‌شود از سوی "خداآوند" به نادر اعطای شده، همان مفهوم "گور اولوس" است که در فرامین خاقانهای تورک و مغول، از جمله چنگیز بکار می‌رفت و عطیه "تنگری" شمرده می‌شد.

۳- قومیت‌گرایان افراطی که نمی‌توانند و یا نمی‌خواهند تورک بودن نادرشاه را پذیرا شوند به توجیه این موارد پرداخته‌اند. عده‌ای از آنها ادعا نموده‌اند نادرشاه با پیش راندن تبار تورکی و خویشاوندی خود و ایل تورکمان افشار با دیگر سلاطین و حکام جهان تورک، میخواسته مقام و منزلت خانوادگی خود را بالا برد و نیز بهانه‌ای

نادر شاه افشار است. درباره وی معلومات گسترده‌ای وجود ندارد.

۲- این شعر تورکی که در ثنای نادر پسر شمشیر است، با حمد خدا شروع شده و با ذکر نام شاعر به پایان می‌رسد. ابیات ۱ - ۴ در مدح خدا، ۵ - ۷ در نعت رسول، بیت آخر و یا ۲۴ در معرفی شاعر گلبن، بیت‌های ۱۸، ۱۹ و ۲۰ از زبان نادرشاه و بقیه‌ی ۱۳ بیت در ستایش نادرشاه است.

۳- زبان این اشعار، بر خلاف ادعای عده‌ای مبنی بر تورکی درگزی بودن، تورکی قزلباشی مکتوب و مشترک دوره‌ی نادری است که در آن تاثیر تورکی عثمانی (کاربرد گیبی به جای کیمی - بیت ۲۳، بولسا به جای تاپسا - بیت ۲۴، بانا به جای منه - بیت ۱۸، بنیم به جای منیم - بیت ۲۴، سانا به جای سنه - بیت ۱۹) و فارسی (کاربرد حروف اضافه به، از، با، ز و ...، کلمات، ترکیبات و اصطلاحات متعدد فارسی و ...) نیز دیده می‌شود.

۴- کتیبه نادری تنها کتیبه‌ی تورکی است که توسط شاهان تورک در قلمروی ایران نویسانده شده و یا تنها نمونه کتیبه‌های تورکی نویسانده شده توسط شاهان تورک قلمروی ایران می‌باشد که تاکنون یافت شده است.

۵- محتوای اشعار این کتیبه تورکی به ویژه از جهت اطلاع‌رسانی و تائید داده‌های دیگر منابع و اسناد در دو مورد خاص، یکی تبار و اصل و نسب تورکی نادرشاه و دیگری باورها و افکار و سیاست مذهبی وی دارای ارزش است.

نادر از اوجاق امیر تیمور است

۱- در بیت ۱۲ گفته می‌شود نادر از اوجاق و یا دودمان امیر تیمور است (نسب ایله شرف و فخر اوجاق تیمور- حسب ایله به جهان، شاه شهاندیر

- اولا حق یاوری، هر کیم اولا را یار اولا
 ۸- حمدِ حق، نعتِ نبی‌دهن سونرا، با صدق ز جان
 فرضیه بندله‌ره مرح شهنشاهِ جهان
 ۹- اول شهنشاهِ فلک مرتبه و چرخ سربر
 شاه نادر، که آدی تک اونا یوخ مثل و نظیر
 ۱۰- دئمه‌ک [اولماز بو] شهنشاهه [که وار] پیغمبر
 یا مقرب [ملکی] ادیر اولوپ از نوع بشر
 ۱۱- لیک چون قدرتِ حق ظاهر اندیپ بیش از
 پیش
 مظہر حق اونا هر کیمسه دئسه، حقی دئمیش
 ۱۲- نسب ایله شرف و فخرِ اوجاقِ تیمور
 حسب ایله به جهان، شاهِ شهاندیر مشهور
 ۱۳- مصطفی خلق و مسیحادم و یوسف طلعت
 بوعلی دانش و حاتم کف و لقمان حکمت
 ۱۴- قابلیته اونا وئردی خداوند کریم
 تاج و تختِ شهی و عدل و کرم، خلقِ عظیم
 ۱۵- هر شرافت که دئسم شاهِ شهاندیر کامل
 هر جهت‌دهن اونا الطافِ خدادیر شامل
 ۱۶- اعتقادی بیویور اول شه پاکیزه‌نهاد
 با غلامیش صدق خداونده، اندھرله ر بئله یاد
 ۱۷- اله گیرمهز بئله دولت به سپاه و شمشیر
 اولا بیلمهز بئله اقبال به عقل و تدبیر
 ۱۸- سن وئریپسنه بانا بو سلطنت و تخت و سپاه
 سن وئریپسنه بانا تاج و کمر و فر و کلاه
 ۱۹- دولتیم حافظی سننه، سانادیر او ممیدیم
 من سانا با غلامیشام صدق، بودور تاییدیم
 ۲۰- دولتیم منکرینی سن [ائله‌دین خوار؟] و ذلیل
 دشمنیم کورلوغونا یاور اول، ای رب جلیل!
 ۲۱- چونکه صدقی [ائله‌دیر حقینه از روی] یقین
 بو سبیده‌ن اونا الطافِ خدا اولدو معین
 ۲۲- الینی توتدو خداوندِ جهان، قدرت‌دهن
 کامیاب ائتدی اونو [معدلت] و شوکت‌دهن

برای تصرف قلمروی تیمور به دست آورد. و یا قدوسی در کتابش بنام نادرنامه می‌گوید "نسبت نادر به تیمور در این شعر به سبب جهانگشایی بوده، نه به سبب نژادی" (ص ۶۱۹). حتی برخی از نژادپرستان ادعا کرده‌اند کتبه نادری به علت اعتراض نادرشاه به اینکه او را در این کتبه به تیمور لنگ نسبت داده‌اند ناتمام مانده است. واقعیت آن است که همه‌ی این ادعاهای غیرجذی خیال پردازیهای بی‌پایه‌اند. بنا به گواهی اسناد و مدارک و منابع بی‌شمار، نادرشاه یک شخصیت تورک و افزوون بر آن کاملاً آگاه بر هویت ایلی افشار و قومی تورکمان خود بود. نسبت تورکی وی در این شعر به هیچ وجه معنی مجازی ندارد، بلکه بیان یک واقعیت مبرهن و معلوم است. هنگام بازنویسی متن با الفبای عربی - تورکی، کلمات و پسوندهای تورکی طبق رسم الخط مدرن و فونتیک تورکی نشان داده شده و کلمات فارسی و عربی مطابق زبان مبدا نوشته شده است.

هوالعلی الاعلی

- بسم الله الرحمن الرحيم
- ۱- ابتداء حمدِ خدای احد فردِ قدیم
 قادرِ لمیزل و عالم و دانا و حکیم
 - ۲- او که بو کون و مکانی یارادیپ قدرت‌دهن
 او که بو بحر و بری خلق ائله‌ییپ شوکت‌دهن
 - ۳- ایکی عالمده او دور بندله‌ره یاور و یار
 حکمت‌یندهن گئرونور بندله‌ره هر آثار
 - ۴- خلقِ عالم هامی محتاج‌دیر اول در گاهه
 او وئریپ نور و ضیاء کوکبه، مهر و ماهه
 - ۵- حمدِ حقدنهن سونرا اولدو قلمیم نورافشان
 به ثناء گسترب ختمِ رسول، فخرِ جهان
 - ۶- نبی [هاشمی]، اول احمد [و محمودا] سلام
 کیم خدادان اولا دایم اونا صلووات و سلام
 - ۷- آل و اصحابنا هم رحمت بسیار اولا

آهنین و یا دمیرچی به معنی آهنگر، نام اصلی چنگیزخان، است).

درگز: محل تولد نادرشاه، یکی از مراکز قدیمی تورکهای علوی عمدتاً قاراقویونلو. درگز در زبان تورکی به معنی داس و قداره چمنزنی است. از ریشه درمه‌ک (ترمه‌ک، تئرمه‌ک، دیرمه‌ک، تیرمه‌ک) به معنی جمع کردن، گردش آوردن به علاوه‌ی پسوند اسم آلت‌ساز – گهز، – گه‌ج (مانند سوزگه‌ج و...). هم‌ریشه با دره (محل جمع شدن آب میان دو بلندی و یا کوه)، دریز (بسته‌ی غلات درو شده)، درنه (سبد کوچک برای چیدن میوه)، درنه‌ک (ظرف چیدن محصول)، درنه‌ک (مجموع و انجمن)، درگی (مجله و مجموعه)، ترگی (سفره)، درله‌مه‌ک (گرداوری)، درمه (گلچین)، درگه (دسته)، دره‌ک (ترگه‌ک تورکی قدیم به معنی بقچه)، درین (عمیق، محل انباسته شدن آب) و... کلمه درو (کردن) در زبان فارسی نیز احتمالاً وام‌واژه‌ای تورکی و از همین ریشه است.

گلبن: تخلص شاعر. ممکن است که برگرفته از نام روستای باغ گلبن واقع در هفت کیلومتری جنوب شرقی گرگان فعلی (استرآباد) باشد. این روستای سرسبز که در میان جنگلهای انبوه و سر به فلك کشیده قرار دارد، همچنین زادگاه شخصیت برجسته، میرزا محمد Mehdi استرآبادی، وزیرالممالک و بعدها وزیر خارجه نادرشاه است. میرزا محمد Mehdi استرآبادی کسی است که زبان فارسی را به نادرشاه آموخته است (نادرشاه تا اواخر عمر خود فارسی نمی‌دانست). وی مولف کتب بسیار ارجمندی مانند تاریخ جهانگشای نادری (دارای کلمات تورکی و مغولی بسیار)، سنگلاخ (فرهنگ لغت تورکی در رده کتبی چون برهان قاطع و یا دیوان لغات الترك)، دره نادره، معانی اللげ، منشات و... است.

۲۳- بخت و اقبال ایله هئچ کیم بئله اولماز بارق؟)

گون گیبی دو [لتینه، عالمه روشن، طارق؟]

۲۴- [شاخ گل نشو] و نما بولسا بنیم فیضیمدهن (أولاً بوستان ایله گلزا آر، مدحسراء [گلبن] دهن

چند لغت:

حَسَب: بزرگی مرد از روی نسب و مال و دین و کرم و شرف بالفعل، فخر به پدران، بزرگی و شرف از آباء و اجداد. مفاخر پدران

نَسَب: اصل مردم، تبار، نژاد، خاندان، سلسله، رگ و ریشه و پیوند

اجاق: کلمه‌ای تورکی به معنی آتشدان، خاندان، آل، دودمان و دوده (دودمان و دوده، مانند توتون کلماتی تورکی و همه از مصدر توتمه‌ک می‌باشند. شاید بدان سبب که دود از اجاق بلند می‌شود).

ارغون: نامی تورکی به معنای یوزپلنگ (پوما). در نام بسیاری از بزرگان تورک، هم برای زنان و هم مردان، به تنها یی و یا همراه با کلمه دیگری بکار رفته است مانند: آرغون آقا، آرغون آلب، آرغون آتا، آرغون آی، آرغون خان (از خانان ایلخانی، نوه هولاگو خان، فرزند آباغا خان)، آرغون قوجا (از بانوی همانه‌ی هولاگو خان)، آرغون نویان و... نام والی خراسان در دوره چنگیز. همچنین نام یکی از مشاوران وی و اوگه‌ده (اوختای) نیز بوده است.

تمور: فرم فارسی آن تیمور، فرم تورکی آن دمیر. کلمه‌ای تورکی - مغولی - آلتائی به معنای آهن، سمبول شکستناپذیری و سلامت. از همین ریشه است نامهای تموچین و نامهای تورکی - مغولی تموگه، تمودهر، تمولون،... (پسوند چین معادل پسوند دین، دهن در تورکی به معنی از است. معادل تموچین به ترکی دمیردهن، به معنی

بایگانی وزارت خارجه فرانسه، ایران، پرونده ۱ (و نیز ۳، ۴، ۵)
(۲)

Affaires Étrangères, Perse, t. 1 (et t. 3, t. 4, t.
(5, t. 2

Maurice Herbette, Une ambassade persane –۲
sous Louis XIV, d'après des documents inédits.
Paris, Perrin, 1907

۳-لینک دانلود کتاب موریس هربرت:

<http://gallica.bnf.fr/ark:/12148/bpt6k503864/w>

۴-لینک برای خواندن آنلاین کتاب موریس هربرت:
https://archive.org/stream/uneambassadepers00herbuoft/uneambassadepers00herbuoft_djvu.txt

۵-بررسیهای تاریخی، شماره‌ی ۲، سال نهم، خرداد – تیر
۱۳۵۳ (شماره مسلسل ۵۱). مطالعی چند در باره‌ی سفارت
محمد رضا بیگ، احمد تاج بخش. ص ۱۳-۴۶

Mehmet Riza Beg-۶

https://fr.wikipedia.org/wiki/Mehmet_R%C4%8Cza_Be%C4%9F

Mohammad Reza Beg-۷

https://en.wikipedia.org/wiki/Mohammad_Reza_Beg

Persian embassy to Louis XIV-۸

https://en.wikipedia.org/wiki/Persian_embassy_to_Louis_XIV

Jean-Baptiste Colbert, Marquess of Torcy-۹

https://en.wikipedia.org/wiki/Jean-Baptiste_Colbert,_Marquess_of_Torcy

منابع: بخش پنجم

The Turkish Inscription Of Kalat-i Nâdirî. -۱

Tourkhan Gandjeï . Wiener Zeitschrift Für Die
Kunde Des Morgenlandes . Vol. 69 (1977), Pp. 45-
53

۲-نادر پسر شمشیر، نورالله لارودی، نشر کتاب پارسه، چاپ دوم
۱۳۸۸، تهران

۳-کلات نادری، محمد رضا خسروی، انتشارات آستان قدس رضوی
۱۳۶۷

۴-تشیع در دوره‌ی نادرشاه. پرویز فتح‌الله پور
۵-کتبیه‌ی سنگی نادرشاه مرمت و تثبیت شد

<http://www.farsnews.com/printable.php?nn=8807020329>

۸-توحید ملکزاده دیلمقانی: نادرشاه افشار دُورونده تورک دیل،
ادهیيات و کولتورونه بیرون باخیش
قایناق t.me/yolpress

طارق: ستاره‌ی صبح، کوکب

بارق: روشن، درخشان، تابان

منابع: بخش اول

۱-آرشیو وین اتریش که اصل نامه در آن (و کپی آن در آرشیو
ایتالیائی) تگاهداری می‌شود

Avusturyanın Viyana arşivi

Haus -, Hof – Und Staatsarchiv, Turcia,
.Urkunden cca. 1630

ASV, Senato, Secreta, Deliberazioni
(Costantinopoli, filza 26 (13 May 1634

Dr. Fekete Layoş (Fekete Lajos (1891-1969), -۲
Iran Şahlarının İki Türkçe Mektubu, Türkiyat
Mecmuası, Cilt 5, 1936, 247-269

http://www.journals.istanbul.edu.tr/iuturkiya_2200_910.t/article/view/10

۳-حمید دباغی، نامه‌های تورکی شاهان صفوی

۴-تورخان گنجه‌ای، زبان تورکی در دربار صفویه در اصفهان،
تربیون، ۴ جی سایی، قیش، دفتر چهارم، زمستان ۱۹۹۹

۵-هئیت، دکتر جواد سیری در تاریخ زبان و لهجه‌های تورکی،
چاپ سوم، نشر پلیکان، تهران، ۱۳۸۰

Cihat Aydoğmuşoğlu, Safevî Çağına Ait Üç -۶

Türkçe Mektup Ve Değerlendirilmesi
<http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/26/1839/19375.pdf>

منابع: بخش سوم

۱-قدوسی، محمد حسین. نادرنامه. انتشارات دنیای کتاب. سال
۲۰۵ ۱۳۸۷، صفحه.

۲-مرادی، محمد. سابقه تاریخی ایل افشار و اصل و نسب نادر
شاه

Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü. GÖTÜRÜ- ۲

William Charlton. Leather Currency -۴

A. Melek Özyegin. Eski Türk vergi terimleri -۵

Osman F Sertkaya Rysbek Alimov. Eski Türklerde -۶
para, Göktürklerde, Uygurlarda, Türgislerde
Erdal Şahin. Türkçede para birimleriyle ilgili -۷
deyimler ve bunların anlam bilimsel
karşılaştırılması

Hatice Şirin User Türkçede Para ve Parabirimleri -۸

برخی از منابع: بخش چهارم

۱- محل تگاهداری مکتوبات تورکی و مدارک مربوط به
محمد رضا بیگ ائلچی:

پئشمانچیلیق

حکیمه بابا کشیزاده

-قالخیز منی بالا
دالینا ایکی خیرداجا یاسدیق آتیب، قوللاریندان
یاپیشیب اهمال-اهمال چکیب سؤیکەدیم
یاسدیغاحالی چوخ یاخشى نظره گلیردی. یاخشیسان
هالا ماشاللاه دئدیم

-هه بالا او حبلر منی دیریلتدى بى بىن قوربان.
هله دایان سنه بیر کاسا ایستى سوب گتیریم، لاپ
یاخشیلاشا جاقسان.

-فاطما گیل هارا گئتدیلر بالا
ایشلری واریدى بى بى آخشاما قاییداجاقلار،
ئئینینرسن؟! هرنە ایشىن وار دئه من گئرمىم بى بى!
هارا گئتدیلر؟! نه ایشلری واریدى؟! مرضييە منه
دوزون دئنن، نولوب؟! منىم جانىمىن اوستوندە باشىما
داش دوشسون، بئله ياتمىشام اوزومدن خېرىم
اولمايىب، احد! احد! ، احدى توت دانىشىم.
جافاير بى بى بیر باشا اضطراب اىچىننە باشلادى
دانىشىماغا.

-بى بى واللاه، بىللاه هئش نه اولمايىب، فاطما قىزلا رلا
بازارا چىخدىلار مىزەلەنин اوغلۇنون توپونا دعوتدىلر،
بىراز ور-وسايىل آلېب قایيدىرلار.

الان احدى ده توتارام دانىشارسان یاخشى، دئىيب
چىخدىم حىطە.

احدىن اولوموندن بئش اىلدىر كېچىر. جافاير بى بى
هله ده دئىير بلکه دونن گئتجە بو حادىشەنى يوخودا
گئرۈب، احدىن اولومون يوخو سانىر، هر گون اونا
آجى ، دەشتلى يوخو گئردو يو گئتجەنин
صاباحىسىدىرى. گلىنى فاطما يازىق دا بىر تەر دۆزۈر بۇ
چىتىنلىيە آنجاق دىلىنە ده گتىرىمیر .

طالعىنە قەرلەندى زامان بودا منىم بختىميمىش
دئىيب كدرلىنir... .

فاطما جافاير بى بى منە تاپشىرىپ گئندىدە ، ھمىشە
كى كىمى احدى ايستەسە ، یاخشى ايندى توتارام
دانىشارسان دئىيب بىراز گئزوندن اوزاقلاشسان
يادىنдан چىخا جاق دئمىشىدى.

الىمى قويدوم آلنینا، قىزماسى بىراز سويموشدور.
گۆزلرین آچىمسادا اوتقۇندوغوندان بىلدىم آيىقدىر.
ايلىپ اوزوندە بىراز دېقتلى اولدوم، دېشىسىز آغزى
چۈكە يە دوشموشدو، قاشلارينا بلکە ده اوتوز-قىرخ
ايل اوlardى ال وورما مىشىدى. كىپرىيكلرى گودە
اولسايدى دا آمما بئله قالىن ايدى كى اۆز گئبىلەمەدە
دئدىم كىشىگە منىم ده كىپرىيكلرىم بئله اولايدى.
اوزونون هر بىر قىريشىن نظردن كېچىرتىكىجە اۆز-
اۆزومە دئىيردىم گئرەسەن جافاير بى بى بو قىريشلارين
هر بىرىسىنى گۈزگۈدە گۈردو كەدە نە حىسى
اولمۇشوش، بلکە ده هەچ فيكىر وئرمەميسىش.
جافاير بى بى بىراز يېرىب يېر اندىب بىنىنى، قىچىنىن
بىرىن يېغدى، منى باشىنىن اوستوندە حىس
ائتىيىنى باشا دوشدورم. بىر داها الىمى قويدوم آلنینا،
ياواشجاسىنا سىسلەدىم: جافاير بى بى! قىزمان يوخدو
هالا داي، آللە شوکور.

گۆزلرینى آچىب زىلەدە گۆزلىرىمە، گولومسە يىب نە
يئىيرىسن قادان آليم بى بى، دئدىم.

دئنوب گۆزلریمه باخدي ، دینمه‌دى.
بیراز ساکیت‌جه‌سینه قالاندان سونرا ، يئنه آغلاماغا باشладى.
غله‌دىم آى بى‌بى. باغيشلا ناراحات ائتديم، باغيشلا
خالامين قېرى اوپلا دولسون، او منى گوناها باتيردى دئيىب يئنه آغلادى.
من بير ياندان ايسته‌ميرديم بى‌بىنى بو حالدا گۈرم بير ياندان دا بى‌بى نه دئمك ايسته‌ديينى بيلمه يه چوخ ماراقلى ايدىم.
منه دئه قادان آليم بى‌بى، خالان نه ائتمىشدى؟!
بیراز اوز گۆزون تومارلا ياندان سونرا ساکیت‌لشىپ دئىد: خalam سونسوز ايدى، حاجى ولى گئىدip اوستونه بير نانجىب آرواد آلېب گتىرمەسىن دئيه، خalam اۇزو گئىدip شاهسون دن خاتاي آدلى بير قىز بىنميشدى حاجى ولى يه. ايل باشا چاتمامىش ووردو خاتاي بويلو اولدو.
خalam گوندە منى ده آلېب يانينا گئىردىك مشگىن چايىندا قاب-قاشىق، پال-پالتار قوماق ماھناسينا اوردا دويونجاق آغلائىب، ال -اوزون يوپۇب دوراردى آياغا. آروادلار دا گۈرنەنە هرسى بير سۆز دئيىردى: آى آرواد به سن نىيە گئىرissen چايا آخرى، او شاهسون قىزىن نه يه گتىرىپسىن آخرى. بيرى دئيىردى: جانىنى آلار او تىشتى بئله يىخىرسان‌ها باشىوا گۆززوه قارا سو گلر، كىچر اوتوار يوخارى باشد، اونان حاجى ولى سنه بير كوفله تېھجه‌يى قدر ارزىش وئرمز يىخىلىپ قالارسان بور-بوجاقدا. بيرى دئيىردى هله هاراسىدى قوى سحر

حيطدن قايىدىب بير كاسا آش آلېب اليمه گئىتىم بى‌بى يه سارى، بى‌بى هئچ نه اولمامىش كىمى منله داوراندى. آشى ايچىرىدىب اغزىن بورنون سىلىپ، سۆز اچدىم دانىشدىرام بلکه گون سوووشما فاطما گىل گله چixa.

جاپاير بى‌بىنى بئله گۈرنە دؤزوموم چوخ آزالىر، دارىخiram دئمىشدىم فاطمايا
-گۈر من نه چكىرم مرضىيە! انjac قادان آليم سندن سونرا هئچ كىم بونون دىلىن بئله بىلمىر ، تئز قايىدا جام .

-بىلىرم، گۈزومو آچىب سىزى گۈرموشم قونشولوغوموزدا، آمما جاپاير بى‌بى دوغما بى‌بىم ده اولماسا بىلىرسن نه قدر سئورىم اونو، بونا گۈرە ده اونو بو حالدا هر گۈردو كده دونيا باشىما اوچور دئمىشدىم... .

-جاپاير بى‌بى!
-جانا

-بىر سۆز سوروم سندن؟!
-دئه بى‌بى قوربان

-دئيىرم بى‌بى بو يئتمىش ايل ياشىندا دونيانى نجور گۈردون؟! راضىسان بو دونيادان، زندگانلىغىنidan؟!
جاپاير بى‌بى بير عىعىققۇع سىسى چىخاردىپ باشىن بوللادى، دینمه‌دى. آنJac من اونون اوزونون حالتىنده دقىقلشىدىم. خوش گونلرى يادينا سالمىش كىمى اوزوندە گۈزل اىفادا ايله

خاطىرەلىنى مرور ائديرمىش كىمى گۈرۈكۈردو.
بىردىن حالى دئندو، قاشلارين دوگونلەبىپ گۆزلرینى يومدو، يومولو گۆزلرینىن كونجوندىن ياش دامجىلادى.
-نه اولدو جاپاير بى‌بى قادان آليم دئيىب گۆزلرین سىلىدىم.

-پئشمانلىغىم اولماسىدەيى!-
-نمە؟ نه دئدين بى‌بى! باشا دوشمىھدىم
-پئشمانلىغىم اولماسىدەيى هە بو دونيا گۈزل اولاردى
من احتىاطلا كى حالى پىسلشىمىسىن بى‌بىنىن، سوردوم: نه پئشمانلىغى بى‌بى؟!

ولی خalamین آلینىندان اوپوب دونيانى اونا باغيشلاميشلار كىمى سئويندى... خalam خاتايىن دؤشونو سيغالايرىدىسادا بير دامجى سود داشا چىخىمىشىدى، خاتايا كئفىنى يوزما نئينك بير دام ماليمىز، اينكىمiz وار. مال دوسو وئرەرىك دؤشون سوده گلىنجە، دئمىشىدى.

حاجى ولى دوكاندان گىلندە آنام گۈرۈب گۈز آيدىنلىقى وئرب تاپشىرمىشىدى باجىما دئنن جافايرى يوللا گلسىن ائوه گون باتىر.

خalam قونشولار گتىرن ور-وساييلين ايچىنдин بير بارداق سارى ياق سەچىب وئردى اليمه :-گەت خala قوربان آنچاق صباح يوخودان دوران هنيز گل ها، قويماق، هوررا چالاجام...

گۈدوردوم خalam منه ده قويماق بللهسى وئرە. خalam چكمەلريمى گئىيندىرىپ، تىنديردن چكدىبىي كولون اوستونه توپوروب دئىى:-گۈرۈم جافايرى بالام تىز گلەجك يا بو توپورجك تىز قوروياچاق. اميرخان باباگىليلين ايتى خەجىلدە حىطە كىچمه قاپيدان چاغىر...

قويماقىنى يئه بالام، گل بېھىي كره وئرك دئدىكده خalam، به سفييە دونن آغىزلاندىرىدى داي ، دئى خاتاي.

-سن بىلەمىرسن آرواد قدىمدىن اوج گون كره اوتدورلار اوشاغا قارنىن تميزلەسىن، دئدى خalam. اوشاغىن بلەيىن دەيىشىب وئرى خاتايىن قوجاغىنا. اوشاق دىل قفسە قويمايرىدى ائلهبىل اتىن كسمىشلر كىمى اوشاق قارالىب گىئىرىدى. من ده آغا لاييرىدى. خalam دورما قاچ سفييەنى چاغىر دئدىكده من گۈزۈم آياغىمىن آلتىنا باخمايرىدى، تو دابانا سفييە گىلە دوغۇرۇ...

بىراز بؤيوموشدوم سفييەنى حاجى ولى آتىن ترکىنه آلىپ ددهسىنин ائوينه آپاردىغىنى گۈرۈشكە داللاريجا باخىردىم ، سفييەنىن سون باخىشلارى اورەييمه كۆز كىمى توخاندى. قونشولارдан بونو كى قاراچى هامىنин يانىندادا حاجى ولى يەكتاب باشى

بىر قودوق گتىرسىن اولاچاق ائوين خانىمى، سنى ده ال اوشاغى ائلهيىب اورا بورا يوللاياچاق، كول سنى دوغانىن گۈزۈنە... خalam بونلارىن ھرسىنە بىر جواب وئيرىدى كى گويا سىزىن سۆزلىز عىنى خيالىما دئىيل. بىرینە دئىيرىدى ايشى پىنتى گۈرۈر اۋز قوارىم توتمور، بىرینە دئىيرىدى حاجى ولى آشاغى باغا ائنib اونون يانىنا گىدىرم. بىرینە دئىيرىدى او بويلودو آللار خوش گەتمەز قارىنى بورنۇنون اوجوندا باشىنا تىشت وئرم. بىرینە دئىيرىدى بىر ئويك فرقىمiz يوخدور... خىلاصە خalamىن دردىن بىر من بىلىرىدىم بىر آللار، حاجى ولى نىن يانىندادا خalam بئلە شاقىلدايىب گولرىدى كى من اوشاقلىغىملا دئىيرىدىم ايلاھى بو حاجى ولى يوز ايلە خalamىن اورەيىندين كەنچنلىرى باشا دوشىز، گەندىن باخان دا بختور بىرىسى ساناردى خalamى.

گون او گون اولدو خاتايىن سانجىسى توتدۇ، خalam منى يوللادى سفييە آروادى خبر ائدم، مندى قاباق حاجى ولى آتىن يەرلەيىب سرعتلە چاپدى سفييە گىلە سارى ، بو خalamما بىر دىمەدى اىكى دەيمەدى، خalamىن اوزوندە كى ايفادە دن اورەيىنин شىشىدىيىنى دوز عمللى حىس ائتدىم...

خاتايىن دؤشونون سودو قاچمىشىدى، سفييە دئىيرىدى اوشاغىن او قارا رنگىن من ده گۈرنەنە قورخۇم دوغروسو ھامىدا قالا زاهى آرواد. خalam دئىيرىدى دوشان اوزونه ترپەنib بئلە چتىن دوغىدۇ، ھلە اولمەدى گرک قوربان كىسەك.

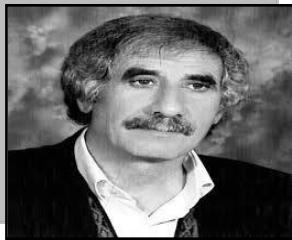
خاتايىن دؤشو اولموشدو بىر جە داش، بىر دامجى سود گلەمەدى كى گلەمەدى، سفييە گتىرين كره اوتدوراغىن ھلە، دئى.

خalam منى يوللادى تاخجاداکى قازانىن آلتىندان ساخسى كاساداکى كرەنلى گۈرۈب گتىرەم سفييە ايشىن گۈرۈب خلتىن آلىپ گۈز آيدىنلىقى وئرب گەندى.

خalam حاجى ولى يە آ كىشى قىز ائوين چىراغى، آللاهىن رحمتىدى يە دئىيب، دوشدو اوينادى. حاجى

ا.سامانی (ایمان)

آنا دیلی

اینسانی هردادلی شیرینندن آرتین
تام تامسیدان یالنیز آنا دیلی دیر
تانری وئرن دیلی یاساق آنلايان
عاغیل کسمز آنلامازین کیلیدیر

هر ائلين اوْز یئرين ديلى لە سانين
همدانا قارشى تىكاب زنجانين
اورمولو تبريزلى آذاربايجانين
سۆزلىرى سازلارين بمى زيليدير

ياغييا هئچ زامان وئرمە ين باجى
ايرانين هرزامان اولان باش تاجى
كىچمە ين ديلينه اوْزگە آرقاجى
يوردونا خور باخان گۈزۈن ميليدير

ندن سه ايتيرسين گونون آى ايلين
«ایمان» يازانماسين اوْز آنا ديلين
يازسادا دئسينلر ياساقدىر سيلين
سيلين دئيه ن دورولارين ليليدير

ايسته يير ليلله ده چايى دريانى
ائىل باغينا دئوندره ليل وريانى
بولاندىرا باغ بوسنانى هريانى
آچيق ديلين ، رزه سى، ايشكيليدير

آچىب، دئىيب ايكىنجى آروادىنин نه اوشاغى
اولا جاقسا چىللەسى چىخمامىش اولەجك، ائشىدندە
خالامىن دونن بول اغزىنداكى طؤولەنىن قاپىسىندا
قاراچىنин بىرىنин ليفەسىنە بىر بوكوم پول
باسدىغىنى خاطىرلادىم. باخدىم خالامىن اوزونە.
خالام منىم باشا دوشدوپۇمو دوبوب منى چىكدى
گتىردى قارا دامىن قاپىسىنا، ايستەدى منه تاپشىرا بو
باره ده دانىشمالىيام. من اوشاق اولسا ايدىم دا اىكى
ايل اونجە خاتايىن او چتىن گونلارين، گئچە گوندوز
ملەملەرن اونوتىمامىشدىم. چىم خىرىپ خالامىن
اوستونە سىسىمى بوجا بوجا دئىيم: گۇردو،
گۇردو وووم اوونون اوشاغىن دا سن اولدوردون.

خالامىن رنگى اولدو آغ-آپاگ، چنهسى اسدى،
او توردو دىزى اوستە يئرە. آغلاييردىق.
[سن دئىدين كره وئرەجم بىه بئويپوب دوروب
يئرىيەجك، سن اليندن تو توب آپاراجاقسان چۈلە-
بايير. منى يوللادىن ا

ميرخان بابادان قىچىنин آغرىسىنا آدىغىم دا وادان
او شاغىن بوغازينا آتدىن، گۇردو، كره قارا ايدى، كره قارا
اولماز كى، آغزىن ايكىمىز آچمىشدىق. من گۇردو
خالا.

جافاير آغلاييردى، اوونون باشىنى آلمىشدىم
قوجاجىيما...

آتا

۱۰ سامانی (ایمان)

«یانار» ام ایلیشیب قالمیشم داردا،
آل چکمیر یاخامدان بو انتظاردا،
من هاردا قالمیشم فیکریمسه هاردا؟
یامان داریخمیشم داغلارا یئنه...!

اینسانین آدی سانی بللى نیشانی آتادیر
کؤکى اصلى نسبى شؤهرتى شانی آتادیر

قره باغ شکسته سى یانار قاراداغلى

اوخي منه قره باغ شکسته سين
دنن آماندیرخان او جالسين سسین
قره باعدى قالمې بىرى بىرى كسىن
آلېق قره باغى او لماسىن غمىن
آصلان يوردىن قصب ايلىپ اجنوى
قارتال يوواسىن پوزى بىرى رارمنى
اولدىرى بىرى جىران كىمن گوزللىرىن
گدىپ خوجا · شوشما · يو خدىرى خبرىن
آنالار قوجاقىنىدا سودآمە رين
السيزيا قىسىرا و آق بىرچە گلرىن
گوزى ينه مىل چكدىلىر گورنله رين
نيڭران قالماچىخاريق عوه ضىن
يامان گونه قالسىن دونيا مىلە لىن
بشر حاقييندا دفاع ايدنله رين
گورمە دىلىر خوجادا · او اولنلىرىن
ساخلادىلار جلا دلارين طره فىن
وارىم بوقوجادىيان گىلىيم

يارانان كىمسە او لا روتى ده تاي او لمماز او نا
قاپ جا يوكسلسى كامال قافدان آشانى آتادير

هاردا او لموشسا چكىرائولا دى نين قايغى لارىن
اوره يىندە تۈرە نين قان قارىشانى آتادير

تازىيدان سونرا آتا بىر كىچىك آللە سانىلىر
جوت اوركده بالانىن بىر چالىشانى آتادير

آتايما عاق او لانىن گولمه يىب عالمىدە او زو
تۈرە دىب ھم ده اكن شاهى پاشانى آتادير

شعر يازماق آتايما چوخ چتىن او لموشسا آما
قلمىن جۇوهرى نين يام ياراشانى آتادير

كىمسە او لمماز آتا تك دونىادا ئولا دا ياخىن
«ایمان» يىن دا آشىبىان اولچو داشانى آتادير

یانار قاراداغلى

داغلار خىاليمنان چىخما يىر بىر آن
يامان دارىخمیشم داغلارا یئنه
خىاليم سورو يور منى دالىنجا
يامان دارىخمیشم داغلارا یئنه

اچىلمىر بىر يولوق دىلىمدىن زەنجىر
حسرتلىر ئىيندە اسىرم اسىر
دوشور خاطىرە لر يادىما بىر بىر
يامان دارىخمیشم داغلارا یئنه

کئچمه ين ديلينه اوزگه آرقاجى
يوردونا خور باخان گؤزون ميليدير

ندن سه ايتيرسين گونون آى ايلين
«يمان» يازانماسين اوز آنا ديلين
يازسادا دئسينلر ياساقدىر سيلين
سيلين دئيه ن دورولارين ليليدير

ايسته بير ليلله ده چايى دريانى
ايل باغينا دوندره ليل وريانى
بولاندىرا باغ بوستانى هريانى
آچيق ديلين ، رزه سى، ايشكيليدير

اكبر رضائي (سسسيز) يالان دونيا بيزييم دونياميز دئيل

آى سئوگيليم گه ل قوجاغلاش منيمله
ياخين او تور ياخين داييان تييمله
 يولداشيم اول دوستلوغ ائيله دميمله
يالان دونيا بيزييم دونياميز دئيل

گه ل بير او تور باخيم خومار گؤزونه
شيرين دانيش قولاغ وئريم سؤزونه
سئوگى ياغدير منى باغلا اوزونه
يالان دونيا بيزييم دونياميز دئيل

بيلميرم كيمىرە دردىمى دىيىم
اذربايجان بير . يوخ دوغما و گىيىم
ايىه وانداكسە گىين . خاين اللرين
گونى بىزىمىدىر . بىس قوزىي كىملىرىن
قارە باغ منىم دىرىيىم غصە سىن
آيلين ياتىسىز اشىدىن سه سىن
بارماق لا . چىخاردىن دشمن گوزىن
مهيارم آنايوردىمىدىر ساوالان
بابك خىصالىي ياغيدان باج الان
عسگىلرى اماده دير قان آلان
قرە باغ آلینار اولماسىن غمىن

اينسانى هردادلى شيريندن آرتىن
تام تامسىدان يالنىز آنا دىلى دير
تانرى وئرن دىلى ياساق آنلايان
عاغىل كىسمز آنلامازىن كىلىدىر

هر ائلين اوز يئرين دىلى لە سانىن
همدانما قارشى تىكاب زنجانىن
اورمولو تبرىزلى آذاربايجانىن
سۈزلەرى سازلارين بمى زىلىدىر

ياغىيا هئچ زامان وئرمە ين باجى
ايغانىن هرزامان اولان باش تاجى

کىريخمىشام گە ل آچ مندە دويونو
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

محبته صداقتە جاهان اول
يانان قلبە ياغىش كىمى ياغان اول
قارانلىقدا جوزولتوبە باخان اول
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

"سسىز" اولما، دانيش ائشىدىم سنى
گۇستەر منه گۈزىللىكى گولشنى
اۋلە رم من دىندىرىمە سن سن منى
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل
٢٤/١١/١٣٩٩

دونيا آلدى چوخلارينىن جانىنى
ائل اوبانىن بگ لرىنى خانىنى
اونوتما سن محبتىن شانىنى
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

Dr. Hüseyin ŞARKIDERECEK (SOYTÜRK)

ÖC

Bir bedende ruh gibi
Bir canda çarpan yürek
Her akşamalar yarını bekleyerek
Can atar canımız, kavuşmak
düşüncemiz
Birlik amacımız
Bizi
Söküp atmak olur mu ?
Ey mavi ruhlu güzel yurdum ...!
Yorgun yürek, solgun yüzler
Diken olup göze batırsan
Lale olsan da dağ yorgunuşun
Ne ince duygù sımsıcak yürek
çırıntısı
Öc alacak bir gün güneşten
Senin emelin
Karanlıklar da püskürtecek ışığı
Ancak daha amansız
İçimizden kopan hazin feryat sesi
Eksiltecek hündür dağların heybetin
Ve...
Yükselecek her gün inamımız ...!

گە لر بىرگون حىسرت بوروپىرى سنى
آراپارسان اوندا دوستو دوشمنى
ياخىن او تور ياخىنينا آل منى
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

هايلى هويلو بير دونيادى بو دونيا
شيرىندىرىدە هم بلادى بو دونيا
درده غمه مبتلادى بو دونيا
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

منىم سنسىز آجى كىچىر گونلرим
سن اولماسان آجى چىكىر گونلريم
منى مندىن آلىپ ، اڭر گونلريم
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

منىم دونيام اوره يىمىن آراسى
سنى سئومىك اوره يىمىن ياراسى
تكجه سنسن بو قلبىمىن چاراسى
يالان دونيا بىزىم دونيامىز دئىيل

وروولموشどوم سنه دونن بو گونو
سئويشدىك بىز اود گونو يوخ سو گونو

باز از همین رساله درمی یابیم که مدتی در شمیران و دهات شمال تهران زندگی می کرده است. نیز در می یابیم که نویسنده مشاغل عمده بی در حکومت قاجاری داشته است. مثلاً یکی از حکایت‌ها را چنین شروع می‌کند:

«من بنده در شهری نایب الحکومه بودم، روزی فراشان حکومت ...»

در دو نامه‌ای نیز که به آخوندزاده نوشته، می‌گوید.
۱.

[فدایتان شوم: هر چند که ظاهراً فیض رسیدن به خدمت شادی بخش شما را به دست نیاورده ام. ولی از چند مدت پیش صفات اخلاقی شایان تقدیر آن سرور معظم را که ورد زبان هاست، شنیده ام، قلبًاً اخلاص و ارادت تام داشته ام و دارم.]

خصوصاً از وقتی که از ملاحظه‌ی کتاب ترکی، تصنیف آن سرور، محظوظ و از نوشتگات نزهت آیات سایرہ نیز متدرجاً مشعوف بوده، از نکات شیرین و عبارات دلنشیں آن‌ها که موجب انواع عبرت و تربیت است بصیرت حاصل کرده ام، برخود لازم شمردم که در این شیوه‌ی خجسته و سبک و سیاق پسندیده به آن سرور معظم تقليد و پیروی نمایم و مریدانه بساط ارادت بیارایم.

او خواستم کتاب طیاطر را، چنان که خواستم بودیم، به زبان فارسی ترجمه کنم. دیدم که ترجمه‌ی لفظ به لفظ حس استعمال الفاظ را می‌برد و ملاحظت کلام را می‌پوشاند. در حقیقت حیفم آمد و ترجمه را موقوف داشتم. و چون مراحم و مرادم پیروی و ارادت بود. لهذا مختص‌ری به همان سبک و سیاق در زبان فارسی جداگانه نوشتتم و این رسم تازه را در میان قوم سرمشق گذاشتم که انشاء الله صاحبان عقل و تمیز، در تکمیل و تریین آن بکوشند. [خواستم اخلاص بنده معلوم و مورد تصدیق آن جناب باشد.]

خواهش دیگری نیز دارم، تا چند مدت این کتاب از نظر بعضی‌ها مخفی بماند تا موقع اشتهرار آن فرا برسد و این مساله بسته به اعتماد آن سرور است. رحمت دیگر ندارم. در ماه ربیع‌الثانی در تهران قلمی شد.

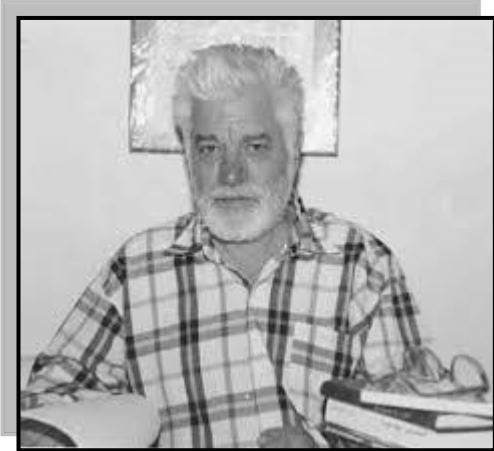
سنّه ۱۲۸۸

بنده‌ی ناچیزت‌ان میرزا آقا]

.۲

زندگی میرزا آقا تبریزی

دکتر ح.م. صدیق (دوزگون)

-۱-

غیر از نامه‌ها و آثار میرزا آقا تبریزی، سند دیگری که پیرامون زندگی و معیشت او آگاهی دهد، به دست نیامد. در «رساله‌ی اخلاقیه» که در سال ۱۲۹۱ نوشته، خود را آقا این مهدی تبریزی ملقب به منشی باشی می‌نامد. می‌دانیم که وی در تبریز زاده شده و در همان جا نشو و نما کرده است. اما عجالت‌نمی‌دانیم که در چه سالی به تهران کوچ کرده، و از کم و کیف تحصیلات و کارهایش آگاه نیستیم. روزگاری مترجم و منشی اول (یا به اصطلاح آن زمان: منشی باشی) سفارت فرانسه در تهران بوده است، گذشته از ترکی و فارسی، فرانسه و روسی نیز می‌دانست. در بعضی از جاهای «رساله‌ی اخلاقیه» از مسافرت‌های خود به خارج از ایران سخن می‌گوید. مثلاً در برگ ۲۶ داستان مسافرت خود در سنّه ۱۲۷۹ به حلب، و در برگ ۴۵ جریان حضور خود در واقعه‌ی سالار در خراسان و در برگ ۲۹ واقعه‌یی از والده‌ی آقاخان محلاتی موسوم

به سر کاره را می‌آورد. در جای دیگر:

«... در سنّه ۱۳۰۰ هزار و دویست و هفتاد و نه از اسلامبول به طرف بغداد می‌رفتم، در عرض راه در شهر دیاربکر به خدمت شیخ عمر و محترمی رسیدم. در مدت سه روز که از استفاضه‌ی فیض و مشرب ایشان مسحور و بهره‌یاب می‌گردیدم...»

آخوندزاده نوشه بود، آگاهی افزون تری از زندگی وی به دست نمی دهد.

از آن سال ها تاکنون کسانی که پیرامون زندگی میرزا آقا مطلب نوشته اند، به اشکال مختلف، به تکرار گفته های فوق پرداخته اند.

اکنون با حدس های قریب به یقین دریافته ایم که میرزا آقا به نظر می رسد از دوران نوجوانی، دو زبان روسی و فرانسوی را در تبریز فراگرفته است. در جوانی وارد خدمت دولت شده و در دارالفنون تبریز موسوم به معلم خانه ی دولتی به مدت چند سال مترجم معلمان اتریشی بوده است. سپس در سال ۱۲۷۹ مأمور خدمت در سفارت خانه های ایران در بغداد و استانبول شده است.

در استانبول به دریافت نشان مجیدیه از دولت عثمانی نائل شده است. بعد از سال ۱۲۸۰ به تهران بازگشته و در سفارت فرانسه به عنوان منشی باشی مشغول به کار شده است.

معاصران میرزا آقا تبریزی

دکتر ح.م. صدیق (دوزگون)

برای بازشناسی کامل زوایای تاریک زندگی میرزا آقا، و آشنایی با اندیشهها و موقعیت اجتماعی وی، میتوان روابط و علاقه و آویزش‌های فکری او را با معاصرانش بررسی کرد. مناسبات وی با برخی از هم روزگاران خود را در زیر از نظر میگذرانیم:

۱- میرزا آقا بلوری تبریزی

مشهدي میرزا آقا بلوری تبریزی غیر از میرزا آقا تبریزی مؤلف رساله ی اخلاقیه و نخستین نمایشنامه به زبان فارسی است. او بازرگانی خوش نام در تبریز بود که چاپخانه ی محمد علی شاه را در سال ۱۳۲۴ هـ. خرید و روزنامه های آذربایجان، مجاهد و حشرات الارض را در آن جا به چاپ رسانید.

با حمله ی متفقین به تبریز، دولتمردان شهر پا به فرار گذاشتند و کمیسیون امور شهر میرزا آقا بلوری را به عنوان رئیس شهربانی تبریز تعیین کرد. وی بعدها در سال ۱۲۹۹ هـ. شهردار تبریز شد و در سال ۱۳۳۳ هـ. در تهران وفات کرد.

این بندۀ نامم میرزا آقاست و از اهل تبریز هستم. از طفویلیت به آموختن زبان فرانسه و روسیه شوق کردم و زبان فرانسه را به قدری که در نوشتن و ترجمه و تکلم رفع احتیاج شود، تحصیل کرده ام و از زبان روسیه نیز قدری بهره دارم. [بعد از خدمات چندین ساله در دارالعلیین شاهی و مأموریت در بغداد و اسلامبول و تصاحب چهار قطعه نشان از درجه ی اول و دویم و سویم دارالعلیین و نشان مجیدیه، قریب به هفت سال است که به اذن اولیای دولت، در سفارت دولت فخیمه ی فرانسه مقیم تهران منشی اول هستم.

جواب نامه و خبر وصول کتاب را لطفاً محمومانه توسط موسیو کریب شانعالی مسعود و محترم، مترجم سفارتخانه ی دولت بهمیه ی روسیه در تهران، ارسال فرمایید.]

سرور معظم

فکر کردم که روزگاران وفا ندارد. ترسیدم بمیرم و این کتاب بدانجا نرسد و در میانه تلف شود، از این جهت خواستم کتاب را یک روز هم که شده زودتر به شما بفرستم. و نتوانستم صبر کنم که نسخه ی دیگر هم تمام شود و هر دو را یک جا بفرستم. انشاء الله به محض اتمام، به خدماتان می فرستم. مقصود اصلی من آن بود که قبل از مرگ نسخه یی به شما بفرستم. حالا دیگر اختیار در دست آن جناب است. امیدوارم که بعد از این نیز بندۀ را با التفات غایبانه خوشحال کنید، با ارسال نامه و ارجاع هر نوع خدمت شاد سازید. ادام ایام سعید کم.

بندۀ ی ناچیز میرزا آقا

-۲-

مطلوب بالا همه ی آن چیزهایی است که نگارنده ی این سطور در اوایل دهه ی پنجاه بر چاپ «نمایشنامه های میرزا آقا تبریزی» نوشتم. در همان سال ها کتاب «از صبا تا نیما» اثر مرحوم یحیی آرین پور نیز انتشار یافت. آن مرحوم گذشته از آن که از وجود رساله ی اخلاقیه بی خبر بود، با تکیه بر مطالبی که میرزا آقا در نامه ی خود به

همان گونه که گفتیم «میرزا آقا ناله‌ی ملت» یکی از آزادیخواهان معروف تبریز بود که سه نشریه مهم «ناله‌ی ملت»، «حشرات الارض» و «استقلال» را منتشر ساخته است. وی تا زمان اشغال تبریز توسط سپاهیان روسیه تزاری در ماه محرم ۱۳۳۰ هـ به فعالیت مطبوعاتی خود ادامه میداد و در پنجم محرم همان سال با گروهی از آزادیخواهان شبانه از تبریز خارج شده، از طریق سلماس و وان به استانبول عزیمت کرده است.

مرحوم امیرخیزی میگوید:

«مرحوم میرزا آقا ناله‌ی ملت یکی از آزادی خواهان معروف بوده و در موقع انقلاب آذربایجان از جان و دل می‌کوشید، در موقعی که برخی از مدعیان مشروطه خواهی در گوشه‌ی انزوا خزیده بودند مشارالیه با نهایت صمیمیت مشغول ایفای وظیفه بود و روزنامه‌ی (ناله‌ی ملت) را در آن روزهای سخت طبع و نشر می‌کرد. در ماه محرم هزار و سیصد و سی قمری که قشون تزاری روسیه صفحه‌ی تبریز را صحنه‌ی قتلگاه قرار دادند، مشارالیه نیز در پنجم محرم با سایر آزادی خواهان شبانه از تبریز خارج شده پس از کمی اقامت در سلماس و (وان) عازم استانبول شد و در آن جا مشغول کسب گردید و لی روز به روز آثار ضعف در وجنت حال او پیدا شد. بالاخره معلوم شد که بیچاره مسلول است. در سال ۱۳۳۳ هـ که میخواست به ایران بازگشته و وظایف ملی خود را انجام دهد، متأسفانه در «دیر زور» داعی حق را بیک گفت.»

روزنامه «صور اسرافیل» در شماره ۳۱ سال او خود، در تاریخ ۱۱ جمادی‌الاول ۱۳۲۶ هـ درباره «حشرات الارض» مینویسد:

«مشترکین عظام را به طلوع کوکبی سعد از افق آذربایجان به نام روزنامه حشرت الارض مژده میدهیم و اقبال به این بخت را به همه هواداران صدر با تمام دل توصیه مینمایی. چه این روزنامه که اینک هفته‌ای یک بار طبع میشود، یکی از تحفه‌های دوره‌ی جدید تاریخ ما و بهترین زمینه و محرك صفات حسن و اخلاق نیک است. کمتر روزنامه‌ای تا به حال از حیث نظم و نثر دارای اینقدر از عذوبت کلام و شیرینی ادا بوده. گذشته از اینکه روزنامه یاد شده حاوی خیلی از دقایق و شامل بسی از حقایق است، بصورتهای رنگین مصور میباشد و در تصویر همین

حشرات الارض از ۱۳۲۶ هـ . به مدت سه سال انتشار یافت. خود را جانشین روزنامه‌ی آذربایجان می‌دانست و به تقلید از روزنامه‌ی ملانصرالدین انتشار می‌یافت. حشرات الارض به دو زبان ترکی و فارسی منتشر می‌شد و اولین بار به تقلید از ملانصر الدین توانست طنز و کاریکاتور را توأمان به کار گیرد.

پس از مبارزان مجلس توسط لیاخوف روسی همه‌ی روزنامه در ایران تعطیل شد و فقط دو روزنامه‌ی انجمن و ناله‌ی ملت بود که انتشار می‌یافت. ناله‌ی ملت در آغاز نوای ملت نام داشت که گویا از شماره دوم یا چهارم به ناله‌ی ملت تغییر یافت و در ماه رب ۱۳۲۶ هـ . آغاز به انتشار کرد. این دو مصراع نیز در بالا و پائین سرلوحه‌ی نام روزنامه درج شده بود:

ناله را هر چند می‌خواهم که پنهان در کشم،
سینه می‌گوید که من تنگ آمدم، فریاد کن.

از این روزنامه ۴۴ شماره منتشر شده است. ناشر مشهدی میرزا آقا بلوری تبریزی، ظاهراً پس از عاشورای ۱۳۳۰ تبعید گردید و از کشور رفت. کتاب تبعید من را در سال هایی که بیرون از کشور زندگی می‌کرده است انتشار داد. حشرات الارض نشریه‌ی دوران استبداد صغیر است که اولین شماره‌ی آن در جمادی الاول سال ۱۳۲۶ هـ . انتشار یافت. مؤسس این نشریه میرزا آقا بلوری است که از بازگانان مشروطه خواه تبریز بشمار می‌رفت. گفته می‌شود که در سال ۱۳۲۴ هـ . چاپخانه‌ی محمد علی میرزا ولیعهد را خرید و بسیاری از روزنامه‌های مترقی آن زمان مانند آذربایجان، مجاهد، خیراندیش در آن جا چاپ می‌شد. کسری می‌گوید که روزنامه خیراندیش هم مال او بوده است که پس از تعطیل شدن حشرات الارض به جای آن انتشار داد.

ناله‌ی ملت روزنامه‌ای بود که در ۱۱ ماهه‌ی محاصره‌ی تبریز و در حالی که در هیچ نقطه از ایران روزنامه‌ای منتشر نمی‌شد، انتشار می‌یافت. حتی روزنامه‌ی دولتی موسوم به اقیانوس نیز تعطیل شده بود.

نخستین شماره‌ی آن در ۱۶ رب ۱۳۲۶ هـ . منتشر شد. شماره اول با عنوان نوای ملی چاپ شد و از شماره دوم ناله‌ی ملت نام گرفت و ۴۴ شماره ادامه یافت. تقریباً همه‌ی مطالب روزنامه در راستای شرح مبارزان آزادی طلبانه‌ی مشروطه خواهان تبریز بود.

جهانبینی ملکم یکسان نیست. از سوی دیگر در نامهای که میرزا آقا به آخوندزاده نوشته، خود را معرفی کرده می‌گوید که زبان فرانسه و روسی را میداند و در استانبول و بغداد بوده است و اکنون نیز در سفارت فرانسه مشغول به کار است. در حالی که ملکم خان هشت سال پیش از تاریخ این مکتوب با آخوندزاده آشنا شده بود، با او دیدار داشته و دوستیها کرده بود و نیازی به معرفی مجدد خود نداشت.

از سوی دیگر میرزا آقا از اقدام خود به ترجمه‌ی «تمثیلات» سخن می‌گوید و ما میدانیم که ملکم خان با زبان ترکی آذربایجان آشنا نبوده است و حداقل باید بگوئیم به این زبان سلط در حد ترجمه نداشته است.

-۳ میرزا عبدالرحیم طالبوف

طالبوف، فرزند یک نجار تبریزی بود و در سال ۱۲۹۰ ش. در شهر تفلیس وفات کرده است. از آثار او پنداشمه مارکوس، حکمت طبیعیه، هیئت جدیده، نخبه‌ی سپهی، مسالک المحسنین، کتاب احمد، سیاست طالبی و جز آن برجای مانده است که به لحاظ شکل و محتوا، همسان با آثار میرزا آقا تبریزی است. برخی از پژوهشگران میرزا عبدالرحیم طالبوف تبریزی را ادامه دهنده راه میرزا آقا در تکوین نظر نوین فارسی به حساب می‌آورند. به گفته‌ی محمد قزوینی وی خدمت مؤثری در پیدایش سبک و اسلوب ساده‌نویسی در فارسی داشته است.

طالبوف نیز، در واقع مانند میرزا آقا یکی از پیشروان بیدارگری و نوzaئی در ادبیات نوین ایران به شمار می‌رود. طالبوف نیز مانند میرزا آقا کشور و ملت خود را دوست داشت، ترقی و پیشرفت ایران را طالب بود. در جائی درباره‌ی آزادی گوید:

«آزادی دو دشمن اصلی دارد، اول نفاق و استبداد داخلی که برای حفظ استبداد خود، حیثیت ملی ما را به کیف پنج روزه خود می‌فروشنند. دشمن دیگر که هزار بار از دشمن اول قویتر است، جهالت و دیگری ضعف ایمان و اعتقاد است.»

سرانجام، باید گفت که میرزا آقا و طالبوف، هر دو در گسترش اندیشه‌های پیشتا ز قرن در ایران و سویهای آن تقش اساسی داشتند.

-۴ میرزا یوسف خان مستشارالدوله

صور آن ذوق و سلیقه به کار می‌رود که در نظم و نثر آن به عمل می‌آید»

احمد کسری گوید که روزنامه‌ی «ناله‌ی ملت» را انجمان ایالتی تبریز تأسیس کرد و انتشار آن را به میرزا آقا سپرد که بعدها به میرزا آقا ناله‌ی ملت معروف گشت. درباره روزنامه استقلال هم، محمد علی تربیت و نیز ادوارد برادن در «تاریخ مطبوعات و ادبیات ایران» ضمن تأکید بر این که میرزا آقا ناله‌ی ملت سردبیری نشریه‌ی استقلال را نیز بر عهده داشته و در باب اهمیت آن بحث کرده‌اند.

اسناد بر جای مانده نشان میدهد که میرزا آقا بلوی و میرزا آقا ناله‌ی ملت هر دو یک شخصاند.

-۲ میرزا ملکم خان:

میرزا ملکم خان فرزند یعقوب ارمی اهل جلفای اصفهان فارغالتحصیل انسیتیتو پلی تکنیک شهر پاریس و مترجم و معلم دارالفنون در تهران، بانی و مؤسس «فراموشخانه» انجمان مخفی فراماسونری است که در تأسیس آن از مجتمع فراماسونری پاریس الگو گرفته بود.

ملکم خان یکی از اندیشمندان عصر خود به شمار میرفت و آثاری در موضوعهای فلسفی، اجتماعی و سیاسی داشت و برخی از آثار خود را نیز با امضاهای مستعار انتشار میداد.

اما، میان جهانبینی او و میرزا آقا وجود افتراق جدی وجود دارد. زمانی که ملکم در کشور عثمانی بود، ناصرالدین شاه او را عزل کرد و او هم به شاه نوشت:

«اگر بعنوان سفیر فوکالعاده به لندن اعزام نشوم، اسرار دولتی ایران را به عثمانیها فاش خواهم ساخت.»

و پس از رفتن به لندن نیز- به انتشار «قانون» دست زد و «گلستان سعدی» را با حروف مقطع چاپ کرد.

بر عکس او، میرزا آقا زندگی بسیار با فضیلت و تقوایی داشت و در مقابل مستبدان از استقرار و متأنث خاصی برخوردار بود. بارها شاه و نوکران او را به شدت افساگری کرد، در جایی گوید:

«شاه به قانون اساسی، تابع نیست، خود را حاکم بالاطلاق میداند و از قانون تبعیت نمی‌کند.»

در باب انتساب آثار میرزا آقا به ملکم باید بگوییم که در چاپ مشکوک برلن از سه قطعه تیاتر میرزا آقا که ناشر آن ها را به ملکم خان منسوب ساخته، به این مسئله توجه نداشته است که محتوای نمایشنامه‌ها با روحیه و

زمانی که در استانبول بوده، به دسیسه‌ی سفیر ایران به همراه شیخ احمد روحی و میرزا حسن خان خبیرالملک دستگیر و در طرابیون زندانی شد. در زندان طرابیون کتاب «نامه باستان» را نگاشت. در این کتاب و در دو اثر معروف دیگرش موسوم به «صد خطابه» و «آئینه‌ی اسکندری» مانند میرزا آقا علیه استبداد و ظلم و جهالت قلم زده است. آثار او را صرفنظر از گرایش‌های خاص سیاسی وی، میتوان به لحاظ احتوای ایده‌های آزادی خواهانه و بشر دوستانه و هم به جهت ایجاد خیزابه‌های نوگرانی در نثر فارسی، همسنگ آثار میرزا آقا دانست.

وی از صوفیان اهل الحق بشمار می‌رفت و کتابی با عنوان رضوان به تقلید از گلستان سعدی نیز نوشته است. می‌دانیم رساله‌ی اخلاقیه در واقع گونه‌ای تقلید از گلستان شمرده می‌شود.

همگرایی و واگرایی‌های با معاصران

اما، صرفنظر از این همه وجود مشترک در اندیشه و عمل میان «میرزا آقا» و معاصران فوق، باید گفت که یک تفاوت عمده و اساسی میان برخی از اینان با میرزا آقا تبریزی وجود داشته است و آن وابستگی عمیق وی به «شريعت ایران» و «ملت اسلام» بوده است و افرادی مانند میرزا آقا خان کرمانی و میرزا ملکم خان فاقد چنین روحیه‌ای بودند.

اگر طالبوف «نخبه سپهری» تأليف میکرد و میرزا یوسف خان «رساله‌ی غیبیه» مینوشت و ملک المتكلمين دست به نگارش «رؤای صادقه» میزد و میرزا آقا «رساله‌ی اخلاقیه» مینگاشت، افرادی مانند ملکم به انتقال از نگاشته‌های دیگران مشغول بودند و در سودای تشکیل «فراموشخانه‌ها» میبودند.

در پاسخ این که آیا به چه دلیلی آثار نمایشی میرزا آقا تبریزی به میرزا ملکم خان نسبت داده شده و با نام او منتشر گشته است، جز این نمیتوان گفت که دشمنان ایران در کنار حضور فیزیکی خود در کشور و جداسازی بخش هائی عظیم از مملوکات ما، روش‌نگران وابسته و مرعوب و قلم به مزد داخلی را چنان مطرح میکردند که گویا تمام نمادها و آثار منورالفکری و ترقی و پیشرفت‌های کشور را آن‌ها رقم زده‌اند. هم از این روی آنان را میداندار و یکهتاز عرصه‌ی ادب و هنر قملداد میکردند. انتساب آثار

میرزا یوسف خان مستشارالدوله که در سال ۱۳۱۰ هـ در زندان قزوین وفات کرده، صاحب آثاری نظری گنجینه داشن، طبقات ارض، رساله‌ی کلمه، اصلاح خط اسلام و جز آن، در طول عمر خود فریاد عدالتخواهی و آزادی سر داد.

در نامه‌ای که به ناصرالدین شاه نوشته، گوید: «تا زمانی که در ایران استبداد حاکم است و جان و مال ملت بازیچه دست مشتبی جاهل بیوjudan است، ترقی و امنیت از کشور رخت خواهد بست. اصلاحات ایران فقط با حکومت قانون امکانپذیر است.»

مهتمرین اثر میرزا یوسف خان «رساله‌ی غیبیه» است که به لحاظ شیوه‌ی بیان و سبک اسلوب نگارش، به رساله اخلاقیه اثر میرزا آقا نزدیک است. او نیز، مانند میرزا آقا از بنیانگذاران نثر نوین فارسی به شمار میرود.

۵- ملک المتكلمين

ملک المتكلمين در اثر معروف خود به نامه‌ای رؤیای صادقه، در عرفان و حکمت، من الخلق الى المخلوق، مانند میرزا آقا علیه ظلم و استبداد و فساد دربار قلم زده است و به انتقاد از حکومت قاجار پرداخته است.

«رؤای صادقه» اثری شبیه «رساله‌ی اخلاقیه» است. در این جا نیز مانند رساله‌ی اخلاقیه، پرسوناژهای، با گفتار و اعمال خود، افساگر شخصیت خویشاند، زبان بسیار ساده و خودمانی است، کلمات به شیوه‌ی تلفظ شفاهی نگاشته شده است.

مانند: شازده به جای شاهزاده، زبون به جای زبان و اصفهون به جای اصفهان و جز آن.

«رؤای صادقه»، بعد از رساله‌ی اخلاقیه، از نخستین آثار مجموعه نثر نوین دوره‌ی مشروطیت به حساب می‌آید.

۶- میرزا آقا خان کرمانی

میرزا عبدالحسین بردسیری کرمانی معروف به میرزا آقا خان در سال ۱۲۷۰ هـ زاده شد و در ۱۳۱۴ هـ.

به امر محمد علی میرزا در تهران به قتل رسید. میرزا آقا خان در کوران مبارزه با حاکم کرمان ناصرالدوله سلطان عبدالحمید میرزا، در سال ۱۳۰۲ زادگاه خود را ترک گفته نخست به اصفهان، سپس به مشهد و تهران رفت. بعدها همراه شیخ احمد روحی عازم استانبول شد و در آنجا با سید جمال‌الدین اسدآبادی و افکار او آشنا گشت و در بازگشت به ایران به تبلیغ آن پرداخت.

این که هر شخص در طول حیات خود باید نفعی به کشور و ملت خویش برساند و در ضمن از دشواری و صعوبت تحصیل در ایران آن زمان سخن میگوید و از این که پس از آموزش الفبا به دست اطفال مکاتب، خلاصته الحساب و گلستان سعدی داده میشود، اظهار نارضایتی میکند و ادعا میکند که رساله‌ی اخلاقیه را برای کمک به روند آموزش و به عنوان باری به آسان سازی تعلیم و تربیت نگاشته است.

فصل اول

در فصل اول، از «دب» بحث میکند. در این بحث «علم معاشرت» را در اخلاق عملی موضوعی اصلی میشمارد. این فصل دارای یک مقدمه‌ی کوتاه و ۸ ملاحظه است. در هر ملاحظه، به تعلیم یک اصل معاشرت میپردازد که در عصر نویسنده دارای اهمیت بوده است.

فصل دوم

نویسنده در این فصل دوری از تبهکاران و بدکرداران را توصیه میکند. در مقدمه‌ی این بحث اشاره میکند که آدمی از سه گروه زشتکار باید دوری گزیند و سپس حکایتی نقل میکند و میگوید:

«مخفی نماناد رقم اوراق، در ضمن بعضی از فقرات نصایح، حکایات بطور مثل مینگارد و خالی از شک و شائبه و کذب است و از دیگری نشنیده است. جمله را به چشم خود دیده، به جهت عبرت اولوالبصر عرض و اظهار مینماید.»

حکایتی که در این فصل آمده بدین قرار است که نویسنده همراه یکی از دوستانش در منزل یکی از خوانین مهمان میشوند. در طول شب در خانه‌ی او به قمار بازی بر روی سکه‌های عثمانی میپردازند. خان، بلافضله بازی را میبرد. اما در پایان بازی هر چه را به دست آورده بود، از دست میدهد. سپس با زن خود به مشاجره میپردازد. مشاجره‌ی خان با خانمش در اینجا به شکل گونهای تئاتر عرضه شده است. نویسنده، عنوان آن را «سؤال و جواب» گذاشته است. توصیف صحنه‌ی قمار و بگومگوی خان با خانمش، نشان از میل و رغبت میرزا آقا به نمایشنامه‌نویسی دارد.

سؤال و جواب خان و خانم

قلمی میرزا آقا به ملکم خان نیز از همین روی بوده است. در حالی که ملکم در برخورد با ما ایرانیان، احساس خودی نمیکرد و سیاستمداری وابسته بیش نبوده است و نگرش او به تاریخ و فرهنگ ایرانی با بینش مردمی و میهانی میرزا آقا فرسنگ‌ها فاصله داشته است.

ملکم خان در جائی گوید:

«امروز خرابی کل دنیا از این جهت است که طوایف آسیا عموماً و طوایف یوروپا خصوصاً به واسطه‌ی ظهور پیغمبران از اقلیم آسیا که مولد ادیان است و از اینجا ادیان به یوروپا مستولی شده است، بواسطه‌ی واعظان، وصیان و امامان و نایبان و خلفای ایشان...»

این، اندیشه‌ی غالب افرادی چون میرزا ملکم خان ناظمالدوله، میرزا آقاخان کرمانی، میرزا حسن خان سپهسالار، سید حسن تقیزاده، قوام السلطنه و محمدعلی فروغی و نظائر آنان بود.

در حالی که میرزا آقا تبریزی جز این میاندیشید و «رساله‌ی اخلاقیه» نمونه‌ای بارز از اندیشه‌های عرفانی و مردمی و معنویات والای وی است.

شاید بتوان گفت که تنها نقطه‌ی اشتراک میرزا آقا با این گونه معاصرین، فقط در خدمت به نظر نوین فارسی، ابداع ژانرهای نوعه‌ای جدید ادبی و آوردن شکل و محتوای نوین به جهان ادب معاصر خلاصه میشود.

خلاصه‌ی فصول رساله‌ی اخلاقیه‌ی

میرزا آقا تبریزی

دکتر ح.م. صدیق (دوزگون)

«رساله‌ی اخلاقیه» اثر میرزا آقا تبریزی عبارت از یک مقدمه، ۱۴ فصل و یک مؤخره است. مؤلف در مقدمه از

میگردیدم، روزی صحبت از بیاعتنایی دنیا و بیوفایی اهل روزگار در میان بود.

خلاصه‌ی حکایت این است که در شام پیرمردی اسرار خود را به زنش بازگو میکند. روزی پاشایی مقداری طلا به امانت به او میسپارد. پیرمرد جعبه‌ی طلا را به زنش سپرد. چند روز دیگر که پاشا فوت کرد، تاجر غافل از عاقب امور، از ماجرا مسرور گردید و برای رد گم کردن مدتی به حلب رفت. زن نیز که با جوانی معاشقه داشت و جعبه را به او داد و پس از بازگشت پیرمرد ادعا میکند که همه را دزد برده است. پیرمرد نیز چند روزی بیش دوام نمیآورد «غصه به دل ریخته، مریض گشت و روز به روز بر شدت یافته، درگذشت.»

پس از نقل این حکایت سه ملاحظه می‌آورد: ملاحظه‌ی نخست آن که نباید آدمی زن و یا نوکر خود را آزاد و رها سازد.

ملاحظه‌ی دوم آن که کمال مرحمت و محبت شوهر در حق زن و آقا به نوکر آن است که از ادای حقوق ایشان غفلت نورزد و آنچه لازم است به آنان بدهد. ملاحظه‌ی سوم آن که نوکر و اقوام و اتباع خود را در تحت فرمان زن ندهد و هر یک را به قدر اندازه و شأن و مقام خود نگهدارد.

فصل چهارم

عنوان این فصل «صرفنظر از حسب و نسب، تحصیل کمالات در خور استعدادهای خود انسان است.» در این فصل نیز مقدمه‌های دارد و پس از آن دو حکایت آورده است. مقدمه چنین است:

ای عزیز، مرد عاقل و انسان کامل آن است که تکیه بر حسب و نسب مال و دولت پدر و مادر ننماید و به اقتضای حسن استعداد فطري و جوهر جبلی تهذیب اخلاق و تحصیل آداب بکند. ادب پیراهنی جداست و حسن خلق شکوه روح آمد. و غرور و شجاعت و دولت پدر از تربیت و ترقی غیرت و استعداد و ماهیت ذاتی، بر شأن و رتبت میافزاید. چنان که هر دو را به چشم عبرت دیده شده و مشاهده گشته و به عرض میرسد.

خلاصه‌ی حکایت نخست این است که فردی اهتمام زیادی در تربیت فرزندش داشت اما «چون قامت تربیتش از لباس استعداد و قابلیت عاری و برى بود، هر چه سعی

خانم به اندرون آمد و پشت سر هر چه در را کوبیدن گرفت. و خان نیز با پای برهنه خود را به خانم رسانید.

سؤال و جواب میکنند:

خان خانم، خانم!

خانم زهر مار:

خان چرا همچین میکنی؟

خانم تا چشمت کور بشود.

خان یواش حرف بزن رسوایم کردی، آخر مردم میشنوند.

خانم مردم سگ کیست، پولها را باختی زبان هم داری،

آخر لیرههای زیر بازو...»

خان برو گم شو مرده شور زیر بازوها را ببرد، یواش!

خانم بلند میگوییم تا بشنوند، ای بیحیا، لیرهها از یادم نمیروند.

خان مگر لیرهها مال پدرت بود؟

خانم ای بیشرم، چه غلط کردی که اسم پدر [مرا] بردی.

خلاصه، خانم و خان به هم چسبیدند از صدای زد و خورد

اینها و قیل و قال کنیزان در و دیوار از زن و بچه‌ی همسایگان تماشا گاه نظاره گیان گردید. هنگامه بر پاست،

که گوش نشنیده و چشمی ندیده است. کنیز داد میکند:

«ای خانم زلفهای آقا را بریده، همه را کندی حیف نیست؟»

گیس سفید فریاد میکشد: «ای وای! ای وای! آقا به شکم خانم میزني که آبستن است.

«خان میگوید: ای سلیطه، انگشتم را میجوی؟ ول کن!»

خانم میگوید: «ای فلان فلان شده، فردا ببین چه بلا

سرت میآورم.»

آنها در این کار، ما فرصت غنیمت داشته، برخاسته نصف

شب پی فانوس از معركه در رفتیم، و خان هنوز مبتلا

است. و قنا رینا عذابالنار.

فصل سوم

عنوان فصل سوم «در بیان نهفتن راز از زنان و برخی از حالات ایشان» است. در این فصل پس از مقدمه‌های کوتاه

حکایتی با عنوان «زن تاجر شامی» آورده است.

حکایت اینگونه آغاز میشود:

در سنی هزار و دویست و هفتاد و نه، از اسلامبول به طرف بغداد میرفتم. در عرض راه در شهر دیاربکر به خدمت شیخ معمری و محترمی رسیدم و در مدت سه روز که از استفاضه‌ی فیض خدمت ایشان مسرور و بهره یاب

با خشم و عصبانیت هر چه بلورجات داشته، شکسته بود. پس از آن حادثه به نداری و فقر افتاده بود. به خلاف آن روزگار که خود گوید: بختم یار بود و مساعدت روزگار، اسباب معيشتم فراهم بود و عزت و نعمتم به دام»، «چند وقتی طول نکشید که نعمت مبدل به نقمت و عزت مبدل به ذلت» گشت.

در آن حال به خود می‌آید و به روایت خودش: «... متنبه شده، فیالفور مشت خاکی از زمین برداشتم و بر دهن زدم و به سجده افتاده و به خالق بخشنده لابه کردم.»

در پایان حکایت گوید:

اغفرلی الدّنُوبُ التَّى بِغِيرِ النَّعْمٍ خَداوندَ كَرِيمَ جَمِيعَ بَنْدَگَانِ
خَودَ رَا از شَرِ نَفْسِ سَرْكَشِ وَ شَقَىِ وَ مَرَاتِبِ كَبْرِ وَ غَرُورِ وَ
خَوْبِيَّنِيِّ مَحَافَظَتِ فَرْمَادِيَّ، گَوشَ شَنْوَاهُ وَ جَشْمَ بَيْنَ دَهَادِ
كَه بَنْدَگَانِ ضَعِيفَ قَدْرِ نَعْمَتِ بَدَانَدِ وَ شَكَرَ دَولَتِ بَجاِ
أَورَندِ.

در بیان مكافات عمل است

میرزا آقا پیش از آوردن سه حکایت در موضوعی مكافات عمل، حسن سلوک با همگنان و پرهیز از اجتناب و اذیت و آزار را از بهترین خصایص و نیکوترين صفات آدمی میشمارد و میگوید: «بدون شک و شبھه، درهای انتقام و مكافات باز است و خداوند منتقم و بنده نواز».»

و آنگاه به حکایت در بیان مكافات نیکی میپردازد. حکایت مربوط به سال ۱۲۷۹ است که نویسنده گوید:

«... قسمتی از غنایم را به اسلامبول کشیده و از آنجا میبردم به سمت بغداد. در اسلامبول به کشتی بخار مینشیند و پس از سه شبائروز به بندر اسکندریون میرسد و شبانه همراه محمد بیگ طبیب نظام و عصمت پاشا، از طریق جادهای سنگلاخ راهی حلب میشود. او در جاده از اسب میافتد و پایش میشکند. محمد بیگ او را سوار استری میکند و با سه نفر محافظ گسیل میدارد و امر میکند که در حلب به کاروانسرایی که عجم (= اهل ایران) در آنچا سکونت دارند ببرند.» «... از مستحفظین التماس نمودم که مرا در کاروانسرای عجمها ببرند. و از بس که عجمها آنچا با کاروانسرا دارها بدرفتاری نموده بودند، به در هر کاروانسرا که رسیدیم، انکار نمودند که در آنچا عجم نیست! و به هیچ جا راهم ندادند.»

کردند، سودی نبخشید.» و فرزند پس از مرگ پدر به کثر راهه و انحراف افتاد و مردم «قطع نظر از این که سلام او را نگیرند، نسبت سفاهت و جنونش میدهند.»

نظریهی تربیتی میرزا آقا در این حکایت نفی تأثیر تربیت بر نااهل است و به جبلت و موروشی بودن خلق و خو تأکید دارد. مانند سعدی که گوید: «تربیت نااهل را چون گردکان بر گنبد است.»

و خود مثل زیر را هم می آورد که: «از کوزه همان برون تراوود که در اوست.»

خلاصهی حکایت دوم نیز چنین است که مردی فقیر پسری با ذکاوت داشت، اما پدر «که برای مخارج بومیه معطل و در نزد طلبکاران مستأصل» بود، نتوانست او را به مکتب بفرستد. ولی فرزند خود در اثر استعداد ذاتی با خودآموختگی به تحصیل زبانهای فارسی، عربی و فرانسه پرداخته، موقعیت ممتازی در جامعه یافت و لقب «میرزا» گرفت.

در پایان فصل به موضوع کلامی «جب و اختیار» میپردازد و میگوید:

«انسان در جمیع امور و مهامات، متول به قدرت و رفتار کاملهای حضرت جل و علا بوده، به قدر تکلیف خود حرکت نماید...»

فصل پنجم

فصل پنجم «در بیان شکر نعمت و کفران» است. در این فصل نیز مقدمهای دارد و در آن تأکید میکند و میگوید:

«ای عزیز، در هیچ وقت و مقام، مراتب شکرگزاری و قدر نعمت را از دست مده و این طریقه‌ی خجسته را بر طلاق نسیان و غفلت منه.»

او میگوید:

«فضلیت هیچ عملی در دینداری و خداترسی، بهتر و بالاتر از شکرگویی و قدردانی نبوده و نیست.»

جملات زیبا و مسجع زیر در همین فصل است:

حمد خداوند را به جا بیار، و از کفران اندیشه بدار.
شاکری را پیشه کن و از کفران اندیشه دار.

میرزا آقا پس از این مقدمهی کوتاه، حکایتی از زندگی خود نقل میکند و میگوید روزگاری در مقامات عالیه بوده است، روزی از رفتار نوکران خود با مهمانانش، برآشته و

شوال آن سال مکافات مجسم شد. بهمان طور بیگناه چوبی زندن و یک تا پیرهن چون دزد و قاتلانم در اتاق حبس کردند.

و در انتهای این سه حکایت نویسنده نتیجه میگیرد: اگر اندکی در این نکات تأمل و تعقل فرمائی، خواهی دریافت بلکه عین الیقین خواهی دید که مکافات هر عمل بنی نوع آدم واضح است و محسوس است و مجسم. پس پناه باید برد به خدا و بر ذات پاک واجب الوجود از این قسم تنبیه و مکافات که چوب و چماق و ضرب و شکنجه و کشته شدن در مقابل آن راحت است و نعمت است.

فصل هفتم

عنوان فصل هفتم «در بیان حقشناسی و سپاسگویی و پاس نیکی» است. بر این فصل هم مقدمه‌های آورده و گفته است که:

هر گاه شخصی نیکی کسی را پوشیده دارد در یک فقره دو ظلم کرده است. اولاً تکرار روی کار عمل خیر کسی ادای حقوق نیکی کننده است. اگر نکردن یک ظلم، ثانیاً اظهار خوبی شخص موجب تشویق و ترغیب خود او و سایرین است در خیرات و احسان اگر این را هم بجا نیاوردی این دو ظلم.

سپس حکایتی را مبنی بر احسانی که از یک «زن مخدّرهی عفیفهی خراسانی» دیده، نقل میکند که در سال وفات محمدشاه قاجار در خراسان شورش رخ داد بدینگونه که «ترک کیشی» راه افتاد:

در طغيان سalariehها... دو ساعت از شب گذشته، آن شورش و خونریزی در گرفت و قتل و غارت اتراک شروع شد. من بنده از شب ۲۶ تا روز نهم شهر ذیحجه الحرام که روز عرفه باشد، در ارک مشهد مقدس مثل سایر ارکیهای متخصص و متأمل انوع خدمات و اقسام زحمات قحطی نان و هول جان بودم و دیدم آنچه که بایست دید.

تا آن که یکی از نوکرها او را به خانه‌ای برد و به حکم سalar در کوچه و بازار جار کشیدند که هر کس از اهل آذربایجان تا سه روز در این شهر بماند خود کشته و مالش یغما و خونش به گردن خودش خواهد بود.

در مشهد زنی که میرزا آقا به منزل او پناه برد بود، شخصی موسوم به حاج رستم را به او معرفی میکند که

تا آن که در بازار به یک عجم (ایرانی) بر میخورد و از او میخواهد «یک شب مرا در جایی راه بدهند تا چاره‌ی پای شکسته نمایم.»

خلاصه، آن ایرانی برایش منزلی تهیه میکند و در آنجا، جوانی وی را میشناسد و «فریاد کشید و بر روی پاهایم افتاد، گفت: «قربانت بگردم، تو کجا، اینجا کجا و اینچه حالت؟ من چنین روزی را از خدا میخواستم که تو ام تو را خدمت نمایم و نیکی را که به من کردی تلافی کنم.» در آنجا پنجاه و سه روز میماند و به کمک آن جوان مداوا میشود.

اما، حکایت دوم:

میرزا آقا پس از آن حکایت کوتاه دیگری نقل میکند به این مضمون که:

روزی از والدهی ماجدهی آقاخان محلاتی میپرسند: «آیا این راست است که مریدهای حاجی میرزا هادی از سرکاره برسید آیا این راست میگویند که مریدهای شما وقتی که دست آن ها به شما نمیرسد نذرها و نقدها را به حیث کما در دریا میریزند و اعتقاد ایشان است که نذورات در هر جا باشد به شما میرسد؟

او میگوید: «بلی مریدهای ما در هند پول میریزند به دریا و از حوض سرداری حاج میرزا هادی سردرمیآورد و به ما میرسد!»

میرزا آقا در استنتاج از این حکایت میگوید:

«معامله‌ی خدایی، نقد و نسیه و دور و نزدیک ندارد. در بغداد میدهی، در حلب به تو میرسد. در هند میدهی و در بغداد میگیری.»

حکایت سوم از زبان یکی از معمربن روزگار نویسنده است که میگوید:

من وقتی در صفحات بلوجستان حاکم شهری بودم و آمر جمعی، از قضا روزی دو سه نفر نترد که در بازار برفت (برفته) آشکار کرده و عین مال در دست آن ها گرفته بودند. نزد من آوردهند و ماجرا باز گفتند. چون مطلب واضح بود و عمل لایح، سارقین را حکم بر حبس دادم.

سپس آن حاکم از بدرفتاریهای دیگر خود نیز با محبوسان و دیگران گفت و در انتها ادامه داد: باری فقره ستم ماجrai بر دزدان و چوب زدن آن مرد بیگناه در ماه شعبان اتفاق افتاده بود که ناگاه در شب یازدهم شهر

مسلمان این استخاره میخواستی قبل از آمدن به خانه خراب بکنی و به خدا، به پیغمبر، به امام یقیناً خوب نمیآمد.

در انجام فصل از خوانندگان میخواهد که «انشاءالله ذکر این حکایت را حمل بر اکره مهمان نخواهند فرمود، منظور حفظ مراتب حسن سلوک و قاعده‌دانی است نه چیز دیگر.»

فصل نهم

موضوع فصل نهم «مداومت و استقامت در امور و پایداری در انجام تکالیف» است. در این فصل به جای حکایت، چهار نکته و اندرز مهم آورده است.

نخست این که شخص در کار و وظایف خود مسامحه رواندارد و کار امروز را به فردا نیفکند که در غیر این صورت ضرر میکند.

دوم آن که در کار و زندگی پیش رفتن و ترقی کردن را مدنظر داشته باشد و پیوسته در این اندیشه سیر کند. سوم آن که با کسی بیجهت به مخالفت نپردازد و برای خود دشمن تراشی نکند.

چهارم آن که با افراد ناباب دوستی نکند به ویژه افراد فاسد العقیده و لامذهب که شایسته‌ی اعتماد و دوستی نیستند. در این باب پای بندی خود را به دین اسلام نشان میدهد و پیروان هر دینی را نیز محترم میشمارد و میگوید:

بدانکه محبوس نظر به آن کیش و آئینی که دارد، از اذیت و آزار بندگان خدا باز یک ملاحظه و اندیشه دارد، و این طایفه لامذهب اگر دنیا اهل عالم را آتش گرفته بسوزاند باکی ندارند و بغیر از خویش و استراحت خویشتن [نمیخواهند] چنانکه در این عهد و روزگار بسی گرگان آدم خوار در لباس گوسفند [اسم] درویش و فقیر را بر خود بسته، دام تزویر و ریا را در سر راه هر بیچاره ساده لوح گسترده، در قول درویشنده و در فعل مایهی تشویش. طالب ازدحام و راغب راهزنی خاص و عام میباشد. حاشا و کلا وارستگان دنیا و مردان راه خدا را از اجتماع انان و دست بوس عوام چه اعتبار و سر حلقه‌ی دایره‌ی طریقت و مرشدین ملت را با جلب منفعت و جمع کردن مال و دولت چه کار. یله هشدار در این بادیه طراراند.

پاریاش نماید و به شاهروд برود. مدتی در خانه‌ی آن زن پناه میگیرد و سپس به شاهرود میرود.

در انتهای حکایت میگوید از آن وقت تا بحال آنی از خیال آن نیکیها و طرز محبت و مردانگیهای آنها غافل نیستم و تا جان در بدن دارم، شکر گرام. امید از کرم عصیم حضرت لم یزل و لایزال چنان است که همه‌ی ما بندگان روسياه را در راه مرحمت خدائی از لباس مروت و حق شناسی عاری نفرماید و تقصیر سیات را بر ما نگیرد.

فصل هشتم

فصل هشتم رساله‌ی اخلاقیه در موضوع مذمت و منع کسانی است که نخوانده و دعوت نشده به جای میرونده و یا این که کسی را به طفیلی به آنجا میبرند. در اینجا نیز مقدمه‌ای روان در شرح موضوع آورده و سپس حکایتی نقل کرده است. این حکایت نیز از زندگی خود نویسنده اخذ شده است.

حکایت از ماجراهای روزگاری است که میگوید: مواجب کم داشته و مخارج زیاد، مقروض بودم و پریشان، مفلوک بودم و حیران.» در چنین حالی عصر وقتی به خانه می‌آمده، پول اندکی داشته و در اندیشه بوده که با آن پول چگونه خواهد توانست مواد شام خانه‌اش را تهیه کند که ناگهان دیدم یک نفر از خویشان بسیار دور زنم که قریب به اجتهاد است، با پشت نه نفر از ریش سفیدان بلوك و دهات با یک اسب و قاطر که سر و کار با دیونی داشته‌اند تشریف آورده در اتاق نشسته‌اند. چه عرض کنم چشم من که بر اینها افتاد، از پریشانی و بیپولی که داشتم از سر تا پای بدنم خشک شد و زبانم (و) ناطق‌هام لال گردید وسوا لفظ «سلام» حرفي بر زبانم جاری نشد. تا آنکه به در خانه‌ی یکی از رفیقان سلیم النفس خود میرود و مقداری پول از او میگیرد و «روغن و گوشت و نان و وسائل سائره هر یک را از جایی تهیه میکند.»

سرانجام سفره پهن میکند و عرض کردم جناب آقا بسم الله غذا میل بفرمائید. آقا چه کردند در کمال متأنث تسبیح برداشته استخاره میفرمایند که بخورند یا نخورند و اگر بخورند چه قدر بخورند. حالا به دقت تصور بفرمائید ببینید من بیچاره چه حالتی باید داشته باشم و به این آقا چه عرض کنم. آخر ای آقا

فصل دهم

از بیکاری برای امر معیشت لابد نماند و نوکری کسی را اختیار ننماید.

در مقدمه و پیش از آوردن حکایت، به نقل دیالوگی می‌پردازد که خود در مجلسی شاهد آن بوده است.

سؤال و جواب از نوکری و کاسی

سؤال: اگر کسی پرسد کاسی بهتر است یا نوکربابی، من میگویم نوکرباب از حیثیت تشخّص بر کسبه برتری داشته باشد.

جواب: چه برتری دارد محض فعل است یا به دلیل و برهان. اگر آدمی به کد یمین و غرق جبین کسب روزی حلال بکند چه علت دارد که محتاج و خدمت گذار دیگری بوده باشد؟

سؤال: بلی درست، اما حرف من در شخص و بزرگی است و ترقی است. میبینی آحاد ناس از اولی درجه نوکری میتواند به رتبت صدارت عظمی برسد و انواع مراتب ترقی و افتخار حاصل نماید و تسلط به رعیت کسبه داشته باشد، ولی در کاسی اینقدرها ترقی و تسلط نیست و نبوده.

جواب: این فرمایشات صحیح است. ولی اگر درست ملاحظه نمائید، باز آن تسلط و اقتدار محتاج بر کاسب و رعیت بوده است. هر گاه تجارت و زراعت رعیت نباشد، و مالیات ندهد، بزرگان شما از کجا گذران میکنند و امر معیشت ایشان از چه ممر فراهم است؟

سؤال: شما مگر نمیبینید بهترین نعمتهاي دنيا در عمارة عاليه و البشهي فاخر و اسباب تجمل مال و منال عزت و راحت همه در طایفه نوکر باب جمع است و رعایا ابدا از اين لذاید و اقتدار بهره و حضی ندارند مگر اتفاقا در يك دوره آن هم بسيار کم و مختصر.

جواب: اگر انصاف داريد در عرايض من قدری تأمل و تدبیر بفرمائيد، آن وقت ملتفت ميشويد که دنيا چه خبر است. ميفرمائید بزرگی عبارت از مذهب و مرتبه است و مال و منال و اسباب تجمل.

پس از آوردن اين گفتگو حکایت از زندگی خود در تبریز که در شغل دولتی کار میکرده و ماهی ۲۰ تومان مواحب میگرفته، سخن میراند و خود را با جوانی جوراب فروش که در آن زمان با هم رفاقت داشتند مقایسه میکند و میگويد:

عنوان فصل دهم «در بیان بازداشت دوستان از اعمال شنبیه» است. در این فصل نیز پیش از آوردن حکایتی از زندگی خود، بخشی مستوفی در باب این که چگونه شخصی را باید به رفاقت برگزید بحث میکند و پنج شرط برای این کار قاتل میشود:

اول دوستی و مودت باید برای شخص محض بوده باشد نه از برای احتیاج و جهات دیگر از قبیل مال و دولت و شأن و رتبت.

دوم رفیق آنست که معایب تو را بدون اغمض و بلا مضایقه با تو بگوید و مخفی ننماید و در حرکات و رفتار بهیچوجه تملق نگوید.

سیم در تحمل زحمات و برداری و بذل مال همیشه تقدم بر تو جوید و در این مورد همواره بر دیگران سبقت ورزد. چهارم آن چیزی که خود اکراه دارد، بر رفیق خود نپسندد.

پنجم از ارتکاب ملاهي و مناهي و از اشتغال در اعمال شنبیه و قبیحه حتیالامکان رفیق خود را منع نماید و نگذارد مرتكب فعل ناشایسته بگردد.

موضوع حکایت که از زندگی خود اخذ کرده است، منع رفیق از هوسبازی و میل به زنان و سوق او به احترام بر همسر حلال خود است. و در انجام فصل به عنوان نتیجه میگوید:

معلوم است اگر عمل بد در دنيا عاقبت خوبی داشت، اينهمه ابنيه و اولياء سلام الله عليهم و حکما و ناصحين زحمتها بیجا نمیکشيدند و اينهمه کتب و اخبار از برای ما نمیگذاشتند. اين است که پدران تجربه آموز و مادران محبت و دلسوز دائم الاوقات اولاد خود را از مجالست مردمان بیتربیت و نانجیب منع مینمایند و به مؤanst و معاشرت رفیق درست کار نجیب و باحیا ترغیب و تحریص میفرمایند.

فصل یازدهم

عنوان فصل یازدهم «در بیان تربیت اولاد و تعليم علم و کسب معرفت» است. در مقدمه میگويد که پس از تعليم واجبات مذهبی باید فرزند را با علوم و فنون آشنا ساخت و در صورت عدم امکان به آن باید «او را به کسب صنعت و حرفة و آموختن هنر مجبور ساخت» تا این که در بزرگی،

و عاری است آلا در سلسله قمارباز و صفات آنان را دروغ گویی، بدقولی، سرقت، بیماری و ... میداند.

دوم آن که میگوید:

«عزیز من! هیچ وقت غیرت و حمیت ملت خود را از دست مده زیرا که تعصب ملی صفت مخصوص مردان است و بیغیرتی و بیحمیتی مخصوص نامردان.»

سوم «درست حساب و درست قول بودن با مردم که صاحب این صفات بر حسب اعتبار و اعتماد، شریک مال مردم است و همیشه حاجت رواست.»

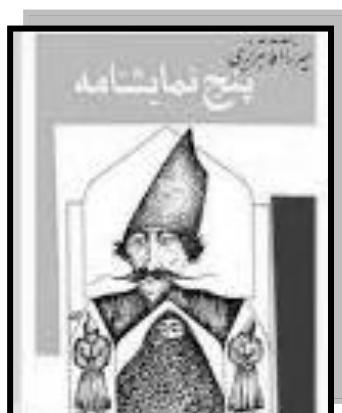
چهارم سرزنش نکردن و طعنه نزدن بر کسی که عیبی خدایی نظیر کور بودن و یا لنگ بودن داشته باشد. پنجم پرهیز از سخن چینی و نمامی و او را «رو سیاهترین اهل روزگار» مینامد.

ششم: هیچوقت بیتامل و ملاحظه حرف مزن مبادا و قتی حرف از دهنت بیرون آید که باعث هزار گونه خجالت و انفعال و مایه هزار قسم فتنه و جنگ و جدال بشود. پس موقع و مقام و یمین و یسار مطلبی را درست ملاحظه بکن و حرف را دو دفعه از دهن برگردان و دفعه سیم بگو.

نکو گو اگر دیر گوئی چه غم همینگونه تا پایان فصل اندزهایی مفید با نثر مسجع زیبا و آوردن شواهد و امثال از متون نظم و نثر فارسی بیان میدارد.

خاتمه

مؤلف در انتهای تألیف خود بخشی با عنوان خاتمه دارد که به تقلید از باب هشتم گلستان سعدی یعنی باب «در آداب صحبت» حاوی نکات تربیتی و اندزهایی است که به نشری زیبا نگاشته شده است.

من که ماهی بیست تومان نقد داشتم به او که در سال صد تومان مایه داشت همه محتاج او بودم و از برای صد دینار وجه نقد هر روز میباشد آدم فرستاد در نزد او گردن کج نماید و پول بگیرد. حالا سنجید که نوکری چه چیزی است و کاسبی چه لذتی دارد و استراحت دارد.

فصل دوازدهم

عنوان این فصل «در بیان مذمت خست و شرح این صفت ملامت اثر» است. او میگوید:

و بدترین صفات عالم و آدم خست است و لثامت و دنائت، زیرا که کراحت و سخاوت مایه هر گونه محبت است و شهرت نیست و لثامت سبب هزار قسم کراحت است و نفرت. این حیف است که شخص کامل به اندک عقلی خود را در نظرها خوار نماید و به جهت دنائت طبع و خست مذموم و مردود هم جنسان خود گردد.

سپس، حکایت حاج محمود را میآورد که خود نمیخورد و خانواده‌اش را در عسرت و تنگدستی نگه میداشت و پس از مرگش، زنش با جوانی ازدواج کرد و اموال بازمانده از او را پایمال ساخت. در در انتهای حکایت، به اندرز میگوید: دیده‌ی بصیرت بگشای و از حالت غفلت به در آی، کی انصاف بوده است که در آن کوری باطن با این همه زحمت و مارات مال و دولت اندوخته نمایی، در وجود خود و عیال و اطفال از خست و لثامت سخت بگیری، آخر الامر بگذاری و بروی، دیگران آن مال و دولت را با زن و دختر تو تصرف نمایند و بخورند و عیش بکنند و تو را مذمت و ملالت بدارند. و حال انکه چندین نفر را دیدی که حالش چه بوده و مالش چه شد، که اندوخت و که برد، که جمع کرد و که خورد.

فصل سیزدهم

نمایشنامه‌ی حاج مرشد کیمیاگر را دربردارد.

فصل چهاردهم

این فصل در موضوع «آداب معاشرت» و حاوی نصایحی چند است:

نخست پرهیز از معاشرت با قماربازان است. وی آنان را «بیشترین اشخاص و بیحیاترین مردم» نام میدهد:

بیشترین، اشخاص و بیحیاترین مردم طایفه‌ی قمارباز است و جماعت حیلت پرداز... در میان هر سلسله ننگی

Xudafərin

Türkçə - Farsca

Mart-Nisan 2021- İL19- SAY 192-(ELEMİ-ƏMƏRİ-KÜLTÜRƏL DƏRÇİ)

WWW.KHUDAFARIN.IR

Nəriman Həsənzadə 90 il

